

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

E. L. Todd

I'll make
our ex jealous

Jext

THE ESCORTS: BOOK FOUR

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

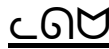
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

JETT

ESKORTLAR #4

E. L. Todd

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda (veya romanlarda) tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar kurgusaldır veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncı veya yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz; ancak eleştirmenler, bir incelemede kısa pasajlar alıntılatabilirler.

Jett

(Daha önce Tehlikeli Yabancı adıyla yayımlanmıştır)

Telif hakkı E. L. Todd'a aittir, 2016.

JETT

Danielle'in masasının önüne oturdum ve biramı bir çırpıda içtim.

Bilgisayarının önünde oturduğu yerden beni süzdü. "Gerçekten burada içki içecek misin?"

"Neden burada içmeyeyim ki?" Bir yudum daha aldım.

"Çünkü burası sizin ofisiniz. Her an bir müşteri içeri girebilir."

Omuz silktim ve yarısını bitirdim. "Biliyor musun, seninle benim aramda özel bir şey olduğunu hep düşünmüşümdür." Parmak boğumlarımla masasının yüzeyine vurdum. "Neden bunu öğrenmiyoruz?"

Gözlerini abartılı bir şekilde devirdi. "Sürekli bana asılmanızdan çok sıkıldım."

"Sürekli bu kadar güzel olmandan çok sıkıldım."

Bana bir kalem fırlattı. "Kes şunu. Biliyorum, sadece beni sinirlendirmek için yapıyorsun."

"Beni gerçekten çok güldürüyorsun."

Bana bir kalem daha fırlattı.

"Hey, suratına dikkat et!"

Masasını açtı ve bir dosya çıkardı. "Sizin için yeni bir müşterim var. Böyle davranmazsanız sorun yaşamazsınız." Dosyayı önüme fırlattı.

Başımı omuzlarımda döndürerek kasılmaları giderdim. Sonra parmak boğumlarımı çıtlattım ve kollarımı gerdim. Yeni bir görev aldığım her seferinde yaptığım bir rutindi bu. Sonra dosyayı açıp inceledim.

Danielle beni izledi. "Uzun lafın kısası, o eşcinsel ve ailesi bu durumu pek kabul etmiyor. Yanında profesyonel biri olursa iyi bir izlenim bırakabileceğini ve onların onayını alabileceğini düşünüyor. Daha önce yapmadığın bir şey değil."

"Bu, çocuk oyuncağı olacak."

Bana alaycı bir bakış attı. "Bir daha böyle bir hata yapma sakın..."

Klasörü sertçe kapattım. "Boş ver gitsin. Bir kere oldu işte."

"Ve neredeyse kapanıyorduk," diye tısladı.

"Cato müvekkiliyle dalga geçiyordu," diye savundum.

"Ama müvekkili bize dava açmadı!" diyerek bana bir kalem daha fırlattı.

"Tamam, şu fırlatma cisimlerini bırakın!" Onları yere fırlattım.

"Rahatsız edici olmayı bırakırsan belki düşünürüm."

Klasöre geri döndüm. "Bilmem gereken önemli bir şey var mı?"

"Anne babası varlıklı. Hepsi bu kadar."

"Onunla ne zaman görüşeceğim?"

"Yarın."

Başımı salladım. "Adı ne?"

"Maksimum."

"Gösterişli bir isim... Ona Max diyeceğim. Buna gerçekten katlanabilirim."

"Ne olursa olsun, Jett. İstedığın gibi seslen, yeter ki ofisimden çık."

Ona en etkileyici bakışımı attım. "Kızgınken çok tatlısın."

Bana fırlatmak üzere çekmecesinden bir avuç kalem çıkardı.

"Anladım," dedim hızla ayağa kalkarken. "Ben gidiyorum."

Tam kapıdan çıkarken onları bana fırlattı. "Aşağılık herif!"

MAXİMİLLION, STARBUCKS'IN DIŞINDA, TEPESİNDE ŞEMSİYE OLAN BİR masada oturuyordu. Vücuduna yapışan siyah bir tişört ve koyu renk kot pantolon giymişti. Sadece ona bakarak eşcinsel olduğunu anlayamazdım. Açık tenli ve parlak yeşil gözleri vardı. Vücudu kaslı ve fit görünüyordu, sanki sık sık spor salonuna gidiyormuş gibiydi. Kesinlikle yakışıklı bir adamdı.

"Maksimum mu?" diye sordum.

Ayağa kalktı ve elimi sıkmak için elini uzattı. "Evet. Nasılsınız?"

"Benim adım Jett."

"Harika bir isim." Elini indirdi ve yerine oturdu.

Karşısına oturdum. "Öncelikle şunu söylemeliyim ki, eşcinsel değilim."

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Özel hayatın beni ilgilendirmez ve sormayı da düşünmüyordum. Ama senin heteroseksüel olduğunu kilometrelerce uzaktan bile anlayabiliyorum."

"Bu konuyu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim."

Gülümseyerek, "Sanırım bunu daha önce de yaptınız ve iyi sonuçlanmadı?" dedi.

"Bana aşık olduğunu söyledi ve tam bir ay boyunca beni takip etti." Komik değildi. Sonlara doğru gerçekten çok sinirlendim. Hatta onu fena halde dövmekle tehdit ettim.

Bu açıklamaya gülmedi. "Şey, ben oldukça normal biriyim, o yüzden sorun olmayacak."

"Umarım öyledir." Dosyasını karıştırdım. "Tam olarak ne yapmamı istiyorsunuz?"

"Ailem eşcinsel olduğumu bilmiyor aslında."

Sayfaları tekrar karıştırdım. "Bize öyle bir izlenim verdiniz."

"Şey, genel olarak eşcinselliğe karşı hoşgörülü olmadıklarını biliyorum. Geçmişte bu konuda kaba yorumlar yaptılar. Onlara söylediğimde de destekleyici olmayacaklar. Eğer bunu yakışıklı, terbiyeli ve saygın bir adamla yaparsam, eşcinsel ilişkilerin heteroseksüel ilişkilerden çok farklı olmadığını anlayacaklarını düşündüm."

"Anlıyorum," dedim sessizce. Bir nefret suçunun kurbanı olabilirim. Bu ilk defa olmayacaktı.

"Ne düşünüyorsun sen?" diye patladı.

"Şu an için herhangi bir tehlike söz konusu mu?" diye sordum ve onu muayene ederken bir ayağımı diğer dizimin üzerine koydum.

“Hayır. Annem ve babam senden hoşlanmayabilirler ama sana asla el kaldırmazlar. Bu, ailemin geri kalanını da kapsıyor. Endişelenme.”

"Pekala," dedim rahatlamış bir şekilde. "Ailenizden gerçeği bilen var mı?"

“Kız kardeşim. Hepsi bu kadar.”

"Sanırım umurunda değil?"

“Hayır, öyle düşünmüyor,” dedi. “En azından bir kişinin desteğine sahip olmak güzel. Ama birlikte yaşadığımız için bunu ondan saklayamam.”

Bu çok garipti. Yirmi yedi yaşında bir adam neden kız kardeşiyle birlikte yaşıyordu? "Neden böyle?"

“Şu anda işsizim. Onun fazladan bir odası var, bu yüzden onunla kalmama izin verdi.”

"Çok nazık davrandı." Kardeşimin kalacak bir yere ihtiyacı olsa, onu sokağa atardım.

"Erkeklerden hoşlandığımı bilmeden önce bile her zaman çok yakındık."

"Yanınızda en az bir kişinin olması, ordunuzu çok daha güçlü kılar."

“Sanırım.” Çenesini parmak boğumlarına yaslamış, kaldırımında geçen insanları izledi. Gözleri zümrüt gibi parlıyordu.

"Hiç eşcinsel gibi görünmüyorsun," diye patladım.

Bana döndü. "Belki de eşcinseller... sıradan insanlara benzedikleri içindir?" Sesinde alaycı bir ton vardı.

“Birlikte çalıştığım eşcinsel erkeklerin çoğu gösterişli ve eksantrik. Sen onlardan çok farklısın.”

Omuz silkti. "Sanırım ben daha sakın biriyim."

Dosyasına geri döndüm. "Özellikle yapmamı istediğiniz bir şey var mı?"

"Sadece yanımda dur ve onların ateşine göğüs ger. Hepsi bu."

"Öpüşmek yok," diye patladım. "Bu bir kural."

"Sorun değil." Dudak kenarı hafifçe yukarı kıvrılarak gülümsedi. "Tüm saygımla söylüyorum, sen benim tipim değilsin."

"Onun tipi değil mi?" Bu ne demekti? "Senin tipin değil mi?"

"Evet... yani endişelenmene gerek yok, seni süzüyormuşum gibi bir şey yok, yakışıklı olduğunu biliyorum. O yüzden rahatla."

"Rahatsız değildim."

"Pekala." Gözlerindeki ifadeye bakılırsa bana inanmadı.

Onun tipi değil miydi? Herkes beni çekici buluyordu. O bulmadı mı?

"Annem ve babam cuma günü kız kardeşimle beni akşam yemeğine davet ettiler. Haberi o zaman vermek istiyordum. Gelebilir misin?"

Sorusu düşüncelerimi altüst etti. "Siz benim müşterimsiniz. Sizin ihtiyaçlarınız benim önceliğim."

"Bu, evet demenin süslü bir yoluydu," dedi hafifçe gülerek.

"Beautiful Entourage'da işleri böyle yapıyoruz: şık bir şekilde."

MAX VE BEN EVE DOĞRU YAKLAŞTIK.

"Peki, bunu nasıl sonuçlandırmak istersiniz?" diye sordum ellerim cebimde yürürken.

Şimdilik sizi arkadaşım olarak tanıtacağım. Sonra onlara gerçeği anlatacağım.

“Pekala.” Bu onun işiydi, bu yüzden ne isterse yapacaktım. “Yani, senin tipin değilsem neden beni işe aldın?”

Dudaklarında geniş bir sırıtış belirdi. "Egonu incittim, değil mi?"

"Hayır," dedim hızla. "Sadece merak ettim."

“Çoğu insanın çekici bulduğu bir adamsınız. Ve çekicilik insanları daha çok sevmeye itiyor. Bu durum için doğru görünüme sahip olduğunuzu düşündüm.”

“Eğer ben senin tercihin değilsem, o zaman kim?”

Hafifçe kıkırdadı. "Gerçekten de göz alıcı olmamaktan hoşlanmıyorsun."

“Ben öyle demedim...”

"Heteroseksüelsen ne fark eder ki?" Bunu söylerken yüzüme baktı.

"Sadece merak ettim..."

Max tekrar öne döndü. "Çok komiksin."

Kapıya vardığımız için konuşmaya devam edecek vaktim olmadı.

Max kapıyı çaldı ve bana göz kırptı. "Gösteri zamanı."

Ailesine eşcinsel olduğunu söylemek üzere olan bir adam için, garip bir şekilde sakın görünüyordu. Bunu geçmişte yaptığımda, erkekler her zaman sinir krizi geçiriyorlardı. Max, uzun zamandır birinde görmediğim bir özgüvene sahipti.

Kapı açıldı ve annesi olduğunu tahmin ettiğim bir kadın kapıyı açtı, "Merhaba Maximillion. Her zamanki gibi çok yakışıklısın." Onu kucakladı

ve yanaklarından öptü.

"Teşekkür ederim anne. Sen de çok güzel görünüyorsun."

"Ne kadar tatlı bir çocuk." Omzunu okşadı. "Bu kim?" diye sordu bana dönerek.

"Bu benim arkadaşım Jett," diye açıkladı Max. "Onu da yanımda getirmemde sakınca görmezsiniz umarım."

"Hiç de değil." Sanki kendi annemmiş gibi beni sıkıca kucakladı. "Elbette hoş geldin. Max'in her arkadaşı bizim de arkadaşımızdır."

"Teşekkür ederim, Bayan Vanna."

"Bana Victoria deyin," dedi hızla.

"Yapacak."

Bizi eve, oturma odasına kadar eşlik etti. "Oğlunuz burada, Scott."

Koltuktan kalktı ve Max'e sarıldı. "İşte benim oğlum." Oğluna çok benziyordu. Yaşlılığında bile gençliğinin ışıltısına sahipti. Zayıf ve formdaydı. Karısı da aynıydı.

"Merhaba baba." Max ona sarıldı. "Bu da arkadaşım Jett."

Scott elimi sıktı. "Memnuniyetle. Hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim efendim. Eviniz çok güzel." Viktorya döneminden kalmaydı ve belli ki restore edilmişti. Böyle bir yeri karşılayabildiklerine göre paraları olduğunu biliyordum. Şimdiye kadar son derece naziktiler. Gerçeği öğrendiklerinde Max'e farklı davranacaklarına inanmakta zorlandım.

"Teşekkür ederim canım," dedi Victoria. "On yıllardır burada yaşıyoruz. Burayı çok seviyoruz."

"Malısın."

Max yanımda kaldı, omuzlarımız neredeyse birbirine değiyordu. "Ophelia nerede?"

Victoria, "Mutfakta özel fırın patateslerini pişirmeyi bitiriyor," diye açıkladı.

"Hemen geliyorum!" Mutfaktan belirgin bir kadın sesi geldi.

"Acele etme," dedi Max. "Zaten seni görmek istemiyorum."

"Cehenneme git!" diye bağırdı kadın.

Sırtmamaya çalıştım. "Siz ikiniz çok yakın görünüyorsunuz..."

Max omuz silkti. "Onunla dalga geçiyorum çünkü bu benim işim."

"Ve bunu çok ciddiye alıyor," dedi Scott.

"Bu benim amacım," dedi Max.

Mutfak bölümünden bir kadın çıktı ve oturma odasına girdi.

Onu görünce kalbim duracak gibi oldu.

Omuz hizasına kadar uzanan kahverengi saçlarının uçlarında hafif bir kıvrım vardı. Yüzünü çerçeveleyip ve sanki ağırlıksızmış gibi hareket ediyordu. Doğrudan ışık altında olduğunda belirgin bir parlaklığı vardı.

Yeşil gözleri zümrüt gibi parıldayarak kendi ışıklarıyla ışıldıyordu. Yakındaki her enerji kaynağını emip yansıtıyor, vahşi doğanın ortasındaki bir ateş gibi parıldıyordu. O kadar çarpıcı bir yeşil renkteydiler ki gerçek olup olmadıklarından emin değildim. Duygularını bir işaret feneri gibi ifade ediyorlardı. Heyecanlandığında parlıyorlardı.

Kısa boyluydu, belki 1.63 metre civarındaydı, ama bacakları onu 1.83 metre boyunda gösteriyordu. Elbisesi uyluklarının biraz altına kadar uzanıyordu ve uyluk ve baldır kaslarının belirginliğini görebiliyordum. Hafif bronzlaşmışlardı, sanki dışarıda çok zaman geçirmiş gibiydi. Topuklu ayakkabı giymişti ve bu da ona biraz daha boy katıyordu.

Vücut hatları dar elbisesinin içinde belirginleşmişti. Belinde kum saati şekli göze çarpıyordu. Kalçaları geniş, karnı sıkıydı. Göğsü kıvrımlı ve dikti. Dikkatimi birkaç saniyeliğine bu özellikler çekti, ardından yuvarlak omuzlarına odaklandım.

Tanrım, o mükemmeldi.

Max beni yanımdan dürtene kadar onun benimle konuştuğunu bile fark etmedim. "Özür dilerim?"

Ophelia bana deliymişim gibi gözlerini kısarak baktı, ama dudaklarında bir gülümseme vardı. Gözleri sanki eğlenmiş gibi parladı. "Tanıştığımıza memnun oldum dedim."

"Ah." Kendime gelmem yine de biraz zaman aldı. "Evet, sen de."

Elini uzattı, ben de tokalaşmak istedim.

Ona boş boş baktım.

Max yine usulca yanıma dürttü.

"Ah evet," diye patladım. Elini sıktım ve istemedem de olsa daha sıkı kavradım. Sıcak tenini hissettiğim anda bırakmak istemedim. O ellerin tüm vücudumda olmasını istedim. Omuzlarımdan tutarken penisimin üzerinde zıplamasını ve üzerime boşalmasını istedim.

Vay canına...bu nereden çıktı?

“Tanıştığımıza memnun oldum,” dedim. “Ben...” Aklıma hiçbir şey gelmiyordu. Adım neydi yine? Kahretsin, aklıma sadece Rhett geliyordu. Ama bunun benim adım olmadığını biliyordum.

Max benim yerime "Jett," dedi. "Adı Jett."

“Evet,” dedim elini sıkmaya devam ederken. “Benim adım bu.” El sıkışmamız tam bir dakika sürmüştü ve artık ayrılmam gerektiğini biliyordum. Ama bir garip gibi elini tutmaya devam ettim.

"Burada olmana sevindim." Elini hızla çekti.

“Evet... Ben de öyleyim.” Tanrım, neden şu an böyle bir aptal gibi konuştum?

Max gözlerini kısarak bana baktı ve "Kendine gel, dostum" der gibi bir ifade takındı.

Ophelia erkek kardeşine döndü. "Arkadaş edinmene sevindim."

"Bir sürü arkadaşım var," diye yanıtladı.

“Hayali olanlar sayılmaz,” diye takıldı. Mutfağa döndü. “Hadi şimdi yiyelim. Açlıktan ölüyorum.”

"Harika fikir, canım," dedi Victoria.

Mutfağa girdiler ve bizi arkalarında bıraktılar.

Max bana döndü ve yüzünde tehditkar bir ifade vardı. "Kardeşime dokunulmaz. Anladın mı?"

“Ben... ben ondan hoşlanmıyorum.” Bu, hayatımda söylediğim en kötü yalandı.

"Benimle uğraşma," diye tısladı. "Erkek arkadaşlarımdan hepsi ona aşık. İlk sen olduğunu mu sanıyorsun?"

Hayır, o kadar çekiciyken olmaz. "Küçük bir uyarı iyi olurdu."

"Ağzının suyu akmasını ve aptal gibi davranmayı gerçekten engelleyemiyor musun?"

"Daha önce hiç sorun yaşamadım..." Ta ki şimdiye kadar.

"Senin eşcinsel olman gerekiyor. Kız kardeşime gözlerinle taciz etmeye devam edersen bu asla işe yaramayacak."

"Özür dilerim. Aman Tanrım."

"Bir daha sakın yapma!" diye bağırdı.

"Tamam, sakın ol. Sadece beni hazırlıksız yakaladı o kadar."

"Senin gibi bir adamın başa çıkabileceğinden çok daha fazla kadınla birlikte olması gerek," dedi homurdanarak. "Kız kardeşim seni etkilememeli."

"Tekrar etmeyi bırakabilirsin. Anladım." diye düşünürsünüz.

Mutfağa girmeden önce bana son bir tehditkar bakış attı. "Onu alsan iyi olur."

AKŞAM YEMEĞİ KEYİFLİYDİ. ANNE VE BABASI ONA İŞİ VE HAYATINDAKİ yeni gelişmeler hakkında sorular sordular. Max, bir bankada müdür yardımcısı olarak çalıştığını söyledi, ancak işsiz olduğunu söylediği için bunun yalan olduğunu biliyordum.

Anne ve babası bana hayatım hakkında sorular sordular. Yalan söyledim ve daha önce birlikte olduğum her eskort için kullandığım kılıfı kullandım. Benden etkilenmiş gibiydiler. Bu iyiydi. Eğer beni beğenmişlerse, Max

onlara cinsel yönelimi hakkında gerçeği söylediğinde daha anlayışlı olabilirlerdi.

Gözlerim istemsizce Ophelia'ya kayıyordu. Ağzına kaşık koyduğu her an, dudaklarının nasıl aralandığını ve küçük dilinin nasıl görüldüğünü izliyordum. Yaptığı her hareket benim için büyüleyiciydi. Kolları ince ve kaslıydı ve sık sık spor yaptığını anlayabiliyordum. Sadece koşmakla kalmıyor, ağırlık da kaldırıyordu. Ona bakınca bu açıkça belli oluyordu.

Elbisesinin derin bir dekoltesi vardı ve en üst kısmından göğüslerinin hafifçe belirginleştiğini görebiliyordum. Göğüslerinin nasıl görüldüğünü hayal ettim ve onları avuçlarımda okşarken nasıl bir his vereceğini merak ettim.

Kahretsin, ona çok fena aşık olmuştum.

Bakışlarımı ondan her ayırdığımda, tekrar ona dönüyordu. Yemek yeme şeklinden şarabını yudumlama şekline kadar yaptığı her şeyi izliyordum. Onu yatağında becerdiğim hayalleri kuruyordum. Cinsel arzularım kontrolden çıkmıştı ve kirli düşüncelerimi kontrol edemiyordum. Bir sürü seksi kız görmüştüm ama Ophelia bambaşka bir seviyedeydi. Gördüğüm en seksi kızdı, tartışmasız.

"Sende yeni bir haber var mı, canım?" diye sordu annesi.

Max bana döndü ve "Şimdi tam zamanı" der gibi bir bakış attı.

Bu durum bakışlarımı Ophelia'dan ailesine çevirmeme neden oldu. Ama yine de onu düşünüyordum, hem de çok kirli şekillerde.

"Aslında evet," dedi. "Bence bunu görüşmek için en uygun zaman şimdi."

"Terfi aldın mı?" diye sordu Victoria.

Tamamen yanılıyordu. Ophelia'ya döndüm ve onun kardeşine bakışını izledim. Gözlerinde bir destek vardı. Ne olacağını biliyordu ve buna hazırды.

“Hayır,” dedi Max kısaca. “Bu benim kişisel hayatımla ilgili.”

"Biriyle tanıştın mı?" diye sordu Victoria.

Umarım her şey yolunda gider. Ailesi iyi insanlara benziyordu, bu yüzden ona sırt çevireceklerini sanmıyordum.

Max elini masanın üzerinde benimkinin üzerine koydu. Elimi çekmedim ve ona döndüm.

Anne ve babası bizi izliyordu ve gerçeği anladıklarında gözleri faltaşı gibi açıldı.

“Bunun biraz şok edici olacağını biliyorum ama ben eşcinselim.” Bunu sade ve duygusuz bir şekilde söyledi. Korku yoktu. Sanki hiçbir şey söylememiş gibiydi. Elini elimde tuttu. “Ve Jett gerçekten değer verdiğim biri. Aslında o benim erkek arkadaşım.”

Anne ve babası tamamen sessizdi. Hatta cırcır böceklerinin sesini bile duydum.

İki dakika sessizlik geçti.

Annesi şarabından bir yudum aldı.

Babası çatalıyla oynadı ama bir daha lokma almadı.

Çok garip bir durumdu, son derece garipti.

Max elimi sıkıca tutmaya devam etti, yerinden kıpırdamadı.

Belki bir şeyler söylemeliyim. “Oğlunuzu gerçekten önemsiyorum ve ona saygı duyuyorum. Tanıdığım en iyi insanlardan biri ve ona sahip olduğum

için çok şanslıyım.” Belki bu durumu daha iyi hale getirir.

Hâlâ sessizlik hakimdi. İkisi de bana karşılık vermedi.

Ophelia söze girdi. “Senin adına çok mutluyum Max. Kimi sevdiğin ya da hayatını nasıl yaşadığın umurunda değil. Sen hâlâ benim kardeşimsin, ailemsin. Ne olursa olsun desteğim seninle.” Sonra anne ve babasına baktı.

Ophelia'yı izlerken ona olan ilgim giderek arttı. Kardeşini savundu ve bunu doğal olarak seksi buldum. İçeceğini veya çatalını almak için kolunu hareket ettirdiğinde göğüsleri hafifçe sallanıyordu. Cinsel organım sertleşmeye başladı.

“Ne diyeceğimizi bilmiyoruz,” dedi annesi sonunda. Mutlu olmadığı belliydi. Tepkisini daha iyi tanımlayacak kelime ise dehşete kapılmış olmasıydı. Oğlunun başka erkekleri sevmesinden dehşete düşmüştü.

Babası hiçbir şey söylemedi ve bu sessizlik, desteğinin ne kadar olmadığını açıkça gösteriyordu; çünkü destek yoktu.

Annesi sonunda oğluna baktı. "Belki de bu geçici bir dönemdir..."

“Hayır,” dedi Max hemen. “Yıllardır böyleyim. Kim olduğumu saklamaktan bıktım.”

Babası, "Belki de bir uzmana danışmalısın," diye önerdi. "Bir profesyonele."

“Konuşacak bir şey yok,” dedi Ophelia. “O eşcinsel ve eşcinsel olmakta yanlış bir şey yok.”

Kahretsin, şimdi onu daha çok istedim.

Max, minnettarlıkla hafifçe başını salladı.

"Sanırım kafanız karışmış olabilir," dedi Victoria. "Hepimiz bazen yolumuzu kaybederiz."

"Aslında yolumu buldum," dedi Max güçlü bir sesle.

"Biz sizin için buradayız," dedi Scott. "Ama bize yardım etmenize izin vermeniz gerekiyor."

"Yardıma ihtiyacım yok," dedi Max. "Desteye ve sevgiye ihtiyacım var. Onaylasanız da onaylamasanız da eşcinsel olacağım. Benimle hiçbir şey yapmak istemiyorsanız, bunu kabul ediyorum. Ama şimdi söyleyin ki bu yemek masasında zamanımı boşa harcamayı bırakayım."

Max'in bu kadar güçlü olmasına hayran kaldım. Eşcinsel danışanlarımın çoğu acı içinde ağlıyor ve ebeveynlerinin fikirlerini değiştireceğini umuyordu. Ama neredeyse hiç değiştirmiyorlardı.

Annesi, "Elbette sizinle hiçbir ilgimiz olsun istemiyoruz," dedi. "Sadece bunun geçici olabileceğini düşünüyoruz."

"Öyle değil," dedi Max. "Öyle değil."

"Uyuşturucu mu kullanıyorsun?" diye sordu babası.

"Hayır," diye tersledi Max.

"Esrar bile mi?" diye ısrar etti annesi.

Max gözlerini devirdi. "Hayır. Kes şunu. Eşcinsel olduğum için eşcinselim. Nokta."

"Bence harika," dedi Ophelia.

"Teşekkürler," dedi Max ona. Sonra anne babasına döndü. "Bunu kabullenmek için ne kadar zamana ihtiyacın varsa o kadar zaman ayır. Bunu hemen kabullenmeni beklemiyorum. Ama bana bir sorunum olduğunu"

söyleme. Ve bunun geçici olacağını da düşünme. Ben buyum. Ve sonsuza dek böyle olacağım.”

Anne ve babası yeniden sessizliğe büründüler.

O akşam onlardan alacağı tek tepkinin bu olacağını biliyordum. Konuşamayacak kadar şaşkınlardı. Belli ki bu, almayı beklemedikleri bir haberd. Bir an için onlara acıdım. Ama sonra acımadım.

“Gitmeliyiz,” dedi Max. “Ve sana biraz düşünme zamanı verelim.” Sandalyesinden kalktı ve ben de kalktım.

Ophelia da ayağa kalkınca, bizimle gideceğine sevindim. Tıpkı ateşe saplantılı bir güve gibi, nereye giderse gitsin onu takip etmek istedim. Dikkatimi çekmişti, daha önce hiç olmamıştı.

Vedalaşmadan evden çıktık ve sokakta yürümeye başladık.

Ophelia hemen kardeşini teselli etti. "Seninle gurur duyuyorum."

"Öyle mi?" Kolunu onun omzuna attı.

Onların sevgi dolu davranışlarını izlerken neredeyse özel hayatlarına müdahale ediyormuş gibi hissettim. Gerçekten de çok yakınlardı.

“Elbette öyleyim,” dedi. “Bunun senin için zor olduğunu biliyorum, sen öyle davranmasan bile.”

"Daha kolay şeyler de yaptım," dedi hafifçe gülerek.

"Sence fikirleri değişir mi?" diye sordu üzgün bir şekilde.

"Gerçekten bilmiyorum," dedi iç çekerek. "Ama umarım öyledir."

Kadın, adamın beline kolunu doladı. "Ne olursa olsun, eğer seni evlat olarak reddederlerse, ben de onları kız evlat olarak reddederim."

“Taraf seçmenizi beklemiyorum.”

"Evet, öyleyim."

Alnından öptü ve yürümeye devam etti.

Gerçekten de çok yakındılar. Şimdi neden beni bir bekçi köpeği gibi tehdit ettiğini anladım. Kız kardeşine karşı gerçekten de çok koruyucuydu. Çok yaklaşırsam beni paramparça ederdi. En güzel kız neden tamamen ulaşılmaz olmak zorundaydı? Kardeşi bana yaklaşmasına izin vermiyordu. Ve kız benim eşcinsel olduğumu düşünüyordu.

Hiç şansım yoktu.

MANHATTAN'DAKİ DAİRESİNE GİRDİK. GÜZEL BİR YERDİ. MUTFAK, granit tezgahları ve paslanmaz çelik aletleriyle yepyeni görünüyordu. Ahşap zemin, mobilyalarının parlak renklerini vurguluyordu. Oturma odası, yerden tavana uzanan pencerelerden uzaktaki şehir manzarasını gösteriyordu.

Kadın çok sarhoştı.

Ne iş yaptığını merak ettim. Ama sonra aklıma geldi.

O kesinlikle bir manken olmalı.

Böyle bir vücut ve kusursuz bir yüzle, kesinlikle model veya oyuncu olmalıydı. Belki de porno yıldızı bile.

"Gerçekten çok güzel bir yeriniz var," dedim, ona fazla bakmamaya çalışarak.

"Teşekkür ederim. Beğendim."

"Ve ben de bedava konaklamayı seviyorum," dedi Max gülümseyerek.

“Aman fazla rahatlamayın,” diye uyardı. “Çünkü her zaman kira ödemedен kalamayabilirsiniz.” Buzdolabına doğru yürüdü ve sırtı bize dönük bir şekilde kapağını açtı. “Bira?”

Kalçalarının harika bir görüntüsünü yakaladım. Dik, sıkı ve kalkıktı. Sırtındaki kavis derin ve belirgindi. Onu arkadan bir an bile düşünmeden alırdım. Düşüncelerim ateşli bir hal aldığında başımı salladım. Ona sahip olamazdım, bu yüzden onu bu şekilde düşünmeyi bırakmalıydım. Ama bu benim kontrolüm dışındaydı. Bir çocuk bir odada kurabiye kavanozuyla kalsa, akşam yemeğinden önce tatlı yediğı için kimse onu yargılamazdı. Öyleyse neden dünyanın en seksi kadınının yanında sürekli ereksiyon halinde olduğum için beni yargılasınlar ki?

“Bir tane alacağım,” dedi Max.

"Ben de," dedim konuşmaya geri döndüğümde. "Lütfen."

Onları açtı ve bize getirdi. Şişeyi bana uzattığında parmaklarımız birbirine değdi. Belki de çılgınca bir düşünce ama aramızda bir kıvılcım hissettiğimi sandım. Aramızdaki enerji farklılıkları güçlü bir potansiyel yarattı. Ve tıpkı yeryüzüne yıldırım düşmesi gibi, bir kıvılcım yarattı.

"Teşekkür ederim," dedim, onun enfes yüzüne bakarken. Yakından daha güzeldi. Kalın ve dolgun dudakları vardı. Alt dudağını kanayana kadar emmek ve ipeksi saçlarının arasından elimi gezdirmek istedim.

"Elbette," dedi kısa bir gülümsemeyle. Sonra Max'e bir şişe uzattı.

Bütün süre boyunca bana tehditkar bir bakış attı.

Kahretsin, o biliyor.

Birlikte kanepeye oturduk ve Max'in kız kardeşiyle benim aramda olduğundan emin oldum. Belki aramızda biraz mesafe olursa ereksiyonum geçer ve aklımdaki kötü düşüncelerden kurtulurdum.

"Peki, bu nasıl oldu?" diye sordu kendi birasını içerken.

Bira içmesi bile başlı başına çekici bir şeydi.

Max, "Birkaç ay önce bir barda tanıştık," diye açıkladı. "Her şey kendiliğinden oldu ve işte buradayız."

"Bu harika," dedi. "Bana söyleyene kadar eşcinsel olduğumu bilmiyordum."

Max omuz silkti. "Bu konuda oldukça sessiz kalıyorum."

"Jett ilk sevgilin mi?" diye sordu.

Onun adımı söylemesini duymak hoşuma gitti.

"Evet." Elini bacağıma koydu. "Birlikte çok iyi anlaşıyoruz."

"Öyleyiz," diye onayladım.

"İstedğin zaman gelebilirsin," dedi Ophelia bana. "Gerçek aşkın önüne geçemem."

"Teşekkürler..." Gerçekten de ona gözümü dikip durduğumu fark etmedi mi?

Birasını bitirdi ve sehpanın üzerine bıraktı. "Neyse, ben yatmaya hazırlanıyorum. Sanırım siz de yatmak istiyorsunuz." Göz kırptıktan sonra yatak odasına girdi.

"Evet, muhtemelen," dedi Max.

"İyi geceler," dedi.

Max birasını kaldırdı. "İyi geceler."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi. "Sanırım birbirimizi oldukça iyi tanıyacağız."

Maalesef. "Evet, sanırım öyle."

OPHELIA

Ertesi sabah uyandığımda, bir demlik kahve demledim ve krep yaptım. iPod'umu açtım ve krep pişirirken müzik dinledim; tavada krepleri durmadan çevirirken dinleyecek bir şeye ihtiyacım vardı.

Bir el omzuma dokundu ve beklenmedik bu sevgi gösterisi karşısında irkildim. Kulaklıklarımı hızla çıkardım.

“Özür dilerim,” dedi Jett hızla. “Sadece merhaba demek istedim. Seni korkutmak istemedim.” Geri çekildi ve elimdeki spatulaya baktı. “Ve umarım bununla beni dövmeyeceksin...”

Baltalı katile benzediğimi fark edince, mutfak gerecini indirdim ve hafifçe güldüm. “Özür dilerim. Kendimi kaptırdım.”

“Sorun değil.” Tavaya baktı. “Pankek mi?”

Umarım acıkmışsınızdır.

“Vay canına, gelmiş geçmiş en iyi oda arkadaşısın.” Dudaklarında hoş bir gülümseme vardı. Birkaç gündür tıraş olmadığı için yüzü biraz sakallıydı. Sert çene hattı ve geniş omuzlarıyla bu sert görünümü beğenmiştim. Mavi

gözleri parlaktı ve bu, sahip olduğu tek yumuşak özellikti. 1.83 metre boyuyla benden çok daha uzundu ve kolları bacaklarımın kalınlığındaydı.

Abimin erkek zevki iyiydi. "Ama tıraş bıçağını banyoda bıraktığı veya kirli bulaşıklarını ortada bıraktığı için ona bağırdığımda durum değişiyor. O zaman da bana 'temizlik manyağı' diyor."

Gülümseyerek, "Dairenizin temiz olmasını seviyorsunuz. Bunda yanlış bir şey yok." dedi.

Eşcinsel erkekleri severdim. Duyarlı ve anlayışlıydılar. "Bunu ona söyle."

Bana yaklaştı ve yanıma dikildi. "Nasıl yardımcı olabilirim, tatlım?"

"Sevgilim mi?" diye sordum kaşımı kaldırarak.

"Evet." Dudaklarında kendinden emin bir gülümseme belirdi. "Max'e ihtiyacı olduğunda destek oldun. Şimdi de ona kahvaltı hazırlıyorsun. Eğer bu seni tatlı biri yapmıyorsa, ne yapar bilmiyorum." Kolu benimkine değdi ve sıcaklığın bana geçtiğini hissettim. Güzel kokuyordu, uzaktan gelen bir kolonya gibi. Bir önceki gece giydiği aynı kıyafetleri giymişti ama sanki yepyeniymiş gibi harika görünüyordu. Güçlü göğsü ve ince kalçaları kıyafetlerinin altından bile belli oluyordu.

Yanaklarım genişleyerek gülümsedim. "Bence sen çok tatlısın."

Gözleri parıldayarak bana bakmaya devam etti. Bana çok yaklaştı, birkaç santim öteye. Eşcinsel olduğunu bilmeseydim, beni öpeceğini düşünürdüm. "Peki, nasıl yardımcı olabilirim?" Dudaklarına baktı, sonra gözlerimin içine baktı.

Kollarım resmen diken diken oldu. Ciddi ciddi eşcinsel bir adam beni mi etkiliyordu? Aklımı başıma toplamam gerekiyordu. "Masayı sen kurabilirsin."

“Öyleyse öyle yapacağım.” Geri çekildi, onun kokusunu ve sıcaklığını içine çekti ve her şeyi mutfak masasına koydu.

"İyi uyudun mu?" diye sordum, son krep tavasını da bitirirken.

"Evet. Öyle mi yaptın?"

"Uykuya dalmakta zorlandım."

"Neden?" diye sordu.

“Sürekli anne babamı düşünüyordum... Umarım Max'i kabul ederler. Kabul etmezlerse kalbim kırılır.”

"Yapacaklar," dedi kendinden emin bir şekilde. "Zaman verin." Kendine bir fincan kahve doldurdu ve oturdu.

Krepleri bitirdikten sonra tabağı masaya koydum ve karşısına oturdum.

"Muhteşem kokuyorlar." Onlara baktı ama birini almadı.

"Yiyebilirsin," dedim.

Yatak odasına göz attı. "Max'i beklemeli miyim, emin değilim..."

Sözünü önemsemedim. "İkiye kadar uyuyabilir. Onunla ilgili hiçbir şey belli olmaz."

“Öyleyse...” Tabağına birkaç tane koyduktan sonra yemeye başladı.

Ben de aynısını yaptım.

Jett birkaç dakikada bir bana gizlice bakıyor, yüzümü inceliyor ve sonra bakışlarını kaçırıyordu.

"Ne?" diye sordum.

"Hiçbir şey," dedi hızla.

"Bana bakmaya devam ediyorsun."

Gözle görülür bir şekilde irkildi, sonra da hiçbir şey olmamış gibi davrandı.
"Gözlerin kardeşinle aynı."

"Evet, bu ikimizin de ortak özelliği." Kreplerime bolca şurup döktüm ve hızla yedim.

Kusursuz bir nezaketle yemek yedi ve dirseklerini masaya koymadı. Güçlü vücudunun büyüklüğünü fark etmeden edemedim. Olağanüstü yakışıklıydı, bir yerde karşılaştım mutlaka konuşacağım türden bir adamdı. Onu tanıma fırsatını kaçırmazdım. Neden yakışıklı erkekler hep eşcinseldi?

"Ne iş yapıyorsun, Ophelia?" diye sordu. "Modellik mi yapıyorsun?"

"Model mi?" diye sordum. "Neden böyle bir soru soruyorsunuz?"

"Daireniz hiç de ucuz görünmüyor. Ve siz de çok güzelsiniz." Bunu söylerken gözlerimin içine baktı, sanki söylediklerinden utanmıyormuş gibi.

Beni güzel mi buldu? Erkeklerden hoşlandığı için ona bir trol gibi göründüğümü varsaymıştım. Ama yine de iltifatı takdir ettim. "Bir moda dergisinde çalışıyorum. Baş editör yardımcısıyım."

"Etkileyici," dedi başını sallayarak. "Tebrikler."

"Hoşuma gidiyor. Bazen reklamlardaki ayakkabıları kendime saklayabiliyorum."

"Daha da iyi," dedi yemeye devam ederken.

"Demek kardeşimi gerçekten çok seviyorsun, öyle mi?"

Bakışlarını kaçırdı ve yemeğine odaklandı. "Evet, öyle. Güçlü ve özgüvenli bir adam, bu da beni hemen cezbediyor."

"Gerçekten harika biri," diye onayladım. "Ona her zaman hayranlık duymuşumdur."

"Sanki sana hayranlık duyması gerekiyor," dedi. "Çok başarılısın, zekisin ve güzelsin."

Gülmemeye çalıştım. "Hayatımda gördüğüm en büyük dalkavuksun."

Yemeyi bıraktı. "Senin dalkavukluğunu yapmayacağım..."

Kıkırdadım. "Max senden hoşlanıyorsa, ben de senden hoşlanıyorum demektir. Beni etkilemeye çalışmana gerek yok. Bu konuda strese girme."

Yemeğine geri döndü. "Fikriniz benim için önemli, ama iltifatlarım samimiydi. Ancak bu yorumları sürekli duyduğunuza göre, artık bunlardan bıkmış olmalısınız."

"Aslında pek sayılmaz," dedim. "Kardeşim neredeyse her gün bana bir cin gibi göründüğümü söylüyor."

Güldü. "Kardeş sevgisi."

"Ve bence o tam bir ahmak gibi görünüyor."

"Afiyet olsun," dedi. Tabağını bitirdi ve düz karnına dokundu. "Çok lezzetliydi. Teşekkür ederim."

"Rica ederim."

Max, dağınık saçları ve uyuklu gözleriyle yatak odasından çıktı. "Günaydın." Kollarını başının üzerine uzattı ve esnedi.

"Günaydın," dedim. "Yemek ve kahve var."

"Tanrıya şükür." Max yanıma geldi ve omzumu kavradı. "Günaydın, sevgilim."

Jett, beklemediği bir dokunuşla irkildi. Sonra kendine geldi. "Günaydın. Yanıma otur lütfen." Sandalyeyi onun için çekti.

Max oturduktan sonra ikimize de şöyle bir baktı. "Ne konuşuyordunuz siz?"

"Ne kadar da yalaka bir adam," dedim gülerek.

Jett omuz silkerek konuyu geçiştirdi. "Abartıyor."

"Sanırım öyle değil." Jett'e tehditkar bir bakış attı.

Max'in bir erkek arkadaşı varken hiç yanında bulunmamıştım, bu yüzden nasıl davranacağından emin değildim. İlişkileri arkadaşlığa ve şakalara dayanıyor gibiydi. Bir erkek ve bir kadın arasındaki ilişkiden pek farklı değildi.

Max kreplerden istediği kadar aldı. "Bunlar çok güzel."

"Teşekkürler," dedim. Saate baktım. "Gitmem gerekiyor. Ama sonra görüşürüz."

Jett'in gözlerine hüznün çöktü. Yoksa başka bir şey miydi? "Kahvaltı için teşekkür ederim."

"Her zaman." Odamıza girdim, ama kapıyı kapatmadan önce konuşmalarının bir kısmını duydum.

"Herhangi bir şey denersen ölürsün," dedi Max.

Jett, "Anlıyorum," dedi. "Kendinizi tekrarlamınıza gerek yok."

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve üzerinde düşünmedim.

CAMERON ÖĞLEN SAATLERİNDE BENİ ÖĞLE YEMEĞİNE GÖTÜRMEK İÇİN ofisime geldi. Kapıyı çalarken, "Yemeye hazır mısın?" diye sordu.

"Açlıktan ölüyorum," dedim. "Kahvaltıda sadece krep yedim."

"Öyleyse gidelim." Elleri cebinde, masamın önünde durdu.

Çantamı aldıktan sonra, dudaklarından hızlıca öptüm. "Nerede yemek yemek istersin?"

"Umurumda değil," dedi her zamanki gibi.

"Aklım Akdeniz mutfağından bir şeyler yemek istiyor. Sakıncası var mı?"

"Ne istersen." Çıkarken elimi tuttu ve kaldırımında yürümeye başladık.

Restorana girdiğimizde, Cameron önce içeri girdi ve masaya yöneldi. Ben de arkasından gidip oturdum. Oturduktan hemen sonra menüye baktı ve saniyeler içinde seçimini yaptı. Sonra da sıkılmış gibi pencereden dışarı baktı.

"Günün nasıl geçiyor?" diye sordum.

"İyi. Oldukça yavaş."

Cameron avukattı ama işine pek önem veriyor gibi görünmüyordu. Okuldayken nefret ettiği bir şey için neden intihar ettiğinden emin değilim. Ama bu konuda onu sıkıştırmadım. O da günümün nasıl geçtiğini sormadı.

Sarışın bir garson masamıza yaklaştı. Saçları bir omzunun üzerinden örgülüydü ve son derece güzeldi. Göz farının rengini çok beğendim, bu yüzden bir süre ona baktım, nereden aldığını merak ettim. "Ne alabilirsiniz?"

Cameron ona sanki soyut bir tabloya bakıyormuş gibi baktı. "Şey... ne önerirsiniz?"

Kaşımı kaldırdım. O asla böyle bir soru sormadı.

"Bugünün özel yemeği mahi mahi balığı. Herkes beğeniyor gibi görünüyor," dedi gülümseyerek.

"Bunu alacağım," dedi.

Balığı bile sevmiyordu.

"Ya sen?" diye sordu bana bakarak.

Cameron'a baktım ve onun da kadının göğsüne dik dik baktığını gördüm.

"Tavuk göğsü alacağım." Bu laf sokma ona yönelikti.

"Harika." Menülerimizi aldı. "Yakında gelecek." Uzaklaştığında Cameron hâlâ ona bakıyordu. Ve sanırım kalçalarına bakıyordu.

"Ya yanımızdan geçen her yakışıklı erkeği süzsem nasıl hissederdin?"

"Ha?" Bana döndü, garsonun kalçaları daha önemli olduğu için söylediklerimin hiçbirini duymamış gibiydi.

"Boş ver." Pencereden dışarı baktım. Cameron'ın başka kadınlara da baktığını biliyordum ve bu beni rahatsız etmiyordu. Ama bunu tam önümde ve bu kadar hevesle yapması saygısızlıktı.

Benimle sohbet etmedi. Gözleri restoranı taradı.

"Sen balığı bile sevmiyorsun."

Omuz silkti. "Bir şans daha vereceğim."

Cameron'ın birçok iyi yanı vardı, ama böyle saçmalıklar yaptığında hepsini unuttum. "Garsonumuzla bu kadar ilgileniyorsan, benimle çıkmak yerine onunla çıkmaya ne dersin?"

Sinirle içini çekti. "Yine mi bu..."

"Ciddi söylüyorum."

"Sen hep çok ciddi davranıyorsun," dedi karanlık bir ses tonuyla.

"Başka kadınlara bakmanız umurumda değil, sadece bunu benim önümde yapmayın. Çok şey istemiyorum."

"Onu incelemiyordum," diye savundu.

Şimdi onu tokatlamak istedim. "Her şeyden çok, yalan söylemekten nefret ediyorum. Adam ol ve yalanını kabul et."

"Sakinleşmen gerekiyor."

Sinirlerim iyice kabarmaya başlamıştı. "Daha iyi bir erkek arkadaş olmalısın. Çok çalıştığımız için birbirimizi neredeyse hiç göremiyoruz. Bu yüzden birlikte olduğumuzda bana daha çok dikkat etmeli ve garsonun göğüslerine değil, bana bakmalısın."

Gözlerini devirdi.

"Neden bu kadar kaba birisin?" Bu yanımdan nefret ediyordum. O bunu benden çıkarıyordu ve bu durumdan tiksiniyordum. Sakin ve içine kapanık bir insandım, beni sinirlendirmek çok zordu. Ama Cameron son zamanlarda beni çok sinirlendiriyordu.

Uzun zaman önce çıkmaya başladığımızda, dünyada var olan tek kız bendim. Bana bakmaktan kendini alamıyordu ve günümün her detayını bilmek istiyordu. Şimdi ise garson kızlarla ve vajinası olan her şeyle daha çok ilgileniyordu. İlişkilerin zamanla sıkıcı hale geldiğini biliyordum ama artık çaba göstermediğini hissediyordum.

Kendimi çaresiz hissetmeye başladım, sanki Cameron beni gerçekten umursamıyormuş gibiydi. Ama eğer gerçekten böyle hissediyorsam, neden hala bu ilişkideydim? Daha fazlasını hak ediyordum ve daha azıyla

yetinmeyecektim. "Artık resmen bekar olduğuna göre, sarışın kıza çıkma teklifi edebilirsin." Çantamı kaptım ve öfkeyle dışarı çıktım.

"Ophelia!" diye seslendi Cameron arkamdan.

Yürümeye devam ettim. Onun saçmalıklarından bıkmıştım. Restorandan çıktığımda kendimi biraz daha iyi hissettim. Öğle yemeği molamda hâlâ yirmi dakikam vardı, bu yüzden bir sandviç alıp ofise geri dönebilirdim.

"Ophelia." Cameron peşimden koştı. "Böyle davranma."

Arkamı döndüm ve göğsüne işaret ettim. "Bana böyle davranmandan bıktım. Eskiden birbirimize aşkıttık ama şimdi bana bir yükmüşüm gibi davranıyorsun. Başka bir kadına bu kadar hayran kaldıysan, belli ki ben seni tatmin etmeye yetmiyorum. O yüzden birbirimizden sonsuza dek uzaklaşalım. Eskiden her sözüme kulak verirdin ve odadaki tek kız bendim. Şimdi ise tahammül edemediğın bir sürtük oldum. Tamam, sorun değıl. İyi bir hayat yaşı." Tekrar uzaklaştım.

"Böyle davranma." Bileğimi kavradı.

Abimin öğrettiğı gibi, onun elinden kurtuldum. Sonra onu geri ittim. "Eğer gerçekten yanımda kalmamı isteseydin, öğle yemeğinde bir kerecik olsun bana bakardın. Ama bakmadın." Kaldırımında yürümeye başlamadan önce ona son bir bakış attım.

Bu sefer beni takip edecek kadar aptal değıldi.

KAPIDAN İÇERİ GİRER GİRMEZ ÇANTAMI TEZGÂHIN ÜZERİNE ÖYLE SERT fırlattım ki masadan kayıp yere düştü. Sonra topuklu ayakkabılarımı çıkarıp tamamen zıt yönlerle savurdum. Buzdolabının kapağıını açıp bir bira aldım. Sonra da su içre gibi bir çırpıda içtim.

“Kötü bir gün mü geçirdin...?” Max, dizüstü bilgisayarı sehpanın üzerinde oturma odasında idi.

Onu fark bile etmedim. "Öyle diyebilirsiniz."

"Ben birayı bile o kadar hızlı içemem."

"Ne diyebilirim ki?" dedim soğuk bir şekilde. "Doğuştan yetenekliyim."

"Evet... kesinlikle bir şeyler ters gidiyor."

Kollarımı göğsümde kavuşturup iç çektim. Keşke Cameron yüzünden bu kadar üzülmese idim. Bu acıya değmezdi.

Max, kanepedeki yanındaki yere elini vurdu. "Benimle konuş."

Bir bira daha aldım ve oturdum.

"En baştan başlayın."

"Hayır, sondan başlayayım. Cameron'dan ayrıldım."

Kaşlarının ikisi de birden yukarı kalktı. "Neden?"

"Çünkü o tam bir pislik. İşte bu yüzden."

"Bundan daha fazlasını verin bana," dedi sakın bir şekilde.

Bunu düşünmek bile beni sinirlendiriyor. "Bugün öğle yemeğinde idik, garson kıza bakıp durdu. Hem de gizlice ya da hızlıca değil, sanki ben yokmuşum gibi göğüslerine ve kalçalarına apaçık bakıyordu. Sonra balıktan nefret ettiğ i halde, sırf kız tavsiye etti diye balık sipariş etti. Kız gittikten sonra da sadece onu aradı. Sanki ben yokmuşum gibiydi. Benimle konuşmaya bile tenezzül etmedi. Eskiden olduğumuzdan çok farklı yız. Bu yüzden sinirlenip dışarı çıktım ve ona ilişkimizin bittiğ ini söyledim. Peşimden gelmeye çalıştı ama gelirse onu hadım edeceğ imi söyledim."

Max başını salladı ama hiçbir şey söylemedi.

“Ondan nefret ediyorum.” Bunu gerçekten kastetmemiştim. Ama o kadar kızgındım ki, öyle sandığımı düşündüm. Tek istediğim, ilişkimizin başındaki gibi bana davranmasıydı. Ben onun tüm hayatıydım. Şimdi ise... ne olduğumu bile bilmiyordum.

Max sakın bir şekilde, "Doğru kararı verdin," dedi. "Mutlu değilsen, o ilişkide olmamalısın."

“Onun başka kadınlara bakması beni hiç ilgilendirmedi. Beni rahatsız etmiyor. Ama bunu benim önümde yapması... çok kaba bir davranıştı.”

"Bu herkesi rahatsız ederdi, Ophelia," diye onayladı. "Ama insanlar sevgi dolu ilişkiler içindeyken, başka insanlara bakmazlar."

"Öyle değil mi?" diye sordum.

"Yapıyor musun?"

Düşündüğümde, öyle olmadığını fark ettim. "Hayır..."

“Aşık olduğunuzda, diğer herkes arka plana çekilir. Birinin çekici olduğunu anlamak çok zor değil, ama onu aktif olarak incelemek bambaşka bir durum.”

“Jett hakkında da böyle mi düşünüyorsun?” Gördüğüm en yakışıklı erkeklerden biriydi. Eşcinsel olması, dünyadaki tüm kadınlar için bir utançtı.

"Evet," dedi bir an duraksadıktan sonra. "O varken neden başka erkeklere bakayım ki?"

"Evet..."

“Biliyorum sen benim kız kardeşimsin ve biliyorum ben eşcinselim, ama sen çok güzel bir kadınsın, Ophelia. Bunu ben bile kabul ediyorum. Erkeklerden biri gibi havalısın, ama aynı zamanda güçlü, bağımsız ve cesur bir kadınsın. Her erkek seni elde etmek için canını verirdi. Cameron'ın seni takdir etmemesi, ilişkinin bittiğinin bir işaretidir; seni küçümsediği an zaten bitmişti.”

Kardeşim, hiç çaba göstermeden bile her zaman kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. "Teşekkürler..."

“Elbette.” Omzuma hafifçe vurdu, sonra da kucaklaşmayı bıraktı.

"Bu adama aşık mısın?" diye sordum.

"Evet," dedi başını sallayarak.

“Çok kıskanıyorum. Siz çok mutlusunuz ve birbirinize aşıksınız... Ne kadar uğraşsam da bir erkeğin bana karşı böyle hissetmesini sağlayamam.”

Başını salladı. "Sorun sen değilsin. Henüz doğru adamı bulamadın."

JETT

“Şaka yapmıyorum. Bu kız dünyanın en güzel şeyi.”

River, yüzünde inanılmaz bir ifadeyle birasını içti. "Bu çok iddialı bir açıklama."

"Biliyorum," dedim hemen. "Ve bu kesinlikle doğru."

"Fotoğrafın var mı?"

"Hayır... bir tane edinmeye çalışmam garip olurdu."

Birasını içtikten sonra bardak altlığına koydu. "Denemeye ne dersin?"

"Hayır... Keşke yapabilseydim."

"Neden olmasın?" diye sordu River.

“Birincisi, kuralları çiğneyemem. Bunu zaten bir kez yaptım ve bakın neler oldu...”

"O olayı asla unutmayın," dedi gülümseyerek.

“İkincisi, erkek kardeşi bana ona karşı bir hamle yaparsam beni öldüreceğini söyledi. Ona karşı gerçekten çok koruyucu, ki onu

suçlamıyorum. Erkekler ona deli gibi ilgi gösteriyor olmalı.”

"Onu alt edebilirsiniz," dedi umursamaz bir tavırla.

“Ama en büyük sorun, onun benim eşcinsel olduğumu düşünmesi.”

"Böyle bir şeyi neden düşünüyor ki?" diye düşündü ve neredeyse birasını devirecekti.

"Çünkü ben onun erkek kardeşinin korumasıyım."

“Ah...” Anlayışla başını salladı. “Her şey senin aleyhine işliyor, dostum.”

“Biliyorum. Sanırım ödevim bitene kadar bekleyebilirim.”

"Tek istediğin onunla birlikte olmak, değil mi?"

"Yanımdayken aklımdan başka hiçbir şey geçmiyor. Hatta yanında olmadığım zamanlarda bile aklımdan başka hiçbir şey geçmiyor."

Barda karşı tarafa bakarken çenesini ovuşturdu. "Her halükarda denerdim. Ona kur yapardım, onunla birlikte olurum ve bunu kendine saklamasını söylerdim."

“Ama sorun da bu,” dedim. “Eğer onunla birlikte olursam, kardeşinin bana sevgilisi olmam için para ödediğini öğrenecek. Onun sırrını açığa çıkaracağım. Onu böyle yarı yolda bırakamam. O iyi bir adam.”

"O zaman onu unutmana yardımcı olacak güzel bir kız bul."

Bara göz gezdirdiğimde, gördüğüm tek şey bir sürü trol oldu. "Vaat edilen diyarı gördüğüme göre, artık başka hiçbir şey istemiyorum."

"Bu ilgi zamanla azalacak," dedi.

"Ya da daha da yoğunlaşırlar," dedim acı bir şekilde.

"Şu kızı bana gösterin," dedi. "Beni onunla tanıştırın."

Ona zehirli bir bakış attım. "Benim onunla birlikte olamamam, senin olabileceğin anlamına gelmiyor."

"Hey, herkesi de beraberinde sürükleme sakın," dedi alaycı bir şekilde.

Bu kızı aklımdan çıkaramıyordum. Dünyanın en güzel kızı neden şimdi kendini göstermek zorundaydı? Ona sahip olamayacakken? Ona en iyi hareketlerimi sergilerdim ve bir saatten kısa sürede yatağa atardım. Ama şimdi ellerimi kendime saklamak zorundaydım—kelimenin tam anlamıyla.

MAX BANA MESAJ ATTİ. GELMEK İSTER MİSİN?

Anne baban da orada olacak mı? Bu kadar çabuk geldiklerine şaşırdım. Daha bir hafta olmuştu.

Hayır. Ablam için rol yapmaya devam etmeliyim.

Ophelia'yı görmek istiyordum ama aynı zamanda istemiyordum da. Onun yanında olmak, kışın ortasında bir ateşin yanında olmak gibiydi. O sıcaklığa ihtiyacınız olduğu için yaklaşmak istiyordunuz, ama çok yaklaştığınızda yanıyordunuz. Yakında orada olacağım.

Serin.

Kapısına vardığımda, kapıyı açtı. "Merhaba." Beni içeri çekti ve sıkıca sarıldı.

Sarılmaya karşılık verdim. "Hey." Onu öpmedim çünkü kurallara aykırıydı. Ve Max'in buna uymasına sevindim. Asla, ne kadar para verirsem vereyim, bir erkeği öpmezdim.

"Seni özledim."

Bana sevgiyle yaklaştığından, Ophelia'nın yakınlarda olduğunu anladım. Bu da kalbimin hızla çarpmasına neden oldu. "Ben de seni özledim."

"Çok tatlısınız," dedi Ophelia kanepeden. Yoga pantolonu ve tişört giymişti. Saçları topuzdu ama muhteşem görünüyordu. Yüzünde makyaj yoktu ama ben onu böyle daha çok beğeniyordum. Gözleri mücevher gibi parılıyordu.

"Merhaba," dedim kanepeye yaklaşırken. "Nasılsınız?"

"Şey," dedi. "Ya sen?"

"Güzel." Ona baktım ve ellerimi ceplerime koydum. Ona karşı platonik davranmak benim için çok zordu. Yanına oturup en iyi hareketlerimi sergilemek istiyordum. Onu büyüleyebilir ve kısa sürede onunla birlikte olabilirdim.

Ama bu mümkün değildi.

"Battlefield'ı aldım," dedi Max. "Oynamak ister misin?"

"Elbette." Max tanıdığım en düzgün eşcinsel erkekti. Tıpkı arkadaşlarımdan biri gibi davranıyordu. Havalıydı, geçinmesi kolaydı ve birayı, sporu ve müziği severdi.

Max oyunu kurdu ve sonra oynamaya başladık. Sürekli Ophelia'ya bakıyordum. Kitap okuyordu ve bize hiç dikkat etmiyordu. Ama ben ona dikkat ediyordum. Yoga pantolonu giydiğinde bile bacakları karşı konulmazdı. Onları yırtıp o bölgeyi, özellikle de bacaklarının arasını öpmek istiyordum.

Düşüncelerim o kadar dağıldı ki, art arda on kez öldüm.

"Dostum, aklın nerede?"

Kız kardeşinin bacaklarının arasında. "Uzun zamandır oynamamıştım..."

"Oynayabilir miyim?" diye sordu Ophelia.

O video oyunları mı oynadı?

"Hayır," dedi Max. "Erkek arkadaşımla oyun oynuyoruz."

"Eh, erkek arkadaşın berbat," diye iğneledi.

"Daha iyisini yapabileceğini mi sanıyorsun, tatlım?" Şaka yapmayı bıraktım ve ona en karanlık bakışımı fırlattım.

"Daha iyisini yapabileceğimi biliyorum," diye meydan okudu.

"Öyleyse kışını buraya getir ve bunu kanıtla."

"Tamam." Yanıma geçti ve kumandayı kaptı. "İzle."

Yüzüne baktım ve kokusunu içime çektim. Ona özellikle yakındım, Max orada oturmasaydı öpüşebilecek kadar yakındım.

Maça girdi ve hemen ardından Max'i öldürdü.

Şaşkın bir ifadeyle ona döndüm. "Lanet olsun..."

"Sana söylemiştim." Şakacı bir şekilde dilini bana çıkardı.

Onu dişlerimle tutup ağzıma çekmek istedim.

Oynamaya devam ettiler ve Ophelia onu alt ediyordu.

Dengeleri eşitlemeye karar verdim. Dürüst olmak gerekirse, oyunla pek ilgilenmiyordum. Onun bir video oyununda ciddi beceri göstermesini izlemek, ona olan ilgimi daha da artırmıştı. Ama ona dokunmak için bir neden istiyordum. Parmaklarımı kaburgalarının arasına sokup onu gıdıkladım.

Oynamaya devam etmeye çalışırken güldü. "Sen berbat bir insansın."

Gülümsedim ve onu gıdıklamaya devam ettim. Belinin dokusunu çok seviyordum. Ona dokunduğumda kasları geriliyordu ve kıyafetlerinin altındaki gücü hissedebiliyordum. İnceydi ve göğüs kafesi çok küçüktü. Ellerimi tamamen etrafına sarabiliyordum. "Hayır. Çok kötü bir oyuncusun."

Çılgılık atarcasına tiz bir kahkaha attı. "Dur." Gözlerinden yaşlar aktı. "Beni gıdıklayarak öldüreceksin." Koltuktan düştü ve karnını korumaya çalışarak kumandasını bıraktı.

Onunla birlikte yere indim ve onu gıdıklamaya devam ettim. "Yakalandın!" Üzerinde olmak beni tahrik ediyordu. Her hareketinde göğüsleri sallanıyor ve topuzundan birkaç saç teli gevşiyordu. Yüzünü çerçeveleyiyor ve sanki yatağında güzel bir seks gecesini yeni bitirmiş gibi görünmesini sağlıyordu. Kalçamı ondan uzak tutmaya çalıştım ki kot pantolonumun içinden sertleşmiş penisimi hissetmesin. Bu kötü olurdu.

"On iki yaşında mısınız?" diye sordu Max.

"On iki yaşında bir kız çocuğu gibi gülüyor," dedim.

Kapı zili çaldı ve onu gıdıklamayı bıraktım.

"Birini bekliyor musunuz?" diye sordu Max ayağa kalkarken.

"Hayır," dedi nefes nefese. Karnını kollarıyla koruyarak bana baktı. "Sen tam bir zorbasın."

Max'in sırtı bize dönüktü, bu yüzden ona doğru eğildim ve normalde olduğumdan daha da yaklaştım. "Henüz hiçbir şey görmedin tatlım." Yüzüm onun yüzüne tehlikeli derecede yakındı. Dikkatsiz davrandığımı biliyordum ama kendimi tutamadım. Onunla flört etmeyi çok seviyordum.

"Ben de zorba olabilirim."

“Öyle mi?” diye meydan okudum. “Bana çok kolay kandırılacak biri gibi görünüyorsun.”

Göğsüme itti ama kıpırdamadım. Çelik gibi kaskatıydım.

"Hayatında hiç bu kadar zor bir şey hissetmedin, değil mi?"

Gözleri yüzüme dikildi. "Çok kibirlisin, değil mi?"

“Ama kendime güvenmek için bir sebebim var.”

"Naçizane size katılmıyorum."

Max, şakalaşmamızı böldü. "Bu senin için." Kapı kapandı ve o kapının önünde durdu.

Hemen üzerinden kalktım ve ona gizlice kur yapmadığımı belli etmeye çalıştım.

"Ben mi?" diye sordu. "Kim o?" Doğrulup saçlarını düzeltti.

“Cameron.” Kollarını göğsünde kavuşturdu.

Ophelia'nın yüzü gözle görülür şekilde gerildi ve bu iyi bir şey değildi.

Cameron kimdi?

“Ondan kurtulun.” Sesi soğuk çıktı. “Onu görmek istemiyorum.”

"Anladım." Max dışarı çıktı.

Ophelia kanepeye geri döndü ve kumandayı kaptı. "Oynamak ister misin, ama beni gıdıklamadan?"

Kapısının önünde onu görmeye çalışan bir adam yokmuş gibi davrandı.

"Cameron kim?" diye sordum.

"Ne kadar da adi bir herif," dedi üstü kapalı bir şekilde.

"Bunu benim halletmemi mi istiyorsun?" diye sordum ciddi bir şekilde.
"Çünkü bir daha seni rahatsız etmemesini sağlayabilirim."

"Eminim Max bunun üstesinden gelebilir." diyerek oyuna başladı.

Birinin onu rahatsız ettiğini bilmek beni sinirlendirdi. Nedenini tam olarak bilmiyordum.

Max içeri geri döndü. "Sen onunla konuşana kadar gitmeyi reddediyor."

"O zaman yarın sabah ben işe gidene kadar orada bekleyebilir."

Kesinlikle yapabilir.

"Ne istersen yap, Ophelia," dedi Max. "Ama benim tecrübeme göre, insanlar genellikle yüz yüze konuşmadıkça pes etmezler."

"Bizde zaten onlardan bir tane vardı," dedi soğuk bir şekilde.

"Bu sadece dostça bir tavsiye."

Kumandayı kanepeye fırlattım. "Ben hallederim."

Hem Max hem de Ophelia bana baktılar.

Salonu geçip dışarı çıktım. Koridorda benim boyumda bir adam volta atıyordu. Elleri cebindeydi ve önemli bir şey söz konusuymuş gibi stresli görünüyordu. Benden daha az kaslıydı ama iyi görünümlü bir adamdı, tabii ki benimle kıyaslanamazdı.

Beni fark edince bana döndü. "Sen kimsin—"

Yüzüne sert bir yumruk attım, sendelemesine ve karşı duvara çarpmasına neden oldum. Yere düştü ve burnunu koluna sildi. Kolu kan içinde kalınca şok içinde bana baktı. "Onu. Rahat. Bırak."

Burnunu diğer koluyla sildi. "Sen kimsin lan?"

Ophelia arkamdan geldi ve Cameron'ı yerde görünce nefesi kesildi. "Neler oluyor?"

"Kalk ayağa ve git," diye tehdit ettim. "Yoksa elmacık kemiklerini kırarım."

Cameron ayağa kalkarken duvara yaslandı. "Ophelia, bu da kimin nesi?"

O konuşmadan önce cevap verdim. "Erkek arkadaşı. Şimdi git yoksa seni gönderirim."

Ophelia'ya bakarken gözleri faltaşı gibi açıldı.

"Seni uyarmıştım." Onu ensesinden yakalayıp koridora fırlattım.

"Jett, dur!" diye emretti Ophelia.

Ona bir daha dokunmadım. Bunun yerine, ayağa kalkıp koridorda sendeleyerek gözden kaybolmasını izledim. Sonra ona döndüm. "Sanırım artık seni rahatsız etmeyecek."

"Bunu yapmanıza gerek yoktu," dedi. "Bu tamamen gereksizdi."

"Sana ihanet etti," dedim ciddi bir şekilde. "Ve arkadaşlarıma ihanet edenlerin başına gelen de bu."

Bana şaşkınlıkla baktı. Gözleri kocaman açılmıştı ve bana bambaşka bir şekilde bakıyordu.

"Eğer seni tekrar rahatsız ederse bana haber ver." Gücümü gösterip alfa olarak kendimi kanıtladıktan sonra, dairesine geri döndüm. Bir an için içeri girmedi.

Max gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Bu da neydi böyle?" dedi kısık bir sesle.

"O pislige haddini bildireceğim."

"Onu tanımıyor bile."

"Onu tanımama gerek yok. Ophelia'yı incitti, önemli olan bu."

MAX, ROL YAPMAYA DEVAM ETMEK İÇİN GECEYİ ORADA GEÇİRMEMİ tercih ediyordu. Kız kardeşinin bizim oyunumuza inanması onun için önemliydi. Onu daha iyi anlarsa, ailesine karşı onu daha çok savunurdu.

Yerde bir şişme yatak vardı, ben de onun üzerinde uyudum, o da yatağa yattı. Neyse ki, sanki cinsel ilişkiye giriyormuşuz gibi davranmamı istemedi. Bu işleri zorlaştırırdı.

Ama uyuyamadım. Aklımdan sadece Ophelia geçiyordu. Dairenin diğer tarafında, yatağında uyuyordu. Genellikle neyle uyurdu ki? Sadece külotla mı? Tişörtle mi? Bunu düşündükçe hayal gücüm uçsuz bucaksız bir hal aldı.

Uyuyamadığım ve o güzel yarattığı düşünmekten kendimi alamadığım için Max'in yatak odasından çıkıp oturma odasına gittim. Televizyon izleseymdim muhtemelen dikkatim dağılır ve uyuyakalırdım.

Ama Ophelia zaten oradaydı. "Uyuyamıyor musun?" Bol bir tişört ve şort giymişti.

"Hayır... sanırım değil." Diğer koltuğa oturdum ve ona dik dik bakmamaya çalıştım.

"Ben de bilmiyorum." Kanalı değiştirdi ve izleyecek bir şey aramaya başladı. Sonunda Matrix'te karar kıldı. "Bu uygun mu?"

"Harika bir film."

Battaniyeyi üzerine çekti ve ekrana baktı.

Ona uzun uzun baktım.

Gözlerini bana çevirdiğinde, hemen bakışlarımı kaçırdım. "Onu böyle dövmenize gerçekten gerek yoktu."

"Aslında, yaptım."

"Bana neler yaptığını bilmiyorsun bile. Belki de bana bir şeyin borcunu ödemeyi unutmuştur."

"Pekala, şimdi parasını ödeyecek."

Bana bakmaya devam etti.

"Seni çok iyi tanımıyorum ama onun varlığının seni son derece rahatsız ettiğini anlayabiliyorum. Kolay kolay sinirlenen biri gibi görünmüyorsun. Yani, ne yaptıysa ciddi bir şeydi. Eğer sana zarar verip de cezasız kalabileceğini düşünüyorsa yanılıyor. Benimle ve Max'le uğraşmak zorunda kalacak."

Bana karşı duyduğu öfke veya kırgınlık ne olursa olsun kayboldu. "Sanırım artık bir kardeşim daha var..."

"Ve dost."

Saçlarını omzunun üzerinden attı ve televizyona döndü.

"Ne yaptı o, Ophelia?" Ben de onun eski sevgilisi olduğunu ve onunla olan şansını kaçırdığını sanıyordum. Aptal.

"Uzun bir hikaye..." Battaniyeyi kendine daha da yaklaştırarak o güzel bedenini örttü.

"Zaten uyuyamıyorum. Hem çok sıkıcı olursa en azından uyumama yardımcı olur." Şaka yaptığımı anlaması için ona gülümsedim.

“Pekala.” Konuşurken saçlarıyla oynadı. “Yaklaşık iki yıl önce çıkmaya başladık ama ilişkimiz yaklaşık bir yıl önce bitti diyebilirim. Bana karşı tatlı davranmayı bıraktı. Artık kapıları benim için açmıyordu. Günümün nasıl geçtiğini sormuyordu.” Sesi daha da alçaldı, hüzünlü bir ton aldı. Saçlarıyla oynarken ellerine baktı. “Beni eskisi kadar sık öpmeyi bıraktı. Seks ona artık o kadar eğlenceli gelmiyordu. Benim duygularım değişmemişti, bu yüzden onun için neden değiştiğinden emin değildim.” Televizyona baktı, aslında izlemiyordu.

Onu öpmeyi mi bıraktı? Onunla cinsel ilişkiye girmeyi mi istemedi? Sanki eşcinselmış gibi geldi.

“İşlerin düzelmesini bekliyordum, bir sıkıntı dönemi geçirdiğimizi sanıyordum ama işler daha da kötüye gidiyor gibi görünüyor. Geçen hafta öğle yemeği yiyorduk ve garson kıza bakmayı bırakmadı. Onunla flört etti ve kız yokken bile onu aramaya devam etti. Orada olmamla hiç ilgilenmedi. Hiç umursamadı. Eskiden odadaki tek kadın bendim. Şimdi ise birçok kadından biriyim ve listenin en altındayım.” Saçlarıyla oynamayı bıraktı ve içini çekti. “Bu yüzden onu terk ettim ve öfkeyle oradan ayrıldım.”

"Onu terk etmeliydin," dedim hızla. "Ben de ona daha sert bir yumruk atmalıydım."

Ellerini kucağına koydu. "Biliyorum, erkekler her zaman diğer kızlara bakarlar..."

“Öyle değil,” diye sözünü kestim. “Eğer kız arkadaşım olsaydın, başka bir kadına asla bakmazdım.” Bunu düşünmeden ağzımdan kaçırđım. “Eğer bir kız arkadaşım olmasını isteseydim... eğer eşcinsel olmasaydım.”

"Çok tatlısın," diye fısıldadı.

"Ciddi söylüyorum. Başlangıçta ve yıllar sonra da seni seven biriyle birlikte olmayı hak ediyorsun. Bu adam tam bir pislik gibi görünüyor."

"Öyle."

"Ve ona vurduğum için kendini kötü hissetmemelisin."

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Ağabeyim koruyucu biridir ama onu hiç böyle çıldırmış halde görmemiştim..."

"İlişkide kimin söz sahibi olduğunu anlayabiliyorsunuz işte."

"Kardeşimin dik duran birine sahip olmasına sevindim. Ona iyi bakacağından eminim."

Sana bakmak istiyorum. "Evet..."

Filmi bir süre izledi ve Keanu Reeves matrizen kaçmayı başardı.

Onunla konuşmaya devam etmek istedim. Hoşuma gitti. "Moda sektöründe ne zaman çalışmaya başladınız?"

"Üç yıl önce üniversiteden mezun olur olmaz işimi çok sevdim. Belki aptalca gelebilir ama kıyafetlere, uyumlu kombinlere ve aksesuarlara önem veriyorum."

"Bence aptalca değil," diye patladım. "Aptalca bulduğum şeyin ne olduğunu öğrenmek istiyor musun?"

"Ne?" diye sordu.

"Sevmediğin bir şeyi yapmak. İşte bu aptallık."

Hayalini kurduğum o parlak gülümsemeyi bana verdi. O kadar tatlıydı ki çılgılık atmak istedim.

"Ve modayı çok seviyorum." Aslında değil. Ama eşcinseldim, bu yüzden sevmem gerekiyordu, değil mi?

"Öyle mi?" diye sordu.

"Evet. Yani, bana bakın."

"Seni sadece kot pantolon ve tişörtle gördüm."

"İkimiz de biliyoruz ki ben bu işte harikayım," dedim kendinden emin bir gülümsemeyle.

Gülüştü çok güzeldi. "Bunu inkar etmeyeceğim. Çok spor yapıyorsun, değil mi?"

Yanıtımla kaba biri gibi görünmek istemedim. "Elimden geldiğince sık gitmeye çalışıyorum."

"Öyleyse her gün gitmelisin," diye belirtti. "Öyle görünmek için..."

"Evet," dedim. "Günde iki saat." Bunun aşırı olduğunu biliyordum ama işimin bir parçasıydı. Diğer adamlar da aynı şeyi yapmak zorundaydı. Eğer en iyi durumda olmasaydık, kimse bize onlara eşlik etmemiz için para ödemezdi.

Islık çaldı. "İşte bu özveri."

"Sağlıklı bir yaşam tarzına sahip olmak benim için önemli."

Tekrar güldü. "Hayır, senin umursadığın şey seks yapmak."

Ona suçlu bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Beni yakaladın."

"Sorun yok. İnsanların yüzde doksan dokuzunun spor salonu üyeliği olmasının sebebi de bu."

"Spor salonuna gidiyorsun," dedim. "Anlıyorum."

"Yapabilir misin?" diye sordu.

"Aptal numarası yapma," dedim. "Bir kızın böyle bir vücudu ancak ağırlık kaldırır ve serbest ağırlıklarla çalışır olur."

Tüm bakışlarını bana çevirdi ve zümrüt yeşili gözleri televizyondan yansıyan ışığı yansıttı. "Anlayabiliyorsun, değil mi?"

"Sana baktım." Kendinden emin bir şekilde ona baktım. "Kaslı bacakların, yuvarlak omuzların ve kalçaların... güzel." Kelime seçimime dikkat etmeliydim. Eşcinsel olduğumu hatırlamalıyım. Ama eşcinsel erkekler bunu söylerdi, değil mi?

"Teşekkür ederim," dedi yanakları kızararak. "Bir eşcinsel erkekten böyle bir şey duymak benim için çok şey ifade ediyor."

Omuz silktim. "Erkeklerden hoşlanıyor olabilirim ama bu, bir kadında neyin çekici olduğunu bilmediğim anlamına gelmez." Ve o, çekiciliğin tanıımıydı. "Hangi spor salonuna gidiyorsun?"

"Crunch Fitness."

"Beşinci viteste mi?" diye sordum.

"Evet."

"Hayır, olmaz. Ben de oraya giderim."

"Sizi daha önce hiç görmedim," dedi. "Ve görseydim sizi hatırlardım."

Bu ne anlama geliyordu? Benden hoşlanıyor muydu? Umarım öyledir. Onunla ilgili pek bir şey anlayamıyordum. Ama benden hoşlandığını biliyordum. Benden nefret etseydi, sabah üçte benimle konuşmazdı. "Ben oldukça unutulmaz biriyim." Ona göz kırptım.

Gözlerini devirdi. "Max'in kendini beğenmiş erkeklerden hoşlandığını bilmiyordum."

"Gerçekten mi? Kendine güvenen, ukala tipleri seviyor."

Güldü. "Kaba olma."

“Ve seni orada hiç görmedim. Ve kesinlikle hatırlardım.” Çünkü seni hemen ardından yatağıma alırdım.

"Neden beni hatırlayasın ki?" diye sordu. "Senin aksine, ben akılda kalıcı değilim."

Bu kızın kendine dair tuhaf bir öz imajı vardı. Ne kadar güzel olduğunu bilmiyor muydu? Etrafındaki her erkeği sürekli tahrik ettiğinin farkında değil miydi? Gözlerimin gördüğü en güzel kadın olduğunun farkında değil miydi? "Şimdi eski erkek arkadaşından daha çok nefret ediyorum. Sana ne kadar unutulmaz olduğunu fark ettirmeliydi." Bunu söyledikten sonra uzun süre gözlerini ondan ayırmadım, ne kadar ciddi olduğumu anlamasını istedim. "Eğer benim kız arkadaşım olsaydın, unutulmaz olup olmadığını asla merak etmezdin."

Bakışlarını kaçırmadan önce gözlerime baktı. "Eminim Max'e de aynı duyguları hissettiriyorsundur..."

Evet, doğru, eşcinselim. Ah, sürekli unutuyordum. "Evet..."

Dizlerinin üzerinde tırnaklarını kemirdi.

"Birlikte spor yapmak ister misin?" diye sordum. "Eğlenceli olacak."

"Benimle birlikte mi egzersiz yaparsın?" diye sordu inanmaz bir şekilde. "Eminim ki ikimizin de egzersiz rutinleri çok farklıdır."

"Birbirimizden de öğrenebiliriz. Ayrıca seni daha yakından tanımak istiyorum."

"Neden?" diye sordu, bakışlarını bana çevirerek.

“Bir gün baldızım olabilirsin. Aramızda bir ilişki olmasını istiyorum.” Aslında öyle değil. Onun bana yakınlaşmasını istiyordum. Bu görev

bittiğinde, elimden gelen her şeyi yapıp onu elde etmeye çalışacaktım. Umarım hayır demezdi.

"Sanırım bu doğru," dedi. "Bu Max'i mutlu ederdi."

"Ve etrafınızda bulunması harika bir arkadaş olurum. Birlikte alışverişe de gidebiliriz."

"Alışverişe mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Hadi ama, eşcinsel bir erkeğin görüşü paha biçilmezdir."

"Şey, bende Max var..."

Başımı salladım. "Hiçbir şey bilmiyor. Bana güven."

Teklifi bir an düşündü. "Pekala. Yapalım."

Heyecandan vücudumun kızardığını hissettim. Kardeşinin sürekli enseme nefes almadan Ophelia ile yalnız vakit geçirecektim. Belki o da beni benim onu fark ettiğim gibi fark ederdi. Bunu nasıl başaracağımı bilmiyordum ama bir şekilde başaracaktım.

OPHELIA

Çantamı omzuma takıp Crunch Fitness'a girdim. İşten yeni çıkmıştım, yani bütün gün masamda oturmuştum. Çok hareket etmediğim, çoğunlukla masamda yazı yazıp telefon görüşmeleri yaptığım için, ciddi bir ağırlık antrenmanı yapmam gerektiğini biliyordum. Yoksa kaslarım zayıflayacaktı. Kullanmazsan kaybedersin, değil mi?

Spor salonuna girmeden önce tayt şortumu, Nike koşu ayakkabılarımı ve pembe spor tişörtümü giydim. Jett'i aradım ama bir sürü kafa bana doğru döndü. Onları görmezden gelip yürümeye devam ettim.

“Hey, tatlım.” Jett solumdan geldi ve neredeyse yere düşecektim. Beni korkuttuğu için değil, tişört giymediği için. Geniş göğsü yontulmuş ve belirgindi. Beton bir levha gibi sertti. Onu itmeye çalıştığımda nasıl hissettiğimi hatırladım. Omuzları yuvarlak ve kaslıydı, ama spor salonundaki bazı adamlar gibi aşırı iri değildi. Kasları belirgin ve şekilliydi. Göğsü, karnına doğru yontulmuş sekizli karın kaslarına doğru uzanıyordu. Oluklar o kadar sertti ki buz kalıbına benziyordu. Zaten biraz terlemişti ve bu da görüntüyü daha da hipnotize edici hale getiriyordu. Ona baktım, sonra kalçalarının V şekline baktım. Belirgin çizgiler şortunun içine kayboldu ve göbek deliğinin altındaki ince bir kıl çizgisi de onunla birlikte gitti.

Aman Tanrım. Çok yakışıklıydı.

"İyi misin?" Yüzünde alaycı bir ifade vardı, sanki ne düşündüğümü tam olarak biliyordu.

Sesindeki kibir beni gerçekliğe geri döndürdü. "Evet... biraz sıcak."

"Acaba neden..." Gülümsemesini hiç kaybetmedi.

"Kendinle bu kadar övünebileceğin bir şeye sahip olduğun için şanslısın."

"Beni çekici buluyorsun, değil mi?" Yüzüme yaklaştı, dudakları benimkine çok yakındı. Sanki tadına bakmak istiyormuş gibi dudaklarıma baktı. Ama sonra gözlerini tekrar benimkine çevirdi.

"Sen abimin erkek arkadaşısın. Tabii ki seni çekici bulmuyorum."

"Saçmalıyorsun. Kabul et artık." diye ısrar etti.

"Vücudunuzun... vay canına, itiraf etmeliyim."

Gözleri onaylayarak parladı. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim. Ama bu yorumu benden zorla aldınız."

"Yoksa yapmadım mı?" Geri çekildi ve aynaların yanındaki egzersiz alanına yöneldi. "Hadi squat yapalım." Bir bar aldı ve uçlarına ağırlıklar taktı.

Kendime uygun olanı aldım ama üzerine çok daha az ağırlık koydum. Kaslı değil, fit bir görünüm elde etmeye çalıştım.

"Bundan daha fazlasını yapabilirsin, tatlım." Her iki ucuna da beşer kilo daha ekledi.

"Bence benim fiziksel olarak neler yapabileceğimi bilmiyorsunuz."

"Evet, görüyorum," dedi. "Kıçını görebiliyorum."

"Bakın Şimdi kim kimi inceliyor," diye itiraz ettim.

"Ama aramızdaki fark bu. Sen erkeklere ilgi duyuyorsun, ben kadınlara ilgi duymuyorum."

Bu nedenle onun yorumlarını ciddiye almadım.

"Bakalım neler yapabilirsin." Bana döndü ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Onu üstsüz görmek inanılmaz derecede dikkat dağıtıcıydı. Daha önce de çekici erkekler görmüştüm ama Jett farklıydı. Vücudu dergilerde yer alacak gibiydi. Saçları her zaman dağınıktı ama seksi bir şekilde. Ve ukala davrandığında bile büyüleyiciydi. Bacaklarımı araladım ve yerdeki bara tutundum.

Jett yanıma geldi ve hareketlerimi izledi. "Güzel..."

Onar tekrardan oluşan üç set yaptım.

"DuruŐun mükemmel. Çok etkilendim. Ve sana o fazladan ağırlığı kaldırabileceğini söylemiştim."

"Bunu yarın hissedeceğim..."

"Sana güzel bir masaj yapacağım." Bana göz kırptı ve setine başladı. Benden çok daha ağırdı, en az yüz kilo daha fazla. Ama bunu hiç zorlanmadan yaptı. Setini bitirdikten sonra barı yere koydu. "İŞte böyle yapılır."

"Hiç özgüveninizi kaybettiğiniz oluyor mu?"

Omuz silkti. "Emin değilim. Muhtemelen değil." Sonunda gülümsedi, bu yüzden Şaka yaptığını anladım.

"Hiç yoga yaptınız mı?"

Bana inanmaz bir bakışla döndü. "Ben mi?"

Başka kiminle konuşacaktım ki?

"Sevgilim, gerçek erkekler yoga yapmaz."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Hiç denedin mi?"

"Hayır. Erkek işleriyle çok meşgulüm."

"Gerçekten çok zor..."

"Belki senin için."

"Bence denemelisin," dedim ellerimi belime koyarak. "Bence bunu kaldıramazsın."

"Bir mindere oturup insan origamisi yapmak mı? Evet... Sanırım sorun olmaz."

"Pekala, yapalım o zaman," dedim. "Bahse girerim ki hayatta kalamazsın."

"Peki, neye bahse giriyoruz?" diye sordu.

"Yirmi dolar mı?"

Başını salladı. "Kadınlarla para bahsi oynamam. Şöyle yapalım mı? Kazanırsam, ki kazanacağım, benimle akşam yemeği yemek zorundasın. Sen kazanırsan, ki kazanmayacaksın, istediğin bir şey seçebilirsin."

"Kazandığın halde neden beni yemeğe çıkarmak istiyorsun?" diye sordum.

Omuz silkti. "Benim istediğim bu. Peki sen ne istiyorsun?"

Bir an düşündüm. "Alışverişe giderken bütün çantalarımı sen tutmalısın."

"Anlaştık." Elini uzatarak benimkini sıkmak istedi.

Onu aldım ve iyice salladım.

“Güzelim, çok iyi tutuyorsun. Eminim başka şeyleri de aynı beceriyle tutmayı biliyorsundur...”

Omzuna hafifçe vurdum. "İğrenç olma."

“Evet, doğru.” Barını yerine koydu ve yeni ağırlıklar aldı. “Peki ya omuz presleri?”

Yorumu görmezden geldim, sonra barımı düzelttim. "Tamam."

Birlikte birkaç egzersiz daha yaptık. Şaşırtıcı bir şekilde, Jett iyi bir egzersiz arkadaşıydı. Kendimi tam olarak motive etmek istemediğimde beni zorladı ve egzersizi eğlenceli hale getirdi. Kendine güvenli veya kibirli olmadığı zamanlarda, onunla vakit geçirmek oldukça keyifliydi.

Seansın sonunda ikimiz de ter içinde kalmıştık.

"Yan taraftaki dükkandan milkshake almak ister misin?" diye sordu.

“Elbette.” Genellikle sadece protein bar yiyordum ama farklı bir şey yemek güzel olurdu.

Soyunma odasında duş aldıktan sonra yan tarafa geçip protein içeceklerimizi sipariş ettik. Ardından arka taraftaki bir masaya oturduk.

"Peki, sen ve Max hakkında biraz bilgi verir misin?" dedim milkshake'imi yudumlarken.

"Peki ya biz?" diye sordu, arkasına yaslanıp içkisinin yarısını tek bir yudumda içerken.

“Yani, nasıl birlikte olabiliyorsunuz? Max hayatım boyunca hep heteroseksüeldi, sonra bir ay önce bana eşcinsel olduğunu söyledi. Sanırım bunu kabullenmekte zorlanıyorum.”

Konuşmadan önce ieeğinden bir yudum daha aldı. "Biz aslında sadece birlikte başka şeyler yapmaktan hoşlanan arkadaşlarız. İkimiz de spor yapmayı, video oyunları oynamayı seviyoruz ve kişiliklerimiz birbirine benziyor. Bundan daha fazlası yok aslında."

"İlişkiniz romantik mi?"

Masaya doğru baktı. "Evet, sanırım. püşüyoruz falan..."

İlişkileri hakkında benimle konuşmaktan rahatsız görünüyordu. Belki de çok merak ediyordum. "Sorduğum için özür dilerim. Bu beni hiç ilgilendirmiyor."

"Sorun değil, alınmadım. Sadece böyle bir şey soracağınızı beklemiyordum."

"Kim olduğunuz konusunda dürüst olduğunuz için ikinize de gerçekten hayranım." Bunu gerçekten içtenlikle söyledim. Ülkemiz daha ilerici hale gelmişti ama hâlâ önyargılar devam ediyordu. Onlar asla, kendi yaşamları boyunca, tamamen özgür olamayacaklardı.

"Teşekkürler... Max'e gerçekten hayranım. Güçlü biri ve olumsuzlukların onu aşağı çekmesine izin vermiyor. Her şeyle gözünü kırpmadan yüzleşiyor. Gerçekten harika bir adam. Onu kardeşin olarak sahip olduğun için şanslısın."

"Bunu biliyorum."

"Ve sizin desteğiniz onun için, ikimiz için de çok şey ifade ediyor."

Elimi onun elinin üzerine koydum ve yakıcı sıcaklığı hissettim. Birleşmiş ellerimize baktı. "Sadece mutlu olmanıza sevindim. Ağabeyim için de bunu istiyorum. Bunu hak ediyor." Elimi çektiğimde, hâlâ bir zamanlar dokunduğumuz yere bakıyordu.

"Evet..."

"Peki, ne zamandır eşcinselsiniz?"

"Şey..." İeeğinden bir yudum daha aldı. "Yetişkin olduktan sonra. Aileme açıldım ve onlara gerçeğİ söyledi. O zamandan beri her şey yolunda."

"Peki onlar sizi destekliyor mu?"

"Evet, umursamıyorlar," dedi hızla.

"Bu çok güzel. Umarım ailem de yakında böyle hisseder."

"Zaman ver," dedi sessizce. Shake Shack'e şöyle bir göz attığında tezgahın önünde sarışın bir kadın gördü. Sanki korkmuş gibi bana döndü ve sırtını ona dönerek vücudunu çevirdi.

Davranışını garip buldum ama ona bu konuda bir şey sormadım.

Yüzünü sürekli başka yöne çevirdi ve her şey normalmiş gibi davranmaya çalıştı; oysa durumun hiç de normal olmadığı açıktı.

Sarışın kadın içkisinin parasını ödedikten sonra ona doğru döndü. Ardından gözleri onu tanırcasına kısıldı.

"Buraya geliyor." Ona bir uyarıda bulunmanın yerinde olacağını düşündüm.

"Lanet etmek."

Yanına gidip omzuna dokundu. "Merhaba Jett. Uzun zamandır görüşmedik."

İçini çekti, sonra sandalyesinde döndü. "Hey, Lizzie." Onu gördüğüne pek sevinmiş gibi görünmüyordu.

Çok güzeldi. Ben bile onu süzüyordum. Parlak sarı saçları, kristal mavisi gözleri ve çoğu kızın uğruna öleceğİ bir vücudu vardı. "Yani, beni geri

aramak için vaktin yoktu?" Sesinde bir küstahlık vardı.

"Sanırım zamanın nasıl geçtiğini anlamadım," dedi omuz silkerek.

Burada neler oluyordu böyle?

Elini beline koydu ve ona nefret dolu bir bakışla baktı. "Demek birlikte harika zaman geçiriyoruz—"

"Bak." Sesi ciddileşti, sanki askerleri savaşa gönderecekmiş gibiydi. "Seni arayacağımı hiç söylemedim. Bu varsayımı yapman senin hatan. Başından beri tam olarak ne istediğimi söyledim. Eğer farklı muamele görmek istiyorsan, farklı davranmanı öneririm."

Bir an için, elindeki milkshake'i adamın üzerine fırlatacakmış gibi görünüyordu. Ama bunun yerine olgun bir tavır sergileyerek uzaklaştı.

O gittikten sonra Jett rahatladı. "Üzgünüm..."

"Bu da neydi şimdi?"

"Bazen kızlarla tanıştığımda..." Birden duraksadı ve boğazını temizledi. "Bir kızla arkadaş olduğumda, eşcinsel olduğumu anlıyorlar. Ama sonra... bana aşık oluyorlar ve belki de onlar için heteroseksüel olabileceğimi umuyorlar. Ve olmadığımı öğrendiklerinde çok üzülüyorlar." İçeceğini bitirdi.

Jett'le önce vakit geçirmemiş olsaydım, bunun garip bir açıklama olduğunu düşünürdüm. Çok çekici, karizmatik ve tabii ki muhteşemdi. O mavi gözleri ve dağınık kahverengi saçlarıyla ona aşık olmak hiç de zor olmazdı. Üstelik onunla vakit geçirmek çok eğlenceliydi. Kardeşim büyük ikramiyeyi kazandı. "Bu çok zor olmalı."

Omuz silkti. "Durum bu."

EVE GELDİĞİMDE CAMERON KAPIMIN ÖNÜNDE DURUYORDU. ONU beklemediğim için donakaldım. Jett'in ona attığı o sinsî yumruktan sonra, uzak durmasını umuyordum.

Sanırım yanılmışım.

Dudak şişliği geçmişti ve gözünün etrafındaki morluk da kaybolmuştu. Beni görünce doğruldu ve doğrudan yüzüme baktı. "Şimdi bir erkek arkadaşın mı var?" Sesi soğuktu.

Ağzından çıkan ilk şey bu muydu? Umursadığı tek şey bu muydu? "Evet. Ve yatakta da insanları yumruklamakta olduğu kadar iyidir." Kapımın hemen yanında olmasına rağmen kapıma doğru yürüdüm.

"Ne oluyor Ophelia? Bir garsona baktığım için bana kızılıyorsun ama senin de bir sevgilin varmış?"

Eşiği geçtim, sonra arkamı dönüp kapıyı bloke ettim. "Hiçbir zaman başka bir sevgilim olmadı. Başka bir adamın beni kapmak isteyeceğine inanmak bu kadar zor mu gerçekten?" Jett'in sözleri aklıma geldi. "Çünkü sen olmasan bile birileri için unutulmazım." Kapıyı çarparak kilitledim.

Cameron kapıyı yumrukladı ve adımı seslendi.

Onu görmezden geldim. Eninde sonunda gidecekti.

Max yatak odasından çıktı. "Onunla ilgilenmemi mi istiyorsun? Ve Jett'in yaptığı gibi değil?"

"Hayır. Eninde sonunda pes edecek." Spor çantamı ve cüzdanımı masaya fırlattım.

Max taytımın içinde beni süzdü. "İyi bir antrenman mıydı?"

"Evet, aslında öyle."

Başını salladı. "Şey... seninle bir şey hakkında konuşmak istiyordum." Mutfak masasına oturdu ve Cameron'ın kapıyı yumruklamasına aldırış etmeden durdu.

"Naber?" Bir şişe su alıp karşısına oturdum. Jett ile antrenman yapmaktan kaslarım ağrıyordu. Böyle bir vücutla, ağırlık odasında nasıl hareket edeceğini çok iyi biliyordu belli ki. Beni süzdüğümü fark etmesi biraz utanç vericiydi. Ama eşcinsel olmasına rağmen muhtemelen buna alışmıştı.

"Jett hakkında ne düşünüyorsun?"

Bu çok tuhaf bir soruydu. "Onu seviyorum. Neden?"

"O... sizi rahatsız etmiyor mu?"

"Hayır... neden yapsın ki?" Acaba bir şeyi mi kaçıırıyordum? Komik ve tatlıydı. Bazen biraz ukalaydı ama gerçekten de ukala olmak için bir sebebi vardı. Kendi iyiliği için fazla yakışıklıydı.

Omuz silkti. "Sadece merak ettim."

"Bugün onunla birlikte antrenman yaptık."

Kaşlarının ikisi de birden yukarı kalktı. "Öyle mi?" Memnun görünmüyordu.

"Evet, bana birkaç farklı egzersiz gösterdi ve gevşemek istediğimde beni teşvik etti."

Yavaşça başını salladı. "Peki, onunla vakit geçirmekten hoşlanıyor musun?"

"Sana söyledim, onu seviyorum. Bence harika biri, Max. Dürüst olmak gerekirse, onunla büyük bir şans yakaladın."

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Sen...?" Max kendi adamına karşı tamamen kör müydü?

"Elbette," dedi hızla. "Ama... o seni rahatsız etmiyor mu? Bana yalan söylemiyorsun, değil mi?"

Bu adam neyden bahsediyordu acaba? "Kesinlikle hayır."

"Emin misiniz?"

"Evet, eminim. Onunla vakit geçirmekten hoşlanıyorum. O benim arkadaşım. Bu iyi bir şey değil mi? Kız kardeşinizin erkek arkadaşınızla iyi geçinmesini isteyeceğinizi varsaymıştım."

"Elbette, sorun değil. Yeter ki seni rahatsız etmesin."

"O beni rahatsız etmiyor, Max."

"Pekala." Sonunda geri çekildi ve Cameron'ın kapıya vurma sesleri devam etti. Kapıya bir göz attı, sonra tekrar bana döndü. "Kararlı, değil mi?"

"Bir yıldır ilk defa ilişkimize dair bu kadar kararlılık gösterdi," dedim. "Ne kadar gurur verici..."

"İyi misin?" diye sordu, anlayışlı bir bakışla.

"İyiyim ben," dedim umursamaz bir tavırla.

"Her zaman konuşmaya hazırım. Bunu biliyorsun."

"Evet, biliyorum." Ona kısaca gülümsedim. Kardeşim sadece ailemden biri değil, aynı zamanda arkadaşımdı. Kalacak bir yere ihtiyacı olduğunu söylediğinde, onunla birlikte yaşamasına izin vermekte sakınca görmedim. Hatta hoşuma gitti. Büyük dairemde yalnız hissetmemek güzeldi.

"Sadece emin olmak istedim." Odasına dönmeden önce masaya parmak boğumlarıyla vurdu.

İŞTEN ÇIKTIĞIMDA JETT'TEN BİR MESAJ ALDIM.

Sevgilim, yoga yapmaya ne dersin?

Ekranda adını görünce istemsizce gülümsedim. Hayatta kalamayacaksın.

Öyle sanıyorsun. On beş dakika sonra ders var. Hazır mısın?

Eşcinsel olmasına rağmen, düz bir adam gibi konuştu. Ben varım.

Görüşürüz o zaman, sevgilim.

Telefonumu bir kenara bıraktığımda bile hâlâ gülümsüyordum. Belki de Jett, ayrılığımı çok daha kolay atlatmamı sağlıyordu. Tüm hissettiğim şüphe varken bana güven verdi ve Cameron bana değersizmişim gibi davransa bile, bir değerim olduğunu hatırlattı. Dikkatimi dağıttı, benimle zaman geçirdi. Ve bunu yaparken beni gülümsetti.

Yoga pantolonumu ve spor sütyenimi giydikten sonra bir mat alıp egzersiz odasına girdim. Jett zaten oradaydı, arka köşede siyah bir yoga matıyla. Son birlikte egzersiz yaptığımız zamanki gibi tişörtsüzdü. Ve tabii ki dikkat dağıtıcıydı. Aşırı derecede dikkat dağıtıcıydı. Bu kadar yakışıklı bir adamı daha önce hiç görmemiştim... Cameron'ın onu erkek arkadaşım sandığına sevindim. Eminim bu onu çok üzmüştür.

Jett beni fark edince bakışlarını bana çevirdi ve o mavi gözler daha da koyulaştı. Gözleri hızla vücudumu taradı, karnıma ve kalçalarımın baktıktan sonra tekrar yüzüme döndü. İçinde derin bir karanlık parıltı vardı ve yüzü o sabah tıraş olmuş gibi tertemizdi. Hangisini daha çok sevdiğimi

söyleyemezdin; tıraş olduğunda mı yoksa olmadığında mı? İşte o kadar güzeldi. "Vazgeçeceğini sanmıştım."

"Ben mi?" diye sordum, biraz kırılgan bir şekilde. "Ben hiçbir şeyden geri adım atmam." Minderi yere serdim, üzerine oturdum ve esnemeye başladım.

Jett tüm dikkatini bana vermişti.

"Esnetmeyecek misin?" diye sordum hareket ederken.

"Antrenmandan sonra esneme hareketleri yaparsın." Kibirli tavrı apaçık ortadaydı.

"Bu farklı bir egzersiz türü." Ayaklarımı bir araya getirip bacaklarımla elmas şekli oluşturdum.

Arkasını döndüğünde, bir adamın karısının üzerine eğilerek bacaklarını geriye doğru itip, diz arkası ve uyluk kaslarını esnettiğini gördü. Sonra bana döndü. "Peki, ben sana esneme hareketlerinde yardımcı olsam nasıl olur?"

Tüylerim diken diken oldu ve nereden geldiğini hiç bilmiyordum. Söylediklerini tamamen yanlış anlamıştım ve neden böyle yaptığımı da bilmiyordum. Jett eşcinseldi ve sık sık Max'le geceyi geçiriyordu. Neden onun heteroseksüel olmasını uzaktan umuyordum, olmayan şeyleri görüyordum? "Sanırım bununla başa çıkabilirim."

"Fikrini değiştirirsen her zaman buradayım." Bana göz kırptı.

Sırt üstü uzandım, sonra kalçalarımı yukarı kaldırarak uyluk kaslarımı esnettim.

Jett beni izledi, gözleri karnıma odaklanmıştı. "Çok güzel bir vücudun var." Sesinde ciddiyet vardı.

Rahatladım ve mindere uzandım. "Beni mi süzüyorsun?" Dudaklarımın bir kenarı hafifçe kıvrılarak gülümsedim.

"Birinin çekici olup olmadığını anlamak çok da zor değil." Bakışlarını kaçırıp duvara dikildi.

"Yani, bu bir evetti."

"Sanata değer veriyorum ve bence fit bir vücut da bir sanattır."

"Hı hı..."

Dudakları hafifçe kıvrılarak gülümsedi. "Belki seni süzüyordum, belki de süzülmüyordum."

"Ben senin tipin değilim. O yüzden vaktini boşa harcıyorsun."

Bana döndü ve bakışları tenime işledi. Ama konuşmadı.

Öğretmen sahneye çıktı ve derse başladı.

"İyi bir insan olduğum için seni kızdırmayacağım," dedim.

"Centilmen olduğum için, kazansam bile seni alışverişe götürürüm."

"Hayatımda gördüğüm en küstah adamsın." Doğrulup bacaklarımı çaprazladım.

"Bakın bana. Kendimle övünebileceğim bir nedenim var."

Şakayla karışık koluna vurdum. "Max sana nasıl katlanıyor?"

"Bana bakıyor. İşte böyle."

Gözlerimi abartılı bir şekilde devirdim.

Beni şakayla karışık itti ve mindere yuvarlanmama neden oldu. "Böyle devam edersen bir dahaki sefere seni gıdıklayacağım."

Eğitmen derse başladı ve hafif esneme hareketleri yaptık. Jett bunlarla zorlanmadı. Ama egzersizler yoğunlaştıkça tökezleyeceğini biliyordum. Kaslı bir adamdı ve erkekler genellikle kadınlardan daha az esnekti.

Vinçe bindiğimizde Jett ayakta durmakta zorlandı. Sonunda dengesini kaybedip yere düştü.

Dudaklarımdan hafif bir kahkaha kaçtı ve onu bastırmaya çalıştım.

Bana ters ters baktı ve tekrar denedi ama başaramadı.

Daha sonra parmaklarımızı ayak parmaklarımıza değdirmemiz gereken karmaşık bir harekete geçtik. Jett dizlerinin üstüne bile zor uzanabiliyordu.

"Acaba hangi alışveriş merkezine gitsek?"

"Şımarık çocuk," diye fısıldadı.

Jett, seansın son hareketini bile denemeye cesaret edemedi ve sadece beni izledi. Kalçam havadaydı ve garip bir şekilde ona baktığını hissettim ama bunun doğru olamayacağını biliyordum. Muhtemelen ön sıradaki adama bakıyordu.

İşimiz bittiğinde, minderlerimizi rulo yapıp köşeye üst üste dizdik.

Ona küçümseyerek baktım. "Şimdi o kadar da kibirli değilsin, değil mi?"

Yanımda yürürken gözlerini kaçırdı. "Yoga zaten sıkıcı bir şey."

"Bunu yapamayanlar için..."

Beni şakayla karışık dürttü. "Sana kazanmana izin vermiş olabileceğim hiç aklına geldi mi? Çünkü ben iyi bir insanım."

"Hayır," diye patladım. "Sen berbat birisin."

Beni tekrar dürttü. "Gerekirse seni gıdıklarım."

“Bunu yapmaya cesaret edemezsin,” diye meydan okudum. Soyunma odalarına yakındık ve neredeyse özgürdüm.

Jett beni duvara itti, sonra da yere sabitledi. Ardından da beni şiddetle gıdıkladı.

Kıkırdamaya başladım. "Durun! Halkın içindeyiz."

Göğsü benimkine yapıştı ve beni sıkıştırdı. Acımasızca beni gıdıkladı ve kontrolsüzce gülmeme neden oldu. "Bir dahaki sefere ağzına dikkat et." Sonunda durmadan önce bir an karnımı gıdıkladı. Ama yüzü benimkinin üzerinde olacak şekilde bana yapışık kalmaya devam etti.

Birdenbire ne kadar yakınımda olduğunu fark ettim. Göğsü terliydi, geniş ve güçlüydü. Nefes alışverişi üzerime düşüyordu ve birdenbire düşünmemem gereken şeyler düşündüm. Hayatımda hiç eşcinsel bir erkeğe ilgi duymamıştım, ama içimde kıvılcımlar uçuşuyordu. Belki de hislerim yersizdi çünkü uzun zamandır hiç ilgi veya sevgi görmemiştim. Umarım öyledir. Jett, kardeşimin erkek arkadaşıydı. Eğer gerçekten ona ilgi duyuyorsam, bu beni korkunç bir insan yapardı. Boğazımı temizledim ve etrafından dolaştım. "Duş alacağım."

"Birazdan görüşürüz."

Duşa girdiğimde, suyun soğuk akmasına dikkat ettim.

JETT, SPOR SALONUNUN DIŞINDA BENİ BEKLERKEN BASKETBOL ŞORTU VE tişört giymişti.

Yorgun olduğum için rahat olmak adına tayt ve bol bir üst giydim. Eve gelir gelmez muhtemelen uzun bir şekerleme yapacağım.

"Peki, ne zaman alışverişe gitmek istersiniz?" diye sordu memnuniyetsiz bir sesle.

"Kaybetmeyi hazmedemeyen birisin, değil mi?"

"Sana kazanmana izin verdim çünkü güzelsin ve erkek arkadaşımın kız kardeşisin. O yüzden çok kibirli olma."

"Senin gibi mi?" diye karşılık verdim.

Gözlerini bana dik dik dik baktı ama dudaklarında bir gülümseme vardı.
"Nereye gitmek istersin, tatlım?"

"Elbette, alışveriş merkezi."

"Ben de senin çantalarını itaatkâr bir köpek gibi taşıyacağım."

"Harika," dedim heyecanla. "Ve madem ki çok iyi bir insanım, sonrasında sizinle akşam yemeği yiyeceğim. Herkes için kazançlı bir durum."

Gözleri heyecanla parladı. "Öyle mi?"

"Evet."

"Harika." Yanıma hafifçe vurdu. "Çok havalısın Ophelia. Max'e de bulaşmış olmalısın."

"Ondan çok etkilendim," diye düzelttim. "O benim kahramanım."

"Gerçekten de çok iyi bir adam," diye onayladı.

"Pekala. Yarın işten sonra ne dersin?"

"Kulağa iyi bir plan gibi geliyor," dedi. "Orada buluşmak ister misin?"

"Elbette. Bloomingdale's'in dışında."

"Tamam aşkım."

Eve gitmek istemedim çünkü Cameron muhtemelen orada olacaktı. İstemsizce bir iç çekiş bıraktım, bu da niyetimden daha yüksek bir ses oldu.

"Her şey yolunda mı tatlım?" Gözlerinde endişe vardı.

"Evet. Eve gitmek istemiyorum."

"Nedenmiş?"

"Cameron muhtemelen her zamanki gibi kapımın önünde bekliyor olacak."

Birden kaskatı kesildi. "Benim evime gelebilirsin. Her zaman hoş geldin."

"Hayır, sorun değil. Bir gün bunun sonuçlarıyla yüzleşmek zorundayım."

"Öyleyse ben de seninle geleyim." Yürümeye başladı.

"Vay canına, dur bir dakika." Ona yetiştim. "Bunu yapmana gerek yok. Kendi savaşlarımı kendim verebilirim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Yüzünde kararlı bir ifadeyle ileri doğru yürüdü.

"Gerçekten, sorun yok." Kolunu tuttum ve kaslarını, damarlarını yokladım.

Dokunmama izin verdi ve geri çekilmedi. "Onun seni rahatsız etmesine izin vermeyeceğim. Ben halledeceğim."

"Ona vurmayın," dedim hızla. "Lütfen."

"Neden?" Yüzüme baktı. Sana böyle davrandığı için çok daha kötüsünü hak ediyor.

"Şiddet hiçbir şeyi çözmez. Kendinizi aşağılamayın."

İçini çekti ve yürümeye devam etti. "Pekala. Ama yine de ona haddini bildireceğim."

En azından ona vurmayacağına söz verdi.

Dairemin koridoruna vardığımızda, Cameron'ı kapının önünde dururken gördük. Beni görünce başını kaldırdı ve konuşmak için ağzını açtı, ancak Jett'i görünce aniden kapattı.

Jett omuzları dik, çenesi gergin bir şekilde öne doğru yürüdü. Gözlerinde manyakça bir parıltı vardı ve ben bile ondan biraz korkuyordum. Tam Cameron'ın yanına geldi ve yüzüne yaklaştı. "Kızımı rahat bırak. Yoksa boynunu kırarım." Cameron duvara yaslanana kadar baskı yapmaya devam etti. Bir an Jett'in bakışlarına kilitlendi, sonra bakışlarını kaçırdı, sonunda Jett'in daha fazla güce sahip olduğunu kabul etti. "Anlıyor musun?"

Cameron kolay kolay sakinleştirilemezdi. Agresif ve bölgesine düşkündü. Jett'in onu korkutup tam bir korkak gibi göstermesi etkileyiciydi.

"Seni duymadım." Jett geri adım atmadı.

"Ben gideyim artık..." diyerek uzaklaştı.

Jett onu yakalayıp tekrar duvara itti. Bu sefer boğazından yakalayıp yere sabitledi. "Seni duymadım."

Cameron boğazını saran eli tuttu ama çekmeye çalışmadı. "Tamam... Anlıyorum."

"Gerçekten mi?" diye sordu Jett karanlık bir sesle. "Yoksa kız arkadaşımı eve götürdüğümde yine o zavallı suratını mı göreceğim?"

"Onu rahat bırakacağım," dedi hızla.

Jett sonunda geri çekildi. "Şimdi kaç."

Cameron uzaklaştı, bana son bir bakış attı ve sonra köşeyi dönerek gözden kayboldu.

Gözlerim Jett'e döndü. "O hiçbir şeyden korkmaz."

Hâlâ öfkeliydi. "O zaman beni hiç tanımamış demektir." Kapıyı açmamı bekledi.

Anahtarlarımı çıkardıktan sonra kapıyı açtım. Çantamı masaya fırlattım ve Jett de peşimden içeri girdi.

Max yatak odasından çıktı. "Güzel. Bugün uğraşacak çılgın bir eski erkek arkadaş yok, değil mi?"

Jett onu izledi ama tepki vermedi. Onu gördüğüne sevinmiş gibi bile görünmüyordu.

"Jett onu korkutup kaçırdı," dedim. "Ama bu sefer vurmadı."

Max, Jett'e yaklaştı ve ona sarıldı.

Jett bir an irkildi, sonra kucaklaşmaya karşılık verdi. "Nasılsın?"

"Güzel. Ya sen?" Max geri çekildi ve bir an ona baktı.

Onları izledim ve garip davranışlarını fark ettim. Çoğu çiftin yapacağı gibi birbirlerini öpmüyorlardı. "Neden hiç öpüşmüyorsunuz?"

"Pardon?" diye sordu Max.

"Siz hiç öpüşmüyorsunuz," dedim. "Bunun sebebi ne?"

Max boğazını temizledi ve ellerini ceplerine koydu. "İnsanları rahatsız etmek istemiyoruz."

"Bu beni rahatsız etmiyor," dedim. "Yanımda kendiniz olabilirsiniz." Buzdolabını açıp bir şişe su aldım.

"Teşekkürler..." Jett'in sesi kısıldı.

Masaya oturdum ve derin bir yudum aldım. "Yani... annemle babamdan haber yok mu?"

"Hayır." Max içini çekti ve oturdu.

Jett de aynısını yaptı ve onun yanına oturdu.

"Onlarla konuşmamı mı istiyorsun?" diye sordum.

"Emin değilim..." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Haftalar geçti... Sanırım bunu kabullenmeleri için yeterli zaman olmuştur."

Omuz silktim. "Bunun nesi bu kadar önemli anlamıyorum. Bunu atlatmaları gerekiyor."

"Eh, ben onların tek oğluyum," dedi Max. "Belki de bu yüzden kabullenmekte zorlanıyorum."

Jett omzuna hafifçe vurdu. "Zamanla alışacaklar. Biraz zaman ver."

"Umarım öyledir," dedi Max.

"Gelecek hafta sonu o yardım etkinliğine gidecekler," dedim. "Sanırım bizim de orada olmamızı istiyorlar."

"Belki bu sefer sadece sen olursun," dedi Max.

"Gideceksin," dedim kararlılıkla. "Gerekirse seni yanımda götürmek zorunda kalsam bile gideceksin."

Jett bana doğru gülümsedi. Sanırım artık Cameron'a kızgın değildi.

Max, Jett'e döndü. "Bu akşam bir şeyler yapmak ister misin?"

"Elbette. Aklınızda ne vardı?"

"Ben sizin evinizde kalsam nasıl olur?"

"Mantıklı bir plan gibi görünüyor." Ama Jett bu konuda pek heyecanlı görünmüyordu.

Masadan kalktım. "Odamıza gidip kitap okuyacağım. Sonra görüşürüz."

"Ben gidiyorum, yarın görüşürüz," dedi Max.

"Tamam, iyi eğlenceler." Jett'e döndüm. "Ve bana destek olduğun için teşekkürler."

Bana ciddi bir bakış attı. "Her zaman arkadayım, hem önünde hem de arkasındayım."

İŞ BOYUNCA JETT İLE ALIŞVERİŞ MACERAMIN NASIL GEÇECEĞİNİ MERAK ettim. Moda ile özellikle ilgilenen biri gibi görünmüyordu, ama öyle olduğunu iddia ediyordu. Ve eşcinseldi, bu yüzden stil anlayışı otomatik olarak benimkinden daha iyiydi.

Son zamanlarda aklımdan çıkmıyordu ve bir türlü aklımdan çıkaramıyordum. Cameron'ı nasıl da zahmetsizce korkutup kaçırıldığını hatırlıyordum. Kendine güvenli, baskın ve agresifti. O kadar çok testosteron salgılıyordu ki, iki yetişkin erkeğe yetecek kadar vardı. Bazen eşcinsel olduğuna inanamıyordum.

Ofis kapıma birisi vurduğunda düşüncelerim altüst oldu. Jett'in fiziğini, küstah gülümsemesini ve ukala yorumlarını bir kenara bırakıp gerçekliğe döndüm. "Gelin içeri."

Kapı açıldı ama hiç beklemediğim biri içeri girdi.

Cameron.

Ona bakarken donakaldım. Sinir ve öfke dalgalar halinde içimi kapladı. Kaynıyordum ama bu öfkeyi boşaltacak bir yol bulamıyordum. Evde beni rahatsız etmesi bir şeydi, ama iş yerime gelmesi bambaşka bir şeydi. Yavaşça ayağa kalktım ve ona sert bir bakış fırlattım. "Kapıyı kapat."

İstediğimi yaptıktan sonra masama yaklaştı.

"Ofisime gelmeye nasıl cüret edersiniz?" Sesimi alçak tuttum. Bağırarak dikkat çekmişti. "Korumam gereken bir imajım var. Bu tamamen profesyonellikten uzak."

"Bana başka seçenek bırakmadın," dedi soğuk bir şekilde. "Seni sevgilin olmadan bulabileceğim tek yer burası."

"Söyleyecek bir şey yok." Ona en tehditkar bakışımı attım. "İşimiz bitti. Yoluna devam et. Zaten beni sevmiyordun. Öyleyse bu gerçekten neyle ilgili? Kırılan gurur mu? Beni terk etmek mi istiyorsun? Bu seni gitmeye mi iter?"

Bir elini masamın üzerine koydu ve ona baktı. Sonra bana baktı. "Son birkaç haftadır çok düşünüyorum..."

"İnsanın düşünebildiğini hiç fark etmemiştim."

Sözü duymazdan geldi. "Her konuda haklıydın. Sana iyi davranmadım ve çok daha fazlasını hak ediyorsun. Bir noktada... ilişkimiz eskidi. Ama bu senin suçun değildi. Benim suçumdu."

Bunların hiçbirini söyleyeceğini beklemiyordum. Cameron hiçbir şey için özür dilememişti. İstediklerini elde edene kadar benimle tartışacağını düşünmüştüm.

"Bu ilişkiyi canlı tutmak için daha çok çaba göstermeliydim. Seni nasıl incittiğimi ve senin nasıl uzaklaştığını görünce... yaptığım hatayı anladım."

Biliyorum öyle görünmüyor ama seni gerçekten seviyorum. Ve bunu kanıtlamak istiyorum.” Gözlerimin içine baktı.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

“Ve senin zaten başka biriyle birlikte olman... bana ne kaybettiğimi hatırlatıyor.” Boğazındaki yumruyu yuttu. “Gerçekten bir şans daha istiyorum. Bu sefer daha iyi olacağım.”

"O benim erkek arkadaşım değil."

Kaşları birden yukarı kalktı. "O zaman o kim? Sadece bir tek gecelik ilişki mi...?" Sesi sonlara doğru titredi.

“Hayır. O, kardeşimin erkek arkadaşı.”

Sözlerim üzerine irkildi. "Max mi? O eşcinsel mi?"

“Birkaç hafta önce eşcinsel olduğunu açıkladı. Bir süredir Jett ile çıkıyor. İyi arkadaş olduk ve beni senden korumaya çalışıyordu.”

"Bu adam eşcinsel mi?" diye sordu inanmaz bir şekilde. "Hiç öyle görünmüyor..."

“Biliyorum.” Kesinlikle katılıyorum. “Ama o öyle.”

Yavaşça başını salladı. "Bunun beni ne kadar rahatlattığını tahmin bile edemezsin." Gözlerinde özür ifadesiyle bana döndü. "Bebeğim, seni seviyorum. Lütfen bana bir şans daha ver. Eskiden nasıl olduğumuzu hatırlıyor musun? Ne kadar harika olduğunu?"

Nasıl unutabilirim ki?

"Hadi onu geri almaya çalışalım. Lütfen."

Ondan bu kadar çok "lütfen" kelimesini daha önce hiç duymamıştım.

“Beni gerçekten çok zdzdz...” Kabul etmek istediğimden çok daha fazla.

“Biliyorum... telafi edeceğim.”

Gerçekten bunu unutabilir miydim? Onun benden çok garson kıza olan ilgisini hep hatırlayacaktım. Ama beni aldatmamıştı. Birbirimizden uzaklaşmıştık ama asla birbirimize ihanet etmemiştik. Ve ilişkimiz eskiden bylyd. Keşke yle kalsaydı. "Seninle tekrar bir ilişkiye öylece başlayamam. Ne kadar önemsiz görünse de, sana güvenmiyorum."

“Peki... tekrar çıkmaya başlayabilir miyiz? Yavaş yavaş ilerleyelim mi?” Gözlerinde bir umutsuzluk vardı. “Seni kaybetmemek için her şeyi yaparım bebeğim. Ne istersen.”

Aylar önce istediğim şey onun kararlılığıydı. Ama cazibesine de karşı koyamadım. Belki eski ilişkimiz geri dönülemeyecek kadar kötüydü ama denemek istedim. Belki de her zaman ulaşamayacağım bir şeyin peşindeydim ama eğer başarabilirsek... başarmak istedim. "Tamam."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Tamam mı? Bana bir şans daha verecek misin?"

“Seninle tekrar çıkabilirim,” dedim. “Ama sana verebileceğim tek şey bu. Eğer samimiyetini kanıtlarsan... gerisini sonraya bırakırız.”

Derin bir i çekti ve yüzünde sevinç belirdi. "ok teşekkür ederim. Pişman olmayacaksınız."

“Umarım yle olmaz, Cameron.” Gerçekten umarım öyle olmaz.

JETT

"Yani, evimi görmek ister misin?" diye sordum Max'le kaldırımda yürürken.

"Aslında hayır. Bunu sadece bahane olarak kullanıyordum."

"Ne için bahane?" Kız kardeşinin bilmesini istemediği ne yapıyor olabilirdi ki?

"Erkek arkadaşımı görmeye." Yürürken ellerini ceplerinde tuttu.

"Vay canına, ne?" Olduğum yerde donakaldım. "Sevgilin mi var?"

"Bana kıskandığınızı söyleme sakın." Dudaklarında şakacı bir gülümseme vardı.

Bu çok önemli bir bilgiydi. Eğer Max'in zaten bir erkek arkadaşı varsa, artık benim hizmetlerime ihtiyacı kalmazdı. O zaman kız kardeşine yönelebilirdim. Onun yanında eşcinselmiş gibi davranmaktan bıkmıştım. Ona olan çekimim giderek artıyordu. Sadece onu yatağında istemek yerine, onu başka şekillerde de düşünüyordum. Onunla vakit geçirmek, onu yemeğe çıkarmak ve parkta onunla uzanmak istiyordum. Ama ona derinden çekildiğimi gizler gibi davranmak zorunda kalırsam bunu yapamazdım.

"Eğer bir erkek arkadaşın varsa, artık bana ihtiyacın yok." Sevinçten zıplamak ve topuklarını birbirine vurmak istedim.

"Hayır, kesinlikle değil," dedi. "Bu süre boyunca hep bir erkek arkadaşım oldu."

Şimdi kafam daha da karışmıştı. "Öyleyse bana neden ihtiyacınız var?"

"Sana söylemiştim. Sen ideal adamsın. Eğer eve onların beğendiği bir adam getirirsem, ailem beni daha kolay kabul eder."

"Peki, neden senin şu an birlikte olduğun adamı beğenmesinler ki?" Ondan utanıyor muydu?

Ensesini ovuşturdu. "Erkekler konusunda çok özel bir zevkim var. Ve sanırım ailem bunu beğenmezdi..."

"Bu bir at mı?" diye birden sordum.

"Hayır." Hafifçe kıkırdadı.

"Eminim kız kardeşin bunu umursamaz. Ona gerçeği söyleyebilirsin."

Hayır. O berbat bir yalancı. Onu çok seviyorum ama hayatı pahasına bile olsa rolünü oynayamaz.

Umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım. "Yani, bunu sonsuza kadar yapmamı mı bekliyorsun? Bu erkek arkadaşına haksızlık olur."

"Hayır, elbette ki hayır. Sen sadece onun uğraşmak zorunda kalmaması için pis işleri yapıyorsun. Bu bizim için en iyisi."

Ağır işleri yapmak umurumda değildi. Keşke Ophelia bunu yaparken gerçeği bilseydi. Onunla vakit geçirmek beni daha da saplantılı hale getiriyordu. O tayt şortun içinde kalçaları şeftali gibi görünüyordu ve sıkı

karnına öpücükler kondurmak istiyordum. Ne zaman gülse eriyordum. Ona her dokunduğumda durmak istemiyordum.

"Yoluna devam et. Bu sonsuza kadar sürmeyecek."

Ophelia'sız geçen bir dakika sonsuzluk gibiydi.

Max bana yaklaştı ve kimsenin duymaması için sesini alçalttı, zaten kulak misafiri olacak kimse de yoktu. "Kız kardeşim senin sadece eşcinsel arkadaşı olduğunu düşünüyor. Ona karşı herhangi bir çekim duyduğunu düşünmüyor. Onunla vakit geçirmeye devam etmek istemen umurumda değil – yeter ki o da buna razı olsun. Ama onu rahatsız edersen veya onu tedirgin edersen, sahip olduğun her uzvu kırarım." Gözlerinde ciddiyet vardı. "Ciddi söylüyorum. Bu görev bittikten sonra gerçekten onunla birlikte olmak istiyorsan, seni durdurmayacağım. Ama sana garanti ederim ki seni reddedecek."

"Neden?"

"Çünkü zaten arkadaşlık bölgesindesin. Ve bir kere oraya girdiğinde, çıkamazsın."

Buna katılmıyordum. Aramızda bir bağ hissediyordum. Hatta aramızda bir çekim bile hissediyordum. Özellikle üstsüz olduğum zamanlarda bana baktığında, bir arzu belirtisi yakalıyordum. Göremesem de aramızda kıvılcımlar vardı. Belki de eşcinsel olduğumu düşündüğü için fark etmiyordu, ama aramızda bir şey vardı. Başka biriyle çıkmaması için onunla daha fazla zaman geçirmem gerekiyordu. Sonra sözleşmemden kurtulduğumda, ona tam olarak ne hissettiğimi söyleyecektim. Ve ona penisimin sadece onun vajinasını istediğini söyleyecektim.

"Sadece dikkatli ol." Kaldırımında yürümeye başlamadan önce bana son bir bakış attı.

Orada durup Max'in nasıl bir adamı sakladığını merak ettim. Çirkin miydi? Yüzü bozuk muydu? Sanırım sonunda öğrenecektim.

BLOOMINGDALE'İN ÖNÜNDE DURUP OPHELIA'NIN GELMESİNİ BEKLEDİM. Ne giyeceğini merak ediyordum. Şort mu? Elbise mi? Pantolon giymemesini umuyordum. O güzel bacaklarını görmek istiyordum. Onları belime dolanmış hayal etmek en büyük fantezimdi.

Ama modaya önem veriyormuş gibi davranmak zorundaydım. Bunu nasıl başaracaktım? Hep kot pantolon ve tişört giyerdim ve yılda belki bir kere alışverişe giderdim. Bu benim bir hobim değildi.

Max, Ophelia'nın gerçekten eşcinsel olduğuma inandığını, bu yüzden onunla flört ettiğimde, ona gizlice yaklaştığımda, ona "tatlım" dediğimde ve onu gıdıkladığımda bunun sadece dostça bir hareket olduğunu düşündüğünü söyledi.

Bu, daha fazla şeyden sıyrılabileceğim anlamına mı geliyordu?

Tam bunu düşünmeye başlamıştım ki, o belirdi. "Merhaba yoga ustası."

Yukarı baktığımda onu sarı bir yazlık elbiseyle gördüm. Elbise dizlerinin üstüne kadar uzanıyordu ve ten rengi topuklu ayakkabılar giymişti. Omuzlarında turkuaz bir hırka vardı ve çantası yanında asılıydı. Saçları kıvrıkcık ve uzundu.

Aman Tanrım, çok güzel görünüyordu.

Ayağa kalktım ve düşünmeden ona sarıldım. Daha önce hiç ona sarılmamıştım ve ne kadar çok hoşuma gittiğine şaşırmadım. Çenemi başına yasladım ve göğsünü kendime doğru çektim. Sütyeninin dolgusuyla kaplı göğüslerini hissedebiliyordum ve bu hissi çok sevdim. Kollarımda çok

küçüktü ve onu sonsuza dek tutmak istedim. Kokusu burnuma geldi ve derin bir nefes alarak tadını çıkardım. Onun da benden benim kadar zevk alıp almadığını merak ettim. "Çok güzel görünüyorsun." Pantolonumdaki sertleşmeyi hissetmesin diye isteksizce geri çekildim.

"Teşekkür ederim." Yüzüme baktı ve gözleri yeşil renkle parıldadı. Bana yazın yeni biçilmiş çimenleri hatırlattı. Ona bakarak bile kokusunu alabiliyordum. "Sen de çok güzel görünüyorsun."

"Güzel mi?" diye onaylamaz bir şekilde sordum. Sadece kalçalarımda düşük duran koyu renk bir kot pantolon ve güçlü göğüslerimi vurgulayan bir tişört giymiştim, ama yine de. Külotunu ıslatacak bir şey bulana kadar birkaç farklı kıyafet denedim. "Hadi canım, güzelden de öteyim."

"Seni her gördüğümde daha da ukala oluyorsun."

"İtiraf et artık." Yüzümü ona daha da yaklaştırdım ve onu öpme isteğine direndim. "Çok çekici görünüyorum."

Gözlerini devirdi.

"Daha iyi bir iltifat etmediğiniz sürece alışverişe çıkmayacağız."

İçini çekti ama eğlendiğini anlayabiliyordum. "Kendi iyiliğin için fazla yakışıklısın."

"Bu daha iyi," dedim. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim," dedi hafifçe gülerek.

İçeri girerken otomatik olarak kolumu beline doladım. Hatamı fark edince kolumu çektim ve hiçbir şey olmamış gibi davrandım. Kontrol edemediğim bir dürtüydü sadece. Sınırı biraz aşabilirdim ama yine de erkeklerden hoşlandığımı göstermek zorundaydım. Ama Ophelia ile tanıştıktan sonra

herhangi bir erkeğin eşcinsel olabileceğine inanmadım. Bu kadar güzel bir şeye nasıl ilgi duymayabilirlerdi ki? "Önce nereye gidelim tatlım?"

"Yardım etkinliği için yeni bir elbise bulmam gerek."

"Bu konuda yardımcı olabilirim." Yanına yürüdüm ve ellerimi kendime sakladım.

"Çok sık elbise alışverişi mi yapıyorsun?" diye takıldı.

"Denemeler yapmayı severim." Ona doğru gülümsedim.

Gülerek, "Bana hiç drag sanatçısı tipi gibi gelmiyorsun," dedi.

"Ben maceraperest biriyim."

"Kardeşim kesinlikle o tip bir insan gibi görünmüyor."

"Onu benim tanıdığım gibi tanımıyorsunuz."

O kıkırdadı.

Elbise dükkanına girdik. Şık bir yerdi. Çalışanların giyim tarzından ve arka plandaki müzikten anlayabiliyordum. Üstelik fiyatlar da inanılmaz derecede yüksekti.

Ophelia koridorlarda dolaşarak her bir cübbeyi inceledi. "Hım..."

Vitrindeki elbiseleri inceledim ve dantelli kollu siyah bir elbise buldum. Ama sırtı da açıktı. Sırtı açık elbiseleri çok severdim. Bir kadının hafifçe şekillenmiş çıplak teninden daha çekici bir şey yoktu. Ve Ophelia'nınkini de görmek isterdim. Hemen kaptım ve arkasından gelmeden önce bulabildiğim en küçük bedeni seçtim.

"Pembe olanı beğendim."

"Bunu giy." diyerek ona uzattım.

Elbiseyi inceledi, kollarını yokladı ve arka kısmındaki kumaş azlığını fark etti. "Şirin... ve biraz da skandal."

"Bence sana çok yakışır. Bir dene."

Bir an düşündükten sonra kabul etti. "Pekala. Ama etrafa biraz daha bakayım."

"Hayır, bence bu elbise tam ona göre." Bu elbiseyle çok güzel görünürdü, topuklu ayakkabılarla ise muhteşem olurdu. Ona açıkça kur yapmamak ve onu banyoya sürükleyip her yerini öpmemek için kendimi zor tutardım. "Hadi soyunma odasına gidelim." Bileğinden tutup onu prova alanına götürdüm.

Bir kapıya ulaştı ve içeri girdi.

Bir sandalyeye oturdum ve o bitirdiğinde bana sunmasını bekledim.

Kapıyı tekrar açtı. "Ne yapıyorsun?"

Ne demek istedi? "Özür dilerim?"

"İçeri gel."

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu ve kulaklarımdan duman çıkıyordu. İçeri girmemi ve onun kıyafet değiştirmesini izlememi mi istiyordu? Bu kulağa harika geliyordu ama aynı zamanda suçluluk da hissediyordum. Eğer heteroseksüel olduğumu bilseydi beni asla davet etmezdi. "Sorun değil... Ben burada beklerim."

"Aptal olma. İçeri gel."

Centilmen olup onun yaklaşımını reddetmem gerektiğini biliyordum. Ama centilmen değildim ve hiç olmamıştım. Aşırı heyecanlı olduğumu ve patlamak üzere olduğumu gizlemeye çalışarak içeri girdim ve yanına gittim.

"Bunu yapmamıza izin var mı?"

“Kız arkadaşlarımın önünde sürekli kıyafet değiştiriyorum. Bir sürü yabancının yanından geçtiği sırada dışarı çıkmaktan nefret ediyorum. Çok garip oluyor.”

Peki ya bu değil mi? Oturdum ve ona bakmamaya çalıştım.

Bana sırtını döndü, sonra hırkasını çıkardı. Hırkasını astıktan sonra elbisesinin fermuarını açıp eteğini sıyırdı.

Aman Tanrım...

Üzerindeki seksi iç çamaşırıyla durdu, sonra askıdan siyah elbiseyi kaptı.

Çılgılık atmak istediğim için yumruğumu ağzıma soktum. Kalçaları muhteşemdi. Dik ve yuvarlak, kaslı uylukları ise nefis görünüyordu. Sertleşmiş penisim fermuarımı patlatmak üzereydi.

Kahretsin...kahretsin...kahretsin.

Elbiseyi giydi ve üzerini örttü.

"Oh, çok şükür."

"Pardon?" Omuzunun üzerinden bana baktı.

“Şey... bir örümcek gördüğümü sandım.” Köşeye doğru baktım.

“Ah.” Arkasını döndü ve elbisesini düzeltti. Sonra aynanın karşısına geçti.

Onun muhteşem kalçasını zaten görmüştüm ve bu harika bir manzaraydı. Ama sırtının kıvrımlarını ve göğüslerinin belirginliğini vurgulayan daracık elbisesiyle onu görmek de aynı derecede güzeldi. İnce beli kum saati figürü oluşturuyordu ve elbisesinin kolları şıklık katıyordu.

"Haklıydınız," dedi. "Tam bir uyum."

Muhtemelen onun vücudunu ondan daha iyi tanıyordum. "Bunun için buradayım." Hayatımda hiç bu kadar azgın olmamıştım. Onu eğip hemen orada becermek istiyordum. Buraya gelmemeliydim. Şimdi o muhteşem kalçasının görüntüsü, her mastürbasyon yaptığımda ve onu düşündüğümde aklıma kazınacaktı.

Arkasını döndü ve elbiseyi üzerinden çıkardı.

Hayır... bir daha asla. Bakma. Yapma.

Elbisesini çıkardıktan sonra asıl yazlık elbisesini kaptı.

Baktım. Ve direnmeye gücüm olmadığı için kendimden utanırken, o kadar çok zevk aldım ki umursamadım. Külotunu çıkarıp her iki yanağını da ısırarak istedim. Yüzümü bacaklarının arasına sokup kokusunu içime çekmek istedim.

Neyse ki, asıl elbisesini giydi ve hırkasını da üzerine geçirdi.

Ama artık çok geçti. Günün geri kalanında, hatta yılın geri kalanında ereksiyon halinde olacaktım.

"Bir elbiseyi bu kadar hızlı bulduğum hiç olmamıştı," dedi. "Seni her seferinde yanımda götüreceğim."

Bir dahaki sefere bir bahane bulmam gerekecek. "Ben çok yetenekli bir insanım." Ama ayartmaya direnmek bunlardan biri değildi.

Soyunma odasından çıktık ve o elbiseyi satın aldı. Sonra alışveriş poşetini bana uzattı. "Anlaşmıştık, değil mi?"

Zaten taşımayı teklif edecektim. "Tamam." Elinden aldım ve dışarı çıkarken taşıdım.

"Gitmek istediğiniz mağazalar var mı?" diye sordu.

"Hayır, pek sayılmaz."

"Akşam yemeği?"

"Elbette. Çok açım."

Kaldırımında yürüdük ve bir Fransız lokantasında anlaştık. Kapıya vardığımızda, kapıyı onun için açtım.

Hafifçe tepki verdi, sanki benim görgü kurallarına sahip olduğuma şaşırmış gibiydi. Sonra içeri girdi. Ben karşısına oturmadan önce onun için sandalyeyi çektiğimde de aynı şeyi yaptı.

Hiçbir erkek arkadaşı ona hanımefendi gibi davranmadı mı? Güzel kadınların pisliklerle birlikte olması beni şaşırtıyordu. Çok daha fazlasını hak ediyorlardı ve bunun farkında bile değillerdi. Ophelia'nın o kızlardan biri olmasını gerçekten istemiyordum. En iyisini hak ediyordu. Özellikle soyunma odasındaki o fiyaskodan sonra ben en iyisi değildim, ama bana bir şans verseydi en iyisi olmaya çalışırdım.

Sipariş verdik, sonra birbirimize bakarak şaraplarımızı yudumladık.

"Umarım Max, seni kendime ayırdığım için kızmaz."

Hiç umurunda değil. "Geçen akşam geldiğinde birlikte bolca vakit geçirdik."

"Daireniz nerede peki?" diye sordu.

"Central Park'ın hemen yanında."

"Vay canına. O zaman gerçekten çok güzel olmalı."

Servetimle övünmeyi sevmezdim. Başkalarının bunu yapmasını dinlemekten de nefret ederdim. "Hoşuma gidiyor," dedim omuz silkerek.

Bana gülümsedi, sanki mütevazı olmaya çalıştığını biliyormuş gibi. "Sen mükemmel bir adamsın, Jett."

Şarabı neredeyse deviriyordum. Ne dedi peki? "Özür dilerim?"

"Mükemmel bir adamsın," diye tekrarladı. "Zekisin, tatlısın ve kibarsın. Neşelisin ve her zaman katı değilsin. Ve çok yakışıklısın. Kardeşim seninle büyük bir şans yakaladı. Eşcinsel olması beni şaşırtmıyor. Eşcinsel olmasaydı onu yargılayabilirdim bile."

Bu ne demekti? Beni mükemmel adam mı sanıyordu? Bu, benim kusursuz olduğumu düşündüğü anlamına mı geliyordu? Eğer heteroseksüel olduğumu bilseydi, beni ister miydi? Bir cevap düşünmeye çalıştım ama aklıma hiçbir şey gelmedi. Bu yüzden en iyi yaptığım şeye, kibirli bir pisliğe geri döndüm. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

Gözlerini bana dikti ve söylediklerime inanmıyor gibiydi. "Yalan söylüyorsun. Biliyorum. Gerçekten mütevazı bir adamsın ama bu küstah tavırla bunu gizlemeye çalışıyorsun."

"Belki... belki de değil."

Şarabından bir yudum daha aldı ve konuyu değiştirdi.

Bunu daha ne kadar sürdürebilirdim gerçekten? Kulağa ne kadar saçma gelse de, ona aşık oluyordum. İlk tanıştığımızda sadece dişlerimi geçirmek istediğim ateşli bir kadındı ama şimdi çok daha fazlasını istiyordum. Onun için her kapıyı açmak, kendi paramla alışverişe götürmek ve onu eve kadar bırakmak istiyordum. Kadın kölesi bir erkeğe dönüşüyordum.

Ama umurumda değildi.

"Çocuk sahibi olmak istiyor musun?" diye sordu.

Rastgele bir soruydu ve önceki düşüncelerimi altüst etti. "Evet. Sen de öyle mi düşünüyorsun?"

"İki çocuk istiyorum. Bir erkek, bir kız."

"Ben de öyle." Aslında değil. Bu konuda pek düşünmemiştim. O gelmeden önce evleneceğimi hayal bile edemezdim. Ama bunca zamanı onunla geçirip de cinsel ilişkiye girmiyorsam, o zaman gerçekten çok özel biriydi.

"Siz bunu nasıl yapardınız?" diye sordu.

Neyden bahsediyordu? "Ne yapayım?"

"Çocuk sahibi olmak. Evlat edinme?"

Eşcinsel olduğumu sürekli unutuyordum. "Evet, bu en iyi seçenek. Dünyada zaten çok fazla çocuğun ebeveyni yok. Onlara bir yuva verebiliriz."

Gülümsedi ve gözleri yumuşadı. "Çok tatlı. Çocuklarınızın teyzesi olmayı çok isterdim."

Zoraki bir gülümseme takındım ama çok yapmacıktı.

"Sizce evlenecek misiniz?"

Tanrım, hayır. Bunu nasıl hallettim? Max'in bir erkek arkadaşı vardı, bu yüzden ilişkimiz eninde sonunda bitecekti. Biteceğini bildiğim, hem de muhtemelen yakında biteceğini bildiğim bir ilişkiye ömür boyu bağlılık sözü vermek istemedim. "Emin değilim. Henüz söylemek için çok erken."

Başını salladı. "Sanırım anlıyorum. Daha önce ciddi bir ilişkiniz oldu mu?"

Onun merakıyla nasıl başa çıkacağımı bilemedim. "Birkaç yıl önce... işler yolunda gitmedi." Cevaplarımı belirsiz tuttum. Muhtemelen en akıllıca olan buydu.

"Özür dilerim," dedi.

“Sorun değil. Max zaten daha iyi.” Böylesine tuhaf bir durumda olmasaydık, muhtemelen iyi arkadaş olurduk. “Peki ya sen?” diye sordum. “Cameron'dan önce ciddi bir ilişkin oldu mu?” Dürüst olmak gerekirse, eski sevgilileri hakkında bir Şey duymak istemiyordum. Benden başka birinin ona dokunması fikri beni ıldırttı. Geçen hafta Cameron'ın kafasını neredeyse koparmıŐtı. Daha önce hiç bu kadar sahiplenici olmamıştı. Bana ait olmamasına rağmen onu kendime aitmiş gibi sahipleniyordum. Ama ona aynı soruları sormazsam kaba davranmıŐ olurduk.

“Aslında pek sayılmaz,” dedi. “Ara sıra birkaç erkekle çıktım ama hiçbiri gerçekten ilgimi çekmedi. Sonra Cameron'la tanıştım ve her Şey değişti.” Uzak geçmiŐe ait anıları düŐünürken derin bir i çekti.

“Daha iyisini bulacaksın. Sadece zaman ver.” Beni. Beni bulacaksın. Ve seni çok mutlu edeceğim.

“Şey...” Şarap kadehine dokundu ama imedi.

Peki ne demek bu? "Evet?"

“Cameron birkaç gün önce ofisime geldi.”

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve kendimi çok kötü hissettim. Sanki büyük bir trafik kazası geirecekmiŐim gibi tüm vücudum kasıldı. Savunmadaydım, lmcl olacağını bildiğim bir saldırıyı bekliyordum. Söyleyeceği sözleri duymak istemiyordum ama duymamak da mümkün değildi. "Ve?"

“Her Şey için özür diledi ve yanlış yaptığını söyledi. Hiçbir Şey için özür dilemezdi...”

Lütfen bunun bir Şaka olduğunu söyleyin.

“Bana bir Şans daha istediğini söyledi. Ben de hemen bir ilişkiye baŐlayamayacağımı ama onunla çıkıp işlerin nereye gideceğini

göreceğimizi söyledim.” Konuşurken bana bakmadan şarap kadehine baktı.

Sanki tüm dünyam başıma yıkılmış gibi hissettim. "Bunu neden kabul ettin?" Sesim, niyetimden çok daha düşmanca çıktı.

Çok şaşırdığı için irkildi.

“Bu adam sana çok kötü davrandı. İkinci bir şansı hak etmiyor.” Ona dik dik baktım ve keşke öyle yapmasaydım de, tehditkar bir bakış attığımı biliyordum. Çok sinirliydim işte.

“Ama daha önce sahip olduğumuz şey—”

"Gitti. Geri getiremezsin. Ve sen ondan uzaklaşana kadar geri getirmek istemediği de açık. Bunu yapma, Ophelia."

Sakinliğini korudu. "Ondan nefret ettiğini biliyorum ama—"

“Sizinle bir sır paylaşacağım. Ve bu sizi üzecek.”

Ağzını kapattı ve sadece dinledi.

“Eğer bir erkek seks yapmakla ilgilenmiyorsa, bunun sebebi başka bir yerde seks yapıyor olmasıdır. Sana aşık olsun ya da olmasın, çekicisin ve işine geldiği için seninle birlikte olur. Durmasının tek sebebi, birlikte olmak için daha iyi birini bulmuş olmasıdır.”

Beni dinlerken hiç tepki vermedi.

“Seni incitmek için söylemiyorum ama sana bunun tam olarak böyle olduğunu garanti edebilirim. Sen uzaklaşınca, neyi kaybettiğini anladı. Birdenbire daha çekici hale geldin. Ama bu onun yaptıklarını değiştirmiyor.”

“Cameron hile yapacak türden biri değil.”

“Peki, aldatan kişi ne tür biridir?” diye sordum. “Aldatanlar yalancıdır ve izlerini örtbas etmede iyidirler. Eğer senin bilmeni istemeseydi, örtbas eder ve gizlerdi.”

"Onu tanımadan varsayımlarda bulunuyorsunuz."

Ona karşı sinirlerim bozulmaya başlamıştı. Bu saçmalık için çok zeki ve güzeldi. "Eğer tam önüneyken başka bir kadına alenen bakıyorsa, sana saygı duymuyor demektir. Ve eğer o zaman bile sana saygı duymuyorsa, sen yokken sana saygı duyacağını nereden biliyorsun? Sana söylüyorum Ophelia. Bir sürü köpek arkadaşım oldu. Onların nasıl olduklarını biliyorum."

"Hâlâ haddini aştığını düşünüyorum."

Sandalyeme yaslandım ve bağırmamaya çalıştım. "Onunla bir sebeple ayrıldın. Korktuğun için ona geri dönme."

Birdenbire savunmaya geçti. "Korkmuyorum. Cameron, gerçekten değer verdiğim tek erkek ve—"

“Seni umursamadı,” diye çıkıştım. “Onun tekrar böyle davranmayacağını nereden biliyorsun? Bunu yapmayacağına dair hiçbir kanıt yok.”

"Ve bunu yapacağına dair hiçbir kanıt yok."

Kulaklarımda kanım gümbür gümbür gümbür atıyordu. Masayı devirmek istiyordum.

Sakinleşmesi birkaç saniye sürdü. "Jett, neden bu kadar üzgünsün?"

Çünkü benimle olmalısın. Çünkü sen benim arkadaşımsın. Ve ben arkadaşlarımı korurum.

“Bunu gerçekten takdir ediyorum.” Elini benimkinin üzerine koydu. “Ama ben büyük bir kızım ve kendime bakabilirim.”

Sana bakmak istiyorum.

"Bırak gitsin."

Bu tartışmayı sürdürmenin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini biliyordum. Belli ki çoktan kararını vermişti ve geri dönmeyecekti. Gördüğü çapkın adamı görmezden geliyordu. "Tamam. Özür dilerim." Sandalyeme yaslandım ve sakinmiş gibi davrandım. Eli elimden ayrıldı ve birdenbire üşüdüm.

Bana zoraki bir gülümseme verdi. "Max'le yardım etkinliğine gidecek misin?"

"Eğer katılırsa tabii," dedim sessizce.

"Eminim ki başaracaktır. Oraya herkes kadar o da ait."

Konuşma hâlâ garipti ve uzun süre böyle devam edeceğini hissediyordum. Bu, Cameron'ı alacağı anlamına mı geliyordu? Yumruğumu boğazına sokup, kalbini tutup, çekip çıkarıp dans pistinin ortasında ölmesini izlememek için kendimi zor tutardım.

Ophelia bakışlarımı yakaladı. "Her şey yolunda mı?"

Ona olabildiğince yapmacık bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Evet. Gayet iyi."

MAX SANDVIÇİNDEN BİR ISIRIK ALDIKTAN SONRA PENCEREDEN DIŞARI baktı.

Yemek sipariş ettim ama aç olmadığım için yemedim. "Kız kardeşinin o pislik Cameron'la tekrar bir araya geldiğini biliyor muydun?"

Yutmadan önce uzun süre çiğnedi. "O bundan bahsetmişti."

"O zaman ona ondan ayrılmasını söylemelisin. Onunla görüşmesini yasaklamalısın."

Max tam bir lokma daha alacakken söylediklerimi duyunca durdu. "Ophelia'yı tanıyor musun...? Bir su aygırına ne yapacağını söylemek, ona emir vermekten daha zor."

"Onu koruma içgüdün ne oldu?" diye sordum.

"Ophelia kendi kararlarını verebilecek yetişkin bir kadın. İkincisi, onu neden korumam gerekiyor? Ona iyi davranmıyor ve bunu kabul ediyorum. Ama ona zarar vermiyor."

"Ama o, karısını aldatıyor."

Bu onun dikkatini çekti. "Neden böyle diyorsunuz? Onu gördünüz mü?"

"HAYIR..."

Kaşını kaldırdı. "Bu ihanete dair herhangi bir kanıtınız var mı?"

"Hayır..."

"O zaman müdahale etmeyeceğim. Ophelia'ya Cameron'ın onun için doğru kişi olmadığını zaten söyledim. Eğer söylediklerime rağmen yine de onunla çıkmak istiyorsa, bu sözleri tekrarlamak fikrini değiştirmeyecek."

Masayı yumruklarım ile parçalamak istedim.

"Jett." Sesi kısık çıktı. "Kardeşimle birlikte olmak istediğini anlıyorum ama onları ayırmak çözüm değil."

"Bunu onu istediğim için yapmıyorum," diye çıkıştım. Sinirle saçlarımı karıştırdım. "Bunu onun onu hak etmediğini bildiğim için yapıyorum. Ona doğru düzgün davranmayan bir herif. Onu önemsiyorum ve onun başkasıyla

yetinmesine izin vermeyeceğim. Eğer onu seven iyi bir adam seçseydi, bunu görmezden gelirdim.”

"Gerçekten mi?" Sesinde inanmazlık vardı.

“Evet.” Bunu söylerken gözlerinin içine baktım. “Ve onun ona aşık olmadığını biliyorum. Mevsimlerin değişmesi kadar açık bir şey bu. Olduğunda bunu her zaman göremezsiniz, ama olduğunu bilirsiniz.”

Max sandviçini bitirdikten sonra peçeteyle ağzını sildi. "Ophelia, sırf kötü bir adam olduğundan şüphelendiği için bana erkek arkadaşımınla birlikte olmamamı söyleseydi, sence onu dinler miydin?"

Cevabı zaten biliyordum, bu yüzden hiçbir şey söylemedim.

“Onunla konuşmamın hiçbir anlamı yok. Ondan gerçekten kurtulmanın tek yolu şüphelerinizi kanıtlamak. Ve bunun nasıl mümkün olabileceğini göremiyorum.”

Aklıma bir fikir geldi ama bunu Max'le paylaşmadım.

"Dürüst olmak gerekirse, bence ne yapmalısın biliyor musun?" diye sordu Max.

"Hım?" Bunu bilmek isteyip istemediğimden emin değildim.

"Kız kardeşimi unut." Bunu sert ve acımasız bir şekilde söyledi. "Bu olmayacak, ve görevimiz bittiğinde bekar olsa bile, gerçekten seninle birlikte olmak isteyeceğini mi düşünüyorsun?"

“Buna inanmak neden bu kadar zor?” diye çıktım. “Ben harika bir adamım. Ona iyi davranıyorum, kendisini iyi hissetmesini sağlıyorum ve ona dünyanın en güzel şeyi olduğunu söylüyorum. Birlikte harika zaman geçiriyoruz ve bana gerçekten değer verdiğini anlayabiliyorum. Belki

benim seviyemin üstünde olabilir ama bu benim şansım olmadığı anlamına gelmez.”

Bunların hiçbirine itiraz etmedi. "Benim kastettiğim bu değildi."

"Öyleyse tükür."

"Senin heteroseksüel olduğunu ve bunun tamamen bir oyun olduğunu öğrendiğinde nasıl hissedeceğini düşünüyorsun? Mutlu mu? Yoksa kandırılmış mı?"

Bu şekilde hiç düşünmemiştim.

“İhtimaller çok düşük.” Çöpünü attı ve kapıya yöneldi. “Bence onu unutabilmek için başka biriyle birlikte olmalısın.”

BARDA ARKADAŞLARIMA BÜTÜN OLAYI ANLATTIM. "VE O DA HEMEN ONA geri döndü. İnanamadım." Hala çok sinirliydim.

River elini indirmeden önce çenesini ovuşturdu. "Cidden, bu kız ne kadar güzel? Çünkü şu anda sirk palyaçosu gibi davranıyorsun."

Yorumu görmezden geldim. “Biliyorum, onun sakladığı sırlar var. Bir erkek, başka biriyle ilişkisi olmadığı veya eşcinsel olmadığı sürece ona böyle davranmaz. Bunu ortaya çıkarmalıyım ki onu ifşa edebileyim. O zaman kız ondan ayrılır.”

Rhett alnını ovuşturdu. "Şu an ne kadar çılgınca konuştuğunun farkında mısın?"

Devam ettim. “Onu gece gündüz takip edin. Nöbetleşe çalışabilirsiniz. Ne saklıyorsa bulacağız. Video kaydına alacağız ve bu herifi yakalayacağız.”

"Sence bizim hayatımız yok mu?" diye sordu Troy. "Çünkü yapacak işlerim var."

"Sana parasını ödeyeceğim," diye patladım. "Sadece bunu benim için yap."

"Bize ödeme yapmanıza gerek yok," dedi Cato. "Arkanızdayız."

Troy, Cato'nun bunu söylememiş olmasını dilercesine iç çekti.

"Günün her saati mi?" diye sordu River şaşkınlıkla. "Peki ya gece 1 ile 5 arası? O saatlerde gerçekten bir şeyler olacağını mı düşünüyorsun?"

"Muhtemelen hayır," diye onayladım. "Ama günün her saatinde birinin onun başında olmasını istiyorum."

Rhett sordu: "Peki ya sen? Sen de buna katılıyor musun?"

"Keşke," dedim. "Beni tanıyacak ve bir şeyler çevirdiğimi anlayacak. Bunu yapamam."

"Ne kadar da uygun," dedi Troy alaycı bir şekilde.

"Yani, siz de benimle misiniz?" diye sordum netleştirmek için.

River başını salladı. "Umarım bu kız senin dediğin kadar güzeldir."

"Öyle," dedim. "Ama bunu yapmamın tek sebebi bu değil."

"Öyleyse neden yapıyorsun?" diye sordu Rhett. Dudaklarındaki hafif sırıtiştan zaten bir şüphesi vardı.

Bunu saklamanın bir anlamı olmadığını düşündüm. "Onu gerçekten çok önemsiyorum."

"Yanlış cevap," dedi River. "Sen kadınların kölesisin."

"Onun vajinasını hiç tatmamışken nasıl onun kölesi olabilirim ki?" diye sordum.

"Aynen öyle," dedi Troy.

Herkesin anladığı noktayı kaçırdığım için kaşımı kaldırdım.

MAX BENİ EVİNE DAVET ETTİ VE OPHELIA'NIN DA ORADA OLMASINI umuyordum. Cameron'la tekrar birlikte olduklarını söylediğinden beri onunla pek konuşmamıştık. Ona bakıp da çığlık atmamak çok zordu.

Böylesine mükemmel bir kadın, kendi mükemmelliğinin farkına nasıl varmadı?

Daireye girdim ve her zamanki gibi Max'e sarıldım. Dokunmak ve el ele tutuşmak, vereceğim tek sevgi gösterisiydi ve neyse ki Max'in de istediği tek sevgi buydu zaten.

"Nasılsın?" diye sordu.

"Güzel." Daireyi sessizce taradım ve Ophelia'yı aradım. Onu göremedim ama yatak odasının kapısı kapalıydı. "Sen?"

"Güzel. Yeni bir şey yok. Yani, oyun oynamak ister misin?"

"Elbette." Belki bir oyun dikkatimi dağıtırdı. Kapının arkasında ne yaptığını merak ettim. Uyuyor muydu? Onunla uyumayı çok isterdim. Ya da belki dışarı çıkmaya hazırlanıyordu. Bilmiyordum ama merakım bunu çözmeye çalışmaktan vazgeçmiyordu.

"Cameron onu alacak ve birlikte akşam yemeğine çıkacaklar." Max, hiç sormadığım soruyu cevapladı. Belki de birlikte çok fazla zaman geçiriyorduk.

"Kahretsin," diye mırıldandım kendi kendime.

“Bunu kabullenirsen hayatın çok daha kolay olacak.”

“Bunu asla kabul etmeyeceğim.” Oyunu oynadım ama pek hoşuma gitmedi.

"Bunun için iyi şanslar."

Ophelia kapısını açtı ve mor, askısız bir elbiseyle dışarı çıktı. Gözleri farla belirginleştirilmişti ve rüya gibi görünüyordu. "Merhaba Jett." Beni görünce kocaman ve geniş bir gülümseme verdi. Gerçek gülümsemeleri ayırt etmek için sayısız sahte gülümsemesini görmüştüm. Gözleri yıldızlar gibi parlıyordu. Cameron'dan bahsederken yüzünde asla böyle bir ifade olmazdı.

"Hey," dedim güçsüzce.

“Ne düşünüyorsun?” Dairesel bir hareketle kendi etrafında döndü ve bana poz verdi. “Sen tam bir moda dehasısın.”

Rüya gibi görünüyordu. "Çok güzel görünüyorsun..." Tam olarak nasıl görüldüğünü tarif edecek kelime yoktu. Dünyanın en güzel kadını demek bile, ne kadar doğru olursa olsun, muhtemelen abartılı olurdu. "Mükemmel."

"Harika," dedi. "Eşcinsel bir erkekten mükemmel bir yanıt almak çok şey ifade ediyor."

Keşke onun için giyindiği adam ben olsaydım.

"Peki benim fikrimin hiçbir önemi yok mu?" diye sordu Max.

Sözünü önemsemeden elini salladı. "Güzel olmasam bile bana güzel olduğumu söyledin, çünkü ben senin kız kardeşim."

Max güldü. "Ne dersen de, abla."

Kapı çalınca Cameron'ın geldiği haber verildi. Ophelia çantasını kaptı ve kapıya doğru yürüdü.

Hemen Max'e döndüm. "Bana yardım et."

"Bunu nasıl yapacağım ben?"

"Çift randevu yapalım," dedim. "Ona sor."

Rahatsız görünüyordu. "Dostum, sana bir şey lazım—"

"Lütfen." Yalvarmaktan çekinmezdim.

Yüzümdeki çaresiz ifadeyi görünce iç çekti. "Pekala."

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim."

Kapıyı açmadan önce ayağa kalktı ve Ophelia'nın yanına geldi. "Hey, neden çift randevu yapmıyoruz?" diye sordu. "Eğlenceli olur, değil mi?" Zorladığı ve gerçekten gitmekle ilgilenmediği açıktı.

"Çift randevu mu?" diye sordu.

"Evet, ikimiz de aynı anda birileriyle görüşüyoruz."

"Şey..." İlk başta tereddüt etti. "Evet, tabii."

Oh, neyse ki. Cameron'ın işini fena halde bozacaktım.

"Harika," dedi Max.

Ophelia, Cameron'a kapıyı açtı. "Hey..." Hareketlerinde hafif bir tereddüt vardı.

"Merhaba." Ona doğru eğildi ve yanağından öptü. Elinde çiçekler vardı.

Gözlerimi devirmemeye çalıştım. Erkekler ancak yanlış bir şey yaptıklarında çiçek alırlardı. Ve Cameron suçlu görünüyordu.

"Çok güzeller." Onları kokladı ve bir vazoya yerleştirdi. "Teşekkür ederim."

Cameron içeri girdi. "Rica ederim." Sonra beni kanepede gördü. Bana açıkça öfkeli bir bakış attı.

Ona ters ters baktım.

Ophelia bakışını yakaladı. "İki sağdıcımın da iyi geçinmesini istiyorum... tamam mı?"

Cameron sessiz kaldı.

Ben de öyleydim.

"El sıkışıp yolunuza devam etmelisiniz," dedi.

Asla olmaz.

Cameron da aynı şekilde düşünüyor gibiydi.

Max gerginliği gidermeye çalıştı. "Neyse, artık gitmeliyiz. Açlıktan ölüyorum."

"Vay canına, dur bir dakika." Cameron, Ophelia'ya döndü. "Bununla ne demek istiyor?"

"Aslında, çift randevuya çıkıyoruz." Yüzündeki utangaç ifadeye bakılırsa, Cameron'ın bu habere hiç de sevinmeyeceğini biliyordu.

Ona doğru yaklaştı ve sesini alçaltarak, "Sadece ikimiz olacağımızı umuyordum... böylece ilişkimiz hakkında konuşabilirdik." dedi.

Bir daha düşün, aptal herif.

"Şey, zaten evet dedim," diye fısıldadı.

Sinirlenerek iç çekti ama itirazını sürdürmedi. "Pekala."

"Özür dilerim," dedi. "Sonra vaktimiz olacak. Söz veriyorum."

Bu sözü tutmakta başarılar dilerim.

"Hadi gidelim," dedi Max.

Kapıya doğru yürüdüm ve yüzümdeki tiksinti ifadesini gizlemedim.

Cameron da benden aynı derecede nefret ediyordu.

Bu eğlenceli bir gece olacak.

MASAYA OTURDUK VE MENÜLERİMİZİ ELİMİZDE TUTTUK. TAM KARŞIMDA Ophelia oturuyordu, ki buna minnettardım. O aptala bakmaktansa onun güzel yüzüne bakmayı tercih ederdim.

Max yanıma oturdu ve elini bacağıma koydu.

Paylaşmamız gereken sevgiyi onun üstlenmesinden memnundum çünkü ben sürekli unutuyordum. Tek derdim Ophelia'yı onu hak etmeyen domuzdan uzak tutmaktı.

Telefonumu çıkardım ve nöbette olan Rhett'e gizlice mesaj attım. Şu an onunla akşam yemeğindeyim. Dairesine gizlice gir ve ara.

Benden kanunu çiğnememi mi istiyorsunuz?

Bana destek olacaksın, değil mi?

Uzun bir sessizlik oldu. Oraya nasıl gireceğim ki?

Cato'dan yardım isteyin. Her kapıyı kırabilir.

Tamam. Ne zaman geri döneceğini bana haber ver.

K.

Telefonumu cebime geri koydum, sonra başımı kaldırıp Ophelia'nın hipnotize edici yeşil gözleriyle beni izlediğini gördüm.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Tam da öyle olacaktı. "Evet. Bazı arkadaşlarım bu akşam dışarı çıkmak istedi ama onlara erkek arkadaşımınla meşgul olduğumu söyledim." Max'e anlamlı bir bakış attım.

O da karşılık olarak gülümsedi ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı.

Cameron bana sanki masanın üzerinden yeni geçmiş bir böcekmişim gibi baktı.

Onu sinirlendirmeye karar verdim. "Ophelia, bu gece çok güzel görünüyorsun. Elbise gözlerini gerçekten ortaya çıkarıyor."

"Teşekkür ederim." Hafifçe kızardı.

Cameron gözlerini kısarak bana baktı.

"Ne alıyorsunuz?" diye sordum.

"Kuşkonmaz kremalı çorba ve yanında salata."

Keşke daha iyi bir şey, mesela biftek sipariş etseydi diye umuyordum.

"Ya sen?" diye sordu.

"Yeşillikli tavuk kulağa hoş geliyor," dedim. "Peki, yarın birlikte spor salonuna gidecek miyiz?"

Cameron'ın hayatında olup olmamasına bakmaksızın, onun hayatında olacağımı açıkça belirtmek istedim.

"Elbette," dedi. "Bir egzersiz arkadaşına sahip olmak güzel."

Cameron bana öylece baktı.

Garson yanımıza geldiğinde siparişlerimizi aldı. Önce Max, sonra Cameron. Sıra bana geldiğinde hem Ophelia hem de kendim için sipariş verdim.

Cameron'ın yüzündeki somurtkan ifadeye bakılırsa, yaptığım şeyden hiç hoşlanmamıştı.

Keşke önce onun sipariş vermesine izin verseydin, aptal herif.

Ophelia gerginliği hissetti. "Cameron avukat," dedi. "Yaklaşık iki yıldır avukatlık yapıyor."

"Güzel," dedim yapmacık bir coşkuyla. "Ama bu mantıklı. Hem özel hayatında hem de işinde dolandırıcı ve yalancı."

Cameron'ın yüzü kıpkırmızı oldu.

Ophelia rahatsız görünüyordu.

Max gülmemeye çalıştı.

Şarap getirildiğinde, şişenin kapağını açtım ve Ophelia'ya bir kadeh doldurdum.

"Teşekkür ederim," dedi sessizce.

Kendime ve Max'inkine içecek doldurdum, ama Cameron'inkine dokunmadım.

Şişeyi eline aldığı anda, masanın altında dizine sert bir tekme attım ve şarap her yerine döküldü.

"Kahretsin," dedi kenara çekilmeye çalışırken.

Oturup masum bir ifade takındım.

Gömleğindeki şarap lekesini bez peçeteyle silmeye çalıştı ama işe yaramadı. Sonra öfkeli gözlerle bana döndü. "Seni kahrolası pislik!" Bu

gürültü üzerine bütün restoran bize doğru döndü.

"Hiçbir şey yapmadı," dedi Ophelia. "Onu suçlamayın."

Bu çok eğlenceliydi.

Masayı dolanarak sanki denemek istiyormuş gibi davrandı.

Ayağa kalktım ve fırsattan çok memnun kalarak gülümsedim. "Seni her yerde ve her zaman dövmekten mutluluk duyarım."

Yaklaşmayı bıraktı ve sessizce bana dik dik baktı. Sonra da ellerini yıkamak için banyoya gitti.

Ophelia masadaki kalan sıvıyı temizledi ve oturduğu yeri sildi. Her şey temizlenip kontrol altına alınana kadar ona yardım ettim. Max'in gerçekte ne olduğunu bildiğinden oldukça emindim ve sırrımı sakladığı için minnettardım.

"Siz hiç üzerinize bulaşmadı, değil mi?" diye sordu.

"İyiyiz," dedim.

Yerine geri döndü ve içini çekti. "Vay canına... bu çok kötü gidiyor."

"Elleri çok kaygan," dedim. "Ama suçu bana atmaya çalışması aptallık."

"Çok üzgünüm," dedi. "Bu konuda olgun davranacağınızı düşünmüştüm."

Gülmemeye çalıştım. "Sorun değil."

Bir dakika sonra Cameron masaya geri döndü. Oturdu ve gözleri doğrudan bana dikildi. "Biliyor musun, ben ne düşünüyorum? Bence sen heteroseksüelsin ve sadece ona ulaşabilmek için kardeşiyle çıkıyormuş gibi yapıyorsun."

Tamam, sandığım kadar aptal değilmiş. "Gerçekten de doğru bir noktaya değindin," dedim alaycı bir şekilde.

"Saçmalama," diye çıkıştı Ophelia. "Jett'e saldırmayı bırak ve bu konuyu kapat."

"Ona mı saldırdınız?" diye sordu Cameron inanmaz bir şekilde. "Şarabı dökmem için diz kapağıma tekme atan oydu."

"Evet... beni yakaladın." Omuz silktim.

Ophelia utanmış ve sinirlenmiş bir şekilde gözlerini devirdi.

"Aslında istediğin adam bu mu?" diye sordum ciddi bir şekilde. "Çünkü çok zeki değil, yalancı ve biraz da kalın kafalı."

Cameron masadaki bifttek bıçağını sıkıca kavradı.

Ophelia hareketi fark etti ve onu kolundan yakaladı. "Kes şunu. Hemen şimdi."

Max, şarabını yudumlarken ve gülmemeye çalışarak bizi sessizce izledi.

"Beş yaşındaki erkek çocuklardan hoşlanıyor musun?" diye sordum. "Çünkü alacağın şey tam olarak bu."

Gözüme bıçakla ciddi bir şekilde saplayacakmış gibi görünüyordu.

Ophelia elini bana doğru kaldırdı. "Kesin şunu. İkiniz de. İkiniz de çocukça ve olgunlaşmamış davranıyorsunuz."

Ağzımı fermuarla kapattım ve bir yudum şarap içtim.

Bakışlarını ona çevirdi ve parmağını yüzünün önünde salladı.

Elinde kalan tek şey su olduğu için suyunu içti.

Yemekler geldi ve bu da bize yapacak bir şey verdi. Cameron zaten zor durumdaydı ve ben onların ilk buluşmasını tam bir fiyaskoya çevirmiştim. Şimdi Cameron duyarsız bir pislik gibi görünüyordu, ben de bu durumun zavallı kurbanı gibiydim.

Planım çok iyi işliyordu.

Kısa bir sohbet ettik ve Cameron konuşmaya katılmadı. Max'ten anladığım kadarıyla, yazar olmak için bankadaki işinden ayrılmıştı ve Ophelia da bu hayalini gerçekleştirebilmesi için onu destekliyordu. Bu durum, ona olan hayranlığımı daha da artırdı. Özverili ve nazikti. Çok sık görmediğim bir cömertliğe sahipti.

Hesap gelince, kaptım ve kartımı içine attım. "Akşam yemeği benden."

Ophelia bana parlak bir gülümseme verdi. "Çok tatlısın Jett. Ama bunu yapmak zorunda değilsin."

Cameron, kız arkadaşının bana gösterdiği sevgiyi görünce sinirle gözleri parladı. "Hayır, ben ödeyeceğim." Kartımı bana fırlattı, sonra kendi kartını içeri soktu.

"Bu çok kaba bir davranıştı," dedim. "İyilik yapmaya çalışıyordum, sen de gelip beni taklit ettin mi?"

Ophelia ona onaylamayan bir bakış attı.

Vay be, bu çok kolay oldu.

"Bunu paylaştık nasıl olur?" diye sordu, vücudu titremesine rağmen kibar davranmaya çalışarak.

"Sanırım öyle." Kartımı geri verdim.

Hesap ödendikten sonra restorandan ayrılıp dışarı çıktık.

Cameron hemen, "Hadi benim evime gidelim," dedi.

Bunun olmasına izin veremezdim, hem de sadece çocuklar etrafta dolanıyor diye değil. "Wii Sports oynayalım. Çok eğlenceli." Max'i yanından dürttüm.

"Evet," diye onayladı ama pek de coğkuyla değil.

"Wii Sports'u çok seviyorum," dedi Ophelia.

Daha iyi olabilir miydi?

"Hadi oynayalım," dedi Cameron'a.

Cameron bağırmak istiyormuğ gibi görünüyordu. "Ne isterseniz."

Randevularını sabote etmek çocuk oyuncağıydı.

"HEY, TATLIM. BENİM TAKIMIMDA OLMAK İSTER MİSİN?" KOLTUğA yanına otururken onu dürttüm.

"Pekala," dedi. "Ama bence bu diğer ikisine haksızlık olur."

"Her şey yolunda olacak," dedi Max, hücum taklidi yaparken.

Birkaç tur oynadık ve Ophelia ile ben her seferinde kazandık.

"Biliyor musun, bence biz birbirimiz için yaratılmışız." Yarı şaka, yarı ciddi dim.

Güldü. "Belki de yleyiz."

Bu sözüm zerine Cameron'dan yine ters bir bakış yedim.

Gece yarısını geçip herkes yorgun düştüğünde bile, oyun oynamaya devam etmemizi istedim. Ophelia'nın o kadar yorgun düşmesini istiyordum ki,

Cameron'dan geceyi burada geçirmesini istemesin. Max'in odasında uyuyup onların sevişmelerini dinleyemezdin. Kulaklarım kanardı.

Sabahın birinde nihayet her şeyi bitirdiler. Ophelia gözlerini zar zor açık tutabiliyordu.

Sanırım tehlikeyi atlattım.

Sonunda ayağa kalktı ve saçlarını düzelitti. "Eh, bu gece eğlenceliydi."

Çok eğlenceli.

"Seni dışarıya kadar uğurlayacağım," dedi Cameron'a.

Al sana, pislik herif.

Yüzünde bir hayal kırıklığı ifadesi belirdi ve bunu görmek harikaydı.

Birlikte kapıya doğru yürüdüler ve birkaç sessiz söz paylaştılar. Geceleri bir kucaklaşmayla sona erdi, öpüşme yoktu. Ve sonra o gitti.

Gülmemeye çalıştım. Telefonumu çıkardım ve Rhett'e mesaj gönderdim. Geri dönüyor.

Teşekkürler.

Telefonumu bir kenara koydum.

Ophelia kollarını başının üzerine uzattı ve esnedi. "Yatağa gidiyorum. İyi geceler."

"İyi geceler," dedi Max.

"İyi geceler, sevgilim."

Eğilip Max'in yanağından öptü.

Sonra o benim tarafıma geldi.

Beni öpecek miydi? O dolgun dudaklarını tenimde hissedecek miydim? Ne kadar küçük olursa olsun, ondan bir parça gerçekten elde edebilecek miydim?

Eğildi ve kollarını boynuma doladı.

Onun beni öpeceğini bildiğim için çok gergindim. O kadar heyecanlıyım ki, yanlış zamanda başımı çevirdim ve dudakları yanağıma değil, dudaklarıma değdi. Kaza oldu ama güzel bir kazaydı.

Dudaklarıma değdi, sonra nereye değdiğini fark edince irkildi. Dudaklarımı yavaşça hareket ettirdim ve sorun olmadığını söyledim. Sonra o da beni öptü. Öpüşme en fazla iki saniye sürdü, ama hayatımın en ateşli iki saniyesiydi.

Geri çekildi ve utanmış gözlerle bana baktı. Belli ki beni dudaklarımdan öpmek istememişti.

"Sorun değil," diye fısıldadım. "Bir meleğin öpücüğünü asla geri çevirmezdim."

Yüzündeki utanç kayboldu ve yerine güzel bir gülümseme belirdi.

Bana öyle baktığında çok hoşuma gidiyordu.

"İyi geceler, Jett."

Kollarım hâlâ onun etrafındaydı. "İyi geceler. Şimdi git yoksa seni gıdıklarım."

"Beni her zaman gıdıklıyorsun."

Çünkü bu sana dokunmak için bir bahane. "Ellerimin kendi aklı var." Ve penisimin de öyle.

Ayağa kalktı ve yatak odasına girdi.

Kapı kapandıktan sonra parmak uçlarımla dudaklarıma dokundum.

Onu öptüm. Ve aman Tanrım, muhteşemdi.

RHETT'İN DAİRESİNE GİRDİĞİMDE, "BİR ŞEY BULDUN MU?" DİYE sordum. Cato oradaydı ve yorgun olduğu için gözleri kısılmış bir şekilde mutfak masasında oturuyordu.

Rhett kollarını göğsünde kavuşturmuş duruyordu. "Somut bir şey bulamadık. Birkaç motel fişi, restoran fişi ve bunu bulduk..." Turuncu bir sütyen çıkardı ve bana fırlattı.

Utandım ve kime ait olduğunu bilmediğim için yere düşürdüm. "Bunu nereden buldun?"

Rhett, "Yatağının yanındaki yerdeydi," diye açıkladı.

Bu bir yere varabilir. "Dairesi dağınık mı?"

"Hayır, tamamen temiz," dedi Cato. "Aslında burası steril."

Oturup beyin fırtınası yaptım. "O zaman bu sütyen Ophelia'nın olamaz."

"Neden böyle diyorsun?" diye sordu Rhett karşımda otururken.

"Yaklaşık bir aydır ayrılar. Eğer o daha önce orada bırakmışsa... Temiz bir daireye bu kadar takıntılıysa, tüm süre boyunca orada bırakacağından şüpheliyim."

Cato anladığını belirterek başını salladı. "İyi yakaladın."

Rhett, "Bu yine de hiçbir şeyi kanıtlamıyor," dedi.

"Sanırım öyle. Gizli bir metresi var," dedim. "En azından bunu biliyoruz."

Rhett, "Aslında bu hâlâ bir varsayım," dedi.

“Biliyorum,” dedim parmaklarımı şıklatarak. “Onu Ophelia’ya götüreceğim ve Max’ten çamaşır makinesinde bulmuş gibi davranmasını isteyeceğim. Ona ait olup olmadığını soracak ve eğer hayır derse, o zaman kesin olarak bir fahişenin eve geldiğini bileceğiz.”

“Ama yine de hiçbir şey kanıtlayamıyoruz,” dedi Cato. “Daha iyi bir şeye ihtiyacınız var.”

“Biliyorum, pislik herif,” diye çıkıştım. “Başka birinin olduğunu anladığımızda, bizi ona götürene kadar onu takip etmeye devam edeceğiz. Sonra da hakkını vereceğiz.”

Rhett başını salladı. "Mantıklı bir plan gibi görünüyor."

“Mükemmel bir plan.”

HER ZAMANKİ GİBİ SPOR SALONUNA İLK BEN GİTTİM, SONRA OPHELIA'YI iş kıyafetleriyle ve omzunda spor çantasıyla pencerelerin önünden geçerken gördüm. Bir bankta oturuyordum ve hemen tişörtümü çıkardım. Normalde tişörtsüz spor yapmazdım ama onun dikkatini çekmeliydim ve bunu sürdürmeliydim.

Soyunma odasında kıyafetlerini değiştirdikten sonra, parlak sarı ve mavi renkli tayt şort ve Nike spor ayakkabılarıyla çıktı. Pembe spor tişörtü vücuduna yapışmıştı ve altında siyah bir spor sütyeni vardı. Saçlarını yüksek bir at kuyruğu yapmıştı ve inanılmaz seksi görünüyordu.

Bacaklarının belime dolanmasını hissetmek için her şeyimi verirdim.

“Merhaba.” Bana gülümsedi ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. Bugün farklı görünüyordu, sanki aklında bir şey vardı.

“Ne var tatlım?” Ona doğru yaklaştım, neredeyse öpecekmişim gibi. Elim beline dolandı, sanki oraya aitmiş gibi. Beli o kadar inceydi ki, tüm kolumu etrafına sarabilirdim.

"Hiçbir şey." Geri çekildi ve bakışlarını kaçırdı.

Onu vücuduma iyice yapıştırdım, bu kötü bir fikirdi çünkü sertleşmeye başlamıştım. "Söyle bana. Cevap verene kadar bırakmayacağım." Ve asla cevap vermese de umurumda olmazdı.

Konuşmadan önce derin bir nefes aldı. Ve geri çekilmedi. "Sanırım gerçekten çok utanıyorum."

“Ne hakkında?” Yüzüm onun yüzüne çok yakındı. Onu tekrar öpmeyi çok istiyordum. Ama kendimi tutmak çok zordu.

“Seni öpmek istememiştim.” Yanakları kızardı. “Kazara oldu ve hava karanlıktı...”

Hafifçe kıkırdadım. "Önemli bir şey değil. Beni rahatsız etmedi."

"Sizi rahatsız etmek istemiyorum."

“Öyle yapmadın,” dedim kararlılıkla. “Gerçekten de geçmişte kaldı.” Elim sırtından yukarı, kürek kemiklerinin arasına doğru kaydı. Üstelik onu ilk öpen ben değildim.

“Tamam... Aramızın iyi olmasına sevindim.”

“Biz muhteşemiz, bebeğim.” Bench press'e doğru yürüdüm. “Tamam. Bugün göğüs kaslarını çalıştıracaksın.”

Kadın banka baktı. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Sana öğreteceğim ve sana destek olacağım. Hadi gel."

Barın altına uzandı.

Barı tek başına nasıl kaldırabileceğini görmek için üzerindeki tüm ağırlığı kaldırdım. "Bunu dene. Çok ağır gelirse ben yakalarım."

"Tamam." Fazla çaba harcamadan barı kaldırdı ve bir tekrar yaptı. Sonra barı tekrar havaya indirdi.

"Güzel." Onu tekrar rafa yerleştirdim. "Ama bu senin için fazla hafıftı."

"Çok kilo alma," dedi. "Üst kollarımda fazla güç yok."

"Benim fikrim farklı." Her iki tarafa da onar pound koydum. "Bu yeterli olmalı."

"Beni gözlemliyorsun, değil mi?" Sesinde hafif bir korku vardı.

"Sevgilim, hiçbir şeyin sana zarar vermesine asla izin vermem." Bunu son derece ciddi bir şekilde söyledim. Onu her şeyden koruyacaktım. "Ama bunu başarabilirsin."

"Tamam." Barı kavradı ve yavaşça kaldırdı. Ağırlıktan kolları hafifçe titriyordu.

"Yapabilirsin." Ben de ne olur ne olmaz diye ellerimi barda tutmaya devam ettim.

Bir tekrar yaptıktan sonra tekrar havaya bıraktı. "Yapabileceğim tek şey bu."

"Beş tane yapabilirsin. Hadi bakalım."

"Dünyanın en kötü kişisel antrenörüsünüz," dedi dişlerini sıkarak.

"Bebeğim, sana inanıyorum. Hadi gel."

Bir tane daha yaptı, alnında terler belirdi. Sonra seti tamamladı ve nefes nefese kaldı.

Barı yerine yerleştirdim ve üzerindeki ağırlığı kaldırdım. "Bunu başarabileceğini söylemiştim."

"Kollarım jöle gibi hissediyor."

"Ama sen güçlüsün." Bir omzunu kavradım. "Sen sert bir kızsın. Ben sert kızları severim."

Nefesi düzelene kadar nefes almaya devam etti. "Şimdi işimiz bitti mi?"

Güldüm. "Yakın bile değil."

O ve ben birkaç ağırlık aleti daha denedik, sonra da koşu bandında hafif tempoda koştuk.

"Ağırlık antrenmanından önce koşuya çıkmamız gerekmez mi?" diye sordu.

"Hayır, sonrasında vücudun yorulduğı için daha çok kalori yakarsın." Yanına koştum ve sarışın bir kızın beni süzdüğünü hissettim. Sevimliydi ama Ophelia'nın yanında sönük kalıyordu. Odadaki herkesi gölgede bırakıyordu.

Kardiyo egzersizimiz bittikten sonra Ophelia ellerini beline koydu. "Tamam, bugünlük işim bitti."

Gülümsedim. "Serbest ağırlıklarla çalışmak istemediğinizden emin misiniz?"

Gitmeden önce beni yanağımdan dürttü.

Duş aldıktan ve soyunma odasında kıyafetlerimizi değıştirdikten sonra lobide buluştuk.

"Yarın çok ağrım olacak." Kollarındaki gerginliği gidermeye çalışır gibi kollarını ovuşturdu.

"Ama iyi bir ağrı olacak." Dışarı çıkmadan önce kapıyı onun için atımd.

"Sanırım bir dahaki sefere görüşürüz." Gözlerinde hüzün vardı, sanki benden ayrılmak istemiyordu.

Ben de ondan ayrılmak istemiyordumd. Belki de sadece zihnimde kurduğum bir hayaldi ama onun da bana karşı hisleri olduğunu düşünmeye başlamıştımd. Bu çok imkansız görünüyordu ama bu, umut etmemi engellemedi. "Akşam yemeğine gel." Bunu söylerken hiç düşünmemiştim. Sadece ona veda etmek istemiyordumd.

"Menüde neler var?" diye sordu, belli ki meraklanmıştı.

"Dana bifteği, patates ve yeşillikler."

"Mmm, buna hayır demem."

"yleyse yola koyulalımd."

Apartmanıma doğru giderken yan yana yürüdük.

"Max'i de davet edelim mi?" diye sordu.

Evet, doğru. O benim erkek arkadaşımdı. "Ona mesaj atacağımd." Ona bir mesaj gönderdim. Eğer Ophelia sorarsa, seni bizim evimizde akşam yemeğine davet etmiştim ama sen hayır demiştin.

Hemen karşılık verdi. Bundan iyi bir sonuç çıkamaz.

Yine de yapıyorum. "O başaramaz."

"Ah." diye iç çekti. "İşleriyle epey meşguldü."

"Evet."

OPHELIA HAYRANLIKLA DAİREMİ İNCELEDİ. "VAY, NE GÜZEL BİR YERİN var."

"Teşekkürler." Benden etkilendiğine sevindim.

"İlaç alanındaki buluşlarınız gerçekten çok karlı olmalı."

İşimin ne olduğuna dair çok belirsiz bir açıklama yapılmıştı ve o kadar karmaşıktı ki kimse gerçekten anlamadı. Tek anlattığı şey çok zengin olduğumdu. "Hiçbir şikayetim yok."

"Turu alabilir miyim?"

"Elbette." Neyse ki hizmetçim evi yeni temizlemişti. Ona farklı yatak odalarını ve banyoları gösterdim, sonra da en son kendi yatak odamı gösterdim. İçeri girer girmez hissettim ki...

Omurgamdan aşağıya bir ürperti geçti. Onu o yatakta hayal ederek sayısız kez mastürbasyon yaptım.

"Bu yerden nasıl ayrılırsınız ki?"

"Ancak gerçekten iyi bir arkadaş ortamı olduğunda." Ona gülümsedim ve mutfağa geri döndüm.

Yolda durup sehpanın üzerindeki resimlere baktı. "Mets forması giyen bu adamlar kim?"

"Arkadaşlarım," dedim. "Onları çok uzun zamandır tanıyorum."

"Vay canına... hepiniz gerçekten çok yakışıklısınız."

"İkimiz de biliyoruz ki, ben onların geri kalanını rezil ediyorum."

Gülümseyerek, "Haklısın," dedi. Mutfığa girdi ve her şeyi açmamı izledi. "Yardım edebilir miyim?"

"Evet, bunu pişir," dedim. "Nasıl yapacağımı hiç bilmiyorum."

Güldü. "Peki, bunun yerine ben size yardım etsem nasıl olur?"

"Bu adil bir uzlaşma."

Birlikte yemek pişirdik. O patates ve sebzelerle ilgilendi, ben de eti pişirdim. Yemeğin nefis kokusu mutfığı doldurdu ve iştahım on kat arttı.

"Aman Tanrım, açlıktan ölüyorum."

"İyi ki et pişti." Ocağı kapattım ve sofrayı kurmak için yemek odasına gittim. Çantasını tezgâhın üzerinde bırakmıştı ve tam onu alacakken telefonu titredi. Ekranı net bir şekilde görebiliyordum ve Cameron onu arıyordu. Bir anlık tereddüt yaşadım. Aramayı silmek istedim ki aldığı bile bilmesin ama bunun gizliliğini ihlal edeceğini düşündüm. Bunun yerine, tekrar ararsa titremesini duymasın diye çantasını dolaba soktum. Hala yanılttı ama en azından daha az yanılttı.

Hep birlikte oturduk ve yemeye başladık.

Yoğun antrenmandan sonra çok acıkmış olduğu belliydi, benden daha hızlı yedi.

"İlginç bir şey öğrenmek ister misin?" diye sordum.

"Ne?"

"Birlikte spor yapan çiftlerin birlikte kalma olasılığı daha yüksektir."

"Öyleyse anlaşılan uzun süre arkadaş kalacağız." Yemeye devam etti.

Bana arkadaşım demesi hoşuma gitmedi ama başka nasıl diyebilirdi ki?

Size kişisel bir soru sorabilir miyim?

"Bana her şeyi sorabilirsin, tatlım."

Suyundan bir yudum aldıktan sonra tabağına baktı. "Hiç bir kadınla birlikte oldun mu?"

Bu soruyu beklemiyordum. Dürüstçe cevaplasaydım, yüzün üzerinde kadınla birlikte olduğumu söylemek zorunda kalırdım. Ama bu hiç mantıklı olmazdı. "Hayır."

"Hayır mı?" diye sordu. "Asla mı?"

Neden bu kadar ilgiliydi? "Sanırım pek fazla deneme yapmadım."

"Öyleyse eşcinsel olduğunu nereden biliyorsun?"

"Düzcinsel olduğunu nereden biliyorsun?" diye karşılık verdim. "Hiç bir kadınla birlikte oldun mu?" Sadece bu düşünce bile beni heyecanlandırdı.

"Anladım." diyerek yemeye devam etti.

"Şimdiye kadar kaç erkekle birlikte oldun?" diye sordum, çünkü bana kişisel bir soru sormuştu.

Omuz silkti. "Bir."

"Bir mi?" Neredeyse yemeğimi tükürüyordum. Bu nasıl mümkün olabilirdi? O, gezegendeki en arzu edilen kadındı.

"Evet." Yemeyi bıraktı ve yemeğini didiklemeye başladı.

"Bu gerçekten... alçakça."

"Evet... Cameron, birlikte olduğum tek erkek."

Şimdi davranışları biraz daha mantıklı geldi. "İşte bu yüzden onunla aranızdaki ilişkiyi düzeltmeye çalışıyorsunuz."

Gözleri benimkine kaydı. "Bunun sebebi numaramın her zaman bir olmasını istemem değil. Bunu hiç önemsemedim. Ama... onun ilk sevgilim olmasının bir sebebi vardı. Eğer sahip olduğumuz şeyi yeniden yakalama şansımız varsa, denemeliyiz."

"Benim tecrübeme göre, sihir kaybolduğunda bunun bir sebebi vardır."

"Sanırım..."

"Onu seviyor musun?" diye birden sordum.

Birden rahatsız oldu. "Ne?"

"Onu seviyor musun?" diye tekrarladım.

Ophelia'nın kafası karışmıştı. "Aşk... açıklanması zor bir şey."

"İstemiyorsan da sorun değil," dedim. "Zaten istemediğini anlayabiliyorum." Ve rahatlardım.

"Bir zamanlar öyleydi. Ama şimdi... yok. İstersek geri getirebiliriz ama—"

"Neden zorluyorsunuz?"

"Zorlamıyorum—"

"Dışarıda bir sürü başka erkek var," diye savundum. "İstediğin herkesi elde edebilirsin, kelimenin tam anlamıyla."

Suyundan tekrar bir yudum aldı ama susadığı için olmadığını biliyordum.

"Onu işten çıkarın ve daha iyisini arayın."

"Ben... Artık bu konuda konuşmak istemiyorum."

Sinirle iç çektim. Tam onunla biraz ilerleme kaydetmişken, adımlarımızı geri attık. "Çok ileri gitmek istemedim. Sadece seni gerçekten önemsiyorum ve senin için en iyisini istiyorum."

"Biliyorum, Jett."

"Ve... akşam yemeğinde tam bir pislikti. Hiçbir kişiliği yok. Koridorda köşeye sıkıştırdığımda, tam bir korkak gibi geri çekildi. İşte istediğiniz adam bu mu?"

"Onun senden çekinmesine şaşırıyorum. Kendine bir bak."

Masaya doğru eğildim ve ona yaklaştım. "Yanındaki adam, sana karşı gelen herkesi korkutmalı. Güçlü, kudretli ve koruyucu olmalı." Ben bunların hepsiyim. "Eğer benim olsaydın, sana bakan herhangi bir adamın boynunu kırardım. Seni her zaman dünyanın en seksi kadını gibi hissettirirdim. Ve seni, acıdan kıvranıp durmamı isteyene kadar orgazma ulaştırırdım."

Çatalını yere düşürdü ve gözleri faltaşı gibi açılmış bir şekilde bana baktı.

Tamam... Sanırım işi biraz abarttım.

Ophelia bana sanki bir şey söylemek istiyor ama doğru kelimeleri bulamıyormuş gibi baktı.

Omuz silkip geçiştirmeye çalıştım. "Biliyorsun... varsayımsal olarak." Belki de şaka yapmadığımı anlardı. Belki de şu anda, eğer isterse, onunla yatak odamda sevişmek istediğimi anlardı.

"Cameron geçen akşam bir şey söyledi..."

Kahretsin. Bunun nereye varacağını biliyordum.

"O senin hiç eşcinsel olmadığını düşünüyor... ama sen heteroseksüelsin."

Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin. Bunu nasıl hallettim ben?

Bana sanki bir cevap bekliyormuş gibi baktı. "Hiç eşcinsel gibi görünmüyorsun," dedi. "Çok... agresifsin, flörtözsün ve... bilmiyorum."

"Evet, öyleyim. Kalıplaşmış stereotipe uymuyor olmam, o etiketin altına girmeyeceğim anlamına gelmez."

Bu onu ikna etmiş gibiydi. "Haklısın. Bunu söylememeliydim."

"Sorun yok," dedim hemen.

Yemeğini didik didik etti.

"Eşcinsel olmam, bir kadına nasıl davranacağımı bilmediğim anlamına gelmez. Ve bu, sizin ne kadar güzel, muhteşem ve değerli olduğunuzu bilmediğim anlamına da gelmez. Belki siz bazen unutursunuz ama ben asla unutmam."

KANEPEMDE OTURUP TELEVİZYON İZLEDİK VE BEN TAM ONUN YANINA oturdum.

"Bu deri kanepeler çok güzel," dedi.

Bir düğmeye basarak onları geriye doğru yatırdım.

"Vay canına... çok şık."

Ekranı izlerken neredeyse yere serilmiş halde uzandık. Onu kollarıma çekip sarılma isteği duydum. Yanımda uzanırken nasıl hissederci acaba? Göğsünü bir kez zaten kendi göğsüme değdirmiştim. Ama daha fazlasını hissetmek istiyordum.

"Burada uyuyabilirim." Kolunu kanepenin arkasına yasladı. Bu, sırtının kıvrımını daha da belirginleştirdi ve onu adeta yiyip bitirmemek için

kendimi zor tuttum. İçine girerken onu deri koltuğa iyice bastırmak istedim.

Vay canına, daha önce hiç kimseye bu kadar ilgi duymamıştım.

“Biliyor musun, hangisi daha rahat hissettirir?” Onu yanıma çektim ve başını sert karnıma yaslamasına izin verdim.

"Beton mu?" diye sordu gülerek.

Onun sözleri egomu daha da yükseltti.

Başını kaldırıp gülümsedi. "Geç oluyor. Sanırım gitmeliyim."

Gitmesini istemiyordum. Ne olacağından emin değildim ama yeterince zaman geçirirsek benimle birlikte olmak isteyeceğini düşünüyordum. Aptalca ve ılgıncaydı ama bir insan hayal kurabilir, değil mi? "Evet, muhtemelen."

Doğrudu ve zarife parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Yaptığı her şey, hiç çaba göstermeden bile seksiydi. Kendimi ona gereğinden fazla bakarken buldum. Bazen bu kontrolmden çıkıyordu.

Ayağa kalktı ve çantasını aramaya bağladı. "Hım... Sanırım buraya koymuşum."

“Ah, zr dilerim. Akşam yemeği için yerinden oynattım.” Dolabı açtım ve kancadan aldım. “İşte buyurun. Sizi soymaya alışmıyordum.”

Kadın kıkırdadı. "Böyle bir yeri karşılayabiliyorsan kimseyi soymaya gerek yok." Sonra çantasını açıp içindekileri karıştırmaya bağladı.

Eve gelene ve tekrar dışarı çıkma ihtimali azalana kadar telefonuna baktığını fark etmesini istemedim. "Seni eve kadar bırakayım."

Telefonuna bakmayı bıraktı ve bana döndü. "Sorun yok Jett. stesinden gelebilirim."

“İsrar ediyorum.” Ön kapıyı açıp dışarı çıktım. “Max, küçük kız kardeşine korkunç bir şey olmasına izin verirsem beni asla affetmez.”

Protesto etmeyi bıraktı. "Eh, biraz arkadaş edinmek güzel olacak."

“İşte o ruh.”

O ve ben kaldırımda birlikte yürüdük, sonra da evimden birkaç blok ötedeki dairesine doğru ilerledik. Zaten onu eve kadar bırakmak istiyordum. Geceleyin tek başına dışarıda olması fikri beni rahatsız ediyordu. Kendine bakabileceği açıktı ama bu bana hiçbir güvence vermiyordu.

Dairesine vardığımızda çantasından anahtarlarını çıkardı. "Beni yürüttüğün için teşekkürler."

“Elbette. İçeri girip Max’e merhaba desem sakıncası var mı?” Onu görmek umurumda değildi. Onunla olabildiğince çok zaman geçirmek istiyordum.

“Elbette.” Kapıyı açtıktan sonra eşyalarını giriş masasına koydu. “Max, nişanlın burada.”

Max yatak odasından çıktı ve her zamanki gibi, pek sevgi göstermeden ve gerçek bir ilgi duymadan bana sarıldı. "Seni görmek her zaman güzel."

"Evet. Kız kardeşinle takılıyorduk, ben de onu eve kadar bırakmayı düşündüm."

"Teşekkürler," dedi. "Genellikle yolunu kaybediyor."

Ophelia iç çekti, sonra gözlerini devirdi.

Max'in kulağına doğru eğildim. "Sütyen..." Bu, daha önce konuştuğumuz şeyi yapmam için bir işaretti.

Bu fikrin aptalca olduğunu düşünmüş gibi iç çekti. "Pekala. Ama sen delisin." Geri çekildi ve çamaşır odasına yöneldi.

"Burada mı geceleyeceksiniz?" diye sordu.

"Hayır. Sabah yapmam gereken çok şey var."

Başını salladı. "Pekala, ben yatmaya gidiyorum. Sonra görüşürüz."

"İyi geceler, sevgilim." Eskiden her kıza bu ismi kullanırdım. Ama şimdi Ophelia'ya kullandığımda, çok farklı bir anlam taşıyordu.

Max, elinde parlak turuncu bir push-up sütyenle çamaşır odasından çıktı.

"Hey, Ophelia. Bu senin mi?"

Başını yana eğip inceledi. "Şey... hayır."

"Emin misin?" dedi, onu tutmaya devam ederken. "Çünkü bu açıkça benim değil."

Ophelia'nın yüzünü dikkatle izledim.

"İnanın bana, böyle açık saçık bir sütyenim olsaydı bilirdim," dedi.

"Neden 'açık saçık' diye nitelendiriliyor?" diye sordu Max.

"O kadar parlak ki, üzerine hiçbir şey giyemezsin," diye savundu. "Böyle bir şeyi ancak bir fahişe giyer."

Yani kesinlikle onun değildi.

"Bu nereden çıktı bilmiyorum ama benim değil." Odasına girdi ve kapıyı kapattı.

O gittikten sonra Max sütyeni bana fırlattı. "Peki, bunun anlamı ne?"

"Başka bir aptalınmış." Onu cebime soktum ve dokunduğum için kendimi iğrenç hissettim. "Bu da Cameron'ın onu aldattığı anlamına geliyor. Ya da en azından aldatıyordu."

Max kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu, bunun mutlaka doğru olduğunu kanıtlamaz..."

"Başka ne açıklayabilir ki?" diye çıkıştım. "Bu adamın dairesi steril. Bir sürtüğün sütyenini yerde sonsuza kadar bırakmazdı. Çok yakın zamanda olmuş olmalı, hem de çok yakın zamanda."

"Onun dairesinde miydiniz?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Ben değildim. Arkadaşlarım öyleydi."

"Ah...bu çok daha iyi."

"Kardeşi olmana rağmen, erkek arkadaşının onu aldattığı konusunda pek de endişeli görünmüyorsun," diye çıkıştım.

"Çünkü bunu kanıtlayacak yeterli delil sunmuyorsun," diye tersledi. "Eğer sunsaydın, mesela bir fotoğraf ya da bir mesajlaşma kaydı, dişlerini kırmak için kapısına ilk giden ben olurdum. O zamana kadar hiçbir sonuca varmayacağım."

"Pekala, size gereken kanıtı sunacağım."

Başını hafifçe salladı. "Takıntılısın."

"Evet, biliyorum." Kapıya doğru döndüm ve çıkmak için hazırlandım.

"Bekle," dedi beni takip ederken.

"Ne?" diye tısladım.

"Etkinlik bu hafta sonu. Benimle birlikte gelebilir misin?"

"Ben sizin cininiz gibiyim. Ne isterseniz yaparım."

"Ailem beni aslında davet etmedi ama yine de gidiyorum. Onları ne kadar çabuk etkileyip beni kabul etmelerini sağlarsam, Ophelia'ya ona saplantılı

bir şekilde aşık olduğumu o kadar çabuk söyleyebilirim.”

"Ona aşık değilim," dedim karanlık bir ses tonuyla.

Omzuma vurdu ve güldü. "Güzel espri."

"PEKİ, NE DEDİ?" DİYE SORDU RHETT, BEN KABİNE GİRDİĞİMDE.

“Onun değil.” Bu bir zaferdi ama boş bir zaferdi. Keşke Cameron hakkında yanılıyor olsaydım. Ophelia gerçeği öğrendiğinde kalbinin kırılacağını biliyordum. Onunla birlikte olma şansımı mahvetse bile, onu acıdan korumayı tercih ederim.

"Ciddi misin?" diye sordu Cato.

"Onun olma ihtimali kesinlikle yok," dedim. "Bunu gayet açık bir şekilde belirtti."

"Kahretsin," dedi Rhett. "Demek onu aldatıyormuş."

"Ve onu bunu yaparken yakalamamız gerekiyor."

MAX'İN KAPISINA ÜÇ PARÇALI SİYAH BİR TAKIM ELBİSE GİYEREK VARDIM.

Islık çaldı. "Çok şık görünüyorsun."

“Teşekkür ederim.” İçeri girdim ve ona baktım. “Siz de fena görünmüyorsunuz.”

"Ne olursa olsun," dedi. "İkimiz de harika göründüğümü biliyoruz."

Ve Ophelia'nın ne kadar harika görüneceğini merak ettim.

"O odasında hazırlanıyor." Bu adam aklımı okuyabiliyordu sanki.

O elbiseyi üzerinde görmeyi dört gözle bekliyordum. Üzerinden yırtıp atmamak çok zor olurdu. "Nasıl görünüyor?"

Omuz silktili. "Bilmiyorum. Tıpkı bir trol gibi."

Mutfağa gittim ve dört tane şarap kadehi aldım. Sonra her birine şampanya doldurdum.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Cameron'ın geceyi sağ salim atlatamamasını sağlamak."

Bana bakarken kaşını kaldırdı.

Müşhil tozunu içeceğine döktüm ve tüm toz bitene kadar karıştırdım.

"Lütfen bunun zehir olmadığını söyleyin."

"Bu bir müşhil ilacı, hem de çok güçlü bir müşhil."

Gülerek, "Zavallı adam," dedi.

"Onu metresiyle suçüstü yakaladığımda ona acımayacaksınız."

"Umarım kız kardeşimin hatırına yanılıyorsunuzdur."

"Maalesef değilim." Ona bir bardak uzattım. "Bunu sıkıca tut ve yere bırakma."

"Anladım."

Yanlışlıkla alınmasın diye kendiminkini elimde tuttum.

Ophelia, tanrısal bir kraliçe gibi görünerek odadan çıktı. Saçları arkaya toplanmış, boynunda beyaz altın bir kolye asılıydı. Elbise, vücut hatlarını

vurgulayarak kalçalarını ve göğüslerini öne çıkarıyordu. Onu bu elbiseyle daha önce de görmüştüm ama ne kadar güzel görüldüğünü unutmuşum.

Beni fark etti ve yanağımdan öptü.

Tüylerim diken diken oldu...

“Çok yakışıklısın, Jett.” Elini göğsüme bastırdı ve kravatımı yokladı.

“Ve sen de çok güzel görünüyorsun, tatlım.” Bir kolumu beline doladım ve elimi çıplak sırtına koydum. Teni pürüzsüz ve sıcaktı. Sonsuza dek dokunmak istedim. Sonra onu, sosyal olarak kabul edilebilir olandan daha uzun süre kucakladım.

Hiç de umurunda değil gibiydi. "Şampanya?"

İçine alkol katılmamış olan bardağı kaptım. "Buyurun."

Bardağı kaptı ve bir yudum aldı. "Güzel, Cameron'inkini onun için doldurdun. Şimdi devirmeyecek." Kendi şakasına güldü.

Komik bulmasam da yapmacık bir kahkaha attım.

Ardından kapı çalındı.

“Bu kesin Cameron olmalı.” Ophelia yanımdan ayrıldı ve onun için kapıyı açtı. “Merhaba.”

Ona doğru eğildi ve hızlıca bir öpücük verdi.

Midem bulandı.

"Çok hoş görünüyorsun," dedi.

Bu kadar mı? Güzel mi? Kahrolası pislik.

"Sen de," dedi.

Bu adamdan daha da çok nefret ettim.

Odanın içine doğru ilerledi ve bana tehditkar bakışlar fırlattı.

Bu adam tanıdığım en korkak adamdı, bu yüzden dış görünüşü benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Max'e doğru yürüdüm ve bardağımı onun bardağına vurdum. "Kadeh kaldıralım." Aptalca bir şeydi ama Cameron'ın bardağından bir yudum bile olsa içmesini sağlamalıydım.

"İyi fikir." Ophelia, Cameron'ın bardağını ona uzattı.

Bu çok kolaydı.

Kadehimi kaldırdım. "Eğlence, kahkaha ve neşe dolu bir geceye!" Biraz klişeydi ama olsun.

Bardaklarımızı tokuşturduktan sonra birer yudum aldık.

Büyük bir sevinçle belirtmeliyim ki, Cameron uzun süren kuraklığı sanki susamış gibi karşıladı.

Umarım o smokin kiralık değildir.

"Hadi çıkalım," dedi Max.

GÜZEL BİR ARABAM VARDI, BU YÜZDEN ONU KULLANMAKTA ISRAR ettim. Ophelia zenginlik veya parayla pek ilgilenmiyor gibiydi ama bunun Cameron'ı korkutacağını biliyordum. Bu yüzden yepyeni siyah Mercedes'ime doluştuk.

"Bu harika bir araba." Max elimi tuttu ve ben sürerken elimi bırakmadı.

"Evet, beğendim." Yorumlarımı kısa tuttum.

"Bu şeyin fiyatı ne kadardı?" diye sordu Max. "Sakıncası yoksa sorabilir miyim?"

"Yüz elli."

Islık çaldı. "Vay canına..."

Max bana araba hakkında başka sorular da sordu ve ben de hepsini cevapladım. Max bana yardım ediyordu ve bunun farkında bile değildi.

Trafiği kontrol etmek için değil, Ophelia'yı kontrol etmek için dikiz aynasına baktım. Ne yazık ki, el ele tutuşmuşlardı.

En azından uzun süre öyle kalmayacaklardı.

Şehrin dışındaki kır kulübüne vardığımızda Cameron yüksek sesle osurdu.

Herkes duydu ama kimse gülmedi. Ben de gülmemeye çalıştım. Ve kısa süre sonra koku arabanın her yerine yayıldı.

Bu paha biçilmez.

Cameron mahcup bir şekilde pencereden dışarı baktı. Sonra karnı guruldadığında karnına dokundu.

"İyi misin...?" Ophelia sesini alçak tuttu.

"Evet," dedi. "Sadece... midem bulanıyor."

Max bana, "Cehenneme gideceksin" der gibi bir bakış attı.

Sessizce, "Biliyorum. Ama umurumda değil," dedim.

Vale arabamızı aldıktan sonra içeri girdik. Max ve ben birbirimize dokunmadık. Bu durumu nasıl ele alacağına o karar versin diye bekledim. Ophelia kolunu Cameron'ın koluna geçirdi ama yüzündeki buruşuk ifadeye bakılırsa, Cameron'ın daha çok mide ağrısı çektiği açıktı.

"Umarım onu aldatıyordur," dedi Max biz duymayacak kadar uzaklaştığımızda.

"Öyle. Aklımda hiçbir şüphe yok."

"Yanılırsan kendini çok kötü hissedeceksin."

"Gerçekten şüpheliyim," dedim dürüstçe. Geçen bir garsonun elinden iki bardak aldım, birini de Max'e uzattım. "Peki, plan ne?"

"Annemle babam burada ve geleceğimi bilmiyorlar. Onların tepkilerini gözlemleyip anlayacağız."

"Umarım kibirlerinden vazgeçerler ve can sıkıcı olmayı bırakırlar."

"İkimiz de aynı fikirdeyiz," dedi bir yudum içki alırken.

Max'in omzunun üzerinden baktım ve Ophelia ile Cameron'ın köşede sessizce konuştuklarını izledim. Elini karnına koymuştu ve derin bir sohbeta dalmış gibiydiler.

"Sanırım Cameron ayrılmak üzere."

Max onları izledi. "Görünüşe göre planınız işe yaradı."

"Hadi oraya gidelim."

Onlara yaklaştık ve ben ilgili bir adam gibi davrandım. "Her şey yolunda mı?"

"Cameron kendini iyi hissetmiyor," dedi Ophelia endişeyle.

"Hayır," dedim, yapmacık bir empatiyle. "Sizi geri götürebilirim."

"Hayır, sorun yok." Aşağıda küçük bir patlama oluyormuş gibi davranmamaya çalıştı.

"Aslında çok da önemli değil." Teklifimi asla kabul etmeyeceğini biliyordum.

"Taksi çağırsak nasıl olur?" diye sordu Max.

"Evet," dedi Ophelia. "O zaman eve gidebiliriz."

Biz mi? Hayır, bu benim planımın bir parçası değildi.

"Hayır, sen burada kal," dedi Cameron. "Ben kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Emin misin?" Yüzünde suçluluk ifadesi vardı.

"Gerçekten mi?" dedi kararlılıkla.

Max telefonunda birkaç şey yaptı. "Taksi geliyor."

"Dışarıda bekleyeceğim," dedi Cameron.

"Ben de seninle geleceğim."

"Hayır, kal." diye çıkıştı ve son derece kaba davranıyordu. Kadın sadece yardım etmeye çalışıyordu. İnsanlar acı çektiğinde, bu onların en iyi yönlerini ortaya çıkarmazdı. Ama Cameron çok büyük bir terbiyesizlik yapıyordu.

Bu da benim lehime sonuçlandı.

Cameron, Ophelia'yı orada bırakıp dışarı çıktı.

"Umarım kendini daha iyi hisseder," diye yalan söyledim.

Max gözlerini devirdi.

"Ben de," dedi sessizce.

Yanına gittim ve hemen müdahale ettim. "Neşelen. İyi olacak." Yanına hafifçe vurdum ve gülümsemesini sağlamaya çalıştım.

"Sence?"

"Biliyorum." Kolumu omzuna attım. "Hadi gidip bir şeyler içelim."

"Evet... tamam."

Max boğazını temizledi ve bana anlamlı bir bakış attı.

Evet, onun erkek arkadaşı olacaktım. "Üçümüz de."

Bara doğru yürüdük ve bardaklarımızı aldık.

Ophelia'nın aklı başka yerlerdeydi.

Parmaklarım sırtında aşağı doğru kaydı. "Bu mükemmel bir seçimdi." Onu daha iyi bir ruh haline sokmaya çalıştım.

"Teşekkürler," dedi. "Bu tür işlerde yeteneğiniz var."

Max yanımda durdu ve sessizliğini korudu.

Kalabalığa baktı, gözleri uzaklara dalmıştı. Sonra gözleri kısıldı. "İşte annem ve babam."

Ellerinde flütlerle, gösterişli kıyafetleriyle adeta kraliyet ailesi mensupları gibi görünerek bir grup insanla kaynaşıyorlardı.

"Şuraya gidelim mi?" Ophelia bu soruyu Max'e yöneltmişti.

"Bir noktada hesaplaşmak zorundayız." Max bardağını bitirdi ve bara bıraktı. "Hadi gidelim."

Üçümüz onların grubuna yaklaştık ve bizi görünce pek mutlu görünmediler. Aslında biraz şaşırmış gibiydiler.

“Merhaba anne ve baba,” dedi Ophelia. Sonra eğilip ikisine de sarıldı.

“Merhaba,” dedi Victoria. Kucaklaşmaya karşılık verdi ama kucaklaşma soğuktu.

Max onlara baktı. "Hey." Annesine sarıldı ama annesinin sevgisi çok daha soğuktu.

Babası ise ona hiç karşılık vermedi.

Ve sanki ben yokmuşum gibi davrandılar.

Konuştukları diğer çift, olan biteni ilgiyle izledi.

Vay be, bu çok garipti.

"Bizi tanıştırmayacak mısın?" diye sordu Max.

Annesi sakinleşti. "Bunlar Peterson ailesi. Hafta sonları zaman zaman onlarla golf oynuyoruz."

“Tanıştığımıza memnun oldum.” Max ellerini sıktı. “Ben onların oğlu Max'im.”

"Sizinle tanışmak harika," diye yanıtladılar.

Ardından Max'in ailesi Ophelia'yı tanıttı.

Dışarıda bırakıldım. Ama kırılmadım.

Max onlara anlamlı bir bakış attı. "Peki ya Jett?"

Annesi konuşmadan önce dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. "Bu da Max'in arkadaşı Jett."

İşler iyice karışmak üzereydi.

“Aslında hayır,” dedi Max. “Jett benim erkek arkadaşım.”

Anne ve babası son derece mahcup ve mahcup görünüyordu.

“Ah...” Bayan Peterson başını salladı ama bakışları küçümsemeyle doluydu. “Ne kadar hoş...” Yüz ifadesi bunun hiç de hoş olmadığını gösteriyordu. Sonra da uzaklaşmak için bir bahane uydurdular.

Anne ve babasının ne kadar utandığı apaçık ortadaydı.

Max onlara zehirli bir bakışla baktı. “Anne babalar ne olursa olsun çocuklarının yanında olmalı, oldukları kişi oldukları için onlardan utanmamalı. İkiniz de anne baba olarak başarısız oldunuz.” Arkasını döndü ve kapıya doğru yürüdü.

Ophelia ve ben onun peşinden gittik.

Elbette, anne babası yanında durup onun gidişini izledi.

Max dışarı çıktı, sonra merdivenlerden aşağı indi. Çeşmeye ve döner kavşağa vardığında durdu. Elleri ceplerindeydi ama gözlerinde bir duygu vardı. Anne ve babasının yaptıklarından dolayı yıkılmıştı.

"Onların sana zarar vermesine izin verme Max," dedi Ophelia. "Onlar berbat insanlar. Ama zamanla düzelecekler."

Max ağlamamak için kendini zor tutuyordu. "Bana biraz zaman ver." Yürüyüp gitti ve ağaçların arkasında kayboldu.

İlk defa Ophelia ile yalnız kalmaktan mutlu değildim. Hiç umurumda değildi. Aklımdan sadece arkadaşım Max ve onun ne kadar kötü hissettiği geçiyordu.

Ophelia kollarını göğsünde kavuşturdu. "Böyle muamele görmeyi hak etmiyor."

“O yapmaz...”

İçini çekti, sonra başını salladı.

“Hemen geri döneceğim.” Ağaçlara doğru döndüm.

Ophelia beni durdurmaya çalışmadı.

Hava karanlıktı ama bahçenin yakınında bir bank seçebiliyordum. Bir adam yalnız başına oturuyordu ve ağlıyordu.

Yavaşça ona yaklaştım ve yanındaki koltuğa oturdum.

Max hemen gözyaşlarını tuttu ve sinir krizi geçirmiyormuş gibi davranmaya çalıştı.

"Ağlayabilirsin," dedim. "Seni küçümsemiyorum ya da yargılamıyorum."

Yere dik dik baktı ve yüzünü başka yöne çevirdi.

Ona biraz daha yaklaştım ve kolumu omzuna doladım. "Ailen için çok üzgünüm. Sana böyle davranmamaları gerekirdi ve bunu hak etmiyorsun."

Burnunu çekti, sonra gözyaşlarını sildi.

“Ama beni elde ettin. Ve Ophelia'yı da elde ettin.”

"Sadece sana para ödediğim için arkadaşısın." Sesi karanlıktı.

Hayır, seni gerçekten önemsiyorum. Bunu açıkça ifade edemediğim için özür dilerim.

Ellerine bakarak gözlerini yere dikti.

“Biliyorum bu zor ama insanlar sana böyle davrandığında, onları hayatından çıkarman gerekiyor. Onlar bir şeylerden mahrum kalmayı seçenler. Yapabileceğin hiçbir şey yok. Belki yanlış yaptıklarını anlarlar, belki anlamazlar. Ama onların seni parçalamasına izin veremezsin.”

Uzun süre sessiz kaldı. "Ama onlar benim anne babam... Anne babamı çok seviyorum."

"Ve biliyorum ki seni seviyorlar, şu an bunu göstermeseler bile."

"Sadece kabul edilmek istiyorum, anlıyor musun?" Sesi gözyaşlarıyla doluydu. "Ben aynı kişiyim. Hiçbir farkım yok. Sadece kadınlar yerine erkekleri seviyorum."

"Kesinlikle katılıyorum. Bir gün bunu anlayacaklar."

"Onların tek derdi kendi imajları. Eşcinsel bir oğulları olması onlar için çok utanç verici."

Sırtını okşadım. "Bir gün, o odadaki tüm o kibirli insanların aslında onları umursamadığını anlayacaklar. Her şey sadece statülerini yükseltmek için yapılan bir sosyal oyun. Ve oğullarının onları gerçekten sevdiğini anlayacaklar. Sana yaptıklarından dolayı çok üzülecekler ve senden af dileycekler. Söz veriyorum."

"Böyle bir sözü nasıl verebilirsiniz?" diye sordu.

"Bunu söyleyemem. Gerçeği söylemeden önce sana nasıl davrandıklarını gördüm. Hem seni hem de kız kardeşini çok seviyorlar. Bu haber onlar için çok şok edici."

Ceketinin koluyla gözlerini sildi. "Ağlamak aptallık... zaman kaybı."

"Hayır. Bu bir duygu ifadesi. Aptalca bir şey değil."

Derin bir nefes aldı, sonra kendine geldi. "Kendimi daha iyi hissetmemi sağladığınız için teşekkür ederim."

"Sorun değil. Dostluk bunun için var, değil mi?"

"Evet, sanırım." Zoraki bir gülümsemeyle yere baktı.

Arkamızdan ayak sesleri duyuldu ve ardından Ophelia gölgelerin arasından çıktı. Max'in diğer tarafındaki taş banka oturdu. "Belki annen ve baban yok. Ama her zaman ben varım." Elini tuttu ve sıktı.

"Biliyorum, kardeşim. Bunu asla unutmam."

Üçümüz birlikte bankta oturmuş, içerideki partinin seslerini dinliyorduk. Ama sanki farklı bir dünyada kaybolmuştuk. Max sadece bir müşteriydi ama kısa sürede daha fazlası oldu. Artık arkadaşımdı, gerçekten değer verdiğim biriydi.

Ve kız kardeşi benim için her şeydi.

DAİREYE DÖNDÜKTEN SONRA MAX, İYİ GECELER DEMEDEN ODASINA girdi. Sessizce geçiştirmesinden anladığım kadarıyla yalnız kalmak istiyordu. Söylediğim veya yaptığım hiçbir şeyin durumu düzeltmeyeceğini biliyordum, bu yüzden ona biraz alan tanımaya karar verdim.

Ophelia bu durumdan açıkça rahatsızdı. Buzdolabından bir bira alıp mutfak masasına oturdu ve içmeye başladı. Cameron'ın nasıl olduğu artık umurunda değildi. Kardeşi için çok üzülüyordu.

Karşısına oturdum ve sandalyeye iyice yaslandım.

Bira bardağının yarısını içtikten sonra bardağı masaya bıraktı. "Kardeşime destek olduğunuz için teşekkür ederim." Sesi neredeyse fısıltı gibi çıktı.

"Bunun için bana teşekkür etmenize gerek yok. Onu çok önemsiyorum."

"Annemle babam aptal... Onlardan nefret etmeye başlıyorum."

Onlardan zaten nefret ediyordum.

Her şeyi yaptığı o seksi şekilde parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ama ben bunu hissetmedim. Arkadaşımın kaybından o kadar çok acı çekiyordum ki, umursamıyordum bile. Sonra ayağa kalktı ve sandalyeme doğru yaklaştı.

Ne olacağından emin olamadan ona baktım.

Sonra kucağıma oturdu ve kollarını boynuma doladı.

İçgüdüsel olarak onu göğsüme daha da yaklaştırdım ve çenemi omzuna yasladım. Sıkıca sarıldım, sonra yüzümü saçlarına gömdüm ve sakın kalmak için kokusunu içime çektim.

Kollarımda kendini çok iyi hissetti, mükemmeldi. Neyse ki depresyondaydım, bu yüzden cinsel organım sertleşmedi. Tam kucağımda oturduğu için bunu hissedecekti. Başını benimkine yasladı ve sessiz kaldı. Orada birlikte oturduk, aynı anda umutsuzluğa kapılmıştık.

Duygulara kapılarak, çıplak omzuna bir öpücük kondurdum. Teninin dudaklarımda bıraktığı hissi çok sevdim. Tatlı bal gibi bir tadı vardı. Kendimi kontrol edemediğim için tekrar yaptım. Kollarımda bir tanrıça vardı ve ona tapmak istiyordum. Ophelia'nın da umurunda değil gibiydi.

Sonunda kendimi kontrol ettim ve onun dolgun tenini öpmeyi bıraktım. Bunun yerine, kucağımda tüy gibi hafif hissederken onu tuttum. Sonunda yüzünü boynuma gömdü ve nefesleri derin ve düzenli hale geldi. Ağzından çıkan sessiz iç çekişlerden anladığım kadarıyla uykuya daldı.

Onu bütün gece kucaklamak istedim ama bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Bu şekilde üzerimde yatarken boynunda bir ağrı oluşacaktı. Ve elbisesinin altındaki açıkta kalan tenini öpmekten kendimi alamayacaktım.

Onu kucağıma alıp yatak odasına taşıdım. Yatağa yatırdıktan sonra topuklu ayakkabılarını çıkardım ve üzerini örttüm. Çarşafları omuzlarına kadar

çektigimde, gerçekten rahat etmiş gibi mutlu bir şekilde iç çekti.

Bir an onu uyurken izledim, ertesi sabaha kadar onun yanında uyuyup uyuyamayacağımı merak ettim. Beni kucaklayıp bana seni seviyorum diyecek mi diye düşündüm. Tutkulu ve şiddetli bir şekilde sevişecek miyiz diye düşündüm. Bir sürü şey düşündüm.

Ona doğru eğildim ve alnına nazik bir öpücük kondurdum. Daha önce hiçbir kıza böyle bir şey yapmamıştım. Doğal bir içgüdüydü. Sonra dudaklarımı hızla geri çektim ki sonsuza dek orada kalmasınlar.

“Jett...”

Ona döndüm, ismimin dudaklarından dökülmesinin verdiği mutluluğu hissettim. Ona baktım ve tekrar söylemesini bekledim. Ama söylemedi. Elini tuttum ve parmak boğumlarını öptüm, sonra da odasından çıktım. Sonra dışarı çıktım, kapıyı kilitledim ve anahtarlarını dairesinin kapısının altından içeri attım.

Kapıya yaslandım ve iç çekerek, keşke onunla aynı yatakta olsaydım diye düşündüm.

Sonra cebimdeki telefonum çaldı. Kimseyle konuşacak havamda değildim ama bu saatte biri arıyorsa önemli bir şey olmalıydı. Telefonu çıkardım ve ekrana baktım. Rhett'ti.

“Ne?” dedim cevap verirken. “Şu an keyfim yerinde değil.”

"Evet, yakında olacak." Sesinde heyecan vardı.

"Naber?"

“Bir şey bulduk.”

RHETT'İN DAİRESİNE GİRERKEN "NE OLDU?" DİYE SORDUM. CATO DA oradaydı. İkisi de mutfak masasında oturuyorlardı.

"Sesini kıs," dedi Rhett. "Aspen uyuyor." Kağıdı bana doğru itti.

Oturup kaptım onu. "Bu ne?" Telefon kayıtlarına benziyordu. Sayfaları hızlıca gözden geçirdim.

"Telefon kayıtlarını servis sağlayıcısından aldık," dedi Cato. "Yaptığı her aramayı ve... tüm mesajlarını gösteriyor." Bana anlamlı bir bakış attı.

Rhett, "Eğer iletişim kurduğu numara Ophelia'nın numarası değilse, o zaman onu yakaladınız demektir," dedi.

İnanmadığım için ellerim titriyordu. Sayfaları karıştırmaya başladım.

Gelmek ister misin?

Cameron yanıtladı: Duruma bağlı. Ne giyiyorsunuz?

Hiç bir şey.

Sayfayı hızlıca gözden geçirdim.

Bu akşam yemekte ne olacak? diye mesaj attı Cameron.

Yeni açılan İtalyan restoranını denemek istiyorum.

Geçtiğimiz üç ay içinde gelen mesajlarda bu mesajlar yer alıyordu.

"Bu Ophelia'nın numarası mı?" diye sordu Rhett.

Telefonumu çıkardım ve karşılaştırdım. Gerçek yüzüme bir tuğla gibi çarptı. Mutlu değildim ama üzgün de değildim. "Hayır..."

Cato masaya vurdu. "O zaman o pisliğin testislerinden yakaladın."

Cameron'ın Ophelia'yı bu kadar uzun süre aldattığına inanamayarak mesajları okumaya devam ettim. Konuşmalarının konuları genellikle açık ve netti ve birlikte yattıkları apaçık ortadaydı. Ve Ophelia haklıydı. Turuncu sütyenin sahibi tam bir fahişeydi.

"Git onu getir," dedi Rhett. "Neden hâlâ buradasın?"

Kağıtları yere bıraktım. "O kadar hızlı değil."

Cato inledi. "Şimdi ne yapmamızı istiyorsunuz? Bizim de hayatlarımız ve eşlerimiz var, biliyorsunuz."

"Henüz karın yok," diye çıktım. "Ve Ophelia'nın onu suçüstü yakalaması gerekiyor."

"Neden?" diye sordu Rhett.

"Çünkü bunu ona söylersem kötü görünürüm. Eğer onu Cameron'ın o diğer kadınla birlikte olacağı bir yere götürürsem, o zaman kötü adam ben olmam."

Cato iç çekti. "Bu kızın dünyanın en dar vajinasına sahip olması lazım."

"Onun hakkında öyle konuşma," diye çıktım.

Özür dilercesine ellerini kaldırdı.

"Öyleyse bizden ne yapmamızı istiyorsunuz?" diye sordu Rhett yorgun bir sesle.

"Onu takip etmeni istiyorum, sonra bu kızla dışarı çıktığında bana haber vereceksin, ben de Ophelia'yı getireceğim ki her şeyi kendi gözleriyle görsün."

"Bu bir sorun olabilir," dedi Cato.

"Neden?" diye sordum.

Rhett, "Son birkaç kısa mesajı okuyun," dedi.

Son sayfaya geçtim.

Cameron ilk konuşan oldu. Sana artık bunu yapamayacağımı söylemiştim.

Neden olmasın ki?

Ophelia ile bunu başarmaya çalışacağım.

Onun sıkıcı olduğunu söyledin.

Cameron yarım saat boyunca cevap vermedi. Her zaman sıkıcı değildi. İlişkimizi yürütebilirim ama seninle görüşmeye devam edersem bunu yapamam. Zaten ilişkinin bu yüzden bayatlamıştı.

Neden yeterince iyi değilim?

Ophelia evlilik için ideal bir kız. Ailem onu beğeniyor ve ben de bir gün aile kurmak istiyorum.

Okumaya devam etmeme gerek kalmadığı için okumayı bıraktım.

Rhett, "Görünüşe göre ilişkiyi bitiriyor," dedi. "Onları birlikte yakalamakta zorlanacaksınız."

İç çektim ve şakaklarımı ovdum. "Bir kere aldatan, her zaman aldatır. Bu kız çok yapışkan, bu yüzden ondan kurtulmakta zorlanacak. Üstelik bu konuşma daha dün oldu. Zamanımız var."

Cato ensesini ovuşturdu. "Dostum, bize çok şey borçlusun."

"Biliyorum," dedim. "Onu alt etmeme yardım edersen, istediğin her şeyi yaparım."

"Güzel," dedi Rhett. "Çünkü ömür boyu her hafta arabamı yıkamanı istiyorum."

"Ophelia'yı alırsam, harika bir takas olur," dedim ciddi bir şekilde.

"Bu yüzden onu takip etmeye devam edeceğiz ve bulduklarımızı size bildireceğiz," dedi Cato.

"Onları birlikte kaydedin," dedim. "Ne olur ne olmaz, onu zamanında oraya götüremezsem."

"Anladım," dedi Rhett.

Kağıtları katlayıp cebime tıktırdım. Mecbur kalsam kullanırdım ama kullanmayı tercih etmem.

OPHELIA

Max sonraki hafta boyunca keyifsizdi. Pek konuşmadı ve ne zaman onunla konuşsam sanki başka bir yerdeymiş gibiydi. Ona şakalar anlatarak veya kahvaltı ve akşam yemeği hazırlayarak onu güldürmeye çalıştım.

Hiçbir şey işe yaramadı.

“Yapmaya çalıştığınız şeyi takdir ediyorum,” dedi Max. “Ama benim için endişelenmeyin, Ophelia. Bunu atlatacağım.”

Masada onun karşısına oturdum. "Sadece senin için endişeleniyorum."

"Yapma. Jett bende."

Hayatında iyi bir adam olduğu için minnettardım. Jett düşünceli, sadık ve cömertti. En yakın arkadaşlarımdan biri olmuştu. Aslında, en iyi arkadaşımdı. Her şeyi birlikte yapardık ve ona her şeyi anlatabileceğimi hissederdim.

Onunla birlikte olmadığım zamanlarda onu özölüyordum. Cameron'dan çok daha fazla onu düşünüyordum. Belki de bunun sebebi Cameron'la hiç birlikte vakit geçirmemiş olmamızdı. Sürekli hastalanıyor ya da sinirlenip gidiyordu.

Jett'in onu sevmesini dilerdim ama asla sevmeyeceği açıktı. Bana değeri veren bir arkadaşına sahip olmaktan hoşlanırken, keşke iyi geçinselerdi diye de düşünüyordum. Kavgalarının ortasında hakem olmaktan bıkmıştım.

O hafta Jett'i görmemiştım ve bana mesaj atmamıştı. Max'in biraz yalnız kalmak için sürekli onun evine gittiğini varsaydım. Bu sorun değildi ama onu özledim. Keşke buraya gelselerdi. Ona mesaj atabilirdim ama bunun uygun olup olmadığından emin değildim. Çok yapışkan olmak ve onu rahatsız etmek istemedim. Zaten onu yanlışlıkla öpmüştüm ve hala bundan utanıyordum. O bunu büyük bir mesele haline getirmedi veya beni suçlu hissettirmedi çünkü iyi bir adamdı. Ama eminim ki bu onu rahatsız etmiştir.

İş yerindeydim ve öğle yemeği vakti neredeyse gelmişti ki asistanım interkomdan seslendi: "Ophelia, Jett adında bir beyefendi sizi görmek istiyor. İçeri alayım mı?"

Karnımda ejderha büyüklüğünde kelekler uçuşuyordu ve biraz başım dönüyordu. Vücudumda adrenalin pompalanıyordu, sonra da heyecan. Orada olduğu için o kadar heyecanlıydım ki yerimden fırlamak istiyordum. Saçımı hızla düzelttim, sonra aynada makyajımı kontrol ettim ama neden böyle yaptığımı bilmiyordum. Daha önce hiç böyle şeyler yapmamıştım. "Evet, içeri gönderin." Sesimi profesyonel tutmaya çalıştım çünkü Jett'in beni duyabileceğini biliyordum.

İçeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Kalçalarına kadar sarkan koyu renk kot pantolon ve vücudunu harika gösteren gri bir tişört giymişti. Kasları belirginleşmişti ve pazuları iştah açıcıydı. Onları sıkmak istedim ve nedenini bilmiyordum. Geçen hafta kucağına oturduğumda, sert göğsüne yaslandım ve hemen uyuyakaldım. Kaya gibi sert olmasına rağmen, üzerine oturduğum en rahat şeydi.

Sakin kalamadığım ya da yerimde duramadığım için sandalyemden kalktım ve ona sıkıca sarıldım. Onu özlemiştim ve bunu gizleyemiyordum.

Konuşmadan geçen bir hafta, en iyi arkadaşım olmadan geçen bir haftaydı.

O da kucaklaşmaya sıcak bir şekilde karşılık verdi. "Merhaba, tatlım."

Bana öyle seslenmesine bayılıyorđum. "Seni özledim."

Biraz geri çekildi ve yüzüme baktı. "Ben de seni özledim." Yüzüme bakarken gözleri ciddileşti. Sonra eğilip alnımdan öptü.

Öpücük tenimi yaktı. Neden orada olduğunu bile sormadım çünkü umurumda değildi. Önemli olan tek şey, ofisimde, benimle birlikte olmasıydı. Aramızdaki bağı tarif edemezdım ama orada olduğunu biliyordım.

"Öğle yemeği yemek isteyip istemediğini öğrenmek istedim." Elleri kalalarımdaydı ve beni nazıkçe sıktı.

"ok isterim," dedim hiç tereddüt etmeden.

"Harika." Kapıyı benim için açıp dışarıya kadar eşlik ederken bir eli belimdeydi.

Asistanım Jett'e bariz bir ilgiyle bakıyordu. Her kadın onu sanki göz alıcı bir obje gibi süzüyordu. Keşke eşcinsel olduğunu bilselerdi. Ofisimdeki tüm kadınlar gözyaşlarına boğulurdu.

"Ne yemek istersin?" diye sordu.

"Herhangi bir şey."

"Sandviç mi?" diye sordu.

"Elbette."

şarküteriye yaklaştığımızda, her zamanki gibi kapıyı benim için açtı. Cameron asla kapıyı benim için açmazdı. Eskiden açardı, sonra bıraktı. Son zamanlarda tekrar başladı. Sanki sadece keyfine göre hareket ediyordu.

Birlikte sıraya girdik ve Jett menüye bakıp durdu. "Sen ne alacaksın?"

"Salatalıklı sandviç."

Kaşını kaldırdı. "Şimdi tavşan mı oldun?"

"Ya öyleysem?" diye meydan okudum.

O küstah sırıtış yüzüne yayıldı. "O zaman sen sevimli bir tavşansın."

İstemsizce gülümsedim.

Yemeğimizi sipariş ettikten sonra, her zamanki gibi Jett hesabı ödedi ve ardından pencere kenarındaki bir yere oturduk.

Koca ağzıyla sandviçinden büyük lokmalar aldı. Dirseklerini masadan uzak tuttu ve omuzları o kadar genişti ki sandalyenin ötesine uzanıyordu.

Kendimi ona gerekenden daha uzun süre bakarken buldum.

"Gününüz nasıl geçiyor?" diye sordu.

"Güzel," dedim. "İş iştir."

"Ama hoşuna gidiyor, değil mi?"

"Bayıldım."

"Bana birkaç tişört gizlice getirmelisin."

"Bedeniniz kaç?"

"Büyük, elbette." Kaşlarını bana doğru oynattı.

İtiraf etmeliyim ki, onun küstahlığını beğeniyordum. Hiç sıkıcı gelmiyordu.

"Elimden geleni yapacağım. Gününüz nasıl geçiyor?"

"Harika. Çok güzel bir kadınla öğle yemeği yiyorum."

Bana karşı her zaman çok nazikti, bana herkesten daha fazla ilgi gösterirdi. "Ofisime geldiğini görünce şaşırdım."

"Nedenmiş?"

"Bunu daha önce hiç yapmadınız."

Omuz silkti. "İçimden öyle geldi. Umarım daha sık gelebilirim."

"Ne zaman istersen gelebilirsin," diye patladım.

Bana göz kırptı. "Tamam." Sandviçini bitirdi, sonra patates kızartmasına geçti.

Onun yanındayken birdenbire bedenimin farkına vardım. Endişeli, neredeyse gergin hissediyordum. Bunu açıklayamıyordum.

"Bu akşam gelmek ister misin?" diye sordu. "Yemek pişirebilirim."

"Peki ya Max?"

"Max benden bıktı," dedi gülerek. "Ona biraz alan lazım."

Yapmak istiyordum ama planlarım olduğunu hatırladım. İçimi bir hayal kırıklığı kapladı. "Yapamam..."

"Neden?"

"Cameron'la çıkıyorum." Aslında Jett'le takılmadığım için üzölmüşüm. Cameron'ı görmek için heyecanlanmam gerekmez miydi? Erkek arkadaşım değildi ama işler o yöne doğru gidiyordu. Neden eşcinsel arkadaşım Jett'le daha fazla zaman geçirmek istiyordum ki?

"Ah." Jett de aynı derecede hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Anlıyorum."

Durum garip bir hal aldı ve ben de cipslerimi didikleyip bakışlarımı yere doğru çevirdim.

“Onunla vakit kaybediyorsun.” Sesi birden agresifleşti. “O sana iyi gelmez.”

Jett'in onun hakkında ne düşündüğünü biliyordum. Bunu son derece açık bir şekilde belli etmişti.

“Bak sana, Ophelia. Senin gibi süpermodellerin kusursuz bir erkekle birlikte olması gerekiyor, daha azı olmaz.”

Onun benim hakkımda bu kadar iyi düşündüğüne gurur duydum ama bu övgüyü hak etmiyordum.

"Onu terk et, Ophelia," dedi. "Hadi ama."

“Tamam, anladım.” Elimle işaret ettim çünkü onu susturana kadar durmayacağını biliyordum.

“Sen yetiniyorsun ve ben senin yetinmene izin vermeyeceğim.”

"Jett, şu an bu konuda tartışmak istemiyorum."

İçini çekti ama bu bir hırıltı gibi çıktı. Sonra pencereden dışarı baktı.

Belki de Cameron'la ilişkimizi tamamen bitirmeliyim. Eskisi gibi olabilir miydik? Bir şansımız var mıydı? Onu son birkaç kez gördüğümde gece erken bitiyordu. Öpüşme şansımız bile olmamıştı. Ve dürüst olmak gerekirse, öpüşmek isteyip istemediğimden emin değildim.

Yüzünde ciddi bir ifadeyle bana döndü. "Bana bir şey söz vermen gerekiyor."

"Ne?"

"Bu gece onunla yatmayacağına söz ver."

Duyduğum en tuhaf istek buydu. "Neden?"

Masaya doğru eğildi ve sesini alçalttı. "Bana söz ver. Nedenini söyleyemem. Sadece bana güven."

"Şey..." Böyle bir şeyi neden benden istediğini hiç anlamadım. Neden bu kadar önemsiyordu ki?

"Bana söz ver," diye ısrar etti.

"Neden benden böyle bir şey söz vermemi istiyorsunuz?"

İçini çekti ve gözlerini kapattı. Sonra tekrar açtı. "Ben senin arkadaşınım, değil mi? Belki bu sadece benim düşüncem ama sen benim en yakın arkadaşlarımdan birisin. Sen de aynı şeyi hissediyor musun?"

"Elbette ki öyleyim."

"Öyleyse bu konuda bana körü körüne güvenin. Daha sonra açıklayacağım."

"Bunun ne kadar tuhaf olduğunu anlıyorsunuz değil mi?"

"Kesinlikle," dedi ciddi bir ifadeyle.

"Tamam." Neden kabul ettiğimi bilmiyorum ama ettim.

"Söz veriyor musun?" diye ısrar etti.

"Söz veriyorum."

Gözle görülür şekilde rahatlamıştı.

"Zaten onunla birlikte olmayı düşünmüyordum. Bunun için henüz çok erken."

"Öyleyse neden en başından bana söz vermedin?" diye sordu.

“Ben sadece birinin bana söylediğini yapmam,” diye itiraz ettim. “Ben akli başında olmayan bir aptal değilim.”

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi. "Ama bana karşı farklı davranabilirsin."

Zaten öyle olduğumu hissediyordum.

Pencereden dışarı baktı ve kasvetli bir ruh hali içindeydi. Gözleri mavi gökyüzünü yansıtıyordu ve renkler neredeyse aynıydı. Çenesinde ve yüzünün yanlarında, birkaç gündür tıraş olmamış gibi az miktarda kıl çıkmıştı. Güçlü çenesi her zamanki gibi dikkatimi çekti. Üzerine öpücükler kondurmanın nasıl bir his olacağını merak ettim. Gözleri bana kaydı ve ona baktığımı fark etti.

Ama gözlerimi ondan ayırmadım. Zaten yakalanmıştım, bu yüzden onu bir sanat eseri gibi izlediğimi gizlemenin bir anlamı yoktu.

Her zamanki gibi konuşmadı ya da kibirli bir yorum yapmadı. Bunun yerine, gözlerimi hiç tereddüt etmeden süzdü. Gözünü bile kırpmadı. Şarküteri, sessiz sohbetler eden insanlarla doluydu. Ambalajlar açılıp kapanıyordu. İnsanlar soda makinesinden bardaklarına buz dolduruyordu. Tepsiler çöp kutusunun üzerine yığılmıştı. Ama tüm bu sesler önemsiz görünüyordu. Jett'in nefes alışını duyabiliyordum ve ses, göğsünün inip kalkmasıyla uyumluydu. Bir şekilde, kalp atışını bile duyabiliyordum.

Bana deli diyebilirsiniz ama bence o da benimkileri duyabiliyordu.

CAMERON BENİ ALDI VE MANHATTAN'DA BİR İTALYAN RESTORANINA götürdü. Masada karşılıklı oturduk ve bunun gerçekten yalnız kaldığımız ilk

an olduğunu fark ettim. Garip bir durumdu ve ben böyle hissediyorsam, o da hissetmiş olmalıydı.

Menüyü kenara koymadan önce şöyle bir göz attı. "İşler nasıl gidiyor?"

"İyiyim." Söyleyecek fazla bir şey yoktu. Günümün en güzel anı Jett'in ofisime gelip beni öğle yemeğine götürmesiydi. Ama bunu ona söylemeyecektim. "Senin günün nasıl geçti?"

"Önümüzde büyük bir dava daha var. Ama büyük bir tazminat ödememiz gerekecek."

Son beş aydır Cameron bir ceza davası üzerinde yoğun bir şekilde çalışıyordu. Geceleri ve hafta sonları çalışıyordu ve birbirimizi istediğim kadar sık göremiyorduk. "Diğer davana ne oldu?"

"Hangi dava?" diye sordu.

"Sürekli üzerinde çalıştığınız proje mi?"

"Ah." Anlayışla başını salladı. "Şey... kazandık ama şimdi davalı temyize başvurmaya çalışıyor." Sesi farklıydı, tiz ve rahatsız ediciydi.

Onu bu kadar rahatsız eden ne demiştim acaba? "Miden yine mi ağrıyor?" Konuyu açmak için en uygun yöntem değildi ama başka ne diyeceğimi bilemedim.

"Evet, böcek yirmi dört saat sürdü sonra kayboldu."

"En azından kısa sürdü."

"Yardım etkinliği nasıl geçti?"

"Korkunçtu," dedim. "Ailem Max'e kirli bir sır gibi davrandı. Otuz dakika içinde oradan ayrıldık. Ve Max bunu oldukça ağır atlattı."

Başını salladı ama hiçbir şey söylemedi. Pek umursamıyor gibiydi de.

"Jett'in yanında olması iyi bir şey. Hem hassas hem de kararlı olabiliyor."

Jett'in adı geçince gözlerine bir gölge düştü. Öfke içten içe yanıyordu ama hiddetini dile getirmede. "Onunla çok zaman mı geçiriyorsun?" Sesi sinirli ve rahatsız olmuş gibiydi.

"Evet, arkadaşız."

"İkiniz birlikte ne yapıyorsunuz?"

"Alışverişe gidiyoruz... masa oyunları oynuyoruz... spor salonuna gidiyoruz. En yakın arkadaşlarımdan biri oldu." Onu düşününce gülümsememek imkansızdı.

"O eşcinsel değil."

Bunu daha önce de söylemişti ama inanamamıştım. "Öyle."

"Hayır, değil."

"Peki neden Max'le eşcinselmış gibi davranıyor?" diye sordum. "Bundan hiçbir şey elde etmiyor."

"Bilmiyorum," dedi. "Ama eşcinsel değil. Anlayabiliyorum. Senin kalçana baktığını gördüm."

"Muhtemelen elbisemi inceliyordu."

"Hayır, öyle değildi," diye tısladı. "Göğsüne baktığını gördüm."

"Bana bakıyor olabilir ama bu beni incelediği anlamına gelmez."

"Bunu gören tek ben miyim?" diye sordu inanmaz bir şekilde.

"Öyle görünüyor," dedim soğuk bir şekilde.

Dirseklerini masaya dayadı ve restorandaki diğer insanları süzdü. Burun delikleri genişlemişti.

“Eşcinsel ya da heteroseksüel, ne fark eder ki?”

"Bu önemli çünkü o seninle birlikte olmak istiyor."

Jett benimle birlikte olmak istemiyordu. Bu asla olmazdı. "Çılgın gibi davranıyorsun."

İtiraz etmek için ağzını açtı.

"Burada kendimizden mi yoksa Jett'in cinsel tercihinden mi bahsedeceğiz?"

Ağzını tekrar kapattı, ama bu sefer çenesi kasılmıştı.

Yemek sipariş ettiğimizde aramızdaki garip hava biraz dağıldı. Umarım yemekler bir an önce gelir de birbirimize bakmaktan başka bir şeyle meşgul oluruz diye düşündüm. Bir zamanlar birbirimizin yanında rahat hissettiğimize inanmak zordu. Şimdi onu artık tanımıyordum.

"Geçtiğimiz yıl sana en iyi erkek arkadaş olamadığımı biliyorum," dedi sessizce. "Bunu telafi etmeye niyetliyim."

Şarabımı yudumladım ve sessiz kaldım.

“Sen uzaklaşınca, söylediklerini düşünmek için zamanım oldu. Ve sensiz hayatımın nasıl olduğunu anladım. Bazen, sahip olduklarınızın değerini anlamak için bir şey kaybetmeniz gerekiyor... maalesef.”

Şarabımı tekrar yudumladım.

“Geleceğimi düşündüğümde, yanımda duran kadın sendin. Seninle bir evim olsun istiyorum. Eve sana ve çocuklarıma dönmek istiyorum. Evlenmek istiyorum.”

Cameron bunu daha önce hiç dile getirmemişti ama ilişkimizin o yöne doğru gittiğini tahmin ediyordum.

“Artık ne istediğimi biliyorum. Ve beni affederseniz bunu başarabileceğimizi düşünüyorum.”

“Öylece affedebileceğim bir şey değil,” dedim. “Çünkü çok uzun zamandır devam ediyor...”

“Anlıyorum,” dedi. “Sabırlı olabilirim. Beklemeye değer birisin.” Bir zamanlar çok sevdiğim yeşil gözleriyle bana sertçe baktı. Şimdi ise bana sadece küfü hatırlatıyorlardı.

Neyse ki garson yemeği getirdi, böylece ellerimle ve gözlerimle yapacak bir şeyim oldu.

Sessizce yemek yedik ve çatal bıçakların tabaklara çarpma sesi, söylemediğimiz kelimeleri hatırlattı. Sanki ikimiz de konuşacak bir şey bulamıyorduk. Ama ilişkimizin son birkaç ayında pek konuşmamıştık. Ama pek de sevişmemiştik.

Hesap geldiğinde, akşamın bittiğine şükrettim. Sadece eve gidip akşamı yatakta yalnız geçirmek istiyordum. Masanın karşısında Cameron'a bakmak istemiyordum.

Yemeğin hesabı ödendikten sonra dışarı çıktık. Yürürken Cameron elimi tuttu ve doğru hissetmesem de bu sevgi gösterisinin devam etmesine izin verdim. Daireme doğru yürürken omzuma değdi.

"Elin benimkine mükemmel uyuyor," dedi onlara bakarken.

Aşağıya doğru baktım ama aynı fikirde değildim.

Kapıma vardığımızda onu içeri alma niyetim yoktu. "Akşam yemeği için teşekkür ederim," dedim kibarca.

Gözlerindeki stres, bu buluşmanın iyi gitmediğini anladığını gösteriyordu. "Beni ekmeden önce biraz daha zaman ver."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

“Biliyorsun... Ben pek duygusal bir insan değilim. Nasıl hissettiğimi açıklamakta ya da göstermekte iyi değilim. Sanırım biraz gergin ve korkakım. Bunu düzeltmek istiyorum ama bana karşı bu kadar kapalı olduğun için zor oluyor.”

“Hissettiklerimi öylece değiştiremem Cameron. Yaralıyım. Ve uzun süre yaralıyım.”

“Bunu anlıyorum,” dedi sessizce. “Size karşı sabırlı olacağım. Ama lütfen siz de bana karşı sabırlı olun.”

Sabır konusunda çok kötüydüm. "Deneyeyim." Çantamdan anahtarlarımı çıkardım ve kapıyı açtım.

Bileğimden tuttu ama dokunuşu yumuşaktı, Jett'inki gibi agresif değildi. Beni kendine doğru çevirdi ve yaklaştı.

Düşünmeden yüzümü çevirdim ve yanağımı ona doğru uzattım.

Dudakları tenime değdi, sonra da uzaklaştı.

Onu reddettiğim için kendimi kötü hissederek ona baktım. "İyi geceler."

Üzüntüyle içini çekti. "İyi geceler."

İçeri girdim ve kapıyı kapattım, aramızda sağlam bir bariyerin olması beni rahatlattı. Çantamı masaya atmaya giderken, Jett'i orada otururken görünce irkildim. "Aman Tanrım, beni korkuttun."

"Yakışıklılığımla mı?" dedi gülümseyerek. "Evet, güzel yüzümle herkesi şaşırtıyorum."

Komik gelse de gözlerimi devirdim.

Sonra ciddileşti. "Peki, nasıl geçti?"

Omuz silktim. "Sorun yoktu."

"Durum hiç de iyi görünmüyor."

"Bu...çok garip." Kendimi rahatlatmak için parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

"Peki, onunla birlikte olmadın mı?" diye sordu.

"İşte bu yüzden buradasın, değil mi?" Bunu daha önce anlayamadığıma inanamadım.

"İlla ki öyle olmak zorunda değil..."

Gözlerimi tekrar devirdim, ama bu sefer daha anlamlı bir şekilde. "İyi geceler, Jett." Odamıza doğru yöneldim.

"İyi geceler, sevgilim."

Bu lakap beni kapımın önünde durdurdu. Kapı kolunu kavradım ama çevirmedi. Sonunda gücümü topladım ve içeri girdim.

YATAĞIMDA BİR O YANA BİR BU YANA DÖNDÜM. BATTANİYELER bacaklarımın etrafına sarılmış, beni sıkıştırıyordu. Onları üzerimden attım ve diğer tarafıma döndüm. Zihnim bir rüyanın ortasındaaydı ve her yerim ter içindeydi. Gecelik tişrtm nemli olduğu için sırtıma yapışmıştı.

Sonra görüntü zihnimde belirdi, canlı ve net bir şekilde.

Jett tamamen çıplak bir şekilde üzerime çıktı, sonra yüzümü avuçlarının arasına aldı ve ağzımı agresif bir şekilde ele geçirdi. Dili benim dilimle dans etti, sonra istemsizce bir inilti çıkardım.

Ellerim vücudunda gezindi, sahip olduğu kas kütlesini ve gücü hissettim. Tırnaklarım ona saplandı, onu sonsuza dek yanımda tutmak istedim.

Jett üzerimdeki kıyafetleri o kadar sertçe çekti ki yırtıldı. Çıplak bir şekilde altında kaldığımda, bacaklarımı beline doladı ve bana girdi. "Sevgilim, seni seviyorum."

Beni gerdiğinde kendini çok iyi hissetti. "Ben de seni seviyorum."

Yavaşça bana doğru yaklaştı, bana tatlı bir aşk yaşattı. Hareket ederken gözlerime baktı. "En güzel kız."

Ellerimi sıkıca tutarken saçlarına daldım. "Jett..."

"Adımı söylediğinde çok hoşuma gidiyor."

"Jett," diye tekrarladım.

"Seni çağırdığımda bunu söylemeni istiyorum."

Bacaklarımın arasında derin bir yanma hissettim ve sonra bir cehennem gibi patlayarak her yeri alevlendirdi. Onu daha sıkı kavradım ve adını tekrar tekrar söyledim. "Jett... Jett... Jett." Orgazm geçtikten sonra, birdenbire ne kadar sıcak olduğumun farkına vardım.

Gözlerim birden açıldı ve yatakta doğruldum. Rüyanın kalıntıları uçup gitti ve onlara tutunmaya, ne kadar güzel hissettirdiğini hatırlamaya çalıştım. Jett oradaydı ama tam olarak hatırlayamıyordum...

Yatağa geri döndüm ve rüyayı tamamen unuttum.

JETT

Ophelia, randevusunun sonunda pek mutlu görünmüyordu ve ben de kapı deliğinden onları birlikte izlediğimde, adam onu öpmeye çalıştığında yanağını öptü. Ve onu içeri davet etmedi.

Bu iyiydi.

Ama yine de onunla çıkıyor olması beni sinir ediyordu. Onun gibi güzel bir kız onun gibi bir salyangozla ne yapıyordu? Ben mükemmel değildim ama onun için mükemmel olmaya çalışabilirdim. Eski ilişkilerini geride bırakıp yoluna devam etmeliydi. Bitmişti. Eğer onun kendisini aldattığını bilseydi, uzaklaşırdı. Ama bunu yüzüne vurmak ve onu incitmek istemiyordum. İlişkiden uzaklaşması benim için daha kolay olurdu. O zaman hiç bahsetmeme gerek kalmazdı.

Ama beni zorluyordu.

Adamlar onu gece gündüz takip ediyorlardı ve şimdiye kadar bildirecek bir şeyleri yoktu. Cameron'ın harekete geçip o sürtüğü tekrar göreceğini biliyordum. Ophelia'dan bir şey elde edemezse, kısa süreli bir ilişki için bile olsa ona geri dönecekti. Sadece halka açık bir yerde buluşmalarını

sağlamam gerekiyordu. Sonra Ophelia'yı da yanıma alıp onun ne kadar adi bir herif olduğunu kanıtlayabilirdim.

Hafta geçti ve Cameron aptalca bir şey yapmadı. Ben de giderek sinirleniyordum. Ophelia'yı ondan ancak belli bir süre uzak tutabilirdim. Hatta Max'ten, Ophelia'nın onunla evde kalması için ailesi yüzünden hâlâ çok üzgünmüş gibi davranmasını bile rica ettim. Max bunu yapmaya razı olduğuna göre beni gerçekten seviyor olmalı. Cameron'ın onu aldattığına ikna olmamıştı ama ben kimsenin inkar edemeyeceği kanıtı bulacaktım.

Sonunda telefon geldi.

Rhett telefonda konuştu: "Sana bir şey gönderiyorum..."

"Ne var sende?" diye sordum.

"Staley's'te sarışın bir kadınla birlikte—8. Cadde'deki bir bar. Telefonuna bak."

Onunla telefonda kaldım ve gönderdiği videoyu izledim. Videoda Cameron, güzel sarışın bir kızla birlikteydi. Barın yakınında öpüşüyorlardı ve onun Cameron olduğu çok açıktı. Işıklandırma mükemmeldi. "Sen adamsın!"

"Biliyorum," dedi Rhett. "Ama Ophelia ile birlikte hemen buraya gel."

"Hemen ilgileniyorum." Telefonu kapattım ve koşarak dairesine gittim.

KAPIYI DELİ GİBİ YUMRUKLADIM, SONUNDA AÇTI.

"Lanet olsun, acil durum ne?" dedi sinirli bir sesle.

"Hemen şimdi benimle gelmeni istiyorum."

"Nerede-"

"Lütfen dediğimi yapın."

Gözlerinde tereddüt vardı.

"Bana güven, tamam mı? Sana bir şey göstermem gerekiyor."

Max'e döndü. "Birazdan döneceğim."

Max beni süzdü. "Tamam..." Muhtemelen neden orada olduğumu biliyordu.

"Öyleyse gidelim." Bileğinden yakalayıp onu kapıdan dışarı çektim.

"Bana ne göstermek istiyorsun?"

"Oraya vardığımızda göreceksin." Onu yanımda sürükleyerek, neredeyse koşar gibi hızlı yürüttüm.

"Neden bana söylemiyorsun?"

"Açıklaması zor..." Aslında o kadar da zor değildi. Birkaç blok ilerledik, sonra karşıya geçtik. Bir taksiye el sallayabilirdim ama bu daha uzun sürerdi. Neredeyse nefes nefese, sonunda bara ulaştık ve onu içeri çektim.

"Bir bar mı?" diye sordu. "Bu bir şaka mı?"

"Hadi gel benimle." Onu yanımda sürükledim.

Rhett, Troy ile birlikte duvara yaslanmıştı.

"Nerede?" diye sordum.

Bara doğru başıyla işaret etti.

"Teşekkür ederim." Onu da yanımda sürükledim.

Ophelia onları henüz fark etmemişti. "Neler oluyor, Jett?"

Cameron ve sarışın sevgilisinden sadece birkaç adım uzakta durdum. Gözlerindeki şaşkınlığı görünce ona döndüm. Hala onu fark etmemişti.

"Sağına bak."

Kaşını kaldırdı ve dediğimi yaptı. Yavaşça yüzü buruştu ve değişti. Yüzüne hüznün ve şaşkınlık yayıldı. Göğsü daha hızlı bir şekilde inip kalkmaya başladı.

İzlemekten nefret ettim.

"İşte o..."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Evet..."

Şok içinde onlara bakmaya devam etti. Çok geçmeden üzüntü kayboldu ve yerini öfke aldı. Gözleri kısıldı ve içten içe bir ateş yandı. Elinde bira olan bir adam yanından geçti ve kadın bardağı elinden kaptı. "Bunu bir saniyeliğine ödünç almam gerekiyor."

Bundan sonra ne olacağını biliyordum.

Yanlarına doğru gururla yürüdü ve öpüşürlerken içkiyi adamın yüzüne fırlattı. "Yalancı pislik!"

Cameron kız arkadaşından ayrıldı ve ona döndü, gözlerindeki birayı sildi.

"İğrenç!" Sarışın kadın geri çekildi.

Cameron sonunda gözlerini açtığında şok içinde Ophelia'ya baktı. Çok büyük bir belaya bulaştığını ve yapabileceği hiçbir şey olmadığını anlamıştı.

Ophelia'nın arkasında durdum, gülümsedim ve ona el salladım.

Ophelia yüzüne sert bir tokat attı ve eli o kadar hızlı hareket etti ki, tokat attığını ancak bittiğinde anladım. Barda yanındaki insanlar geri çekildi. "Beni bu sürtükle aldatıyormuşsun, öyle mi? İlişkımız bu yüzden mi bitti?"

Benden bu yüzden mi sıkıldın? Çünkü iki kadınla başa çıkacak gücün yoktu." Ona tekrar tokat attı.

"Lanet olsun," dedi Troy. "Onu kızdırma..."

"Benimle evlenmek istediğinle ilgili tüm o saçmalıklar sadece bir şakaydı," dedi Ophelia. "Ve buna kanacak kadar aptal olduğuma inanamıyorum." Sonra da onu tam kasıklarından tekmeledi ve yere serdi. "Eşek herif."

Adamın etrafından dolaşarak çıkışa yöneldi.

İki arada bir derede kaldım. Cameron'ın ağzını burnunu dağıtmak istiyordum ama aynı zamanda Ophelia'nın yanında olmak da istiyordum.

Rhett, sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi, "Anladık," dedi. "Birisi kızlarımızdan birine bulaşırsa, bütün kızlarımıza bulaşmış olur." Bana göz kırptıktan sonra yerde yatan Cameron'ın kolunu kavradı.

"Teşekkürler, çocuklar." Ophelia'nın peşinden koştum ve kaldırımda yürüdüğünü gördüm. Koşarak ona yetiştim.

Gözleri yaşlarla doluydu ama gözyaşları dökülmedi.

Haklı olduğum için hiçbir tatmin hissetmedim. Aslında, daha da kötü hissettim. "Sevgilim..."

"Ne kadar aptalım," diye tısladı. "Ne kadar aptal bir kızım."

"Aptal değilsin."

Yürümeye devam etti ve nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"O sadece bir pislik, Ophelia. Yalancıları suçüstü yakalamak zordur çünkü bunu çok uzun zamandır yapıyorlar. Onun ne yaptığını bilmemen seni suçlu yapmaz. Bu, iyi bir kalbin olduğu ve insanlara güvendiğin anlamına gelir."

“Hayır, bu aptal olduğum anlamına geliyor.” Kaldırımında durdu, sonra bir bara doğru döndü. “Bir içkiye ihtiyacım var.”

Ne yapacağını biliyordum. "Evimde bolca içki var. Oraya gidelim."

"Öyle mi?" diye sordu.

"Evet." Kolumu beline doladım ve onu doğru yöne doğru yürüttüm.

Kollarımı iterek benden uzaklaştı. "Hayatımda hiç bu kadar aşağılanmamıştım."

"Senin suçun değildi."

“Bütün işaretler ortadaydı. Hatta bana aldatıyor olduğunu söylemiştin ve sana inanmamıştım...”

"Bu, böyle muamele görmeyi hak ettiğin anlamına gelmiyor." Onu daha fazla üzmemek için ses tonumu yumuşak tuttum.

“Hayatımın iki yılını o adamla boşa harcadım.”

“Her ilişki sonsuza dek sürmek zorunda değildir. Doğru kişiyi bulmadan önce genellikle birkaç ilişki yaşamak gerekir. Cameron ile ilişkiniz yürümedi diye sizin kötü bir partner olduğunuz anlamına gelmez.”

Bana bakmadı bile. "O garson kızı sanki bir porno yıldızıymış gibi süzduğünde anlamalıydım..."

Kolumu tekrar onun omzuna attım. "Kendini suçlamayı bırak."

"Neden?" diye çıkıştı. "Ben aptalım ve aptal olduğumu biliyorum."

"Bunu bir daha söyleme." Onu sıkıca kendime doğru çektim ve ciddi olduğumu belirttim.

Sessizleşti ve yürümeye devam etti. Ama bakışlarını benden tam ters yöne çevirdi.

Sonunda onu daireme getirdim. İçeri girer girmez yaptığı ilk şey mutfağında içki aramak oldu. Onu daha önce hiç böyle davranırken görmemiştim ama bu kadar üzgün de görmemiştim. Bir şişe Patron ve iki shot bardağı aldım. "Buna ne dersin?" diye sordum. Onun için bir sandalye çektim ve oturmasını işaret ettim.

Oturduğu yere ani bir şekilde oturdu ve hemen kendine bir bardak doldurdu.

Kendi içeceğini kendim doldurdum.

Sonra bardağını benimkine çarptı. "Erkeklerden nefret etmeye."

Bunun şerefine içtim ve bardağımı tezgâhın üzerine koydum.

Tadından tiksindi ama midesini bulandırmadı.

İki bardak daha doldurdum. "Bir tur daha?"

"Bir milyon mermi."

Bardağını kaldırdı ve benimkine tokuşturdu. "İlişkilerin canı cehenneme." İlkini içtiği gibi bunu da bir çırpıda bitirdi.

Ben kendi içeceğini içtim ama şişeyi kenara ittim. Boyundan alkole dayanıksız olduğunu anladım. Dairemde sarhoş olmasını istemedim. Ertesi sabah kendini daha kötü hissedirdi.

"Bir tane daha." Bardağını masaya vurdu.

"Yeter Ophelia." Sesimi yumuşak tuttum.

Dirseklerini masaya dayadı ve elleriyle yüzünü kapattı. "Ah, ne kadar aptalım."

Sandalyemi onunkine biraz daha yaklaştırdım. "Aptal değilsin."

"Tam bir aptalım. Onda ne görmüştüm ki?"

"Dürüst olmak gerekirse, hiçbir fikrim yok." Umarım bu espri onun moralini düzeltir.

Hayır, öyle olmadı. "Ondan nefret ediyorum. Gerçekten, ondan nefret ediyorum."

"Ondan nefret etmelisin."

"Ondan, hayatımda hiç kimseden nefret etmediğim kadar nefret ediyorum." Ellerini indirdi ve iç çekti.

"Bence bu iyi bir şey." Artık kendimi tutmuyordum. Düşünmeden ona istediğim sevgiyi verdim. Elimle yüzünün yan tarafını kavradım, parmaklarım saçlarına uzandı. "Zaten onun için fazla iyiydin. Eğer o seni kıymetli bir mücevher olarak görmüyorsa, onunla bir gün daha geçirmemen iyi oldu."

Başını salladı. "Ama bunu tahmin etmeliydim..."

"Bunları kimse bilemez. Birlikte olduğumuz kişiye güvenmeliyiz ve sen de öyle yaptın. Hatta bu onu daha da kötü duruma düşürdü." Parmaklarım yumuşak saç tellerinin arasında dolaştı. Yüzüm onun yüzüne çok yakındı, öpüşebilecek kadar yakındı.

"Hiç seni aldatan oldu mu?" diye fısıldadı.

Daha önce hiç ilişkim olmamıştı. Ama bunu ona söyleyemezdim. "Bildiğim kadarıyla yok."

"Şey, çok kötü hissediyorum... merak ediyorsan."

"Nasıl hissettiğini biliyorum," dedim. "Çünkü şu anda senin hissettiklerini ben de hissediyorum."

Gözleri yaşlarla dolu bir şekilde bana döndü. "Bu kadar üzülmemeliydim. Keşke bu kadar üzülmeseydim..."

"Sana ihanet etti. Üzülmen gayet normal."

"Ama o, çektiğim acıya değmez."

"Hayır, değil." Buna katıldım.

Sonunda gözyaşlarım akmaya başladı ve kalbimi paramparça etti.

"Neden benden ayrılmadı ki? Bu, şundan çok daha az acı verirdi... Benimleyken onunla da birlikteydi. Bana hiç saygı duymadı, beni hiç umursamadı... Beni kullandı."

"İşte bu onun hatası," dedim. "Seninle hiçbir ilgisi yok." Ellerimi yanaklarına koyup başparmaklarımın uçlarıyla gözyaşlarını sildim. Sonra eğilip her damla nemi öptüm, dudaklarımda ıslaklığı hissettim ve dilimde tuzun tadını aldım. Her yerini öptüm, hatta gözlerinin köşelerini bile. Onun acısını emmek istedim. Ağırılığı kendi üzerimde taşımak istedim. "Sen her erkeğin hayalisin, Ophelia. Onun seni aksini hissettirmesine izin verme." Gözyaşlarını öpmeye devam ettim, hiçbirinin dökülmesine izin vermedim.

Elleri ön kollarıma uzandı ve ben ona sarılırken onları kavradı. Geri çekilmedi ya da bu sevgi gösterisinden rahatsız olmuş gibi görünmedi. Nefes alışverişi hızlandı ve parmakları tenimde gezindi. Sonunda ağlamayı kesti ve sulu gözlerle bana baktı.

Ona bakıp ne düşündüğünü merak ettim. Parmaklarım hâlâ saçlarına dokunuyor, yumuşaklığını hissediyordum. Onu öpmeyi her zamankinden daha çok istiyordum, ama şu an savunmasız ve üzgünken bir hamle yapmak

affedilmez olurdu. Bir şekilde uzak durdum ve sadık bir arkadaş olarak kaldım.

"Burada uyuyabilir miyim?" diye fısıldadı.

"Elbette," dedim hemen. "Fazladan yatak odalarım var."

"Seninle demek istedim."

Kalp atışlarım hızlandı. Kulaklarımda kan gümbürtüyordu. "Evet." Boğazımdaki yumruyu yuttum.

Masadan kalkıp yatak odama girdi.

Gidişini izledim, sonunda onu bütün gece kucaklayacağıma inanamıyordum. Daha iyi şartlar altında olsa daha iyi olurdu ama elimdekine razı olacaktım. İçeriye doğru onu takip ettim ve onu sadece tanga giymiş halde çekmecelerimi karıştırırken görünce neredeyse kalp krizi geçirecektim.

Çıplak sırtı kusursuzdu. Omurgası kaslarla kaplıydı ve uzun, kıvrımlıydı. Ön tarafının da sırtı kadar seksi olacağını biliyordum. Kalçaları kalkık ve yuvarlaktı ve siyah tangayı görünce penisim tahta gibi sertleşti.

Kahretsin, bunu yapabileceğime emin değilim.

Sonunda bir tişört seçip giydi. Ama yarıya kadar giyinmişken arkasını döndü ve ben de göbek deliğindeki piercing'i gördüm. Göbek deliğinden parıldayan bir mücevher sarkıyordu ve inanılmaz derecede seksiydi.

Yatağıma girdi, sonra da üzerini örttü.

Orada öylece durup ona baktığımı fark ettim, bu yüzden kalın eşofmanımı çıkarıp giydim, tişört giymedim. En azından boxer'ımın ve eşofmanımın dolgusu, sertleşmiş penisimi bir nebze de olsa gizleyecekti.

Yatağa girer girmez, üzerime atıldı.

Yanıma sokuldu ve kolunu karnımın etrafına sardı. Bacağı benimkine dolandı ve saçları kolumun üzerinde gezindi. Eğer bu kadar üzgün olmasaydı, bir rüya olurdu.

Onu daha da göğsüme çektim ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. Sertleşmiş penisimin gece boyunca onu rahatsız etmemesi için ağırlığımı biraz değiştirdim. Tişörtüm ona on beden büyük geldiği için omzundan aşağı kaydurdım ve her zaman istediğim gibi oraya öpücükler kondurdum. Umursamıyor gibiydi. Aslında, hoşuna gidiyor gibiydi.

"İyileşeceksin," diye fısıldadım ona.

"Umarım..."

"Yapacaksın. Beni ikna ettin, sevgilim."

"Neden bütün erkekler senin gibi tatlı dilli olamıyor?" diye sordu. "Neden hepsi senin gibi mükemmel olamıyor?"

"Sence ben mükemmel miyim?" diye sordum ciddi bir şekilde.

"Sence neden senin göğsüne yaslanıp sana can havliyle sarılıyorum?"

Elim hâlâ saçlarını okşuyordu. "Çünkü beni çekici buluyorsun." Onun üzüntüsünü kahkahayla dağıtmak istiyordum.

Hafifçe kıkırdadı.

En azından bunu yapmasını sağladığım için memnun oldum.

"Herkesin seni çekici bulduğunu sanıyorsun."

"Çünkü öyleler," dedim. "Hadi ama, bana bakın. Sanki bir Abercrombie mankeni gibiyim."

"Tanrım, egon daha da büyüebilir mi?"

"Bilmiyorum," dedim. "Öğrenmek ister misin?" Hayal ettiğim gibi saçlarını avuçlarımdan arasına aldım, sonra da şakağına bir öpücük kondurdum.

"Bunun mümkün olduğunu düşünmüyorum. En azından, mümkün olmamasını umuyorum."

Elim tişörtünün altından yukarı kayd ve çıplak sırtını hissettim. "Tenin çok pürüzsüz."

"Teşekkür ederim."

Parmaklarım tangasının danteline dokundu ve bunu kazara yapmış gibi davranmaya çalıştım. Gerçekten eşcinsel olduğumu mu düşünüyordu? Eşcinsel erkekler kız arkadaşlarının gelip böyle üzerlerinde yatmasına izin verir miydi? Bunu hiç sormamıştım, bu yüzden emin değildim. Yalanımı nasıl anlamadığını ve ona karşı inanılmaz derecede çekim duyduğumu nasıl bilmediğini aklım almıyordu.

"Seni dinlemediğim için özür dilerim," diye fısıldadı, yüzü göğsüme yaslanmış halde.

"Sorun değil," dedim. "Zaten sadece bir önsezim vardı."

"Ama haklıydınız."

"Önemli değil canım. Önemli olan Cameron'ın gitmiş olması ve artık yoluna devam edebilmen."

"Sanırım..." Sesinde hüzn vardı.

"Başka bir şey mi var?" Sesinden anlayabiliyordum.

"Evet... birlikte akşam yemeği yedikten sonra hiçbir şey hissetmediğimi fark ettim. Aramızda bir şeylerin yoluna gireceğine inanmakta zorlandım."

Öyle bir şey yoktu... ve bunu biliyordum. Peki neden bu kadar üzgünüm?"

"Yine de sana ihanet etti," dedim. "Bu herkesi incitirdi. Bir zamanlar çok mutluydunuz. Onun bunu mahvetmesi muhtemelen seni en çok rahatsız eden şey."

"Evet... belki."

Kolumu beline doladım ve elimi sırtının kıvrımına yerleştirdim. Çok seksi bir kıvrımdı. O bölgeyi öpücüklerle süslemek istedim. Sonsuza kadar dokunabilirdim.

"Burada uyumama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Her zaman hoş geldin." Bunu gerçekten kastetmiştim.

"Üzerinde uyumak çok rahat..." Sesi ağırlaştı, sanki yorgundu.

"Sert kaldırımda uyumayı mı seviyorsun?" diye takıldım.

"Ama sen sıcakkanlısın... ve bana kendimi güvende hissettiriyorsun."

Bu sözler kalbime dokundu ve nedenini açıklayamadım. "Seni her zaman koruyacağım."

Başını çevirip kalbimin üzerindeki deriye bir öpücük kondurdu. "Sen bir armağansın, Jett. Ve tanıştığımıza çok sevindim."

Gözlerimi kapatmak yerine onu izledim. Kanatsız bir melekti. Çok tatlı ve şefkatli bir ruhu vardı. Cömert ve düşünceliydi, gerektiğinde de sert olabiliyordu. En dip noktadayken bile güçlüydü. Onun gibi başka bir kızla hiç tanışmamıştım. Göz alıcıydı ve açıkça güzeldi, ama şimdi o güzel kıvrımların altında yatan muhteşem kadını gördüm.

Ve bu durum, onun geri kalan özelliklerini onun yanında sönük bıraktı.

ERTESİ SABAH UYANDIĞIMDA, HÂLÂ AYNI YERDEYDİ. GÖĞSÜMÜN üzerinde, tıpkı öğleden sonra boyunca mırıldanan bir kedi gibi uyuyordu. Tüyleri her yere dağılmıştı ve tenime yumuşak geliyordu. Elim hâlâ sırtının derinliklerinde duruyordu.

Hayatımda hiç bu kadar güzel bir sabaha uyanmamıştım.

Uyandığımda her zamanki gibi penisim sertti, ama şimdi yanımda güzel bir arkadaş olduğu için daha da heyecanlıydı. Uzun zamandır cinsel ilişkiye girmemiştim. En son biriyle birlikte olduğum gece, Ophelia ile tanışmadan önceki geceydi. Onu gördükten sonra başka kimseyi düşünmemiştim.

O kadar güzeldi ki.

Herhangi bir kız dikkatimi çekebilirdi. Ama hiçbir kız bunu sürdüremezdi. Cinsel ilişkiye bile girmiyordum ama Ophelia'ya takıntılıydım. Aklımdan hiç çıkmıyordu. Gün boyunca ne yaptığını ve beni düşünüp düşünmediğini merak ediyordum. Mastürbasyon yaparken asla dizüstü bilgisayarımı açmazdım. Bunun yerine onun bana oral seks yaptığını düşünürdüm.

Takıntılıydım.

İdrarım gelmişti, acıkmıştım ve susamıştım ama üzerimde yatan o güzel yaratık yüzünden hareketsiz kalmayı tercih ettim. Onu rahatsız etmeye cesaret edemedim. Uyanışını ve bana verdiği tepkiyi görmek istedim. O güzel yeşil gözlerinin açılıp güne merhaba dediğini görmek istedim.

Sonunda kıpırdandı. Bacaklarını ve kollarını gerdi, sonra derin bir iç çekti. Ardından gözlerini aralamadan önce elini göğsümün üzerinden geçirdi.

Herkesin sıkıcı bulacağı bir şeye kendimi kaptırarak baştan sona izledim.

Gözleri bana odaklandığında yüzünde hoş bir gülümseme belirdi. "Günaydın."

"Günaydın, sevgilim." Düşünmeden, avuçlarımın arasına yüzünü aldım ve onu öpmek için yaklaştım. Ne yaptığımı, asla geri alamayacağım bir şey yapmak üzere olduğumu çabucak fark ettim ve dudakları yerine yanağını hedef aldım.

Oh, ucuz atlattık.

Beni hissettiğinde bir iç çekiş daha bıraktı. "Sen benim yatağımdan daha rahatsın."

"Bunu sık sık duyuyorum," diye takıldım.

Doğruldu, sonra parmaklarıyla saçlarını düzeltti. Ardından bana baktı, çıplak göğsümü gördü ve hızla yüzünü çevirdi. "En azından iyi uyudum."

"Ben de öyleydim." Doğrulup onu göğsüme çektim. "Ama sanırım bunun sebebi benim de kendi oyuncak ayım olmasıydı." Tişörtünü tekrar aşağı çekip omzundan öptüm. Artık eşcinsel gibi davranmaya bile gerek duymuyordum. O tamamen habersizdi.

"Yumuşak ve tüylü müyüm?" diye sordu.

"Ve çok sevimli," diye fısıldadım. Omuzu tekrar ağzımdaydı ve teninin tadını aldım. "Kahvaltıya ne dersin? Krep seversin, değil mi?"

"Beni hiç tanı mıyor musun?"

"Öyleyse hadi biraz yemek yiyelim."

Mutfağa girdik ve yemek yapmaya başladık. O krep yaparken ben de pastırmayı çevirdim. Sadece benim tişörtümü giymişti ve tişört ona elbise

gibi oturmuştı. Dizlerinin altına kadar uzanıyordu ve boldu. Ama yine de içinde çok güzel görünüyordu.

Yemek pişirirken beni yanağından dürttü, dudaklarında neşeli bir gülümseme vardı.

Onu geriye doğru dürttüm, sonra da koca bir krepı ağzıma tıktırdım.

"Hey, işimiz bitene kadar beklemeniz gerekiyor."

"Ne dersen de tatlım." Parmağımı hamur dolu kaseye batırdım, sonra yanağına sürdüm ve yaydım. "Şimdi mükemmel görünüyorsun."

Diliyle hamura ulaşmaya çalıştı ama başaramadı.

"Kaslarını incitme sakın," diye takıldım.

"Her halükarda orayı seviyorum."

Yemekleri pişirmeyi bitirdikten sonra oturduk ve her şeyi yedik. Ben hala üstsüzdüm ve birkaç kez bana baktığını fark ettim. Başlangıçta bana ilgi duyup duymadığından emin değildim, ama onunla ne kadar çok vakit geçirirsem, o kadar şüphelenmeye başladım. Bana baktığını fark ettim ve kendimi tutmak, Max'i suçlamamak ve ona gerçeği söylememek için tüm gücümü kullandım.

"Bu pastırma çok çıtır çıtır." Bir ısırık aldı ve pastırma birkaç parçaya ayrıldı. "Harika iş çıkardın."

"Yatakta harikayım ama yatak odasında da harikayım."

Yanakları hafifçe kızardı ama hiçbir şey söylemedi.

Yemeğimizi bitirdik ve kirli bulaşık yığınınını lavaboda bıraktık.

"Peki, bugün nasıl hissediyorsunuz?" diye sordum. Ne demek istediğim zaten anlaşılmıştı.

“Çok daha iyi,” dedi iç çekerek. “Beni gerçekten önemsemeyen biri için üzülmek aptalca, hele ki beni önemseyen insanlar varken.” Bana gülümsedi, sonra bakışlarını kaçırdı.

Keşke onu ne kadar çok önemseydiğimi bilseydi. "Bugün ne yapmak istersin?"

"Seninle mi?" Sesinde hafif bir şaşkınlık vardı.

“Elbette,” dedim. “Tanıdığınız en havalı insan benim. Benimle takılmak istememenizin bir nedeni olabilir mi?”

“Bu özgüven hiç bitmiyor...” Başını hafifçe salladı.

“İzlemek istediğim yeni bir aksiyon filmi var. İzlemek ister misin?”

"Hazır mısın?" diye tekrarladı. "Ben senin dostlarından biri miyim?"

“Evet,” dedim kısaca. “Öyleyse biraz yağlı yemek alıp televizyon karşısında yiyelim.”

"Aslında bu kulağa oldukça harika geliyor."

"Bir kıza nasıl iyi vakit geçirteceğimi biliyorum."

"Başka kız arkadaşın var mı?"

"Hayır," dedim hemen. "Sadece sen."

"Gerçekten mi?" Bu soruya şaşırılmış gibiydi. "Max'in birkaç tane var."

Omuz silktim. "Benim yok işte. Senin çok erkek arkadaşın var mı?"

"HAYIR..."

“Şimdi o kadar da garip gelmiyor, değil mi?” Masadan kalktım. “Duş alacağım, sonra da yola koyulacağız.”

"Tamam aşkım."

"Önce duş almak ister misiniz?"

"Hayır, sorun yok," dedi hızla.

"Ya da duş alırken beni izler misin...?" Ona her zamanki gibi sırıttım.

Bana bir krep fırlattı. "Kendini beğenmişliğinden vazgeç."

BÜFEDEN BİR KASE PATLAMIŞ MISIR ALDIK VE YERLERİMİZE OTURDUK. Oturduğumuz anda telefonum titredi ve hemen kontrol ettim.

Ablam dün gece sizde mi kaldı? Max'ti. Dün gece eve gelmedi ve Cameron kapıya gelip onu görmek istedi.

O benimle. Neden onu aramadın ki?

Telefonu kapalı.

Ah, neyse ki iyi durumda.

K. Teşekkürler.

Telefonumu cebime geri koydum. "Bir dahaki sefere telefonunu kapattığında kardeşine nerede olduğunu söyle."

"Tamamen unutmuşum..."

"Bir dahaki sefere unutma. Neyse ki, o senin benimle olduğunu sandı."

Bir avuç patlamış mısır kapıp ağzına tıktırdı. "Başka nerede olabilirdim ki?"

FİLMDEN SONRA HAMBURGER VE PATATES KIZARTMASI ALIP EVİME gittik. Koltuğa oturduk ve her şeyi yedik, sanki hiçbir şey umurumuzda değilmiş gibi davrandık.

"Ağzını aç." Patates kızartmasını sanki ağzına atacakmış gibi havaya kaldırdım.

Ağzını sonuna kadar açtı.

Ağzına attım ve golü attım. "Gol!"

"Ben bu işte profesyonelim. Kardeşimle birlikte bunu sürekli jelibonlarla yapıyoruz."

"Şu anki işini bırakmalısın," diye takıldım.

Gülerek, "Asla. İşimi çok seviyorum." dedi.

"Yani, yine burada mı kalmak istiyorsun?" diye umutla sordum. Yorgun değildim ama onunla yatakta yatmak da fena olmazdı. Onunla vakit geçirmeyi ve dışarı çıkmayı sevsem de, sadece yatakta ona sarılmayı çok seviyordum. Huzur vericiydi.

"Hayır... Sanırım eve gitmeliyim."

Yıkılmış gibi davranmamaya çalıştım. "Tamam. Fikrinizi değiştirirseniz her zaman bekleriz."

"Çok isterdim ama sabah işim var."

"Seninle kalabilirim..." Bu tehlikeli bir öneriydi ve muhtemelen hiçbir şey söylememeliydim.

"Hayır, sorun değil. Zaten bana yeterince baktınız."

Sonsuza kadar sana bakacağım. "En azından seni eve kadar bırakmama izin ver."

"Zaten 'hayır' cevabını kabul edecekmişsin gibi."

ONU İÇERİYE GÖTÜRDÜM, SONRA KOLUNDAN TUTTUM. "CAMERON SENİ rahatsız ederse bana haber ver. Onu bir korkuluk gibi korkutup kaçırırım."

"Şey, bu işe yaramayabilir çünkü o bir kuş değil..." Dudakları istemsizce tebessümle kıvrıldı.

"Evet, işe yarayacak."

Aniden ağırlığını değiştirdi ve yere baktı. "Benim için orada olduğunuz için teşekkür ederim... Gerçekten minnettarım."

"Her şey için burada olacağım." Ona sarıldım ve sıkıca kucakladım.

Max yatak odasından çıktı ve bize doğru geldi. Elleri cebindeydi, bizi izliyordu. Kız kardeşini tutarken tam olarak ne düşündüğümü biliyormuş gibi başını hafifçe salladı.

Kadın geri çekildi, sonra Max'e döndü. "Hey, dün gece için özür dilerim."

"Sorun yok," dedi. "Yani, sen ve Cameron kavga mı ettiniz?"

"Aslında biz ayrıldık. Onu beni aldatırken yakaladım ve bir süredir beni aldattığı açıkça belli," dedi.

"Ah." Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Özür dilerim."

"Sorun yok," dedi gülümseyerek. "İki oğlum da yanımda." Odasına girmeden önce ikimizin de ön kolundan tuttu ve kapıyı kapattı.

Max içini çekti. "Haklıydın, değil mi?"

"Evet."

Başının arkasını kaşıdı. "Onunla ben ilgilenirim."

"Oğullarım zaten yaptı."

Başını salladı. "Buraya geldiğinde tüm o morlukların ve şişliklerin sebebi bu. Soyulmuş falan sandım."

"HAYIR."

"En azından gitti. Buna şükretmeliyiz."

Artık bu yalanın içinde yaşayamazdım. Bir saniye bile daha dayanamazdım. Olmadığım biri gibi davranmaktan yorulmuştum. Ophelia ile aramızda bir şey vardı ve gerçeği bilmesi gerekiyordu. "Hadi yürüyüşe çıkalım."

APARTMANIN DIŞINDAKİ MERDİVENLERDE OTURUP SOKAKLARDAN geçen insanları izledik.

"Bu nedir?" diye sordu Max, duvara yaslanarak. Vücudu bana dönüktü ama başı sokağa dönüktü.

"Ona gerçeği anlatayım," dedim. "Artık yalan söylemeye devam edemem."

İçini çekti ve başka yöne baktı.

"Max, ona aşığım." Bunu daha önce hiç sesli söylememiştim ama doğru olduğunu biliyordum. Ona her baktığımda bunu hissedebiliyordum. Kollarımda ağladığında ben de ağlamak istiyordum. "Nasıl hissettiğimi bilmesi gerekiyor. Ve bana deli diyebilirsiniz ama bence o da aynı şeyi hissediyor olabilir."

"Senin eşcinsel olduğunu düşünüyor."

"Biliyorum... ama orada bir şey var."

Bana bakmadı bile.

“Max, lütfen. Ailen için yine de istediğini yapacağım. Neden Ophelia'ya söyleyemiyorum ki? O senin sırrını saklar.”

"Sandığım kadar zeki değilsin."

"Öyleyse beni aydınlat," dedim karanlık bir sesle.

“Eğer Ophelia seninle çıkarsa, benim ailem de dahil olmak üzere herkes sizi birlikte görecektir. Sence bu beni nasıl gösterir? Eskiden eşcinseldin, şimdi heteroseksüelsin? Onların beni kabul etmesini sağlamak benim için daha da zor olacak.”

"Pekala, bunu ikimiz de sır olarak saklayabiliriz."

“İnsanlar sizi birlikte görecektir,” diye tısladı. “Ve Cameron sizi ihbar edecek ilk kişi olacak. Aileme çok yakın. Dostum, bu olamaz.”

Karnıma bıçak saplıyordu. "Max, gerekirse yalvarırım."

"Bunun bitmesini beklemek zorundasınız."

Bu sözleri söylemek istemiyordum ama söylemek zorundaydım. "Ya hiç bitmezse? Ya hiç unutmazlarsa?"

Ayakkabılarına baktı. "Onlara daha fazla zaman vermem gerek. Daha birkaç ay oldu. Belki düzelirler."

"Peki, ne kadar daha bekleyeceksiniz?"

"Bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Altı ay mı?"

Altı ay daha ondan uzak durmamın imkanı yok. Bu kadar uzun süre kendimi tutmam mucizeydi. "Lütfen bana yardım et. Kız kardeşini gerçekten çok seviyorum. Cameron gibi ona kaba davranmayacağım."

“Ve endişeleneceğinizden de endişelenmiyorum,” dedi basitçe. “Ama bunun konuyla hiçbir ilgisi yok. Eğer gerçekten bunu istiyorsanız, sizi durduracak hiçbir şey yok. Ne yapacağınızı kontrol edemem. Sözleşmede bile, herhangi bir nedenle bu düzenlemeyi sonlandırabileceğiniz belirtiliyor. O halde, gerekirse sonlandırın.” Kaldırımında geçen insanları izledi.

Sinirden dişlerimi sıktım. "Seni yarı yolda bırakmayacağım."

"O zaman sanırım her şey aynı kalacak."

Bağırarak istedim. "Bu konuda bile benimle uzlaşmaya yanaşmıyor musun?"

“Hayır.” Sonunda bana baktı. “İlk erkek arkadaşım eşcinsel olup ilişkimizin ortasında heteroseksüel olursa bu beni nasıl gösterecek? İnsanların konuşacak daha çok şeyi olur ve ailem zaten olduğumdan daha büyük bir ucube olduğumu düşünür. Seni profesyonel olduğumu düşündüğüm için işe aldım. Bunu halledebileceğini düşündüm. Sanırım yanılmışım.” Başını çevirdi ama omuzları öfkeden gerilmişti.

“Max, söz verdiğim gibi yapacağım. Sadece...” Ensemin arkasını ovdum. “Daha önce hiç kimseye karşı böyle hissetmemiştim. Sanki o zaten benim... sadece resmi olarak değil.”

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Sana kız kardeşimden uzak durmanı söylemişim.

"Bunun ne kadar imkansız olacağını bilmeliydiniz."

OPHELIA

Günler geçtikçe üzüntüm de arttı. Başkasının yaptıklarına üzülmemin ne anlamı vardı ki? İlişkimiz bir süredir kötüye gidiyordu ve bitirmeye karar verdiğimde doğru kararı vermiştim.

Ve kendi görüşümde ısrarcı olmalıydım.

Bunun yerine, içten içe yapmamam gerektiğini bilmeme rağmen ona bir şans daha verdim. Geçmişte yaşamaya devam ettim, birlikte geçirdiğimiz güzel zamanları ve ne kadar harika bir adam olduğunu hatırladım. Ama o günler çoktan geride kalmıştı.

Şimdi aptallığımın bedelini ödedim.

Ama Jett her şeyi çok daha iyi hale getirdi. Yapacak daha önemli işleri olduğunu bildiğim zamanlarda bile benimle vakit geçirdi. Benimle spor salonuna gitti ve beni dondurma yemeye götürdü. Çok yakın arkadaşlar gibi, birbirimize yapıştık.

Onunla birlikte olmadığım zamanlarda, keşke onunla olsaydım diye düşünüyordum. Jett'i bu kadar çok kendime sakladığım için kendimi kötü hissediyordum. Kardeşimden sayısız kez özür diledim ama umursamıyor

gibiydi. İlişkileri garipti. Bazen birbirlerine ilgi duyuyor gibiydiler, ama çoğu zaman neredeyse kayıtsız görünüyorlardı.

Bir önceki gece Jett'in dairesinde yaptığımız lav kekini düşünüyordum ki asistanım interkomdan konuştu: "Cameron seni görmek için burada."

Kanım birden dondu. Sürekli telefonumu arıyordu ve bıraktığı sesli mesajların hiçbirini dinlememiştim. Acınası özürleri ve açıklamaları benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. "Onu gönderin."

"Sanırım... efendim, içeri giremezsiniz!"

İstemesem de istemesem de ofisime dalacağını biliyordum. Zaten iş günüm neredeyse bitmişti, bu yüzden birkaç dakika erken çıkmaya karar verdim. Çantamı ve telefonumu kaptım, sonra masanın etrafından dolaştım.

Cameron içeri girdi, yüzü eski morluklar ve kesiklerden dolayı hafifçe kızarmıştı. "Beni dinle." Elini kaldırdı, sanki bu beni durduracakmış gibi.

Telefonumu tıpkı Jett'in bana öğrettiği gibi tuttum, böylece tam burnuna saplayıp vurabilecektim. "Yolumdan çekil."

"Lütfen olanları açıklamak için bana bir şans verin."

"Dilini onun boğazına soktuğunu gördüm," diye çıkıştım. "Açıklanacak bir şey kalmadı."

Hayır, öyle değil.

Bahanelerinin düşündüğümde daha acınası olduğunu görünce gözlerimi devirdim. "Cehenneme git." Ofisimden çıktım ve merdivenleri kullandım. Oradan olabildiğince çabuk uzaklaşmak ve en az dikkati çekmek istiyordum. Cameron tüm süre boyunca hemen arkamdan geldi ama olay çıkarmadı.

Binadan çıktıktan sonra sola döndüm ve her gün işten sonra yaptığım gibi Crunch Fitness'a doğru yöneldim. Jett genellikle erkenden orada olurdu. Onu görür görmez, bu sapığın peşimde olmasından dolayı kendimi daha iyi hissedeceğimi anladım.

“Ophelia!” Bana yetişmek için koştu. “Sadece beş dakika beni dinle, tamam mı?”

"Hayır." Yürümeye devam ettim, sanki o yokmuş gibi davrandım.

"Bana birkaç dakika verene kadar seni rahatsız etmeye devam edeceğim. Bu yüzden ya koşmaya devam et ya da dur ve bana dikkatini ver."

Mantığıyla tartışamazdım. İstedigini veririm beni rahat bırakabilirdi. Durdum, elimi belime koydum ve lisedeki popüler kızların bana öğrettiği en sert bakışı ona attım. "İki dakikan var, başla."

“İlk birlikte olduğumuz zamanlarda her şey harikaydı. Ben mutluydum, sen de mutluydun. Sonra ikimiz de daha çok çalışmaya başladık ve birbirimizden uzaklaştık. İşte o zaman Elena ile tanıştım—”

"Adının ne olduğu umurumda değil."

Devam etti. "Her şey kendiliğinden oldu ve ben farkına varmadan... bir ilişki içindeydik."

En azından dürüsttü. Bunu teklif etmesine şaşırdım.

“İşte bu yüzden aramız açıldı. Benim hatamdı. Yaptığım yanlıştı ve o hatayı yapmamalıydım. Sen harika bir kızsın ve ben sadece aptaldım. Beni terk ettiğinde ne kaybettiğimi anladım. Bu yüzden... seninle birlikte olabilmek için onunla olan ilişkiyi bitirdim.” Bana umut dolu bir bakış attı. “Ve sadece seninle.”

Söylemek istediği bu muydu? "Yani... birlikte olduğumuzda ilişkiyi bitirmeye çalıştığın için bundan etkilenmem mi gerekiyor?"

"Aptalca bir hata yaptığımı biliyorum ve bundan ders çıkardım."

"Seni onunla öpüşürken yakaladım!"

"Onunla ayrılıyordum," diye savundu. "Hem sen hem de ben zaten birlikte değildik."

Bu da beynimi patlattı resmen. "Affedersiniz?"

Yaptığı hatanın farkındaymış gibi irkildi.

"Ah..." Duygudan kalbimi tuttum. "Ne kadar tatlısın. Bunu benim için yaptığına inanmıyorum, bebeğim." Sonra ona bir kez daha ters ters baktım ve uzaklaştım.

"Bekle." Bileğimden yakaladı ve bu sefer beni hareketsiz tutmak için tüm gücünü kullandı. "Başka bir şans istiyorum, gerçek bir şans."

Kasıklarına tekme attım ama engelledi. "İki dakikan doldu, pislik herif."

"Özür diledim. Bir daha olmayacak."

Yüzüne yaklaştım. "Sana inansam bile, ki inanmıyorum, seni artık istemiyorum." Elinden kurtulmaya çalıştım.

"Çünkü eşcinsel bir erkeğe aşık oldun mu?"

Gözlerim öfkeyle faltaşı gibi açıldı. "Ya öyleysem?" Bunu söylememe ne sebep oldu bilmiyorum ama ağzımdan çıktı.

"Bana hileci diyorsun ama sen de şehrin her yerinde yakışıklı çocuklarla gezip dolaşıyorsun."

“Ama ben onunla birlikte olmuyordum.” Onu itmeye çalıştım. “Şimdi bırak beni.”

“Hayır. Seninle konuşmayı bitirmedim.” Beni daha sıkı kucakladı ve göğsüne çekti.

Tekrar tekmelemeye çalıştım ama testislerini korumaya devam etti. "Seni kahrolası pislik!"

"Bırak onu." Emredici sesi beni direnmeyi bırakmaya zorladı. Omurgamdan aşağı indi ve aynı anda hem korku hem de güven duygusu hissettirdi.

Cameron, yanında birinin olduğunu fark edince tutuşunu gevşetti.

Jett birkaç adım ötede, kolları yanlarında sarkmış bir şekilde duruyordu. Gözlerinde tehdit vardı ve biraz da deli gibi görünüyordu. "Onu bırak yoksa seni zorla bırakırım."

Sonunda bileğimi kavrayışını gevşeterek beni bıraktı.

“Akıllıca bir seçim.” Jett beni yakaladı ve arkasına çekti. Sonra spor çantasını yere bıraktı ve Cameron'a doğru, onu dövme niyetiyle yaklaştı. “Kimse benim kızıma dokunup da cezasız kalamaz.” Ben farkına bile varmadan, burnuna ve ardından çenesine yumruk attı. Cameron kaldırımda, kanı siliyordu.

Bu sefer Cameron'ı savunmadım. Bunu hak etmişti.

“Sanırım arkadaşlarım sana ders vermemişler.” Kollarını sıvadı.

Cameron hızla ayağa kalktı ve son hızla koşmaya başladı.

Jett orada durup onun gidişini izledi. "Korkak." Omuzları gergindi ve sanki peşinden koşmaya karar verecekmiş gibi nefes nefese kalmıştı. Yerinde kalmaya karar verdiğinde bana döndü. "İyi misin?" Eli, sanki oraya aitmiş gibi belime dolandı.

"Evet, iyiyim."

Çantasını kaptı ve benimle birlikte yürümeye başladı. "Bugün spor salonuna gitmek istemez misin?"

"Elbette."

"Bir içki?"

Şu an bir kadeh viski iyi giderdi. "Lütfen."

En yakın bara girdik, tesadüfen Cameron'ı orada yakalamıştım, sonra bir masaya oturduk. Jett içkileri aldı ve tekrar yerine oturdu. Sanki bir western filmindeymişiz gibi, bardağı masanın üzerinden bana doğru kaydırıldı. "Şerefe!"

Bir yudum içki aldım ama sadece bir yudum alabildim.

"Peki, ne oldu?" Bardağını eğdi ve buz küpleri etrafa dağıldı.

"Ofisime geldi ve olanları açıklamak istediğini söyledi."

"Bence oldukça açık." Gözlerinde öfke, bedeninde ise hiddet vardı.

"Ben de aynı şeyi söyledim. Ama ofisimden ayrılmak istemedi, bu yüzden ben ayrıldım. Tabii ki peşimden geldi. Kendini açıklaması için iki dakika verdim. Aslında söyledikleri oldukça komikti..."

"Hangisiydi?" Beni dinlerken masanın üzerine eğildi.

"Beni aldatıyormuş ama bu ilişkiye gerçek bir şans verebilmek için vazgeçmiş. Anlaşılan ben evlilik malzemesiymişim, o değilmiş." Yüzümde şefkatli bir ifadeyle, "Duyduğun en tatlı şey değil mi?" dedim.

Bir yudum içki alırken güldü. "Bu konuyu Titanic filmine de koymalıydılar."

Gözlerimi devirdim. "Her şey için üzgünüm ama aynı zamanda öfkeliyim de. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Dediğim gibi, böyle hissetmemelisin."

"Çok geç." Bardağımdaki kalan içeceği içtim ve boğazımda yanma hissettim. "Bir tane daha alacağım."

"Vay canına...dur bir dakika." Sadece gözleriyle beni koltuğumda tuttu. "Günün ortası ve alkol sorunlarını çözmeyecek. Bir tanesi yeterli."

Ona dil çıkardım. "Hiç eğlenceli değilsin."

"Ben sorumluyum. Ve sana ben bakacağım."

"Hâlâ sıkıcı," diye takıldım.

"Bakın, ben çok maceraperest biriyim. Ama aynı zamanda koruyucu da biriyim."

"Gerçekten mi?" Elindeki içeceği kapıp bir dikişte içtim.

Dudakları istemsiz bir sırıtışla seğirdi. "Madem tatlısın, bunu görmezden geliyorum."

"Bunu görmezden geleceksin çünkü seni alt edebileceğimi biliyorsun."

"Sadece izin verdiğim için," dedi. "Bu gece bir şey yapmak ister misin?"

"Ne gibi?" Zamanımın çoğunu Jett ile geçiriyordum. O bana ev gibi gelmeye başlamıştı. Hayatıma girdiğinden beri diğer tüm arkadaşlarımı ihmal etmiştim. Kardeşim de umursamıyordu, muhtemelen zor bir dönemden geçtiğimi biliyordu.

"Bir resim kulübü."

Kaşımı kaldırdım.

"Orada içki içersiniz, davul çalarsınız ve her yeriniz boyayla kaplanır."

"Tam bir karmaşa gibi görünüyor."

"Eğlenceli olacak," dedi. "Aklını dağıtacak."

"Elbette," dedim. "Seninle her şeyi yaparım çünkü her şeyi yapmak istediğim tek kişi sensin."

Alaycı gülümsemesi kayboldu ve gözleri duyguyla yumuşadı. "Hisler karşılıklı."

ARKADAŞLARIM CAMERON VE BENİM HAKKIMIZDA DEDİKODULAR yoluyla bilgi edindiler. Hangi dedikodu? Emin değildim. Ama biliyorlardı. Ve doğal olarak, gidip hikayeyi dinlemek istediler. Ama dans eden ve çok eğlenen insanlarla dolu gürültülü bir bara gittiler. Kendi sesimi duymakta zorlandım.

"Sonra onları bir barda birlikte yakaladım," diye bitirdim sözümü.

Denise, birinin boynunu kırmak istiyormuş gibi görünüyordu—herhangi birinin boynunu. "O adi herif. Baştan beri seni hak etmiyordu, bir de sana böyle davranıyor..." Tiksintiyle başını salladı. "Korkunç."

"Evet." Dördüncü içkimi içmeye başladım ve hafif sarhoşluğun daha derin bir şeye dönüştüğünü hissettim.

"Onu iyice tokatladın, değil mi?" diye sordu Jasmine.

"Elimden geldiğince uğraştım. Ama Jett onunla ilgilendi, hatta birkaç kez."

"Jett mi?" diye sordu Denise.

“O benim arkadaşım,” dedim. “Aslında, o abimin erkek arkadaşı.” Bunu düşünmek hâlâ tuhaftı. Jett'e kendi abimden daha yakındım. Her şeyi birlikte yapıyorduk, hatta birlikte uyuyorduk.

"Eşcinsel erkekler en iyisi," dedi Jasmine. "Gerçekten."

“Evet, ve çok yakışıklı.” Sarhoş olduğum için söylememem gereken bir şeyi ağzımdan kaçırdım. “Eşcinsel erkekler neden bu kadar yakışıklı olmak zorunda? Gördüğüm en yakışıklı adam o.”

Denise kaşını kaldırdı. "Kardeşinin sevgilisine mi aşık oldun?"

"Hayır," dedim hemen. "Tabii ki hayır. Ama gerçekten çok yakışıklı. Onu görmelisiniz."

"Baştan çıkarılmak istemiyorum," dedi Jasmine. "Eğer ona sahip olamayacaksam, neden kendime eziyet edeyim ki?"

Ben de aynı şeyi söyleyebilirim.

"Bu gece birlikte olacaksın," dedi Denise. "Hem de işini bilen, harika bir adamla."

Rastgele bir yabancıyla birlikte olmakla ilgilenmiyordum. Jett'le yatıp onun beni neşelendirmesini dinlemeyi tercih ederdim. Cameron ortaya çıkmadan önce bile rastgele ilişki kurma kültürüne hiç katılmamıştım. "İyiyim."

"Hadi ama," dedi Jasmine. "En azından yakışıklı bir çocukla konuş."

İçeceğimi bitirdim ve bir şişeye geçtim. Alkolün aniden etkisini göstermesiyle, bir sisin içine daldım ve tüm çekincelerimin kaybolduğunu hissettim. Cameron'ın beni kandırmasına izin verdiğim için kendime çok kızdım ve beni incittiği için ondan nefret ettim. Sadece geceyi uzaklara dalarak geçirmek ve kendimi daha iyi hissetmek için kardeşimin inanılmaz derecede yakışıklı erkek arkadaşına bel bağlamamak istiyordum. Bu

düşünce, hayatımın ne kadar tuhaf bir hal aldığını fark etmemi sağladı.
"Pekala. Bu da ne?"

Denise heyecanla ellerini çırpı. "İşte benim kızım!"

DENİSE VE JASMINE GECEYİ EĞLENDİRMEK İÇİN ERKEKLER bulmuşlardı ve yakışıklı sarışın bir adam benim yanıma geldi. Gülümsedi ve hoş şeyler söyledi, ama o kadar sarhoştum ki, karşımda erkeksi bir kız olsa bile farkı anlayamazdım.

Çok fazla içkiden başım zonklamaya başlamıştı ama o bana sürekli yeni içkiler ısmarlıyordu. "Moda sektöründe misin?" diye sordu.

"Evet, ben yardımcı baş editörüm."

"Oldukça güzel," dedi. İçeceği bana doğru itti. "Bu beni şaşırtmadı. Kıyafet konusunda iyi bir zevkin var."

Üzerimde ne olduğunu hatırlayamadım. Siyah bir elbise miydi? Aşağı baktım ama yine de aklıma gelmedi.

Bana çok yaklaştı, öpüşebilecek kadar yaklaştı. "Benim evime gelmek ister misin?"

Yakışıklıydı ama onunla yatmak istemiyordum. Zaten ilk gün hiç ilişkiye girmezdim, özellikle de tanımadığım biriyle. "Hayır, yarın erken kalkmam gerekiyor..." Yarın neydi ki zaten? Salı mı?

"Hadi gel." Eli bacağıma gitti. "Yatağım gerçekten çok rahat. Burada kalabilirsin."

Tuvalete gitmeye karar verdim. Kusabileceğimi düşündüm. Akıllı biri gibi yolda su içmeliydim. "Çişim geldi..." Sandalyeden kalktım ve biraz

sendeledim.

"Durun bakalım." Beni tuttu ve dengemi sağladı. "Benim evimdeki banyoyu kullanabilirsiniz."

"Hayır, ben buraya gitmeyi tercih ederim..." Kalabalığın arasından sıyrılıp ilerledim ve hemen arkamda olduğunu hissettim. Tuvalete vardığımda beni yakalayıp duvara itti.

"Benden kaçmaya mı çalışıyorsun?" Sesinde alaycı bir ton vardı ama aynı zamanda ciddi de görünüyordu.

"Hayır, ben sadece..."

Dudakları boynumu aradı ve beni öpmeye başladı. Elleri göğüslerime gitti ve herkesin gözü önünde onları elledi.

Bu adamdan uzaklaşmam gerekiyordu. Onu ittim ama güçsüzdüm.

"Rahatla biraz," dedi. "Hep bu kadar gergin misin?"

Onu atlatıp banyoya girmeyi başardım. Ama sendeliyordum ve aklım başımda değildi. Topuklu ayakkabı giymiş bir Bambi gibiydim. Kabine kadar gidemeyecek kadar güçsüzdüm, bu yüzden duvara yaslandım ve yere kaydım. Kızlar aynada makyajlarını kontrol edip ellerini yıkadılar. Hepsi beni görmezden geldi.

Eğer dışarı çıkmazsam, adamın eninde sonunda beni almak için içeri gireceğini biliyordum. Dışarı sürünerek çıkabileceğim bir fırsat yoktu. Neyse ki, yanımda el çantam vardı, bu yüzden onu açıp telefonumu aramaya başladım. Her şey bulanıktı ve ellerim titriyordu. Jett'in adını bulmayı başardım ve gönder tuşuna bastım.

JETT

Yeni bir müşteri için bir dosyayı inceliyordum ki Ophelia beni aradı. Ekranda adı belirdi ve her zamanki gibi kalbim göğsümde gümbür gümbür atmaya başladı. Kız arkadaşım değildi, heteroseksüel olduğumu bilmiyordu ve ona delicesine aşık olduğumu da bilmiyordu, ama sanki benimmiş gibi hissediyordum. Baş parmağımı ekranda kaydurdum ve gülümseyerek aramayı cevapladım. "Beni özledin mi?" Sesimi olabildiğince kibirli bir şekilde çıkardım.

"Jett?" Sesi alışılmadık derecede tiz ve zayıftı. Arka planda yüksek sesler, insanların konuşmaları ve uzaktan gelen müzik vardı. Ve hasta gibiydi, sanki tuvalette kusmak üzereydi.

"Bebeğim, neyin var?" Kalbim hızlandı, hem de hiç iyi anlamda değil, ve aniden bayılacak gibi oldum.

"Lütfen gelip beni alın..." Acı çekiyormuş gibi nefes nefese kaldı.

Hemen ayağa kalktım. "Neredesin?"

"Bilmiyorum..." Sesi korkmuş gibiydi. "Bir barda oturuyorum ve dışarıda bir adam var. Kahretsin, çok sarhoşum. Zar zor görebiliyorum."

Hangi adam? Kadın sarhoş muydu? Şimdi çok korktum. "Hangi bar?"

"Hatırlayamıyorum..."

Kapıdan çıkıp anahtarlarımı alıyordum. "Düşün bakalım, bebeğim. Hadi ama. Manhattan'daki her barı ararım ama bana bir ipucu ver. Etrafında hangi dükkanlar var? Hangi sokakta?"

"Şey..."

Çılgılık atmak istedim. Bu sapık ona ulaşmadan önce oraya varmalıydım. "DÜŞÜN!"

"Spor salonumuz hemen ileride." Sesi boğuk çıkıyordu, sanki hareket ediyordu.

"Pekala." Bu bana üzerinde çalışabileceğim bir şey verdi. Sokakta koşarken onu telefonda tuttum. "Başka bir şey söyle. Barın adı neyle başlıyor? A ile mi? R ile mi?"

"Şey..." Birkaç anlaşılmaz kelime söyledi.

"Konsantre ol," diye hatırlattım ona. Bir pisliğin ona dokunması düşüncesi bile şakaklarımı ağrıtıyordu.

"Riso'nun...Rizo'nun...Lezzetli..."

"Rizzo'nun mu?" Bunu çözdüğüm için kendimi çok başarılı hissettim.

"Evet!" Sesi ilk defa zayıf çıkmıyordu.

O telefonda konuşmasaydı daha hızlı koşabilirdim. "Telefonu kapatıyorum. Banyoda kal. Oradan çıkma. Anladın mı?"

Sesi çok uzaktan geliyordu. "Evet."

"Birkaç dakika içinde orada olacağım. Biraz bekleyin lütfen."

"Tamam aşkım."

Hoşça kal demeden telefonu kapattım ve koşarak uzaklaştım.

SIRANIN ÖNÜNE GEÇTİM VE TÜM PARAMI ÇIKARDIM. "BAKIN, KIZ arkadaşım içeride sarhoş ve bir adam onu kaçırmak üzere. Bırakın geçeyim." İki yüz seksen beş dolar çıkardım. "Lütfen içeri girmeme izin verin."

Adam arkamda duran öfkeli insanlara göz ucuyla baktı, sonra da usulca parayı aldı. Ardından ipi çözdü ve geçmeme izin verdi.

"Teşekkür ederim!" diye omzuna vurarak koştum. İçeri girdiğimde ışıklar loştu ve kat kalabalıktı. Tuvaletleri görene kadar insanların arasından iterek ilerledim. İki farklı tuvalet grubu vardı. Yanlış olanı seçmeye vaktim yoktu.

Bir an tereddüt ettikten sonra soldaki kabine doğru koştum. Dünyada Ophelia'dan başka kimseyi umursamadığım için, sırada bekleyen kızların homurdanmalarını ve şikayetlerini dinleyerek onları itip geçtim ve sonunda içeri girdim. "Ophelia!" Etrafıma baktım ama onu hiçbir yerde göremedim. Her kabine yumruğumu vurdum ama cevap vermedi. Aldığım tek şey, "Defol git buradan, pislik!" oldu.

Diğerinde olmalı. Oradan hızla uzaklaştım ve bir kez daha kalabalığın arasından sıyrıldım. Bir adamın elinden içeceğini düşürdüğüme emindim ama o kadar hızlı hareket ettim ki nereye gittiğimi görmedi. Diğer tuvalete doğru hızla ilerlerken bir kadının sesini duydum.

"Beni yalnız bırak." Sesi güçsüz ve acınasıydı, sanki tam cümle kurmakta bile zorlanıyormuş gibiydi.

Durdum ve arkamı döndüm, onun olmamasını umdum.

Bir adam kolunu esmer bir kadının beline dolamış, onu kucağına almadan odanın içinde sürüklüyordu. Tam bir aşağılık herif gibi görünüyordu. Her yüzünden belliydi. Ve kollarındaki kadının Ophelia olduğunu fark ettim.

Kadın neredeyse yerde sürükleniyordu. Saçları yüzünü kapatıyordu ve kısa, dar siyah bir elbise giymişti. Elbise yukarı doğru sıyrılmış, neredeyse sadece uyluklarını değil, daha fazlasını da ortaya çıkarıyordu.

Gözlerim karardı.

Adamı omzundan yakaladım ve tahmin edebileceğimden çok daha fazla güç kullanarak onu sertçe bara çarptım.

Ophelia serbest bırakıldı ve sendeleyerek ayakta durdu.

"Bebeğim, buradayım." Onu kollarımın arasına aldım ve göğsüme bastırdım.

El çantasını güçsüzce tuttu. "Jett?"

"Benim. Seni koruyacağım."

O şerefsiz ayağa kalktı ve bana saldırmaya hazırlanıyormuş gibi görünüyordu. "Kendine başka bir kız bul."

Uzaklaşmam gerektiğini biliyordum ama yapamadım. Diz kapağına sert bir tekme attım, yere düşerken çığlık attı.

Oradan hızla uzaklaşmam gerektiğini biliyordum. Yeterince olay çıkarmıştım ve yüzümü göstermeden gitmezsem yasal sonuçlar doğabilirdi. Ophelia'yı göğsüme daha da yaklaştırdım ve kapıdan dışarı taşıdım.

Kapı görevlisi ipi kaldırdı ve hiçbir soru sormadan çıkmama izin verdi.

Kaldırıma çıktığımda ve kulüp arkamda kaldığında rahatladım. Ophelia kollarımda güvendeydi ve hiçbir şey olmamıştı. O iyiydi, bu yüzden ben de

iyiydim.

“Jett?” Kolları boynuma dolanmıştı.

"Seni evime götürüyorum. Yakında evde olacağız."

"Tamam aşkım..."

Kollarımda tüy kadar hafifti, tıpkı spor salonunda yapılan kolay bir egzersiz gibiydi. Kokusu burnuma geldi ve parfümü beni sakinleştirdi. Beni arayıp onu almamı istediği için minnettardım. Onu oradan güvenli bir şekilde çıkarabilecek başka kimseye güvenmiyordum.

Daireme vardığımızda onu içeri aldım ve yatağıma yatırdım. Kısık gözlerle bana baktı. Elbisesi uyluklarının üstüne kadar sıyrılmıştı ve aşağı baksaydım muhtemelen iç çamaşırını görürdüm. Ama gözlerimi onun gözlerinden ayırmadım.

Saçları özenle yapılmış ve parlaktı, yüzünde ise yoğun bir makyaj vardı. Tam bir bomba gibiydi. Bir erkeğin onun zaafından faydalanması beni hiç şaşırtmadı. Onun kadar güzel bir kızla bir daha asla şansı olmayacaktı.

“Şimdi dinlenebilirsin,” dedim. “Sabah konuşuruz.” Yürüyemeyecek kadar sarhoş olmasına biraz sinirlenmiştim. Cameron'la olanlardan dolayı üzgün olduğunu biliyordum ama kendini tehlikeye atması kabul edilemezdi.

"Bana baktığınız için teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Sana her zaman sahip çıkacağım." Bunu düşünmeden söyledim.

Sanki bir şey söyleyecekmiş gibi gözlerimin içine baktı.

Ona bakıp bir şey olmasını bekledim.

Sonra tişörtümü kavradı ve beni kendi üzerine çekti.

Ben farkına bile varmadan dudakları dudaklarımı buldu ve beni sertçe öptü. Parmakları saçlarımın arasında dolaştı ve ağzıma sertçe nefes verdi. Sonra dili içeri girdi ve beni çok güzel bir şekilde yaktı.

Öpüşme hiç de beklediğim gibi değildi. Bunu defalarca hayal etmiştim ama hiç bu kadar güzel olmamıştı. Beni sanki beni seviyormuş gibi, denese bile bensiz yaşayamayacakmış gibi öptü. Bacakları belime dolandı ve sıkı bir kucaklaşmanın içinde kaldık.

İnsan olduğum için onu öptüm ve ona tüm enerjimi verdim. Öpüşürken yüzünü avuçlarımın içine aldım, dudaklarımızın ateşli bir öpüşmeyle birbirine çarpmasını hissettim. Dillerimiz sanki daha önce de yapmış gibi dans etti. Sonra alt dudağını emdim ve bir inilti çıkardım.

“Jett...”

O, tüm hayallerimi gerçekleştiriyordu.

Sonra elbisesinin fermuarını açıp çıkardı.

Onun ne yaptığını biliyordum, tamamen farkındaydım ve onu durdurmadım.

Sütyen takmamıştı ve göğüsleri tamamen görünüyordu. Dolgun ve diktiler. Meme uçları sanki üşümüş gibi sertleşmişti ve kesinlikle nefis görünüyorlardı. Ağzım açık bir şekilde onlara bakakaldım, kendimi durduramadım.

Önce kendi elbisesini çıkardı, sonra da benim tişörtümü çıkardı.

Ben de onu durdurmadım.

Ardından kot pantolonumu ve iç çamaşırlarımı çıkarırken beni tekrar öptü.

Çıplak olduğumun, sertleşmiş penisimin onun görebileceği şekilde ortada olduğunun farkındaydım.

Sonra beni tekrar üzerine çekti ve dudaklarımız yeniden buluştu. Üzerinde yatarken, penisimin karnına bastığını hissettim. Elimle saçlarını kavradım ve onu agresif bir şekilde öptüm, ona sadece bir geceliğine değil, sonsuza dek benim olduğunu söyledim. Siyah tangasını kavradım ve bacaklarından aşağı doğru çektim, onu bana hazır hale getirdim.

Beni daha sert öptü ve bacaklarını belime doladı. "Jett..."

Kendimi ayırdım ve bir memesini ağzıma aldım. Meme ucunu emdim ve ne kadar iyi hissettirdiğine inledim. Diğer memesini de okşadım ve meme ucunu hafifçe sıktım. O kadar güzeldi ki, bunu idrak edemedim.

Sonra ne yaptığımın farkına vardım.

Tam bir pisliktim.

Onu, ona aynı şeyi yapmak isteyen sapık birinden kurtardım.

Ve şimdi ben de ona aynısını yapıyordum, akli başından gitmiş bir haldeyken ondan faydalanıyordum.

Bu, sevdiğim kadındı.

Durmak zorunda kaldım.

Ondan uzaklaşmak için tüm gücümü toplamam gerekti. Nefes nefese ve çok zorlanarak geri çekildim.

Gitmemi istemiyormuş gibi bana doğru uzandı. "Jett..." Omuzlarımdan tuttu ve dudaklarımı tekrar kendi dudaklarına yaklaştırdı.

Kahretsin. Sadece birkaç öpücük daha. Onu tutkuyla öperken boynunu kavradım. Dillerimiz birbirine karıştı ve içeri girerek onu inlettirmek istedim. Ama sonra tekrar ayrılmayı başardım.

"Buraya gel," dedi seksi bir sesle.

Bunun için Mor Kalp madalyasını hak ettim. "Sabah görüşürüz."

"Seni şimdi istiyorum."

Bu kadın beni öldürüyordu. "Sabah görüşürüz." diyebildiğim tek şey buydu.

Gözleri hayal kırıklığıyla doluydu. Alkol ve duyguların etkisiyle gözleri dolmuştu.

Güçlü kal Jett. Onu bu şartlar altında alsaydım kendimi asla affetmezdim. Ertesi sabah hiçbir şey hatırlamazdı bile. Onu istiyordum, ama böyle değil.

Üzerini örtersem işler kolaylaşırdı. Bir tişört kaptım, başından geçirdim ve muhteşem göğüslerini ve sonsuz kıvrımlarını örttüm. "Hadi biraz uyuyalım."

Gömleği çıkarmadı ama mutlu da görünmüyordu.

Yerden tangasını aldım ve detaylıca inceleme isteğime direndim. Güzel bacaklarından yukarı çekip örttüm, bacaklarının arasındaki bölgeye bakmamaya çalıştım. İnanın bana, bakmak istiyordum.

İç çamaşırımı giydim ve yanına yatağa girdim. Kollarım onu sevgi dolu bir kucaklamayla sardı ve sıkıca sarıldım.

Bana karşı mesafeliydi. "Beni istemiyorsun..."

Onu göğsüme çektim ve alnından öptüm. "Seni istiyorum. Ama böyle değil."

Kolunu karnımın etrafına doladı. "Özür dilerim..." Sözleri giderek zayıfladı ve anlaşılmaz hale geldi.

"Özür dileme."

"Ne oldu bilmiyorum... Çok fazla içki içtim."

Söyledikleri giderek daha anlamsız hale geliyordu. "Hadi uyu tatlım. Sabah konuşuruz."

Derin bir nefes aldı ve içini çekti. "Tamam..."

ERTESİ GÜN GEÇ SAATLERE KADAR UYUDU. BEN DOKUZDA UYANDIM ama o öğleden sonraya kadar uyudu. Mesanem dolu olduğu ve çok acıktığım için onunla yatakta yatamadım, kollarından ayrılıp mutfığa gittim. Kahvaltı ve kahveden sonra kanepede bir maç izledim.

Sürekli saate bakıp ne zaman uyanacağını merak ediyordum. Endişelendiğimde, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için yanına gittim. Huzur içinde uyuyordu, vücudu sanki benmişim gibi bir yastığa sarılıydı. Sonra oturma odasına geri döndüm.

Saat birde nihayet uyandı. Dağınık saçları ve bulaşmış makyajıyla yatak odasından çıktı. Tişörtüm dizlerinin altına kadar uzanıyordu ve üzerinde çuval gibi duruyordu. İç çekti, sonra da kendini berbat hissediyormuş gibi şakaklarını ovuşturdu.

"Günaydın canım." Ona bir bardak kahve doldurdum, sonra da ağrı kesici hap verdim.

İkisini de gözlerini kısarak süzdü, sanki bu hareket çok fazla çaba gerektiriyormuş gibi. "Tanrım, dün gece ne oldu...?"

Hatırlamayacağını düşündüm. Onu masaya götürdüm ve oturttum. "Biraz kahve ve kahvaltı yap." Ona bir tabak tost ve yumurta hazırlayıp önüne koydum.

Saçlarını geriye topladı, sonra da rimel izlerini sildi.

Dağınık halde olmasına rağmen, bana hala güzel görünüyordu. "Bir barda içki içiyordun ve bir adam seni taciz ediyordu. Beni arayıp seni almaya gelmemi istedin, ben de seni yatağıma aldım ve birlikte uyuduk." İyi kısımları anlatmamaya karar verdim. Onu sadece utandırırđı ve sonra erkeklerden hoşlandığı halde neden onunla çıplak kaldığı mı açıklamak zorunda kalırdım.

Yumurtalarına dokundu ama yemedi. Kafası karışmış gibiydi. Sonra aniden, çarpıcı bir şekilde, gözleri meşe palamudu büyüklüğüne ulaştı. "Aman Tanrım..."

Elimde bir fincan kahveyle yanına oturdum. "Şimdi hatırlıyor musun?"

"Belirsiz bir şekilde... gelip geçiyor."

"Neden bu kadar sarhoştun?" Sesimdeki öfkeyi gizlemeye çalıştım. Kız arkadaşım değildi, bu yüzden ona kızmaya hakkım yoktu. Gerçek yüzümü göstermek için biraz erkendi.

"Arkadaşlarımla dışarıdaydım..." Saçlarını parmaklarıyla karıştırdı ve yemeğini bıraktı. "Cameron yüzünden çok sinirlenmişim, bu yüzden çok içki içtim... Geri kalanını pek hatırlamıyorum."

"Seni benim getirdiğimi hatırlıyor musun?"

"Hayır," dedi sessizce. Çatalıyla yumurtaları karıştırmaya devam etti.

"Bunu yemelisin." İstemediğim kadar baskıcı bir tonda konuştum.

Ama o da istediğimi yaptı.

"Bunu sık sık mı yapıyorsunuz?"

"Hayır," dedi hemen. "Asla."

“Birinin sana zarar vermesi, kendini tehlikeli durumlara sokma hakkı vermez. Yaptığın şey sorumsuz ve yanlış. Beni ne kadar korkuttuğunun farkında mısın? Bunu bana bir daha asla yapamazsın. Eğer—” Ne dediğimin farkına vardım. “Kendine dikkat etmelisin. Eğer zamanında yetişmeseydim ne olurdu? O adam seni oradan sürükleyip götürecekti. Ve sonra—” Cümleyi tamamlayamadım. Düşünmesi bile çok korkunçtu.

“Bir daha olmayacak.” Bana utanmış gibi bakmadı.

"Bana söz ver." Bunu duymaya ihtiyacım vardı, yoksa bir daha asla dışarı çıkmasına izin vermezdim.

"Söz veriyorum."

"Bunu söylerken bana bak." Sesim emrimi yansıtıyordu.

Bana döndü ve "Söz veriyorum" dedi.

Tam da buna ihtiyacım vardı. "Teşekkür ederim."

Ophelia kahvaltısını sessizce bitirdi.

Onu sadece izledim.

"Beni aldığınız için teşekkür ederim..."

"Rica ederim."

Tabağı kenara ittiğinde birkaç kırıntı kalmıştı. Gözleri hâlâ ışıklar çok parlak yanmış gibi kısılmıştı ve hareketleri her yeri ağrıyormuş gibi ağırdı.

"İstersen yatağına geri dönebilirsin," dedim.

"Hayır, sorun değil. Zaten yeterince uğraştım senin saçına."

Elim onun eline uzandı. "Buraya her zaman hoş geldin. Sadece biraz kızmıştım... çünkü beni korkuttun. Hepsi bu."

"Evet?"

Gözlerine baktım ve başımı salladım. "Tamam. Şimdi yatağına geri dön."
Ona gülümsedim. "Uyandığında öğle yemeğini hazır edeceğim."

Bana gülümsedi ve sonra yatak odama girdi.

Giderken onu izledim, o güzel bacaklarına baktım ve o bacakların beni sardığı zamanki hislerimi hatırladım.

OPHELIA

O gece, asla hatırlamak istemediğim bir felaketti. Keşke Jett yerine Max'i arayıp beni almasını isteseydim. Şimdi ona her baktığımda utanıyordum. Benden ve davranışlarımın ne kadar pervasız olduğundan hayal kırıklığına uğradığını biliyordum. O gece çok farklı bir şekilde, hem de güvende olduğum Jett'in yatağında değil, bambaşka bir şekilde sona erebilirdi.

Hafta geçti ve ben de bunu unutmaya, hayatıma devam etmeye çalıştım. Jett ve ben her zamanki gibi spor salonuna gittik ama ilişkimiz eskisi gibi değildi. Ona bir şekilde ihanet etmiş gibi hissediyordum. Bunu açıklayamıyordum ya da tam olarak ne olduğunu anlayamıyordum ama gerilim oradaydı.

Keşke yapabileceğim bir şey olsaydı.

Sadece zaman her şeyi kolaylaştıracaktı. Arkadaşlarım ertesi gün beni arayıp halimi hatırlamı sordular, umarım bir şey başarmışımıdır diye düşündüler, ama sonuçta yaptığım tek şey, kardeşimin erkek arkadaşı olan eşcinsel bir adamla birlikte olmak oldu.

Hayatım ne zaman böyle bir hal aldı?

Mutfak masasına oturdum ve bir dergiyi karıştırdım.

Max yatak odasından çıktı ve buzdolabından bir bira aldı. "Son zamanlarda keyifsiz görünüyorsun."

Jett'in olanları ona anlatmadığını varsaydım. Anlatmış olsaydı, Max şimdiye kadar mutlaka söylemiş olurdu. "Çok stresliyim."

Jett'in durumu iyi mi?

"Evet. Biz sadece arkadaşız." Bunu neden ağzımdan kaçırdığımı bilmiyorum.

Yavaşça başını salladı. "Tamam..."

Dikkatimi tekrar dergiye çevirdim. "Nasılsınız arkadaşlar?"

"İyi. Şikayetim yok."

"Güzel." Ama bunu gerçekten kastetmediğimi biliyordum.

"Cameron'la ilgili mesele seni hâlâ rahatsız ediyor mu?"

Omuz silktim. "Pek sayılmaz. Üstesinden geldim."

"Öyleyse seni rahatsız eden nedir?"

"Hiçbir şey," dedim savunmacı bir tavırla.

Teslim olurcasına ellerini kaldırdı. "Pekala... Geri çekileceğim."

Sayfayı o kadar sert çevirdim ki yırtıldı.

Max yatak odasına geri döndü ve kapıyı kapattı.

Kendime bir kadeh şarap doldurdum ve aklımdaki her neyse onu silmek umuduyla hepsini tek nefeste içtim.

O GECE YATAKTA BİR O YANA BİR BU YANA DÖNDÜM DURDUM. Çarşaflar vücudumu sarıp beni kucakladı. Odanın sıcaklığı ve rüyalarım yüzünden vücudumdan terler süzülüyordu. Çarşafları üzerimden attım, sonra üşüdüğümü hissettim ve tekrar üzerime çektim. Ama bir o yana bir bu yana dönmeye devam ettim.

Sonra rüya bana geldi, tıpkı ateşten yeni çıkmış bir demir çubuk gibi kızgın bir şekilde.

Jett başucu tahtasına yaslandı ve beni yukarı aşağı hareket ettirirken kalçalarımдан tuttu. Göğsü ter içindeydi ve gözleri kor gibi yanıyordu. Aşağıdan bana doğru sallanırken nefes nefese kalmıştı.

Onu defalarca penetre ederken göğüslerimi okşadım. Saçlarım omuzlarımda dalgalanıyor ve her hareketimde yukarı aşağı sallanıyordu. Beni izlerken gözleri gözlerime kenetlenmişti.

"Çok güzelsin, sevgilim."

Ona doğru hareket ederken tırnaklarım omuzlarına daha da sertçe saplandı. Büyük elleri kalçalarımı kavradı ve penisinin üzerinde yukarı aşağı hareket etmeme yardımcı oldu. "Jett..." Yüzümü onun yüzüne bastırdım ve gözlerine baktım.

"Sana çok aşığım," dedi nefes nefese. "Derinlemesine, delicesine ve gerçekten."

Sözleri dinamit çubuğunu ateşledi ve patlama tüm vücuduma yayıldı. Lezzetli orgazm her sinirime ve lifime ulaşırken boğazımdan bir çığlık

koptu. "Aman Tanrım..."

Yüzünü göğsüme yasladı ve içime boşalırken bir meme ucumu emdi. "Sevgilim..."

Terli bedenlerimiz birbirine değdikçe kollarımı sıkıca ona doladım. Parmaklarım saçlarının arasında gezindi, onu kendime doğru bastırırken adeta kıymetini biliyordum. Ayrılmak istemiyordum çünkü bu dokunuş doğru geliyordu. "Seni çok seviyorum."

Gözlerimin içine baktı ve yüzümü avuçlarının içine aldı. "Seni seviyorum."

Rüya sona erdi ve yatakta ter içinde, nefes nefese doğruldum. Saçlarımı yüzümden çektim, sonra gözlerimi açıp yatak odama baktım. Jett orada değildi ve yalnızdım. Ama rüyanın her detayını hatırlıyordum. En unutulmaz şey seks değildi. Beni öpüşünün inceliği, gözlerimin içine bakarak benimle sevişmesi ve elinin sanki beni sonsuza dek yanında tutmak istiyormuş gibi saçlarıma uzanmasıydı. Bana özel takma adımı söyledi, bu da bana sevildiğimi ve değer verildiğimi hissettirdi. Keşke gerçek olsaydı dediğim bir rüyaydı.

Sonra bunun, büyük teyzenizin çimlerini biçtiğinizde size böcek karşılığında ödeme yapması gibi anlamsız rüyalardan biri olmadığını fark ettim. O an beni derinden etkiledi ve bu görüntünün neden bana geldiğini tam olarak anladım.

Ve biliyordum ki bu rüyayı birçok kez görmüştüm, sadece bu gece değil.

BEN ÇOK, ÇOK KÖTÜ BİR İNSANDIM.

Jett sadece arkadaşım değildi. Kardeşimin erkek arkadaşıydı, sadece ona karşı bir çekim duyduğum, duygusal olarak bağımlı olduğum biri değil,

aynı zamanda bir arkadaştan daha fazlası olarak gördüğüm biriydi.

Ona karşı hislerim vardı.

O, kardeşimin erkek arkadaşıydı.

Ve o eşcinseldi.

Bana ne olmuştu böyle?

Uzun süre inkar ettim. Duygularımı derinlerde sakladım ki farkına varmayayım. Ama artık inkar edemezdim. Jett'i her gördüğümde midemde kelebekler uçuşuyordu. Özellikle o küstah sırıtışını bana verdiği gülümsemeyi bırakamıyordum. Onunla paylaştığım anlar için yaşıyordum. Her gün spor yapmamın sebebi fit olmaya bu kadar önem vermem değildi. Onu görebilmek için yapıyordum. Boş zamanımın tamamını onunla geçiriyordum çünkü olmak istediğim tek yer orasıydı.

Birlikte olmak istediğim tek kişi oydu.

Abim en yakın arkadaşlarımdan biriydi ve ben de onun erkek arkadaşına aşık olmuşum.

Yüzüme sert bir tokat atılmalı.

Ne yapacaktım? Artık Jett'in yanında olamazdım. Bu hisler sadece daha da kötüleşecekti. Belki de ondan yeterince uzak durursam, sürekli onu düşünmekten vazgeçerdim. Belki de rüyalar dururdu.

Başka ne seçeneğim vardı ki?

SEVGİLİM, SPOR SALONUNA GİTMEK İSTER MİSİN?

Jett'in mesajına uzun uzun baktım ve birkaç kez okudum. Onun güzel yüzünü ve muhteşem vücudunu düşündüm. Tüylerim diken diken oldu ve kendimi bulutların üzerinde süzülüyormuş gibi hissettim.

İşte bu yüzden onu göremedim.

Bugün olmaz. Sonra görüşürüz. Bu mesajı yazmak çok zordu. Onu geçiştiriyordum ve belirsiz konuşuyordum. Onunla vakit geçirmeyi tercih ederdim ama eve yalnız gidiyordum.

Her şey yolunda mı?

Onun beni bu kadar iyi tanımasından nefret ediyordum. Evet, sadece çok meşgulüm.

Tamam aşkım.

Bunu ne kadar süre daha sürdürebilirim?

KANEPEDİ TELEVİZYON İZLİYORDUM Kİ MAX YANIMA GELDİ. "YAZMA işleri nasıl gidiyor?"

"Şey," dedi. "Sanırım doğru bir şey buldum."

"Bitirdiğinizde ben okuyayım."

"Eğer bir gün cesaret bulabilirsem," dedi hafif bir kahkahayla. "Bu arada Jett de geliyor."

Hızla doğruldum. "Ne zaman?"

Hızlı hareketlerimi şüpheyile izledi. "Bilmiyorum... birkaç dakika sonra."

Jett gelmeden oradan çıkmalıyım. Koltuktan fırladım, sonra başıma bir sweatshirt geçirdim. Bir dergi ve bir kitap aldıktan sonra çantamı omzuma taktım ve kapıya yöneldim.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Max.

"Az önce ofise gitmem gerektiğini hatırladım."

"Daha önce hiç gece ofise gitmek zorunda kalmadınız..."

"Eh, her şey değişir." Dışarı çıktım. "Hoşça kal." Kapıyı hızla kapattım ve Jett içeri girmeden önce binadan çıkabilmek için merdivenlerden neredeyse koşarak indim. Yollarımız kesişseydi çok garip olurdu.

Karşıya geçtim ve insanların arasından sıyrıldım, ona rastlamadığım için minnettardım. Ofisime vardığımda kapıyı kapattım ve lambamı yaktım. Sonra masamda bir dergi okudum ve gecenin geçmesini bekledim.

JETT'TEN NEREDEYSE İKİ HAFTA BOYUNCA UZAK DURMAYI BAŞARDIM. NE zaman eve gelse, daireden ayrılıyordum. Jett benden bir şey yapmamı istediğinde, onu görmemek için bir bahane uyduruyordum. Onunla iletişimimi sınırlasam da, aradaki mesafe duygularımı durduramadı. Duygularım her zamanki kadar güçlüydü.

O gün işten çıkınca dışarı çıktım ve spor salonunun ters yönüne doğru yürüdüm. Jett'e ayak bileğimi burktuğumu ve artık spor yapmamam gerektiğini söyledim. Bu da onu bir süreliğine rahat bıraktı.

"Hey, tatlım." Sesi her zamanki gibi sıcak değildi. Aslında buz gibiydi.

Durdum ve ona doğru döndüm, binaya yaslanmış olduğunu gördüm. Koyu renk kot pantolon ve koyu yeşil bir tişört giymişti. Her zamankinden daha

çekici görünmesinden nefret ettim. Saçları biraz dağınıktı ama ona yakışıyordu. Muhteşem vücudu beni kendine çekiyordu ve bir şekilde direndim.

Elleri cebinde bana yaklaştı. "Ne oluyor?"

Yüz ifademi bozmadan, "Anlaşma mı? Ne anlaşması?" diye sordum.

"Neden benden kaçırıyorsun?" Gözlerimi süzdü, yalan arar gibiydi.

"Hayır." Geri çekildim. "Acelem var ve gitmeliyim." Zaten onun büyüüne kapılmıştım.

Bileğimden yakalayıp beni kendine doğru çekti. "Beni aptal mı sanıyorsun?" Yüzüme yaklaştı, gözlerinde öfke belirginleşmişti.

"Hayır, ben sadece—"

"Bana yalan söyleme. Neden benden kaçırıyorsun?"

"Ben sadece... meşgulüm." Başka ne diyebileceğimi bilemedim.

"Meşgul müsün?" diye sordu inanmaz bir şekilde. "Meşgul müsün?"

"Neden bu kadar çok zamanı benimle geçiriyorsun ki?" diye sordum. "Bu zamanı Max'le geçirmelisin."

"Vay canına... ne?" Sanki bir şey sokmuş gibi geriye çekildi. "Bu ne demek oluyor?"

"Benimle çok fazla vakit geçiriyorsun. Bu kadar çaba göstermen gereken tek kişi Max olmalı." Saldırıya geçtim, onu kızdırıp beni rahat bırakmasını sağlamaya çalışıyordum.

"Max'le olan ilişkimle ilgili endişelerimi bana bıraksan nasıl olur? Ben de başka arkadaşlar edinebilirim."

"Beni yalnız bırak, tamam mı?" diye sordum ve uzaklaşmaya çalıştım.

"Hayır." Beni tekrar yakaladı. "Bu barda geçirdiğimiz geceyle ilgili mi?"

"HAYIR."

"Emin misin?" Yüzümü tekrar inceledi.

O gece ne olmuş olabilir de onunla konuşmayı bırakmış olabilirim? "Evet. Sadece biraz zamana ihtiyacım var."

"Neyden uzak durayım?" diye tersledi. "En son baktığımda, çok zaman birlikte geçiren iyi arkadaşlardık. Şimdi beni bir anda terk ediyorsun. Bu ne demek?"

Neden geri çekilmiyor ki? "Başka arkadaşlarım var Jett. Başka sorumluluklarım ve yükümlülüklerim var."

"Gerçekten mi?" dedi soğuk bir şekilde. "Tıpkı o barda seni terk eden iki arkadaşın gibi mi? Doğru hatırlıyorsam, yardım için aradığın kişi bendim. Aklına gelen ilk kişi bendim. Beni kurtaracağına güvendin. Şimdi de beni terk mi ediyorsun?"

"Senden ayrılmıyorum. Sadece seni her gün görmek istemiyorum."

"Neden olmasın?" diye sordu. "Bunu son dört aydır yapıyoruz. Ne değişti ki?"

Bu durum çok zorlaşıyordu. Gözyaşlarımın birikmesine izin vermemeye çalıştım. Jett'i seviyordum ve onu incitmekten nefret ediyordum. "Bana biraz alan ver." Başka ne diyeceğimi bilmiyordum. Gerçeği söylemekten başka bir bahane uyduramazdım. Hiçbir şeyin anlamı yoktu. "Beni yalnız bırak."

Jett'in gözleri hüznle doldu ve yıkılmış görünüyordu. Sesindeki öfke kayboldu. "Özür dilerim... ne yaptıysam onun için."

Tanrım, ne kadar berbat bir insandım.

Geri çekildi, yüzünde boyun eğmiş bir ifade vardı. "Sanırım sana biraz alan bırakacağım." Arkasını dönüp sokakta yürümeye başladı, omuzları görünmez bir ağırlığın altında çökmüştü.

KENDİMİ HİÇ BU KADAR KÖTÜ HİSSETMEMİŞTİM.

En dibe vurdum.

Jett ile haftalardır konuşmamıştık. O bana tekrar ulaşmadı, ben de onunla konuşmadım.

Sanki ruhumun bir parçasını kaybettim.

O benim en iyi arkadaşımdı, sadece sevdiğim adam değil; onsuz yaşamak havasız ve susuz yaşamak gibiydi. Her zaman aklımdaydı ve bir şeyle meşgul olmadığım zamanlarda düşüncelerim hep onunla ilgiliydi.

Eşcinsel bir erkeğe nasıl aşık oldum?

Kardeşimle sevgili olan eşcinsel bir adam mı?

Bu acıyı hissetmeyi hak ettim. Aptal olmasaydım bu olmazdı. Sadece kafası gerçekten bozuk biri bu durumda olurdu. Önce beni sevmediği açıkça belli olan bir adamla kaldım, sonra da beni asla sevmeyecek bir adama aşık oldum.

Ciddi sorunlarım vardı.

Ben yatakta kendime acıyarak yatarken Max yatak odamın kapısını çaldı.
"Ophelia?"

"Hmm?"

"Konuşabilir miyiz?"

"Ne hakkında?" Kapıyı açmak için kalkmadım.

"Kapıyı açabilir miyim?"

Beni göremiyor olsa bile omuz silktim.

"Seninle kapının ardından konuşmayı ne kadar sevsem de, artık sıkıcı olmaya başladı."

İç çektim ve doğruldum. "İçeri gel."

Max kapıyı açtı ve yatağımın kenarına oturdu. Bir an bana baktı, gözlerinde acıma vardı. "Jett'le aranızda ne oldu?"

Jett ona bir şey söyledi mi? "Hiçbir şey..."

"Şey, bana artık onu görmek istemediğini söyledi ve seni her gördüğümde çok mutsuz oluyorsun. Demek ki bir şeyler olmuş."

Bunu sonsuza kadar saklayamazdım, özellikle de kardeşimden. Ona söylemekten korkuyordum çünkü tepkisinden endişeleniyordum. Benden nefret eder miydi? Tıpkı anne babamıza yaptığı gibi beni de uzaklaştırır mıydı? Bu durumdan bir daha asla kurtulabilir miydik?

"Benimle konuş." Kollarını uyluklarının üzerine koydu.

Gerçeği söylemek daha kolaydı. Jett'e söylerdi ve her şey anlam kazanırdı. Jett benden uzak dururdu ve kardeşim muhtemelen evden taşınırdı. Onu unutabilirdim.

"Hadi ama abla, benim."

Derin bir nefes aldım. "Benden nefret edeceksin..."

"Asla."

"Bunu çok erken söyleme," dedim üzgün bir şekilde.

Bana daha da yaklaştı. "Senden asla nefret edemem. Ailem beni terk etti ama ben yine de onlardan nefret etmiyorum."

Yaptıklarım beni daha da kötü hale getirdi.

"Dene bakalım, Ophelia."

"Pekala... başlıyoruz."

Konuşmamı sabırla bekledi.

"Nasıl ya da ne zaman olduğunu bilmiyorum... ama oldu işte. Jett ve ben çok zaman geçirdik birlikte. Birlikte spor salonuna gittik, akşam yemeğine çıktık ve sayısız kez onun evinde kaldım. Ve biliyorum ki o eşcinsel ve seni seviyor... bir şekilde... ona aşık oldum." Gerçek ortaya çıkmıştı ve biraz daha iyi hissettim. Sırrı saklamak beni öldürüyordu ve şimdi omuzlarımdan bir yük kalkmıştı. "Çok üzgünüm. Onu asla takip etmedim ya da ona nasıl hissettiğimi söylemedim. Bunu sana asla yapmazdım... ama ona karşı hisler beslemek yine de affedilemez." Kollarımı göğsümde kavuşturup yere baktım.

Max bana bakmadı. Parmak boğumlarını ovuşturdu ve derin bir iç çekti.

"Çok üzgünüm..." Kardeşimi kaybetmeyi göze alamadım. Onu çok seviyordum.

"Bu yüzden mi artık onu görmek istemiyorsun?"

"Hayatımda olduğu sürece onu unutamam."

Bir kez daha içini çekti.

"Sana kötü olduğunu söylemiştim."

"Ophelia, sorun yok. Kendini bu kadar üzme."

“Nasıl yapmazdım ki?” diye çıkıştım. “Eğer kız kardeşim olsaydın, herkes sana beni reddetmeni söylerdi. Sana adeta ihanet ettim.”

"Ama sen yapmadın," dedi.

“Evet, yaptım. Jett senin ve ben onu, yapmaya hakkım olmayan şekillerde düşünüyorum...”

"Ophelia, delirmiş değilim," dedi sakince.

“Bu nasıl mümkün olabilir?”

Tekrar parmak boğumlarını ovarken onlara baktı. "Çünkü ben değilim."

Başımı salladım. "Durum tam tersi olsaydı, ben de bunu halının altına süpürmezdim."

“Belki de durum görüldüğü gibi değildir...”

"Anlam?"

Ayağa kalktı ve ellerini ceplerine koydu. "Jett ile konuşmam gerekiyor. Bu konuşmaya daha sonra devam edeceğiz."

"Hemen şimdi onunla konuşmanız mı gerekiyor?" diye sordum şaşkınlıkla. "Bana bağırmayacak mısınız? Beni reddetmeyecek misiniz?"

"Hayır," dedi kısaca.

“Jett’e söylediklerimi anlatacak mısın?”

Başını salladı.

En azından böyle daha kolay olurdu. Ona yüzüne karşı onu sevdiğimi asla söyleyemezdim. Benden kaçınırdı ve bundan dolayı da kötü hissetmezdi. "Umarım benden nefret etmez."

“Güçlü bir hissim var, yapmayacak.” Dışarı çıktı ve kapıyı kapattı.

Tekrar uzandım ve göğsüme bir yastık bastırdım. Tavana baktım ve konuşmanın nasıl geçeceğini hayal ettim. Jett şaşırarak, hatta şok olacaktı ve sonra ilişkilerini benden saklamak zorunda kalacaklardı. Belki bir gün bunu atlatırdım ve hepimiz aynı odada birlikte olabilirdik.

Ama hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

JETT

Göğsümün derinliklerinde şiddetli bir ağrı hissettim ve dünyanın en kötü gününde bile kendimi hiç bu kadar hasta hissetmemiştim. Kalbim bozulduğu için düzgün kan pompalamıyordu. Artık çalışmıyordu. Vücudumdaki her kas hareket kabiliyetini kaybetmişti. Tek istediğim yatakta yatıp Ophelia'yı benden uzaklaştırmak için ne yaptığımı düşünmekti.

Benimle hiçbir ilgisi olsun istemiyordu.

Bana biraz zamana ihtiyacı olduğunu, meşgul olduğunu ve vakit geçireceği başka arkadaşları olduğunu söyledi. Benim için zamanı yoktu.

Benimle ilgilenmek istemedi.

Bir gün her şey yolundaydı, ertesi gün ise gitmişti. Her gün birlikte vakit geçiriyorduk, sonra bir daha beni görmek istemedi. Onu bardan aldım ve eve götürdüm. Yatağımda çıplak bir şekilde öpüştük, sonra birlikte uyuduk. O andan itibaren her şey değişti.

Acaba aramızda olanları hatırlıyor muydu diye merak ettim. Belki de ayrılığımıza sebep olan buydu. Ya aramızda olanları, çıplak bedenlerimizi

birbirine srtp neredeyse seviştiğimizi fark ettiyse? Ama sorduğumda bundan bahsetmedi.

Neden saklasın ki?

Peki başka neler olabilirdi?

Bu beni öldürüyordu.

Ophelia'nın hayatımda büyük bir yeri olduğunu biliyordum ama o gidene kadar bunun ne kadar büyük bir şey olduğunu anlamamıştım. Hayatımdaki tek kadındı, uğruna yaşadığım kişiydi. Onu görme umuduyla ofisinin önünden ve öğle yemeklerinden geçerken kendimi buldum. Ona rastlayabilmek için Max'in restoranına gittim. Ama bu planların hiçbiri işe yaramadı.

Ve şimdi boğuluyordum.

Daha önce hiç ilişkim olmamıştı, bu yüzden hiç ayrılık da yaşamadım.

Ve gerçekten berbattılar.

Sanki boşanıyormuş gibi hissettim. O kadar çok acıdı ki. Erkekler en iyi arkadaşlarımdı ama Ophelia'nın kalbimde özel bir yeri vardı. Ona her şeyi anlatırdım. Onsuz olmak, eski hayatıma dönmek gibiydi. Daha önce hiç zlmemiştim ama cennetin tadına baktıktan sonra önceki hayatımın sadece bir l olduğunu anladım.

Kendimi barlarda daha sık içki içerken buldum. Normalde Ophelia ile geçirdiğim zamanı alkolde boğularak geçiriyordum. Bar kapanana kadar, akıl almaz bir saatte, barmen beni dışarı atana kadar orada oturuyordum. Eve gittiğimde ise daha çok içiyordum.

Çok acınası bir haldeydim.

KANEPEDE UZANMIŞ HAVAYA FUTBOL TOPU ATIYORDUM Kİ KAPI ÇALINDI.

"İçeri buyurun." Kim olduğu umurumda değil. Eğer Amerika Birleşik Devletleri Başkanı ise, umarım futbolu seviyordur.

Kapı açıldı ve ayak sesleri duyuldu.

Topu havaya atıp durdum. "Hoş geldin, yabancı."

"Benim." Max'in sesi kulağıma geldi.

Birkaç gün önce onunla Ophelia hakkında konuştum. Ayrılığının sebebini bilip bilmediğini sordum. Hiçbir fikri olmadığını söyledi. Hayatında bir erkek olabileceğini düşünmüştüm ama daireye kimseyi getirmediğini söyledi.

Tanrıya şükür.

"Sizin için ne yapabilirim?" diye sordum, topu havaya atmaya devam ederken. "Belki bir aile yemeği?"

Koltuğa doğru yürüdü, sonra havada uçuşan futbol topunu yakaladı. "Konuşmamız gerekiyor."

"Hakkında?"

"Ophelia."

Bu dikkatimi çekti, bu yüzden doğruldum. "Peki ya o? İyi mi?"

"Hayır, iyi değil." Yanıma oturdu. "Hiç de iyi değil."

"Neler oluyor?"

Ensesini ovuşturdu. "Söylediklerim konusunda fikrimi değiştirdim."

Ne demek istediğini anlamadım.

"Ona gerçeği söylemene izin veriyorum." Topu bana fırlattı.

Bakmadan yakaladım. "Ne...?"

"Onun senden neden kaçındığının sebebini öğrendim."

Omuzlarım dikleşti ve kalbim üç saniyeliğine durdu.

"Bana sana aşık olduğunu söyledi." Bunu söylerken gözlerimin içine baktı.

Kalbim yeniden atmaya başladı ve bu sefer göğsüme şiddetle çarptı. Tüm vücudum aşırı hızlandı. Canlandım. Haftalarca beni saran depresyon sanki buharlaştı. Kollarımın titrediğini hissederek yavaşça ayağa kalktım. "Tekrar söyle."

Sırıttı. "Sana aşık."

"Yani...gerçekten bunu mu söyledi?"

Başını salladı. "Kelimesi kelimesine."

Salonda volta atmaya başladım. Yürürken bir lambayı devirdim ve fark bile etmedim. "Demek ki benden kaçınıyormuş, çünkü bana karşı hisleri varmış."

Başını salladı. "Senin erkek arkadaşım olduğunu düşündüğü için kendini çok kötü hissediyor. Ve senin eşcinsel olduğunu düşünüyor."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Evet! Aramızda bir şey olduğunu biliyordum. Biliyordum!" Dikkatimi tekrar ona çevirdim. "Ona ne söyledin?"

"Hiçbir şey. Gerçeği senden duyması gerekiyor, benden değil."

Cüzdanımı ve anahtarlarımı kaptım. "Hemen şimdi ona söyleyeceğim."

"Vay canına, dur bir dakika." Ayağa kalktı ve elini kaldırdı. "Bunu dikkatli yapmanız gerekiyor."

"Neden?" diye sordum. "Onu seviyorum. Ona bunu söyleyeceğim. Sorun çözüldü."

"Sence o da aynı şeyi söyleyip her şey yoluna girecek mi?" diye sordu inanmaz bir şekilde.

Neyi kaçırıyorum? "Neden sorun olsun ki?"

Alnını ovuşturdu. "Dört aydır ona eşcinselmişsin gibi davranıyorsun. Bütün bunların bir yalan olduğunu anlayacağını mı sanıyorsun?"

"Bir şekilde içten içe biliyordu. Birlikte olduğumuz halden... biliyordu."

"Gerçekten öyle yaptığını sanmıyorum, dostum."

"Bak, ben onu senin tanımadığın bir şekilde tanıyorum."

"Eminim öyledir," dedi. "Ama bu konuda haklı olduğumu biliyorum. O senin hakkında hiçbir şey bilmiyor, sadece uydurduğun yalanları biliyor. Bunun onu incitmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Ona gerçeği söyleyemediğimi açıklayacağım. Yalan söylememin sebebi istediğim için değildi."

Omuzlarını silkti. "Tam olarak nasıl tepki vereceğini bilmiyorum ama hayal ettiğin gibi masalsı bir şekilde olmayacak."

"Önemli olan birbirimizi sevmemiz. Bir yolunu buluruz."

"Umarım haklısınızdır," dedi sessizce.

Şimdi zihnime bir şüphe tohumu ekti. Ya beni kollarını açarak sevmediyse? Ya beni itip uzaklaştırdıysa? "O zaman ne yapmam gerektiğini düşünüyorsun?"

"Tek bir seçeneğin var, değil mi? Ona gerçeği söylemelisin. Sadece umutlanmanı istemiyorum."

"Belki de haklısın," diye itiraf ettim. "Belki de işler istediğim gibi gitmeyecek. Ama gidecek. O ve ben bunun üstesinden geleceğiz. İlk başta incinebilir ama dayanacak."

"Tanıdığım tüm erkekler arasında, onu en çok sen hak ediyorsun. Umarım onu elde edersin."

"Onu ben halledeceğim." Kapıya yöneldim. "Çıkarken kapıyı kilitle."

"Gidecek hiçbir yerim yok, sen eve gelene kadar burada kalacağım."

"Sanırım sabaha kadar geri dönmeyeceğim."

KAPISINI ÇALDIM VE CEVAP BEKLEDİM. KAPI AÇILMAYINCA TEKRAR çaldım. Eğer benden bilerek kaçıyorsa, bunun yanına kalmasına izin vermeyecektim. Benimle yüzleşmek zorunda kalacaktı.

"Ophelia! Kapıyı aç." Yumruğumu tahtaya vurdum.

Sonunda kapıyı araladı. Küçük aralıktan, yoga pantolonu ve tişört giydiğini görebiliyordum. Saçları dağınık bir topuz yapmıştı. Yüzünde makyaj yoktu. "Max burada değil." Kapıyı tekrar kapatmaya başladı.

Kapının kapanmaması için ayağımı aralıktan içeri soktum. "Seninle konuşmaya geldim."

Gergin bir şekilde saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Şey, meşgulüm."

İçeriye daldım ve kapıyı arkamdan sertçe kapattım.

Hızla geri çekildi ve bana daha önce hiç bakmadığı bir şekilde baktı. Gözlerinde korku vardı. Artık yanımda rahat hissetmiyordu. Yüzünde utanç ifadesi vardı. Utanç da apaçık ortadaydı.

Artık orada olduğuma göre ne diyeceğimi bilemedim. An gelmişti. Ona tam olarak nasıl hissettiğimi, her gece yatağında istediğim tek kadının o olduğunu söyleyebilirdim. Onu, başka hiçbir insana duymadığım kadar çok önemsiyordum. O benim hayatımdı. Bunu açıklamak için hangi kelimeleri kullanabilirdim? "Max'le konuştum."

Başını hafifçe salladı. "Ah..."

"Ve bana senin benim hakkımda söylediklerini anlattı."

Bakışlarını kaçırdı ve yere baktı. "Ben... Çok üzgünüm. En son isteyeceğim şey ilişkinize karışmak. Duygularım masum, yemin ederim." Sesi sonunda titredi.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp alnımı onun alnına yasladım. "Ben de aynı şeyi hissediyorum, Ophelia. Uzun zamandır, tanıştığımız andan beri böyle hissediyorum."

Bana baktı ve gözlerinde şaşkınlık belirdi. Yüzümü incelerken gözleri bir o yana bir bu yana gidip geldi. Dudakları hafifçe kıpırdadı, şaşkın bir ifade takındı. "Ne...?"

"Ophelia, seni seviyorum. Seni çok uzun zamandır seviyorum."

Hâlâ anlamamıştı. "Ama... bu nasıl mümkün olabilir?"

“Uzun bir hikaye ama... Ben eşcinsel değilim. Hiç eşcinsel olmadım. Asla da olmayacağım.”

Sözsüz bir şekilde bana sorular sordu.

“Ben profesyonel bir eskortum. Kardeşin, ailesi ve senin üzerinde iyi bir ilk izlenim bırakmak için bana erkek arkadaşımı gibi davranmam için para ödedi. Dediğini yaptım, ama seni görür görmez senden uzak duramadım. Ateşinin sıcaklığını hissetmek istedim.”

“Bir ay önce Max’e sana gerçeği söyleyebilir miyim diye sordum. Ama söyleyemeyeceğimi söyledi. Seninle her gün vakit geçirmek benim açımdan asla dostça olmadı. Benim için her şeydin. Benim için dünyamsın. Seni çok uzun zamandır istiyordum ve sensiz olmak bir işkenceydi. Max’e nasıl hissettiğini söylediğinde, sırf kendi çıkarı için bizi ayrı tutamayacağını anladı. Bu yüzden şimdi sana gerçeği söylüyorum, sana delicesine aşığım.” Gözlerine baktım ve tepkisini izledim. Pek bir şey yoktu. Gözleri kısıldı ama konuşmadı. Ne düşündüğünü bilmiyordum. Bir şey söylemesini, sonunda birlikte olabildiğimiz için ne kadar rahatladığını anlatmasını bekledim.

Ama o sessiz kaldı.

Kalçalarından tuttum ve yaklaştım. Dudaklarından öptüm ve dudaklarının tadına baktım. Daha önce de öpmüştüm, bu yüzden nasıl hissettirdiğini tam olarak biliyordum ama yine de beni şaşırttı. Onu vücuduma sıkıca bastırdım ve ağzına nefes verdim, her saniyesinin tadını çıkardım.

O da beni öptü, yavaşça ve önceki kadar coşkuyla değil. Dudaklarında eskisi kadar canlılık ve tutku yoktu. Sonra birden ayrıldı. "Özür dilerim... Hepsini birden sindirmek zor."

Ona çok şey anlattığımın farkındaydım. "Anlıyorum." Onu öpmedim ama ellerimi üzerinde tutmaya devam ettim.

"Tüm bu süre boyunca dürüst müydün?"

"Ve sana delicesine aşığım." Önemli olan buydu.

"Yani, soyunma odasında birlikteyken... sen heteroseksüel miydin?"

Onun kıyafet değiştirmesini izledim ve bunun muhtemelen kötü bir fikir olduğunu düşündüm. "Şey... evet."

"Ve beni çıplak gördün..." Çok utanmış görünüyordu.

"Üzerinde iç çamaşırın vardı." Bu söylenmesi aptalca bir şeydi.

Yanakları kızardı. "Ve seninle birlikte olduğumda... sen heteroseksüeldin."

"Evet..."

"Bunca zamandır dürüsttünüz."

Anlaşılması bu kadar zor muydu?

"Yani... senin hakkında söylenen hiçbir şey doğru değil."

"Hayır, işte bu noktada yanılıyorsunuz. Benimle ilgili diğer her şey doğru."

"Ama sen bir ilaç mucidi değilsin. Sen bir eskortsun."

"İşte tek sorun bu," dedim.

Başını salladı. "Sanki artık seni tanımıyorum gibi hissediyorum."

"Öyle deme. Beni tanıyorsun. Ve eğer öyle istiyorsan, birbirimizi tekrar tanıyabiliriz. Ben fazlasıyla sabırlıyım."

"Yani, hiç eşcinsel olmadınız mı?"

"Ben her zaman heteroseksüel oldum." Bunu zaten söylemiştim. Buluşmamız hiç de istediğim gibi gitmiyordu.

“Daha önce ciddi bir kız arkadaşın oldu mu? Hiç evlendin mi? Bunların hiçbirini bilmiyorum.”

“Her iki sorunun da cevabı hayır.”

Başını salladı ama bu cevaptan memnun kalmış gibi görünmedi.

"Sevgilim, hiçbir şey değişmedi. Artık istediğimizi elde edebiliriz."

“Cameron...” Düşüncelerini toparlarken duraksadı. “Onunla ilgili yaşanan her şey, hastalanması, şarabı dökmesi ve beni aldatırken yakalanman... bunların hepsi senin yüzündendi.”

İç çektim. "Ne yaptığını görmek için onu takip etmiş olabilirim. Ama bu seni ayırmak ve sana sahip olmak için değildi. Seni ondan uzak tutmak içindi, çünkü o seni hak etmeyen bir köpek."

“Onunla birlikte olmamamı istediğinde—”

“Onun seni aldattığını biliyordum. Sadece henüz kanıtım yoktu.”

Geriye doğru bir adım attı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Dünyam tamamen altüst olmuş gibi hissediyorum. Doğru bildiğimi sandığım her şey bir yalanmış. Ne yapacağımı bilemiyorum."

Ellerimle yüzünü kavradım ve bana bakmaya zorladım. “Aramızdaki her şey gerçektir. Zaten önemli olan tek şey bu.” Dudaklarının kenarına bir öpücük kondurdum ve geri çekildim. “Gözyaşlarını öperek sildiğimde, bu gerçektir. Seninle yattığımda ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirdiğimde, bu gerçektir. Seni savunmak için Cameron'ı üç kez dövdüğümde, bu gerçektir. Sana karşı hissettiklerim gerçek. Ophelia, önemli olan tek şey bu. Yavaş yavaş ilerleyelim ve bunu görebilirsin.”

“Bilmiyorum.” Bir adım daha geri çekildi.

"Beni dışlamayın," dedim hemen.

“Cameron bana yalan söyledi. Bütün ilişkimiz bir yalandı. Ve... bu gerçekten canımı acıttı. Şimdi de aynı şekilde hissediyorum.”

“Sakin beni onunla kıyaslama.” Sözlerim hırıltılı bir sesle çıktı ağzımdan. “Asla. Ben gerçekten seni önemsiyorum. Gerçekten seni seviyorum. Ama bu aynı şey değil.”

"Farklı bir bağlamda olsa bile, her şey yine de bir yalandı."

Kolundan tutup onu kendime doğru çektim. "Hayır, öyle değil. Ben işimi yapıyordum ve Max'i yarı yolda bırakamazdım. Böyle davranma, Ophelia."

“Gerçekten benim bakış açımı anlamıyor musun?” Sesi öfkeyle yükseldi. “Max'e ihanet ettiğim için haftalardır kendimden nefret ediyorum. Eşcinsel bir erkeğe nasıl aşık olabileceğimi anlamadım. Kendimi tamamen sorgulamama neden oldu. Ama senin bunca zamandır heteroseksüel olduğunu bilmek... Kendimi aptal gibi hissediyorum.”

"Ahmak değilsin," dedim nazikçe. "Sana sürekli kur yapıyordum. Bana aşık olmanı istiyordum ki görevim bittiğinde seni elde edebileyim."

"Yani bilerek benimle dalga geçtin?"

"Hayır, seninle dalga geçmedim. Muhteşem yeteneklerim olabilir ama birini kendime aşık edemem."

“Senin önünde kıyafet değiştirdim...” Yanakları domates gibi kızardı.

“Ve bu çok güzel bir manzaraydı.” Utanmanın bir anlamı olmadığını düşündüm. “Üzerinde bir şey olsun ya da olmasın, zaten kalçana bakıyordum.”

Gözlerinde öfke parladı. "Benimle soyunma odasına girmemeliydin."

“Biliyorum,” diye itiraf ettim. “Ama kahretsin, ben de insanım. Biraz anlayış gösterin.”

"Bu çok tuhaf. Sanki bambaşka bir insan olmuşsun gibi hissediyorum."

Bu neden oluyordu? Max neden haklı olmak zorundaydı? "Ophelia, senden hemen benimle olmanı istemiyorum. Bunu yavaş yavaş ilerletebiliriz. Seni bir randevuya çıkarayım ve beni, gerçek beni tanıyasın. Aynı kişi olduğumu göreceksin."

"Bilmiyorum..."

"Evet," dedim kararlılıkla. "Bana bir şans ver. Beni öylece bir kenara atma. İkimiz de birlikte mükemmel olduğumuzu biliyoruz."

"Bunu nereden bilebilirim ki?" diye sordu. "Seni tanımıyorum ve sana güvenmiyorum ki?" Sözleri havada asılı kalırken gözlerimin içine baktı. Suçlama ve öfke bir bulut gibi havada süzülüyordu.

Artık iyice sinirlenmeye başlamıştım. "O gece seni o bardan aldım, evime götürdüm. Seni yatağıma yatırdığım anda beni öpmeye başladın. Ve nazik ve masum bir şeyden bahsetmiyorum. Dilin anında boğazıma girdi."

Sözlerim karşısında gözleri faltaşı gibi açıldı. Gerçekten şaşırmış gibiydi, demek ki hiçbir şey hatırlamıyor.

"Sonra elbiseni ve tangasını çıkardın, sonra da benim kıyafetlerimi yırttın. Yatağımda tamamen çıplak bir şekilde öpüştük ve bana seninle sevişmem için yalvardın. Hatırlamıyor musun?"

Başını salladı ve başka yöne baktı.

"Hayatımda hiçbir kadına bu kadar çekilmemiştim ve seni çok istiyordum. Bacakların belime dolanmış, altımdaydın. Seni alabilirdim ve sen bunu hatırlamazdın bile. Ama yapmadım. Giysilerini tekrar giydirdim ve uyumanı sağladım. Belki mükemmel değilim ve bu durumu en iyi şekilde yönetmedim, ama berbat bir adam değilim. Bakmamam gereken bir anda

kalçana baktım ama sarhoşken seninle ilişkiye girmedim. İşte ben böyle bir adamım. Ve bilmen gereken tek şey bu.”

Sözlerim olumlu bir etki yaratmamış gibiydi. Aksine, utanmış görünüyordu. Benden uzaklaştı ve odasına doğru yöneldi. Arkasına bakmadan ve konuşmadan kapıyı kapattı ve kilitledi.

Kahretsin, neden bu benim başıma geliyordu?

OPHELIA BENİMLE KONUŞMAYI YA DA İLETİŞİM KURMAYI REDDETTİ. HER aradığımda cevap vermedi. Dairesine her gittiğimde de kapıyı açmadı. Max de pek yardımcı olmadı. Onunla her konuştuğumda omuz silkip bana "Sana söylemişim" der gibi baktı.

Bunu nasıl düzelttim?

Onu nasıl geri kazandım?

Belki de sadece zamana ihtiyacı vardı. En iyi arkadaşı olarak gördüğü bir kişi hakkında bir şeye inanıp sonra bunun tamamen yalan olduğunu öğrenmek zor olurdu. Onun durumuna sempati duymaya çalıştım ama zordu. Değişime alışırken neden onu kucaklayamıyordum ki? Dışlanmaktan nefret ediyordum.

Ophelia'nın hayatımda olmaması beni çıldırtıyordu. Spor salonunda olduğum her seferinde, onsuz aynı hissetmiyordum. Yatağımda uyurken, yanımda onun yatmasını diliyordum. Bazen komik bir şey görüp ona anlatmak istiyordum ama yapamıyordum.

Onu özledim.

Hayallerimdeki kızı buldum, sonra da onu kaybettim mi gerçekten?

Bu yenilgiyi öylece kabullenmeyecektim. Belki bana güvenip güvenemeyeceğinden emin değildi ama onu aksine ikna edebilirdim. Hayatımda hiçbir şeyden vazgeçmemiştim. Gerçekten önemli olan tek şeyden vazgeçmek aptallık olurdu.

İŞTEN ÇIKIŞ SAATİNİ BİLİYORDUM, BU YÜZDEN OFİSİNE DOĞRU YOLA koyuldum. Onu sokakta köşeye sıkıştırıp korkutmak istemedim. En azından bu şekilde geleceğimi biliyordu ve kaçamayacağını da biliyordu.

Sekreteri beni görünce interkomdan konuştu: "Jett sizi görmek için burada."

Ona kim olduğumu hatırlatmama gerek kalmadı. Beni hatırladı. "Teşekkürler."

Ophelia'nın sesi interkomdan geldi. "Ona çok meşgul olduğumu söyleyin."

Burn. "Onun için bir sürprizim var." Asistanına gülümsedim, onu etkilemeye çalışıyordum.

"İçeri buyurun." Bana göz kırptıktan sonra işine geri döndü.

Ofisine girdim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Ophelia, duymamı istediği belli olan yüksek bir iç çekişle, "Çok meşgulüm, Jett," dedi.

"İşten çıkış saatiniz..." Saate baktım. "Bir dakika. O kadar meşgul olduğunuzu sanmıyorum."

Sinirlendiğinde her zamanki gibi saçlarını omzunun üzerinden attı. "Ofisime gelmeniz uygunsuz."

“Eh, ikimiz de biliyoruz ki ben hiçbir zaman uygunsuz davranmadım.” Masasına yaklaştım ve üzerine eğildim. “İşten sonra kahve içmeye gidelim.”

"HAYIR."

Dudaklarımız neredeyse birbirine değene kadar yaklaştım. "Evet."

Nefesi tenime değdi ve dudaklarıma baktı.

Hâlâ beni istiyordu. "Birkaç dakikanızı alana kadar durmayacağım. İş birliği yapmanızı öneririm."

"Tamam, Cameron."

Yanma hissinin beni sarmasına izin verdim. "Beni onunla kıyaslamayı bırak. Kızgınlığımı görmek istemezsin."

"Seni daha önce de kızgın halde gördüm."

“Hayır, yapmadın.” Bakışlarını bir anlığına onun gözlerine diktim, sonra bakışlarımı kaçırdım. “İşlerimizi bitirelim ve gidelim.”

Bana zehirli bir bakış attıktan sonra evraklarını topladı ve bilgisayarını uyku moduna aldı. Ardından çantasını kaptı ve saçlarını omzunun üzerinden attı.

Masasının etrafından dolaşarak gelirken ona bakakaldım. Siyah bir elbise ve gri bir hırka giymişti. Ayaklarında topuklu ayakkabılar vardı. Her zamanki gibi seksi görünüyordu. Ona kapıyı açtım, eskiden olduğum gibi aynı adam olduğumu gösterdim.

Yapılan hareketi şöyle bir fark etti, sonra dışarı çıktı.

Binadan çıkıp kaldırıma sessizce yürüdük. Sessiz kalmaya kararlı görünüyordu. Ben ise kahve dükkanı için tüm kozlarımı saklıyordum.

Karşıma oturup bana baktığında, gidecek hiçbir yeri kalmamıştı.

Bir Starbucks'a vardık ve kapıyı onun için açtım. "Burası da diğerleri kadar iyi görünüyor."

İçeri girdi ve sıraya girdi.

"Ne alıyorsunuz?"

"Anlayabilirim," dedi hızla.

Neden bu kadar inatçıydı? "Israr ediyorum."

"Sorun yok."

"Ben seni zorlamadan önce şımarıklığı bırakmanı öneririm."

Gözlerimi hiç kırpmadan karşıladı.

Sonra boynunu kavradım ve dudaklarına sert bir öpücük kondurdum.

Dokunuştan irkildi ama beni itmedi ya da durdurmaya çalışmadı.

Geri çekildim. "Şimdi bana ne bok istediğini söyle."

"Buzlu siyah çay," dedi robot gibi.

"Şimdi oturun lütfen, hemen geliyorum." Sıradaki diğer insanların dikkatini çekmemek için sesimi alçak tutmaya çalışıyorum.

İstedikimi yaptı.

İçeceklerimizi aldıktan sonra, onun karşısındaki koltuğa oturdum.

Her zamanki gibi kibar bir şekilde pipeti içeceğine koydu ve "Teşekkür ederim" dedi.

"Rica ederim tatlım." Az önce ona karşı oldukça sert davrandığım için, bu sefer nazik olmaya çalıştım.

İeeğinden bir yudum aldı, sonra bana baktı, belli ki ilk konuşmaya hiç niyeti yoktu.

“Üniversite için NYU'ya gittim. İşletme bölümünde okudum. Mezun olduğumda, bir sürü öğrenci kredim vardı. Rhett, randevuya çok ihtiyacı olan insanlara eşlik etme fikrini ortaya attı. İyi ve kolay para kazanıyorduk ama kısa sürede kartopu gibi büyümeye başladı. Bu işten, yapabileceğimiz diğer her şeyden daha fazla para kazanıyorduk. Bu yüzden, bu işe devam ettik.”

Anlayışla başını hafifçe salladı. "Peki sen insanlarla mı yatıyorsun?"

Öyle mi düşündü? Bana bu kadar mesafeli davranmasının sebebi buymuş. "Hayır, kesinlikle hayır. Sadece el ele tutuşuyoruz ve bele dokunuyoruz. Hepsi bu. Bu tür şeyler konusunda katı kurallarımız var."

Derin bir rahatlama nefesi verdi. "Ve Max'in odasında uyuduğın zamanlar..."

"Yerde, şişme yatakta tek başıma uyudum."

"Anlıyorum..."

Umarım bu onun bana ısınmasını sağlar. Kim bir fahişeyle çıkmak ister ki? “Benim işim sadece birinin sevgilisi olmak değil. Bundan daha fazlası var. Ömür boyu süreceğ birçok arkadaş ediniyorum. Max bunun iyi bir örneğı. Onu gerçekten bir insan olarak seviyorum ve ona elimden geldiğince yardımcı olabildiğim için mutluyum. Sadece işlerin onun istediğı gibi gitmemesine üzüliyorum.”

Bana anlaşılmaz gözlerle baktı. "Daha önce hiç kız arkadaşın olmadıysa, bu rastgele cinsel ilişkiye girdiğın anlamına mı geliyor?"

Bu sorunun geleceğini biliyordum. "Evet." Bunu saklamayacaktım ya da yalan söylemeyecektim.

Gözlerinde hayal kırıklığı vardı. "Ben öyle bir kız değilim, Jett."

"Biliyorum. Sence neden sana aşığım?"

Gözlerini devirdi. "Çok tipik. Bütün Manhattan'la yatıyorsun ama sadece düşük numaralı bir kızla yetiniyorsun. Senin gibi cinsiyetçi domuzlardan nefret ediyorum. Yani, eğer çok kişiyle yatsaydım, senin için yeterince iyi olmaz mıydım?"

Bu ters tepti. "Benim demek istediğim bu değil. Sadece kendine saygı duyman beni cezbediyor. Hepsi bu. Çoğu kız gibi erkek ilgisine ihtiyacın yok. Kaç erkekle yattığınla alakası yok. Gördüğüm en güzel kadınsın, Manhattan'da yaşadığım düşünülürse bu çok şey ifade ediyor ve sen bunu tamamen görmezden geliyorsun. İşte bu inanılmaz seksi."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve farkında olmadan göğüslerini yukarı doğru itti.

Bakmamak için elimden gelenin en iyisini yaptım.

"Yani, son dört aydır rastgele kadınlarla mı yatıyorsun?" Sesinde küçümseme vardı.

"Seni tanıdığım günden beri kimseyle yatmadım." Bu doğrudu. Yatağında olan tek kadın sendin. "Her zamanki gibi teklifler aldım. Ama istemedim. Seni istiyorum." Gözlerimde samimiyet parlıyordu. "Hiçbir zaman ilişki içinde olmak istemedim çünkü sıkıcı ve tekrarlayıcı geliyorlar. Aynı kişiyle ancak belli bir sayıda seks yapabilirsiniz, sonra aklınız başınızdan gider. Ama arkadaşlarım evlendiler ve onları hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Sonra seni tanıdığımda... her şey anlam kazandı."

"Benimle yatmadın. Sıkıcı ve tekrarlayıcı olabilirim." Sesinde alaycılık vardı.

"Seninle flört ettim. İnan bana, hiç sıkıcı değildi."

Gözlerimdeki yakıcılığa dayanamayarak bakışlarını kaçırdı.

Masaya doğru eğildim. "Benim hakkımda başka ne bilmek istersiniz?"

"Cinsel yolla bulaşan bir hastalığınız mı var?" Bu ciddi bir soru değil, alaycı bir soruydu.

"Hayır. Sık sık kontrol ediliyorum." Bu hakarete karşılık vermedim.

Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Şu anda gerçekten çok aptalca davranıyorsun." Bu sözler düşünmeden ağzımdan döküldü.

"Affedersin?"

"Birbirimizi seviyoruz. Seni ilk gördüğüm anda sana aşık oldum. Sen de bana aşık oldun... Ne zaman olduğundan emin değilim. Ve önemli olan da bu. Biliyorum, alışılmadık koşullar altında oldu ama bu durum kim olduğumuzu değiştirmiyor. Sen ve ben derin bir düzeyde bağ kurduk. Tanıştığımız anda bu bağ oluştu."

"Ama sana karşı açık davrandım çünkü eşcinsel olduğumu düşündüm," diye tısladı. "Eğer sadece benimle yatmak isteyen bir adam olsaydın asla bu kadar açık sözlü veya dürüst olmazdım. Yani, koşullar fark yaratıyor."

"Başlangıçta sadece seninle yatmak istiyordum ama bu hızla değişti. Seninle birlikte olmak istememin birçok sebebi var ve seks listenin en sonunda yer alıyor. Ve eşcinsel olduğumu düşünmen iyi oldu. Yoksa bu gelişen dostluğumuz olmazdı. Belki de sen de bana aşık olmazdın."

"Hâlâ aldatıcıydı."

Acaba hiç aklı başına gelmeyecek miydi? Bu son muydu? Cinsel yönelimim konusunda dürüst olmadığım için ilişki başlamadan mı bitirmişti? "Zaten bir ilişki içindeydik, Ophelia. Resmi olmayabilir,

geleneksel olmayabilir ama öyleydik. Tüm zamanımızı birlikte geçirdik ve zor zamanlarda yardım için bana döndün. Başka herhangi birini arayabilirdin ama beni aradın—çünkü bana güvendin."

"Sana güvendim." Bana bakmadı.

Neden bu konuda bu kadar zorluk çıkarıyordu? "Gerçekten de bunu unutmama izin vermeye hazır mısın?" Sesimde inanmazlık vardı. "Sadece eşcinsel olduğumu düşündüğün için sahip olduğumuz her şeyi çöpe atmaya hazır mısın?"

"Bu, sandığınızdan daha karmaşık ve siz de bunu biliyorsunuz."

"Hâlâ sevdiğin adamı bunun için kaybetmeye razı mısın?" diye inanmaz bir şekilde sordum. "İşin özü bu."

Bana döndü. "Sevdiğim adama ne oldu bilmiyorum. Ama o artık sen değilsin."

Bu sözler göğsümde paramparça oldu, adeta yakıp kavurdu. Hiçbir şey beni bu kadar incitmemişti. Hayattaki amacımı kaybettim. Kalbimi söküp çayına attı, buz küpleriyle birlikte donmasına izin verdi. Beni bir kenara attı çünkü artık beni istemiyordu. Onun için hiçbir şeydim, sadece sokaktaki sıradan bir insandım.

Kendimi çok kötü hissettim.

Berbattan da beter.

Ellerim masanın üzerinde titremeye başladı, bu yüzden onları kucağıma çektim ki görmesin. Yıkıldığımı söylemek yetersiz kalır. Eğer böyle tepki vereceğini bilseydim, ona gerçeği hiç söylemezdim. En azından hayatımda o şekilde yer aldığı için, onun eşcinsel arkadaşı olmaya devam ederdim.

Artık o yoktu.

Söyleyecek hiçbir şey aklıma gelmedi. Ayağa kalktım ve dokunmadığım kahvemi masada bıraktım. Ona baktığımda, o yeşil gözler bana parlıyordu. Bakışlarında öfke ve acı vardı. Konuşmak için ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı. Resmen pes etmiştim. Bu iş hiçbir yere varmayacaktı. Bir kanoyu akıntıya karşı kürek çekerek ilerletiyordum. Eğer kürek çekecek başka biri olsaydı başarabilirdim. Ama yoktu. Masadan uzaklaştım ve kahve dükkanından çıktım. Ona sırtımı döndüm ve uzaklaştım, attığım her adımda kendimi daha da güçsüz hissediyordum.

Onu kaybettim ve bir daha asla ona sahip olamayacağım.

Pes etmiştim.

OPHELIA

Jett'in gözlerindeki o yıkılmış ifadeyi asla unutmayacağım. Sanki ayaklarının altındaki toprak çekilmiş gibiydi. Giderken omuzları eskisi gibi geniş değildi. Kederinin ağırlığı altında çökmüşlerdi. Ama ben orada oturup onu izledim. Durdurmadım.

Haftalar geçti ve kayda değer hiçbir şey olmadı. Zaman adeta bir bulanıklık gibiydi. Hatırladığım tek şey işe gidip eve gelmekti. Market alışverişine gitme motivasyonum olmadığı için bol bol dondurulmuş waffle yiyordum.

Jett beni aramadı.

Onu aramadım.

Sanırım işimiz bitmişti.

Rüyalarımda bana geldi ve rüyalarım güzel ve tutkulu olsa da, bitmelerini diledim. Tam bir işkenceydi. Ona sahip olamıyordum, bu yüzden yaşadığım deneyimler acı vericiydi.

Bana anlattığı tüm yalanları bir türlü atlatamadım. Tüm ilişki kurgu üzerine kuruluydu. Ona karşı bu kadar açık olduğum için çok utanıyordum. Baştan beri heteroseksüeldi ve beni kandırdığını hissettim. Cinsel yönelimini

sorguladığım anlar oldu ama yalan söylemeyeceğini varsaydığım için uzun süre üzerinde durmadım.

Bu konuda yanılmışım.

Onu o kadar çok özlediğim zamanlar oldu ki, hiç umurumda bile değildi. Ama sonra ihanet duygusu geri geldi ve bir daha ona bakmak istemedim. Neyse ki, daireye hiç gelmedi, bu yüzden endişelenmeme gerek kalmadı. Benimle iletişime geçmedi ve Max'le de iletişime geçmiş gibi görünmüyordu.

Koltukta oturuyordum ki Max masadan cüzdanını ve anahtarlarını aldı. Kot pantolon ve siyah bir ceket giymişti. "Çok şık görünüyorsun."

"Jerome ile dışarı çıkıyoruz." Saatini bileğine takıp tokasını kapattı.

Jerome onun gerçek erkek arkadaşıydı, ben onunla hiç tanışmamıştım. "İyi eğlen."

Saatine bakarken kanepeye yaklaştı. "Yani, sen ve Jett'in ilişkisi tamamen bitti mi?"

Neden bana bunu şimdi soruyordu? "Evet."

"Güzel," dedi başını sallayarak.

İyi mi? "Neden iyi?"

"Şey..." Suçluluk duygusuyla omuz silkti. "Aslında bu akşam onunla çift randevuya çıkıyorum. Bir barda bir kızla tanışmış. Tüm detayları öğrenemedim."

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "O... biriyle mi çıkıyor?" İki haftadır konuşmamıştık ama bu çok ani geldi.

“Öyle görünüyor,” dedi omuz silkerek. “Yeni açılan Flamingo adlı bara ve kulübe gidiyoruz. Eğlenceli olmalı.” Ceketini düzeltti ve kollarını kontrol etti.

Midem bulandı.

"Senin için sorun yok, değil mi?" diye sordu gözlerimin içine bakarak. "Çünkü eğer seni rahatsız edecekse gitmem..."

"Hayır, sorun yok," dedim, sesim bana ait değilmiş gibiydi.

"Emin misin?" diye sordu.

"Evet." Sesim hafifçe titredi.

“Pekala,” dedi. “Jerome’un evinde kalacağım, o yüzden beni yarın bir ara görmeyi beklemeyin.”

“Tamam.” Parmaklarım halsizlikten karıncalandı.

“Görüşürüz.” Dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kilitledi.

Televizyonu kapattım ve sessizce öylece oturdum. Gözlerim yaklaşan gözyaşlarıyla yanmaya başladı. Onları geri tutmak için hızla göz kırptım. Neden ağlıyorum ki? Jett'e asla işe yaramayacağını söylemiştim. O boş bakışlarla kahve dükkanından çıkmasına izin vermiştim. Ondan ne bekliyordum ki? Sonsuza dek yas tutmasını mı?

NE YAPTIĞIMA İNANAMIYORDUM, FLAMİNGO'NUN ÖNÜNDE duruyordum. Pijamalarımı fırlatıp, Jett'in alışverişe gittiğimizde seçtiği siyah elbiseyi giydim. Sırtı açık ve dar bir elbiseydi, topuklu ayakkabılarımla da boyum 12 santim daha uzun görünüyordum. Kaldırımda

erkekler yanımdan geçti ve ıslık çaldıklarında kıyafet seçimimin doğru olduğunu anladım.

Ben ne yapıyordum böyle?

Oraya dalıp randevusunu mu bölecektim? Bu ne kadar çocukça bir düşünceydi? Onu istemiyordum ama başkasıyla birlikte olamaz mıydı? Onun başkasıyla yattığını her düşündüğümde, yatağımın altına kıvrılıp bir kokarca gibi ölmek istiyordum.

Sıraya girmedim çünkü ne yaptığım konusunda hala emin değildim. Oraya girerek ne başarmayı bekliyordum ki? Jett'in randevusunu unutup, kafam artık yerinde olduğuna göre beni geri alacağını gerçekten mi düşünüyordum? Bu asla olmazdı. Gitmeliyim. Şansımı kaçırdım.

“Vay canına, kızım. Çok güzel görünüyorsun.” Kapı görevlisi beni baştan aşağı süzdü. “İçeri gir.” Geçmem için ipi çözdü ve içeriye girmem için başıyla işaret etti.

Düşünmeden içeri girdim. Onun ilgisi dikkatimi dağıttı ve farkına varmadan kendimi kalabalık kulübün içinde, insanların arasında buldum. Birkaç adam bana doğru döndü ama ben yoluma devam ettim ve onları görmezden gelmeye çalıştım.

Jett ve Max'i bu kalabalık yerde bulmak zor olurdu. Dans pistinde veya localardan birinde olabilirlerdi. Ya da barda olabilirlerdi. Uzun bir arama olurdu.

Barda başladım ama onları görmedim. Sonra masalara doğru ilerledim, karanlık bölmelere gizlice göz attım. Jett'ten önce kardeşimi tanıdım. Koyu renk ceket ve koyu saçları onu hemen dikkat çekici kılıyordu.

Jett, masanın diğer tarafında oturmuş Max'in söylediklerini dinliyordu. Ama yalnızdı. Yanında hiçbir kız yoktu. Belki de banyodaydı.

Ben ne yapıyordum böyle? Tam bir sapık gibi görünüyordum.

Ayaklarım beni onlara doğru yaklaştırdı ve etkileşimlerini izledim. Max, en az 1.93 metre boyunda görünen esmer bir adamın yanında oturuyordu. Eli bacağının üzerindeydi. Bunun Jerome olduğunu tahmin ettim.

Jett'in gözleri Max'ten ayrılıp bana döndü. Beni görünce tepki vermedi. Sadece bana bakakaldı.

Dar elbisem ve gülünç topuklu ayakkabılarımla birden kendimi çok rahatsız hissederek, karşıdakine baktım. Uzun süre ayakta durmaktan dizlerim ağrıdığı için olduğum yerde mihlanmış gibi kaldım.

Jett sandalyesine yaslandı ve anlaşılmaz gözlerle bana baktı.

Benden nefret edip etmediğini anlayamadım. Daha önce hiç görmediğim bir bakıştı.

Jett kabinden çıktı ve bana doğru yürüdü. Onu giyerken görmeyi çok sevdiğim koyu renk kot pantolonunu giymişti. Pantolon kalçalarının üzerinde düşük duruyor ve belirgin vücut hatlarını ortaya çıkarıyordu. Geniş göğsü gri bir tişörtle vurgulanmıştı. Onu tişörtsüz hatırladığımda, her şeyi kaçırdığımı fark ettim. Tam önüme geldiğinde durdu ve bana dik dik baktı.

Ona baktım.

"Buraya sizi getiren nedir?" Sesinde hiçbir duygu belirtisi yoktu.

"Şey..." diye kekeledim, tam bir kaybeden gibi. "Sadece birkaç arkadaşım buradayım."

"Neredeler?"

"Etrafında," dedim omuz silkerek.

Yavaşça başını salladı. "Gerçekten arkadaşlarınla mı buradasın?" Gerçek cevabı biliyordu.

"HAYIR..."

"Öyleyse neden buradasın?" Ellerini ceplerine koydu ve bana dik dik baktı.

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum."

Bu cevaptan hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Sanırım bunu çözmeniz için size biraz zaman vereceğim." diyerek arkasını dönüp standı doğru yürümeye başladı.

"Bekle." Kolundan tutup onu geri çektim.

Tekrar bana baktı. "Ne?"

"Max bana senin randevuda olduğunu söyledi..." Boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Ya öyleysen?" diye tersledi. "Beni istemiyorsunuz, değil mi?"

"Ben... Ben asla öyle bir şey söylemedim."

"Evet, yaptın," diye hırladı. "Tam olarak bu kelimelerle değil ama yaptın. Şimdi, izninizle, beni isteyen bir kadınla randevudayım. Ve bu gece beynimi uçurana kadar benimle sevişecek." Tekrar arkasını döndü.

Onun başka bir kadınla birlikte olduğu düşüncesi midemi bulandırdı, ayakkabılarıma kusmak istedim. Gözlerimden yaşlar süzülüyordu. "Bekle." Onu tekrar yakalayıp geri çektim. "Özür dilerim, tamam mı?"

"Ne için özür diliyorsun?" Gözlerinde hiç merhamet yoktu.

"Seni kendimden uzaklaştırdığım için."

"Pekala, seni affediyorum. Şimdi beni bırak."

“Seni bırakmak istemiyorum...” Gözlerimden yaşlar akmasın diye hızla göz kırptım.

Beni kayıtsızca izledi. "Ne diyorsun?"

“Aptalca davrandığımı ve... eğer istersen gerçekten bir şans daha isterim. Bu gece başka bir kızla eve gitmeni gerçekten istemiyorum—ne kadar bencilce gelse de.” Gözyaşlarımın dökülmemesi için derin bir nefes aldım.

Sonunda gözlerindeki öfke buharlaştı. Aşık olduğum o küstah gülümseme yüzüne yayıldı. "Paylaşamayacak kadar iyiyim, değil mi?"

Tamamen ters yöne döndü ve ne yapacağımı bilemedim.

“Sen de benim kadar açgözlüsün.” Elleri kalçalarımın gitti. “Ben de paylaşmayı sevmem.”

"Ne...?"

"Bir randevudayım ama sandığınız kişiyle değil."

Hâlâ kafam karışık.

“Sen benim randevumsun ve geç kaldın.” Beni göğsüne çekti ve dudaklarını benimkine değdirdi.

“Başka kimse yok mu...?” Kalbimde bir umut belirdi.

“Hadi canım. Başka hiç kimse olmayacak.” Kollarını bana doladı ve beni kendine daha da yaklaştırdı. Dudaklarında hafif bir gülümsemeyle yüzüme baktı.

"Yani, buraya gelmem için Max'e bunu söylediniz mi?"

"Kızma sakın," dedi hızla. "Evet, yalan söyledim ve seni manipüle ettim. Ama o kalın kafana ancak bu şekilde nüfuz edebilirdim." Şakayla karışık

parmak boğumlarıyla başıma vurdu. "Şimdi, yanıma oturup bu akşamki randevum olur musun?"

Başka kimsenin olmadığını fark ettiğimde tüm acı kayboldu. Buraya gelmem uzun zaman aldı ama şimdi burada olduğum için minnettarım. Jett benimkisiydi ve her zaman benim olmuştu. "Bir saat kadar kalabilir miyiz?"

"Neden?"

"Çünkü en kısa sürede sizin yanınıza gelmek istiyorum."

Gülümsemesi daha da genişledi ve gözleri neşeyle parladı. "Öyleyse şu aptal randevuyu bitirelim artık." Beni masaya doğru çekti ve bölmeye oturttu.

"Geç kaldın," dedi Max saatine bakarak.

Jett kolunu omzuma attı. "O burada olduğu sürece, zamanında gelmiş demektir."

DAİRESİNİN EŞİĞİNDEN İÇERİ GİRDİĞİMİZ ANDA, HEMEN ÜZERİME atıldı. "O elbiseyi giymemeliydin." Beni döndürdü ve karnımı mutfak tezgahına yasladı. Sonra sırtıma sıcak öpücükler kondurdu.

"Neden? Bana dokunman hoşuma gidiyor."

Kalçamı kavradı ve boynumun arkasını öperken inledi. "Böyle mi?"

"Hı hı."

Diz çöktü ve elbisemi yukarı kaldırarak bacaklarımı, kalçalarım kadar öptü. "Peki ya böyle?"

"Evet..."

Tekrar ayağa kalktı ve beni mutfaktan yatak odasına doğru yönlendirdi. Elleri her yere gidiyordu ve dudakları kan emen bir sivrisinek gibi boynuma yapışmıştı.

Yatak odasına girdiğimizde, beni yatağa götürdü ve üzerime eğildi. "Bunu şimdi yapmak zorunda değiliz," dedi. Gözlerindeki ifadeye bakılırsa, hiçbir şey için beklemek istemiyordu. "Acele yok."

"Dört aydır birlikteyiz. Yeterince bekledik."

Gözleri gülümsedi. "Haklısın." Elbisemi yavaşça çıkarırken göğsümü öptü. Elbiseyi vücudumdan aşağı çekti ve bunu yaparken göbek piercingimi öptü. Elbiseyi çıkardıktan sonra topuklu ayakkabılarımı çıkarmadı ve tanga iç çamaşırlarına geçti. İç bacaklarımı öptü ve bir bacağımı omzunun üzerinden çekti.

Onu izlerken içimden bir inilti geldi, gösterdiği tutkuya bayılıyordum. Cameron, mutlu olduğumuz zamanlarda bile aynı coşkuyu asla göstermezdi.

Bacağımı aşağı indirdi, sonra tanga külotumu kavrayıp bacaklarımdan aşağı çekti. Çıkarmasına yardımcı olmak için kalçalarımı kaldırdım. Sonra külotumu bir kenara fırlattı ve bacaklarımdaki bölgeye baktı. "Bunu uzun zamandır yapmak istiyordum." Ellerini kalçamın altına götürdü ve beni yatağın ucuna doğru sürükledi. Sonra bacaklarımı geriye doğru çekti ve yüzünü uyluklarımdan en üst noktasına getirdi. Ardından kasıtlı bir baskıyla beni öptü, bu da beni anında yatakta kıvranmaya itti.

Jett dilini klitorisimin etrafında gezdirdi, sonra da derinlere daldı. Sanki devam etmemi istiyormuş gibi vahşice yaladı. Sertçe emdi, sonra da başparmağıyla klitorisimi ovdu.

Bu, vücudumun boşalmak istemesine neden oldu. Çarşafları sıkıca kavradım ve başımı geriye doğru attım. "Jett... tam orada."

Hızla geri çekildi, dudakları bacaklarımın arasındaki ıslaklıktan parlıyordu. "İçindeyken boşalmanı istiyorum."

O kadar bekleyemeyeceğim için homurdandım. Doğrulup tişörtünü başından hızla çıkardım.

"Birisi bana karşı cinsel istek duyuyor," dedi kibirli bir ukala gibi.

"Evet, öyleyim," dedim açıkça. Kot pantolonunu çıkardım, sonra da iç çamaşırını indirdim. Uzun penisi ortaya çıktığında, istemsizce "Vay canına," diye ağzımdan kaçırdım.

O kendini beğenmiş sırıtiş milyon kat daha genişledi. "Onunla başa çıkabileceğini mi sanıyorsun, tatlım?"

"Şimdi neden sürekli bu kadar ukala olduğunu anlıyorum, kelime oyununa gerek yok."

"Ben gerçek bir erkeğim, dışarıdaki diğer tüm oğlan çocuklarından farklıyım."

Yatağın kenarına otururken kalçalarından tutup onu kendime doğru çektim. "Sus. Çok sinir bozucusun."

Penisinin ucu ağzıma yaklaştıkça gözleri karardı.

Önce tabanını kavradım, sonra ucunu yaladım.

Derin bir nefes aldı. "Bebeğim, bu konuda gerçekten çok iyisin."

Önce onu emdim, sonra da olabildiğince derine, boğazıma kadar soktum. Öğürme refleksim tetiklenmek istedi ama direndim.

"Vay canına... bana hiçbir şey kanıtlamana gerek yok." Boynumu kavradı ve kalçalarını sallayarak ağzıma doğru ilerledi. Ama hızlı hareket etmedi. Yoksa beni boğabilirdi. "Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor."

Biraz hava alabilmek için onu dışarı çektim ve ucunu emdim. Sonra tekrar boğazımın derinliklerine kadar aldım.

Başını geriye attı ve zevkle inledi. "Sevgilim, bu inanılmaz derecede harika hissettiriyor ama eğer büyük bir penisi ne kadar iyi emebildiğini kanıtlamaya devam edersen, daha fazla dayanamayacağım."

Onu dışarı çektim ve başına hafif bir öpücük kondurdum. "Önemli olan, demek istediğimi anlatmış olmam."

"Bunu milyon kere yaptın." Bir kolunu belime doladı, sonra üzerimde kalırken beni yatakta yukarı doğru çekti. "Bu anı kaç kere hayal ettiğimi tahmin bile edemezsin."

"Bu oldukça ateşli."

"Hiç kendine dokunup beni düşündün mü?" Alnını alnıma dayadı, elleri bacaklarımın arasına girdi ve hazır olup olmadığımdan emin olmak için iki parmağını içime soktu.

"Evet dersem beni yargılar mısınız?"

"Hiç de değil." Parmaklarını çekti ve yaladı. "Sırılsıklam olmuşsun."

"Acaba neden?" diye düşündüm. Penisinin ucunu kavradım ve uzun, düzenli vuruşlar yaptım.

Nefes alışverişi hızlandı ve komodinin çekmecesini açıp bir prezervatif aldı. Prezervatifi eline alınca dişleriyle yırtarak açtı.

Onu kaptım ve yere fırlattım. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Aman Tanrım," diye patladı. "Prezervatiflerden nefret ediyorum." Bacaklarımı omuzlarının üzerine aldı, sonra üzerime eğildi. Vücutlarımız sıkıca birbirine yapıştı. Yatağa sabitlenmişim ve yüzü benimkine yapışmıştı.

Ben de prezervatiflerden nefret ediyordum. Ve tek eşli bir ilişki içinde olduğum bir erkekle prezervatif kullanmak istemiyordum.

Başını girişime doğru çevirdi, sonra içeri kayd. Yavaş davrandı çünkü vücudumun ona yer açması gerekiyordu. Ama bu gerilme çok iyi geldi. Hiç bu kadar dolu hissetmemiştim. Eğer daha büyük olsaydı, vücudumun onu kaldıramayacağını düşündüm.

"İyi misin canım?"

Parmaklarım saçlarının arasına daldı. "Ah evet..."

Tamamen içime girene kadar hareket etmeye devam etti. "Aman Tanrım, çok sıkısın."

"Jett, senin penisinin çok büyük olması büyük bir şey."

Gülmedi ya da eğlenmiş gibi görünmedi. Gözleri pusluydu. Yavaşça bana doğru yaklaştı, yüzü benimkine çok yakındı. Bir elini saçlarıma daldırırken beni öptü.

Her bana girdiğinde inanılmaz bir his veriyordu. Bana her seferinde tüm benliğini vererek içime girerken inliyordum. "Jett..."

"Adımı söylediğinde çok hoşuma gidiyor, sevgilim." İçime doğru yaklaşırken nefesi kesildi ama yine de nazık davrandı, bana hassas bir şekilde dokundu.

Ellerim saçlarına doğru uzanırken gözlerinin içine baktım. "Seni seviyorum." Bu kelimelerin kalbimde yandığını ve tüm vücuduma yayıldığını hissettim. O benim en iyi arkadaşımdı ve herkesten daha çok güvendiğim kişiydi. Aramızdaki şey özel ve farklıydı. Ve farklı bir koşulda tanışsaydık, belki de bu gerçekleşmeyecekti.

"Seni seviyorum, sevgilim."

Sevişmemiz tıpkı rüyalarımındaki gibiydi. Bana sanki beni seviyormuş gibi dokundu, bunu kanıtlamak için kelimelere ihtiyacı yoktu ve beni tutuş şeklinden asla bana zarar vermeyeceğini biliyordum. Biz aynı ruhun iki parçası, aynı ağacın iki dalıydık.

Daha sert bir şekilde içime girdi ve vücudunu sallayarak klitorisime süründü. "Seni orgazma ulaştıracam. Eğer çılgılık atarsan, ev sahibim beni evden atar. Ama gerçekten umurumda değil."

Ben asla çılgılık atan biri değildim ama içimde derin bir yanma hissi uyandığında ne kadar yanıldığımı anladım. Tırnaklarım sırtına saplandı ve patlama beni paramparça ederken ona tutundum. "Jett... Jett..."

Daha sert bir şekilde üzerime girdi ve zevkin olabildiğince uzun sürmesini sağladı. "Boşaldığında çok güzelsin."

"Çünkü senin adını söylüyorum."

"Bununla bir ilgisi olabilir." Dudaklarını benimkine değdirdi ve alnımdan öptü. "İçine girebilir miyim?"

"Lütfen yap." Kalçalarından tuttum ve aşağıdan ona doğru hareket etmeye başladım. Onu defalarca penetre ettim, işin çoğunu ben yaptım. Onun bana hissettirdiği kadar iyi hissetmesini istiyordum.

"Kahretsin..." Elimde kasıldı ve boşalırken yüksek bir inilti çıkardı. Boşalırken kendini tamamen içine aldı ve beni sıcak menisiyle doldurdu. Sıcaklığı içimde derinden hissedebiliyordum.

İşini bitirdikten çok sonra bile üzerimde kaldı, ikimizin de hissettiği zevkten kendine geliyordu. "Bu benim." Kalçalarını hareket ettirdi, yarı sertleşmiş penisi içime kaydı.

"Ve bu da benim." Kalçasından yakalayıp kendime doğru çektim.

“Bu sorunu hallettiğimize sevindim.” Benden ayrılmadan yan tarafına geçti ve beni de yanına aldı. Beni vücuduna sıkıca bastırdı, sonra bacaklarımı beline doladı. “En az iki hafta boyunca her gece benimle uyu.”

"Programımı boşaltacağım."

"Ya da sonsuza dek—hangisini tercih ederseniz."

EPILOG

JETT

"Bakın Şimdi kim korkakmıŐ." Troy, bir yudum almadan önce güldü.
"Hepimizden daha çok eziksin."

Suçluluk duygusuyla omuz silktim. "Kırbalanmaktan hoşlanıyorum."

Rhett, "Sen de tıpkı bizler gibi bir safsın," diye belirtti.

"Artık bununla işimiz bitti mi?" diye sordum.

"Hayır," dedi Cato. "Beni acımasızca kızdırdın. Şimdi intikam zamanı, kaltak."

Bütün adamlar güldü.

"Sıradaki sensin, River," dedi Troy. "Bekle ve gr."

River birasını içti. "Umarım yledir. İronik değil mi? Aslında yerleŐmeyi isteyen tek kişi benim ama henüz yerleŐmedim."

Rhett, "Onu bulacaksınız," dedi. "Hemen köşede bir yerlerde."

"Bilmiyorum," dedi River. "Belki de onu aramayı bıraktığımda ortaya çıkar. Sizin gibi palyaoların başına da öyle gelmiş gibi görünüyor."

"Deneyebilirsin," dedim.

"Peki, ne zaman burada olacak?" diye sordu Cato saatine bakarak.

"İşten yeni çıktı, yakında burada olacak." Adamlar Ophelia ile tanışmamışlardı ve onu doğru dürüst görmemişlerdi. Cameron'ın onu aldattığını yakaladığı barda bir anlığına onu görmüşlerdi. Ama hava karanlıktı ve her şey çok hızlı olmuştu.

"Acaba gerçekten dediğin kadar güzel mi?" dedi River.

"Öyle," dedim. "Ama sakın söyleme. Yoksa seni öldürmek zorunda kalırım."

River hem güldü hem de gözlerini devirdi.

Barın kapısı açıldı ve içeriye hoş bir esmer kadın girdi. Şampanya pembesi bir elbise ve siyah bir hırka giymişti. Ayaklarında siyah topuklu ayakkabılar vardı ve saçları yüksek, düzgün bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı.

"İşte orada," dedim.

Bütün adamlar döndü.

"Bunu belli etme!"

"Çok geç." River, kadının bacaklarına bakarken birasını yudumladı.

Homurdandım ve kabinden dışarı kaydım.

Ophelia beni fark etti ve gülümsedi. Sonra bana doğru geldi.

Bana gülümsediğinde çok mutlu oluyordum. Dünyanın en güzel şeyiydi.

"Merhaba tatlım. İşin nasıldı?"

"Senden uzakta olduğum için çok kötüydü." Kollarını boynuma doladı ve beni öptü.

Onu göğsüme iyice bastırdım ve sertçe öptüm. Onu o anda, orada, yiyip bitirmek istiyordum.

Ophelia geri çekildi ve sonra adamların kendisine baktığını fark etti. "Şey... merhaba."

"Kız arkadaşına bakmayı bırakabilir misin?" diye homurdandım.

Adamlar bakmıyormuş gibi davrandılar.

"Ophelia, bunlar adamlar. Adamlar, bu Ophelia."

Gülümsedi ve her biriyle ayrı ayrı el sıkıştı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Kız kardeşin var mı?" diye sordu River.

"Eşcinsel bir erkek kardeş," dedi.

"Eğer o da senin kadar yakışıklıysa, bir deneme yapabilirim."

River'a ters bir bakış attım.

"Ne?" diye sordu masum bir şekilde. "Sürekli ne kadar çekici olduğunu söylüyordun. Tabii ki onu inceleyeceğim."

Ophelia hem kızardı hem de gülümsedi.

En azından durumu olgunlukla karşıladı. "Onlar için üzgünüm."

"Sorun değil," dedi. "Çok tatlılar."

"Şirin mi?" diye sordum.

River gülümsedi. "Duydunuz mu çocuklar? Bizi sevimli buluyor."

"Evet, öyleyiz," dedi Troy. "Bize bakın."

"Şimdi bu özgüvenini nereden aldığını anladım," diye belirtti Ophelia.

"Hayır, özgüvenimi penisimden alıyorum. Bunu çok iyi biliyorsun."

Koluma şakayla karışık vurdu.

"Size bir içecek getireyim mi?" diye sordum.

"Bir bira içmekte sakınca yok."

"Hemen geliyor. Oturun lütfen." Bara doğru yöneldim ve ona fıçıdan bir şeyler getirdim. Masaya döndüğümde River kolunu onun omzuna atmış, onunla derin bir sohbete dalmıştı.

River, "Eğer anılarımızı ve düşüncelerimizi indirebilen bir bilgisayar yapabilseydik, sonsuza dek bir makine olarak yaşayabilirdik," dedi. "Bu inanılmaz olmaz mıydı?"

"Öyle olurdu," diye onayladı.

"Tamam...bu kadarı yeter." Kolunu ondan uzaklaştırdım ve yerine kendi kolumu koydum.

River göz kırparak, "Sen yokken kimsenin onu kaçırmadığından emin olmak istiyordum sadece," dedi.

"Eminim," dedim alaycı bir şekilde.

"Yani, sen manken misin?" diye birden sordu Troy.

"Hayır," dedi Ophelia sessizce. "Moda sektöründe çalışıyorum."

"O bir baş editör," dedim gururla. "Zeki, sevimli ve tarz sahibi."

Ophelia bana kısaca gülümsedi.

"Görünüşe göre vajinası da çok darmış," dedi Cato.

Ona sert bir bakış attım. Tabii ki oğullarıma cinsel ilişkiyi anlattım. Ama onların bundan bahsetmemeleri gerekiyordu.

"Ama bu gerçekten çok önemli bir özellik," dedi Ophelia oyuna devam ederken.

Ona gülümsedim. "Katılmanıza sevindim."

"Jett'in en sevdiği Şey pŐmek. Bunun seksten daha iyi ve daha samimi olduğunu söylüyor." Bana zafer kazanmıŐ bir bakış attı.

"Gerçekten mi?" diye sordu Troy bana dönerek. "Gerçekten de bir korkaksın."

"İntikam acı bir Şey, değil mi?" dedi Ophelia alaycı bir gülümsemeyle.

Burnumu onun burnuna sürdüm. "Sanırım artık eŐit durumdayız."

"Bunu hep merak etmiŐimdir," dedi Cato. "Gerçekten eşcinsel mi? Çünkü eşcinselmiş gibi davranırken oldukça inandırıcıydı..."

"Sus be, pislik!" Masanın altından ona bir tekme attım.

"Beni kandırdı," dedi. "zellikle de soyunma odasında onun önünde kıyafet deėiŐtirdiėimde."

River kıkırdadı. "Ne köpek ama!"

"Gerçekten de öyleydi," diye onayladı Ophelia.

"Beni suçlayamazsın gerçekten," dedim. "Böyle bir kalayla ne yapmam gerekiyor ki? Gözlerimi mi kapatayım?"

"Evet," dedi. "Tam olarak yapmanız gereken buydu."

"O zaman gerçekten de korkak biriymiŐim," dedim.

"Şimdi yle deėilmiŐsin gibi," diye iğneledi.

River güldü. "Onu sevdim. Erkeklerden biri gibi."

"İyi iş çıkardın." Troy birasını benimkine çarparak tokuşturdu.

"Bunun şerefine içelim!" Rhett kadehini öne doğru uzattı ve kısa süre sonra hepimiz ona katıldık.

Sonra Ophelia'ya döndüm. "Sanırım sen de kabul edildin."

"İster benimle ol ister olma, sen zaten benimle birlikte olmak zorundaydın." Bana oyunbaz bir bakış attıktan sonra beni şehvetli bir şekilde öptü.

Elim bacağına gitti ve onu daha sert öptüm, keşke evde olsaydık diye düşünüyordum.

"Tamam, bu kadar yeter," dedi Rhett.

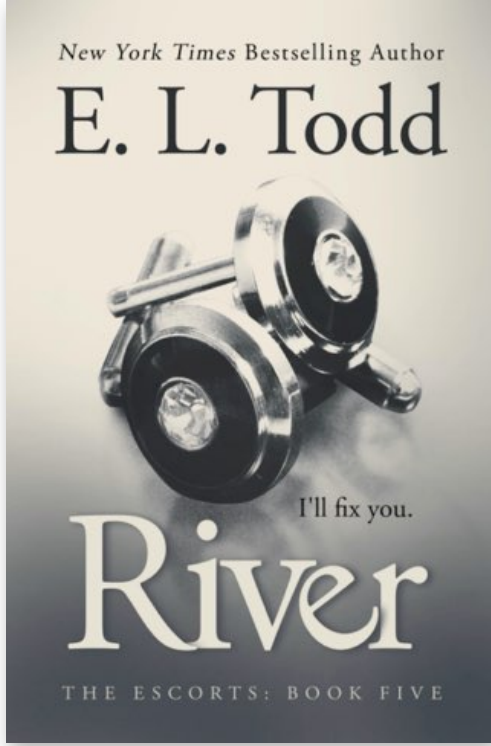
"Sen de masanın altında mastürbasyon yapmıyor musun?" dedi Troy.

"Öyleyim," dedi River. "Utanmıyorum."

Hayatımı paylaşacağım kadını bulduğumu bilerek onu öpmeye devam ettim. Birbirimizi geleneksel yollarla bulmamıştık, ama bu birbirimize duyduğumuz sevgiyi azaltmadı.

Aslında, bu onu daha da güçlendirdi.

AYRICA E. L. TODD TARAFINDAN DA YAZILMIŐTIR.

Ben bağlanmaktan korkan bir adam değilim. Sadece bağlanmaya değer bir kadın bulamadım henüz.

Yeni müşteriim Meadow ile tanışana kadar...

Eski sevgilisini unutamadığı için beni işe aldı. Benim işim ona eski sevgilisini geri kazanmasında yardımcı olmak.

Ama şimdi onun her hareketini sabote etmek istiyorum... böylece daha iyi bir adam olduğumu anlasın.

Şimdi Sipariş Verin

Sakin kaçırmayın!

Aşağıdaki butona tıklayarak E. L. Todd yeni bir kitap yayınladığında e-posta bildirimleri almak için kaydolabilirsiniz. Herhangi bir ücret veya yükümlülük söz konusu değildir.

Sign Me Up!

<https://books2read.com/r/B-A-UQED-IJEEB>

BOOKS 2 READ

Bağımsız okuyucuları bağımsız yazarlarla buluşturmak.

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM